

(Early 2014) **SPECIAL ANNOUNCEMENT** for Ordinary Form Masses.

To learn about this forthcoming announcement, visit: ccwatershed.org/vatican

HERE PRESENTED is the complete* *Missale Romanum Cum Lectionibus*. Very little has changed since this was first printed in the 1970s. For instance, the most current edition of the Missal still retains all the rubrics telling the priest when he must face “ad orientem” (e.g. cf. numbers 133-134).

These four (4) volumes seem to have been designed for traveling priests. They include the texts and readings that must be spoken in “read Masses.” In other words, they include the so-called *Spoken Antiphons*. When Pope Paul VI officially promulgated the *Novus Ordo Missae* on 3 April 1969, he noted that these “adapted” texts (called *Spoken Antiphons*) are to be used in “Masses without music.” But, the Pope also stressed that the *Graduale Romanum* (revised in 1970 by the *Ordo Cantus Missae*) must be used for sung Masses.

If you would like to “sing the Mass” (instead of “replacing the Mass”) as the Second Vatican Council desired, you might consider the *Lalemant Propers*: a collection of very simple settings (in English) for all three Liturgical Years (ABC) and published with Ecclesiastical approval. **CCWATERSHED.ORG/LALEMANT** — *Free online, also available in print!*

* This is the Second Edition of the Roman Missal, approved on 27 March 1975. Minor changes were made from the First Edition (1970), for example, the elimination of the subdeacon's role (e.g. cf. §65 and §142-152). Pope John Paul II would promulgate the Third Edition, which also contained minor changes, such as the addition of Masses for recently canonized saints.

vadis? " Sed, quia hæc locútus sum vobis, tristitia implévit cor vestrum.

Sed ego veritatem dico vobis: Expedit vobis ut ego vadam; si enim non abiero, Paracletus non véniat ad vos; si autem abiero, mittam eum ad vos.

Adhuc multa hábeo vobis dicere, sed non potestis portare modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritatis, ducet vos in omni veritate ». — Verbum Dómini.

IN PRIMA COMMUNIONE PARVULORUM

Lectiones sumi possunt sive ex toto sive ex parte vel e Missa diei, vel e Missa In Initiatione christiana (supra pp. 1265-1281), vel e Missa votiva de sanctissima Eucharistia (infra pp. 1735-1753).

II. IN CONFERENDIS SACRIS ORDINIBUS

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates, et festa Apostolorum, Missa in qua sacri Ordines conferuntur hoc modo ordinari potest:

a) ad introitum et ad communionem dicuntur antiphonæ, quæ infra ponuntur;

b) orationes seligantur quæ sunt magis aptæ ex iis quæ infra proponuntur pro Episcopo (p. 1458 vel 1459), pro sacerdotibus (p. 1471), pro ministris Ecclesie (p. 1476);

c) lectiones sumantur ex iis quæ pro his celebrationibus indicantur (pp. 1305-1326), cum facultate eas adhibendi, saltem ex parte, etiam diebus, quibus Missa ritualis prohibetur;

d) nisi dicenda sit præfatio magis propria, quando fit Ordinatio sacerdotum sumi potest præfatio quæ habetur in Missa chrysotis, ut infra.

Ant. ad introitum

Io 12, 26

Qui mihi ministrat me sequatur, dicit Dóminus; et ubi sum ego, illic et míster meus erit.

Vel (quando fit Ordinatio sacerdotum): Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanare contrítos corde.

Præfatio: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.

¶. Dóminus vobíscum.

¶. Et cum spíritu tuo.

¶. Sursum corda.

¶. Habémus ad Dóminum.

¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:

Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne
novi et æténi testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut únicum eius sacerdótium in Ecclésia servaréatur.

Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fráterna hómines éligit bonítate,
ut sacri sui ministérii
fiant mánuum impositióne partícipes.

Qui sacrificíum rēnovent, eius nómine,
redemptiónis humánæ,
tuis apparántes filiis paschále convívium,
et plebem tuam sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refícient sacraméntis.

Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsiós Christi nitántur imáginem conformári,
et constántes tibi fidem amorémque testéntur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sabaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro fámulis tuis,
quos ad Diaconátus, vel Presbyterátus, vel Episcopátus
órdinem promovére dignátus es,
quásumus, Dómine, ut placátus accípiás,
et propítius in eis tua dona custódias,
ut, quod divíno múnere consecúti sunt,
divínis efféctibus exsequántur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte.
Sicut tu me misísti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Lectio prima

1

Pro diaconis

Applica tribum Levi, ut ministrent Aaron sacerdoti.

Léctio libri Númeri

3, 5-10 a

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Applica tribum Levi et fac stare in conspéctu Aaron sacerdótis, ut ministrent ei et excubent, et obsérvent quidquid ad cultum pertinet multitúdinis coram tabernáculo testimónii, et custódiant vasa tabernáculi serviéntes in ministério eius. Dabísque dono levítas Aaron et filiis eius, quibus tráditi sunt a filiis Israel ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3-4. 5 et 11 (¶.: 5 a)

R. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

¶. Concupíscit et déficit áнима mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

¶. Etenim passer invénit sibi domum,

et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:

altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

- ⁵ Beati qui habitant in domo tua,
in perpetuum laudabunt te.
¹¹ Quia melior est dies una in atris tuis super milia,
eligi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. R.

2

Pro presbyteris

*Tradam spiritum tuum ut sustentent tecum
onus populi.*

Lectio libri Númeri

11, 11 b-12, 14-17, 24-25 a

In diebus illis:

Ait Móyses ad Dóminum: « Cur imposuisti pondus univerti populi huius super me? Numquid ego concépi omnem hanc multitúdinem vel genui eam, ut dicas mihi: "Porta eos in sinu tuo, sicut portáre solet nutrix infántulum, et defer in terram, pro qua iurasti pátribus eorum? »

Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia gravis est mihi. Sin áliter tibi videtur, óbsecro ut interficias me, et invéniam gratiam in oculis tuis, ne tantis affíciar malis ».

Et dixit Dóminus ad Móysen: « Cóngrega mihi septuaginta viros de sénibus Israel, quos tu nosti quod senes populi sint ac magístri, et duces eos ad ostium tabernaculi fóederis, faciesque ibi stare tecum, ut descéndam et loquar tibi, et auferam de spíritu tuo tradámque eis, ut sustentent tecum onus populi, et non tu solus gravérис ».

Venit ígitur Móyses et narrávit populo verba Dómini, cóngregans septuaginta viros de sénibus Israel, quos stare fecit circa tabernaculum.

Descendítque Dóminus per nubem et locútus est ad eum, auferens de spíritu qui erat in Móyse, et dans septuaginta viris. Cumque requievísset in eis spíritus, prophetavérunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: Io 15, 14)

R. Vos amici mei estis, si feceritis quae præcipio vobis, dicit Dóminus.

¹ Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætitia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.

³ Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
pópulus eius et oves páscae eius. R.

⁴ Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benédicite nómini eius. R.

⁵ Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióne et generatióne véritas eius. R.

3

Pro episcopis et presbyteris

Uxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.

Lectio libri Isaiae prophétae

61, 1-3 a

Spíritus Dómini super me, eo quod únixerit Dóminus me; ad annuntiandum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde, et prædicárem captívis indulgentiam et

clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro; ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cíneri, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mæroris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 21-22, 25 et 27 (¶.: cf. 2 a)

¶. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

- 21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
- 22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. ¶.
- 25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
- 27 Ipse invocábit me: "Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ" ». ¶.

4

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: « Priúquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui,
quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: "Puer sum"; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et uni-vérsa quæcúmque mandávero tibi loquérис. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus ».

Lectio secunda

1309

Et misit Dóminus manum suam, et tégit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 10 (¶.: Mt 28, 19)

¶. Eúntes in mundum, docéte omnes gentes.

1 Cantáte Dómino cáanticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.

2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. ¶.

3 Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópolis mirabília eius. ¶.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. ¶.

Lectio secunda

1

*Habemus donationes secundum gratiam,
quæ data est nobis, differéntes.*

Léctio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

12, 4-8

Fratres:

Sicut in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alterius membra; habéntes autem donationes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophétiam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in mi-nistrando, sive qui docet in doctrína; sive qui exhortá-

tur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui praest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.

Verbum Domini.

2

Prædicamus Iesum Christum; nos autem servos vestros per Iesum.

Léctio Epistolæ secundæ beati Pauli apóstoli ad Corínthios

4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habentes administratiōnem, iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, sed abdicavimus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatiōne veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo.

Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum; quóniam Deus, qui dixit: « De tenebris lux splendet », ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiōnem scientiæ gloriae Dei in fácie Iesu Christi.

Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis.

Verbum Domini.

3

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epistolæ secundæ beati Pauli apóstoli ad Corínthios

5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; aestimantes hoc, quóniam, si unus pro omnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui

sunt; et pro omnibus mórtuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit. Itaque nos ex hoc néminem novimus secundum carnem; et si cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non novimus.

Si quis ergo in Christo nova creatura, vétera transierunt: ecce facta sunt nova; omnia autem ex Deo, qui reconciliavit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiōnis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiōnis. Pro Christo ergo legatiōne fūngimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo: Reconciliámini Deo. — Verbum Domini.

4

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos, ego vincitus in Dómino, ut digne ambulatis vocatiōne qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum longanimitate supportantes invicem in caritate; sollíciti servare unitatem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocati estis in una spe vocatiōnis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater omnium, qui super omnes et per omnia et in omnibus.

Unicuique autem nostrum data est grātia secundum mensuram donatiōnis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero

evangelistas, álios autem pastóres et doctóres: ad instrucciónem sanctórum in opus ministérii, in ædificationem córporis Christi, donec occurramus omnes in unitátem fídei et agnitionis Filii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætatis plenitúdinis Christi. — Verbum Dómini.

5

Pro diaconis

Habentes mysterium fidei in conscientia pura.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 3, 8-10. 12-13

Opórtet diáconos esse pudicos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes, habéntes mystérium fidei in conscientia pura. Et hi autem probentur primum et deinde ministrant, nullum crimen habéntes.

Diáconi sint unius uxoris viri, qui filiis suis bene præsint et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum sibi bonum acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

6

Pro episcopis

* *Noli neglegere donationem quæ data est tibi impositione manuum presbyterii.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 4, 12-16

Caríssime:

Nemo adulescentiam tuam contémnat; sed exémplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in carítate, in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectíoni, exhortatióni, doctrínæ.

Noli neglégere donationem quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbyterii. Hæc meditare, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit omnibus. Attende tibi et doctrinæ, insta in illis: hoc enim faciens, et te ipsum salvum facies, et qui te audiunt. — Verbum Dómini.

vel

4, 12 b-16**Caríssime:**

Exéplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in carítate, in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectíoni, exhortatióni, doctrinæ.

Noli neglégere donationem quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbyterii. Hæc meditare, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit omnibus. Attende tibi et doctrinæ, insta in illis; hoc enim faciens, et te ipsum salvum facies, et qui te audiunt. — Verbum Dómini.

7

Pro episcopis

Ut resuscites donationem Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum.

Léctio Epístolæ secundæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 1, 6-14

Caríssime:

Admoneo te, ut resuscites donationem Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtutis et dilectionis et sobrietatis. Noli itaque erubescere testimó-

nium Dómini nostri, neque me vinctum eius; sed collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei, qui nos salvos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum et grátiām, quæ data est nobis in Christo Iesu ante témpora sæculária.

Manifestata autem nunc per illustratióne Salvatóris nostri Iesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptionem per Evan-gélium: in quo pósitus sum ego prædicátor et apóstolus et doctor. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim cui créddi, et certus sum quia potens est depósito meum serváre in illum diem.

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et dilectione quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósito custodi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis. — Verbum Dómini.

8

Christus appellatus est a Deo pontífex iuxta ordinem Melchisedech.

Léctio Epistolæ ad Hebráeos

5, 1-10

Omnis pontífex, ex homínibus assúmptus, pro homínibus constituitur in his, quæ sunt ad Deum, ut offérat dona et sacrificia pro peccátis; qui aequè condolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam debet, quemádmodum et pro populo, ita étiam pro semetípsu offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut pontífex fíeret, sed qui locútus est ad eum: « Fílius meus

es tu, ego hódie génu te »; quemádmodum et in álio dicit: « Tu es sacérdos in æténum secúndum órdinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte facere, cum clamóre válido et lácrimis offérens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est oboediéntiam, et consummátus factus est ómnibus oboediéntibus sibi auctor salútis ætérnæ, appellátus a Deo pontífex iuxta órdinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

9

Sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

Léctio Epistolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 7 b-11

Caríssimi:

Estóte prudéntes et vigiláte in oratióibus. Ante ómnia autem mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia « cáritas óperit multitúdinem peccatórum ».

Hospitáles ívincem sine murmuratióne; unusquique, sicut accépit donationem, in alterutrum illam administrántes, sicut boni dispensatores multiformis grátiæ Dei.

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis minístrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus, ut in ómnibus glorificétur Deus per Iesum Christum, cui est glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

Verbum Dómini.

10

*Pascite qui est in vobis gregem Dei.*Léctio Epistolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Seniores, qui in vobis sunt, obsecro consenior et testis Christi passionum, qui et eius, quae in futuro revelanda est, gloriae communicator: pascite qui est in vobis gregem Dei, providentes non coacto, sed spontaneo secundum Deum, neque turpis lucri gratia, sed voluntarie; neque ut dominantes in cleris, sed formae facti gregis.

Et, cum apparuerit Princeps pastorum, percipiatis immarcescibilem gloriae coronam. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Io 15, 15 b

Alleluia. R. Vos dixi amicos, dicit Dominus, quia omnia quaecumque audivi a Patre meo nota feci vobis. R. Alleluia.

Vos estis lux mundi.

† Léctio sancti Evangélii secundum Matthaeum 5, 13-16

In illo tempore:

Dixit Jesus discipulis suis: « Vos estis sal terrae; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita; neque accendunt lucernam et po-

nunt eam sub modo, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera, et glorificant Patrem vestrum, qui in caelis est ». — Verbum Domini.

2

AlleluiaMt 28, 19 a. 20 b

R. Alleluia. V. Euntes docete omnes gentes; ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi. R. Alleluia.

Rogate Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

† Léctio sancti Evangélii secundum Matthaeum

9, 35-38

In illo tempore:

Circumibat Iesus civitates omnes et castella, docens in synagogis eorum, et prædicans Evangelium Regni, et curans omnem languorem et omnem infirmitatem. Videntes autem turbas, misertus est eis, quia erant vexati et iacentes sicut oves non habentes pastorem.

Tunc dicit discipulis suis: « Messis quidem multa, operarii autem pauci; rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam ». — Verbum Domini.

3

AlleluiaLc 4, 18 b-19 a

R. Alleluia. V. Evangelizare pauperibus misit me Dominus, prædicare captiuis remissionem. R. Alleluia.

Elegit Iesus duodecim Apostolos et misit eos.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
10, 1-5 a

In illo témpore:

Convocatis Iesus duódecim discípulis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum, ut éicerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolórum nómina sunt hæc: primus Simon, qui dicitur Petrus, et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedái et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomaeus, Thomas et Mattháeus publicánus, Iacobus Alpháei et Taddáeus, Simon Cananaeus et Iudas Iscariótes, qui et trádidit eum.

Hos duódecim misit Iesus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 10, 14

¶. Alleluia. ¶. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscō oves meas, et cognoscunt me meæ. ¶. Alleluia.

Qui voluerit inter vos primus esse erit vester servus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
20, 25-28

In illo témpore:

Ait Iesus discípulis suis: « Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum, et qui magni sunt potestátem exércent in eos.

Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos magnus fíeri, erit vester míster; et quicúmque volúerit inter vos primus esse, erit vester servus.

Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre et dare ánimam suam redemptiónem pro multis ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

¶. Alleluia. ¶. Eúntes docéte omnes gentes; ego vobiscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sáculi.

¶. Alleluia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos; et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta; et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: « Pax huic dómui »; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertéter. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt; dignus enim est operárius mercéde sua.

Nolíte transíre de domo in domum; et, in quamcúmque civitátem intravéritis et suscéperint vos, manducaé quæ apponúntur vobis, et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: « Appropinquávit in vos Regnum Dei »». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Allelúia. *Vos dixi amícos, dicit Dóminus, quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo nota feci vobis.* R. Allelúia.

Beati servi, quos, cum venerit dominus, invenerit vigilantes.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti et lucérnæ ardentes, et vos símiles homínibus expectábitis dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúbere, et tránsiens ministrábit illis. Et, si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scítote quia, si sciret paterfamilias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóté parátí, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venít ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábola, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispen-sátor et prudens, quem constitúet dóminus supra famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beáutus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius, invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constitúet illum ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Allelúia. *Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognósco oves meas, et cognóscent me meæ.* R. Allelúia.

Hoc facite in meam commemorationem. Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

22, 14-20. 24-30

Cum facta esset hora, discubuit Iesus et Apóstoli cum eo.

Et ait illis: « Desidério desiderávi hoc pascha man-ducáre vobiscum ántequam pátiar. Dico enim vobis: Non manducábo illud, donec impleátur in Regno Dei ».

Et, accépto cálice, grátiás egit, et dixit: « Accípite hoc et divídite inter vos. Dico enim vobis: Non bibam ámodo de generatióne vícis, donec Regnum Dei véniat ».

Et, accépto pane, grátiás egit et fregit, et dedit eis dicens: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemorationem ».

Similiter et cálicem, postquam cenávit, dicens: « Hic calix novum testaméntum est in sanguine meo, qui pro vobis fúnditur ».

Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum videréetur esse maior.

Dixit autem eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos "bénéfici" vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcésor est sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recúbit an qui minístrat? nonne qui recúbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui minístrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tentatió-nibus meis; et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, Regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo, et sedeáti super thronos iudi-cántes duódecim tribus Israel ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia**Io 10, 14**

R. Alleluia. **y.** Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognósco oves meas, et cognósunt me meæ. **R.** Alleluia.

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
10, 11-16

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ániam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimittit oves et fugit, et lupus rapit eas et dispérgit, quia mercenárius est et non pértinget ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus, et cognósco meas, et cognósunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnó-sco Patrem; et ániam meam pono pro óvibus.

Et alias oves hábeo, quae non sunt ex hoc ovili, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudent, et fient unus grex, unus pastor ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia**Io 12, 26 a**

R. Alleluia. **y.** Si quis mihi minístrat, me sequátur, dicit Dóminus; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. **R.** Alleluia.

Si quis mibi ministrat, me sequatur.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 24-26

In illo témpore:

Respóndit Iesus Andréæ et Philíppo, dicens: « Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ániam suam, perdit eam; et qui odit ániam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custó-diet eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia**Io 15, 15 b**

R. Alleluia. **y.** Vos dixi amícos, dicit Dóminus, quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo nota feci vobis. **R.** Alleluia.

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta

mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gádium meum in vobis sit, et gádium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amíciis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos, ut vos eádis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petíeritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».
Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. *y.* Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscō oves meas,
et cognóscunt me meæ. R. Alleluia.

*Pro eis sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi
sanctificati in veritate.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 6. 14-19

In illo témpore:

Sublevátilis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti; et sermónum tuum servavérunt.

Ego dedi eis sermónum tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo.

De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo. Sanctifica eos in veritatē. Sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum,

Et pro eis ego sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificati in veritatē ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia

Lc 4, 18 a-19 a

R. Alleluia. *y.* Evangelizáre paupéribus
misit me Dóminus,
prædicáre captivis remissióinem.
R. Alleluia.

*Sicut misit me Pater, et ego mitto vos:
Accipite Spíritum Sanctum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus, et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ».

Et, cum hoc dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixisset, insufflavit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remissa sunt eis; quorum retinuéritis, reténta sunt ». Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. **v.** Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscō oves meas, et cognóscunt me meæ. R. Alleluia.

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

21, 15-17

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et pran-dísset cum eis, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? » et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis; tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

III. AD MINISTRANDUM VIATICUM

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ, dici potest vel Missa de Ss.ma Eucharistia (p. 1731) vel, pro opportunitate, Missa pro infirmis (p. 1625), cum orationibus quæ sequuntur.

Lectio sumuntur ex iis quæ infra (pp. 1627-1635) vel in Ordine Unctionis infirmorum proponuntur, nisi utilitas infirmi et astantium alias lectiones seligere suadeat.

Quando tamen Missa votiva prohibetur, una e lectionibus sumi potest e textibus de quibus supra, nisi occurrat Triduum sacrum, sollemnitas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi vel alia sollemnitas de præcepto servanda.

Collecta

Deus, cuius Filius nobis est via, véritas et vita, respice cleménter fámulum tuum **N.** et præsta, ut, tuis promissióibus se committens, et Cörpore Fílli tui recreátus, ad regnum tuum progrediátur in pace. Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificium nostrum, Pater sancte, intuérē benígnus, ut Agnum tibi paschálem repræsentet, cuius pássio paradísi iánuas reserávit, et fámulum tuum **N.** in ætérnum munus per grátiam tuam introdúcatur. Per Christum.

Post communionem

Dómine, qui es salus ætérna in te credéntium, præsta, quásimus, ut fámulus tuus **N.**, cœlesti pane potúque reféctus, in regnum lúminis et vitæ secúrus pervéniat. Per Christum.

IV. PRO SPONSIS

1. IN CELEBRATIONE MATRIMONII

Quoties Matrimonium intra Missam celebratur, dicitur, cum sacris vestibus coloris albi, Missa «Pro sponsis». Occurrente tamen dominica vel sollemnitate, dicitur Missa de die, retentis in ea benedictione super sponsam et sponsum atque, pro opportunitate, formula propria benedictionis finalis.

Cum tamen liturgia verbi celebrationi Matrimonii aptata magnam vim habeat in categesi de ipso Sacramento et de muneribus coniugum tradenda, quando Missa «Pro sponsis» prohibetur (nisi occurrant Triduum sacrum, sollemnitates Nativitatis Domini, Epiphanie, Ascensionis, Pentecostes et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, vel aliae sollemnitates de præcepto servandæ), una e lectionibus sumi potest e textibus pro celebratione Matrimonii prævisis. In dominicis insuper temporis Nativitatis et «per annum», si Missa in qua celebratur Matrimonium a communitate parœciali non participatur, dici potest etiam integra Missa «Pro sponsis».

Si Matrimonium celebratur tempore Adventus vel Quadragesimæ aliisve diebus indolem pénitentiale præseferentibus, parochus sponsos moneat, ut rationem habeant peculiaris naturæ horum temporum liturgicorum.

A

Ant. ad introitum

Ps 19, 3. 5

Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto,
et de Sion tueáter vos.

Tríbuat vobis secúndum cor vestrum,
et omne consílium vestrum confírmet.

Collecta

Deus, qui tam excellénti mystério
coniugale vínculum consecrásti,
ut Christi et Ecclésiae sacraméntum
præsignáres in fédere nuptiárum,

præsta, quásumus, his fámulis tuis,
ut, quod fide percípiunt, ópere persequántur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui, in humáno génere creándo,
unitátem inter virum et muliérem esse voluísti,
fámulos tuos, qui coniugálí copulándi sunt fódere,
únus vínculo dilectionis astríngé,
ut, quos in caritáte fructificáre largíris,
ipsíus caritátis testes esse concédas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1342-1368.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine,
pro sacra connúbii lege munus oblátum,
et cuius largítor es óperis,
esto dispósitor. Per Christum.

Præfatio: De dignitate fóderis nuptiarum.

- Y. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.
- Y. Sursum corda.
- R. Habémus ad Dóminum.
- Y. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
Qui fédera nuptiárum blando concórdiæ iugo
et insolúbili pacis vínculo nexuísti,
ut multiplicándis adoptiónum filiis
sanctórum connubiórum fecúnditas pudíca servíret.

Tua enim, Dómine, providéntia,
tuáque grátia ineffabílibus modis
utrúmque dispénsas,
ut, quod generátio ad mundi prodúxit ornátum,
regenerátio ad Ecclésiæ perdúcatur augméntum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cámimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

*Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.*

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omissa Libera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In invitatorio, si unus ex sponsis vel ambo non communicant, omitti possunt verba Christi Cörporis et Sanguinis sacraménto.

In oratione Deus, qui potestáte, possunt omitti, pro opportunitate, duæ ex tribus paragraphis Deus, qui potestáte; Deus, qui tam excellénti; Deus, per quem múlier; ea tantum retenta paragrapgo, quæ respondéat lectioni Missæ.

In ultima paragrapgo huius orationis, verba uncis inclusa omitti possunt, sicutib⁹ rerum adiuncta id suadere videantur, ex. gr. si sponsi sint superadulti.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Dóminum, fratres caríssimi, suppliciter deprecémur,
ut super hanc fámulam suam,
quæ huic sposo nupsit in Christo,
benedictionem gratiæ suæ cleménter effundat,
et quos frédere sancto coniúnxit
(Christi Cörporis et Sanguinis sacraménto)
una fáciat caritáte concordes.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosequitur:

* Deus, qui potestáte virtútis tuæ
de níhilo cuncta fecísti,
qui, dispósit is universitatis exordiis
et hómine ad imáginem tuam facto,
inseparáble viro mulieris adiutorium condidisti,
ut iam non duo essent, sed una caro,
docens quod unum placuisset instítu
numquam licére disiungi:

* Deus, qui tam excellénti mystério
coniugálem cópulam consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in frédere nuptiárum:

* Deus, per quem múlier iúngitur viro,
et societas, principáliter ordináta,
ea benedictiōne donátur,
quæ sola nec per originális peccati pœnam
nec per diluvii est ablata sentétiā:

Réspice propitius super hanc fámulam tuam,
quæ, maritáli iuncta consórto,
tua se éxpetit benedictiōne muníri:
sit in ea grátia dilectionis et pacis,
imitatríxque sanctárum permáneat feminárum,
quarum in Scripturis laudes prædicántur.

Confidat in ea cor viri sui,
qui, parem sóciā et grátiae vitæ coherédem agnóscens,
eam honóre débito prosequátur
eóque díligat semper amóre,
quo Christus suam diléxit Ecclésiam.

Et nunc te, Dómine, deprecámur,
ut hi fámuli tui nexi fídei mandatísque permáneant,
et, uni thoro iuncti,
morum sint integrítate conspícui;
Evangélii róbore communíti,
bonum Christi testimónium ómnibus maniféstent;
(in sóbole sint fecúndi,
sint paréntes virtútibus comprobáti;
vídeant ambo filios filiórū suórum)
et, optátam demum senectútem adépti,
ad beatórum vitam et ad cælestia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Cf. Eph 5, 25. 27

Christus diléxit Ecclésiam et seípsum trádidit pro ea,
ut exhibéret sibi uxórem sanctam et immaculátam.

Post communionem

Huius, Dómine, sacrificii virtúte,
institúta providéntiæ tuæ
pio favóre comitáre,
ut, quos sancta societáte iunxísti
(et uno pane unóque cálice satiásti)
una étiam fáciás caritáte concórdes.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater ætérnus
in mútuo vos servet amóre concórdes,
ut pax Christi hábitet in vobis,
et in domo vestra iúgiter máneat.

R. Amen.

Benedictióinem habeátis in filiis,
ab amícis solácium,
et veram cum ómnibus pacem.

R. Amen.

Caritátis Dei testes sitis in mundo,
ut, quos afflícti et egéni benígnos invénerint,
in ætérra Dei tabernácula
vos grati aliquándo recipiant.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícet omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, **†** et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

B

Ant. ad introitum

Ps 89, 14. 17

Repléti sumus mane, Dómine, misericórdia tua,
et exsultávimus et delectáti sumus
ómnibus diébus nostris.
Sit splendor Dómini super nos
et super ópera mánuum nostrárum.

Collecta

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris,
et super hos fámulos tuos

grátiam tuam benígnus effúnde,
ut qui apud tua coniungúntur altária
in mútua caritáte firméntur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1342-1368.

Super oblata

Múnera, quæ tibi, Dómine,
lætántes offérimus,
benígnus assúme,
et, quos sacraménti fódere coniunxísti,
patérna pietáte custódi.
Per Christum.

Præfatio: De magno sacramento Matrimonii.

- ¶. Dóminus vobíscum.
- ¶. Et cum spíritu tuo.
- ¶. Sursum corda.
- ¶. Habémus ad Dóminum.
- ¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátiás ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia novum nexuísti cum tuo pópulo testaméntum,
ut, quem mortis et resurrectiónis redemísses mystério,
divínæ in Christo fáceres natúræ consórtem
eiúsque in cælis gloriæ coherédem.

Cuius piíssimam grátiæ largítatem
in viri mulierísque significásti connúbio,
ut ad ineffábile tui amóris consílium
nos revocáret quod ágitur sacraméntum.

Et ídeo, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
te laudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiōnem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quásumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum pervenire tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In oratione Pater sancte omitti potest, pro opportunitate,
una ex duabus paragraphis Pater sancte; Deus, qui, ad amóris,
ea tantum retenta paragrapho quæ respondeat lectioni Missæ.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Super hos sponsos, qui, matrimónium ineúntes,
ad altáre accédunt,
ut (Christi Cörporis Sanguinísque partícipes)
mútua semper dilectione nectántur,
Dóminum deprecémur.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosecuitur:

* Pater sancte,
qui hóminem ad imáginem tuam cónditum
másculum creásti et féminam,
ut vir et múlier, in carnis et cordis unitáte coniúnceti,
munus suum in mundo adimplérent:

* Deus, qui, ad amoris tui consilium revelandum,
in mutua dilectione sponsorum
fœdus illud adumbrari voluisti,
quod ipse cum populo tuo inire dignatus es,
ut, sacramenti significacione completa,
in fidelium tuorum coniugali consortio
Christi et Ecclesiæ nuptiale patret mysterium:
super hos famulos tuos (N. et N.)
dexteram tuam, quæsumus, propitiatus extende.

Præsta, Domine,
ut, in huius quod ineunt sacramenti consortio,
inter se amoris tui dona communícant,
et, præsentiae tuæ signum invicem ostendentes,
cor unum fiant et anima una.

Da etiam, Domine,
ut domum, quam ædificant, opere quoque sustentent,
filiosque suos, evangælica disciplina formatos,
cælesti familiæ tuæ præparent cooptandos.

Hanc famulam tuam N.
tuis digneris benedictionibus cumulare,
ut, uxoris ac matris munera compleas,
casta suam domum dilectione refoveat,
et gratia decoret affabili.

Hunc etiam famulum tuum N.
cælesti, Domine, benedictione prosere, ut
mariti fideliis officia digne persolvat
et prvidi patris.

Concede, Pater sancte,
ut, qui coram te coniugio copulati
ad mensam tuam accedere cipiunt,
cælesti aliquando convivium participare lætentur.
Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Io 13, 34

Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem,
sicut dillexi vos, dicit Dominus.

Post communionem

Mensæ tuæ partípices effécti,
quæsumus, Domine,
ut, qui nuptiarum iunguntur sacramento,
tibi semper adhérent,
et tuum hominibus nomen annuntient.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater omnípotens gaudium suum vobis concédat
et in filiis vos benedícat.

R. Amen.

Unigenitus Dei Filius in prósperis et advérsis
vobis miseratus assístat.

R. Amen.

Spiritus Dei Sanctus caritatem suam
in corda vestra semper effundat.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adestis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Filius, + et Spiritus Sanctus,

R. Amen.

C

Ant. ad introitum

Ps 144, 2. 9

Per singulos dies benedícam tibi, Domine,
et laudabo nomen tuum in sǽculum sǽculi,
quia suavis es univérsis,
et miserationes tuæ super ómnia ópera tua.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut hi fámuli tui, nuptiárum sacramento iungéndi,
in fide quam profiténtur accréscant,
et sóbole fidéli tuam ditent Ecclésiam. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1342-1368.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris,
et has oblatiónes, quas tibi pro his fámulis tuis
sancto fóedere copulátis offérimus,
benígnō súscipe vultu,
ut per hæc mystéria
in mútua caritáte tuóque amóre firméntur.
Per Christum,

Præfatio: De Matrimonio ut signum divinæ caritatis.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíitu tuo.
- ℟. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℟. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátiás ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui hóminem pietátis tuæ dono créatum
ad tantam voluísti dignitátem extólli,
ut in viri mulierísque consórtio
veram relínqueres tui amórís imáginem;
quem enim ex caritáte creásti,
eum ad caritátis legem vocáre non désinis,
ut ætérnæ tuæ caritátis partícipem esse concédas.

Cuius connúbii sancti mystérium
dum tuæ dilectionis signum exsístit,
amórem sacram humánum:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

*Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.*

Hanc ígitur oblatiónen servítus nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam exórat maiestátem,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profíciás,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omissa Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur:

Précibus nostris, fratres caríssimi,
super hos sponsos
Dei benedictiōnem súpplices invocémus,
ut ipse suo fóveat benígnus auxílio,
quos ditávit connúbii sacraménto.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosecutur:

Pater sancte, mundi cónditor univérsi,
qui virum atque mulérrem
ad imáginem tuam creásti,

eorúmque societátem tua voluísti benedictióne cumulári,
te pro hac sponsa humíliter deprecámur,
quæ hódie viro suo nuptiárum iúngitur sacraménto.

Super eam, Dómine, eiúsque vitæ consórtem
benédictio tua copiosa descéndat,
ut, dum mútuo connúbii dono fruúntur,
famíliam ornent fíliis, ditent Ecclésiam.

Læti te laudent, Dómine, te mæsti requírant;
te in labóribus sibi gáudeant adésse ut fáveas,
te séntiant in necessitátibus astáre ut lénias;
te in cœtu sancto precéntur,
tuos in mundo se testes osténdant;
et, adépti prósperam senectútem
cum hac qua circumdántur amicórum coróna,
ad cælestia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Ps 33, 1. 9

Benedíciam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut accépti virtus sacraménti
in his fámulis tuis sumat augmémentum,
et hóstiæ quam obtúlimus
a nobis ómnibus percipiátur efféctus.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Dóminus Iesus,
qui núptiis in Cana adésse dignátus est,
vobis et propínquis vestris
benedictiónem suam largiátur.

R. Amen.

Ipse, qui Ecclésiam diléxit in finem,
amórem suum in corda vestra
indesinénter effúndat.

R. Amen.

Det vobis Dóminus,
ut, eius resurrecciónis fidem testántes,
beátam spem exspectétis in gáudio.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, **†** et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Lectio prima

1

Masculum et feminam creavit eos.

Léctio libri Génesis

1, 26-28. 31 a

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatilibus cæli, et béstiiis universáque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subícite eam, et domínámini píscibus maris et volatilibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópolus, quem élégit in hereditátem sibi.

¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius. R.

²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
²¹ quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. R.

²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. R.

2

Et erunt duo in carne una.

Léctio libri Génesis

2, 18-24

Dixit Dóminus Deus: « Non est bonum esse hóminem solum; faciámus ei adiutórium símile sibi ».

Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ et univérsis volatilibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánime vivéntis ipsum est nomen eius. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, et univérsa volatilia cæli, et omnes béstias terræ. Adæ vero non inveniebátur adiútor símilis eius.

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam; cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea, et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam.

Dixítque Adam: « Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea: hæc vocábitur "Virágó", quóniam de viro sumpta est ».

Quámobrem relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 3-4. 9-10. 11-13 (R.: cf. 12 c)

R. Laudáte nomen Dómini.

vel Allelúa.

Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.

Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. R.

- ³ Laudáte eum, sol et luna,
laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
⁴ Laudáte eum, cæli cælórum,
et aquæ omnes quæ super cælos sunt. R.
⁵ Montes et omnes colles,
ligna fructífera et omnes cedri,
⁶ béstiae et univérsa pécora,
serpentes et vòlucres pennátæ. R.
⁷ Reges terræ et omnes pôpuli,
príncipes et omnes iúdices terræ,
⁸ iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus,
⁹ laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solius. R.

3

*Tantum dilexit Isaac Rebeccam, ut dolorem,
qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.*

Léctio libri Génésis

24, 48-51. 58-67

In diébus illis:

Servus Abraham dixit ad Laban: « Benedíxi Dómino Deo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itinere, ut súmerem filiam fratris dómini mei filio eius. Quámobrem, si fáctis misericórdiam et veritátem cum dómino meo, indicáte mihi; sin autem áliud placet, et hoc dícite mihi, ut vadam ad déxteram sive ad sinistram ».

Responderuntque Laban et Báthuel: « A Dómino egréssus est sermo; non possumus extra plácitum eius quidquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te est; tolle eam et profíscere, et sit uxor filii dómini tui, sicut locútus est Dóminus ».

Cumque vocáta venísset, sciscitáti sunt: « Vis ire cum hómine isto? »

Quæ ait: « Vadam ».

Dimisérunt ergo eam et nutrícem illius, servúmque Abraham et cómites eius, imprecántes próspera soróri suæ atque dicéntes: « Soror nostra es, crescas in mille mília, et possídeat semen tuum portas inimicórum suórum ». Igitur Rebécca et puéllæ illius, ascénsis camélis, secútæ sunt virum, qui festínus revertebátur ad dómini num stuum.

Eo autem témpore deambulábat Isaac per viam quæ ducit ad púteum, cuius nomen est « Vivéntis et Vidéntis »; habitábat enim in terra austráli. Et egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclináta iam die. Cumque eleváasset óculos, vidit camélos veniéntes procul.

Rebécca quoque, conspécto Isaac, descéndit de camélo, et ait ad púerum: « Quis est ille homo, qui venit per agrum in occúrsum nobis? »

Dixítque ei: « Ipse est dóminus meus ». At illa tollens cito pálliū opéruit se. Servus autem cuncta quæ gésserat narrávit Isaac. Qui introduxit eam in tabernáculum Saræ matris suæ, et accépit eam uxórem; et in tantum diléxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris eius accíderat, temperáret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 144, 8-9. 10 et 15. 17-18 (R.: 9 a)

R. Suávis Dóminus univérsis.

⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiaæ.

⁹ Suávis Dóminus univérsis,
et miseratioñes eius super ómnia ópera eius. R.

¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.

- ¹⁵ Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno. R.
¹⁷ Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
¹⁸ Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. R.

4

*Ipse coniungat vos impleatque benedictionem
suam in vobis*

Léctio libri Tobíæ

7, 9 c-10. 11 c-17

In diébus illis:

Cum hortaréatur Ráguel eum discúmbere ad prán-dium, Tobías dixit: « Hic ego hódie non manducábo neque bibam, nisi prius petitionem meam confírmes, et promittas mihi dare Saram filiam tuam ».

Cum nutáret Ráguel et non daret peténti ullum respoñsum, dixit ei Angelus: « Noli timére dare eam isti, quóniam huic timénti Deum débetur coniux filia tua; proptérea álius non pótuit habére illam ».

Tunc dixit Ráguel: « Non dúbito quod Deus preces et lácrimas meas in conspéctu suo admíserit, et credo quóniam ídeo fecit vos venire ad me, ut ista coniunge-rétur cognatióni suae secúndum legem Móysi, et nunc noli dúbium gérere quod tibi eam tradam ».

Et apprehéndens déxteram filiæ, déxteræ Tobíæ trá-didit, dicens: « Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob vobíscum sit, et ipse coniúngat vos impleátque benedictionem suam in vobis ».

Et accépta charta, fecérunt conscriptiōnem coniúgii. Et post hæc epuláti sunt, benedicéntes Deum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (R.: 5 b)

- R. Misericórdia Dómini plena est terra.
¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus, pópulus, quem élégit in hereditátem sibi.
¹⁸ Ecce oculi Dómini super metuéntes eum, in eos qui sperant super misericórdia eius. R.
²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum, quóniam adiútor et protéctor noster est;
²¹ quia in eo lätábitur cor nostrum, et in nómine sancto eius sperávimus. R.
²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te. R.

5

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ

8, 5-10

Sero nuptiárum Tobías dixit Saræ: « Filii sanctórum sumus et non póssumus ita coniúngi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter instánter orábant ambo simul, ut sánitas daréatur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benédícant te cæli et terræ, maréque et fontes et flúmina, et omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ, dedistique ei adiutorium Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípicio sorórem meam coniugem, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicátur nomen tuum in sǽculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miseré nobis, Dómine, mi-seré nobis, et consenescámus ambo páriter sani ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 8 et 13. 17-18 a (R.: 8 a)

R. Miserátor et misericors Dóminus.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblívisci omnes retributiónes eius. R.
- ⁸ Miserátor et misericors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ¹³ Quómodo miseréatur pater filiórūm,
miséritus est Dóminus timéntibus se. R.
- ¹⁷ Misericórdia autem Dómini ab ætérno,
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustitia illíus in filios filiórūm;
in eos qui servant testaméntum eius. R.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum

2, 8-10. 14. 16 a; 8, 6-7 a

Vox dilécti mei: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transiliens colles. Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenéstras, prospiciens per cancellós.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, própéra, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérra macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Diléctus meus mihi, et ego illi.

Qui dixit mihi: « Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia

fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulá-
tio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem,
nec flúmina óbruunt illam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

- ¹ Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
- ² Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.
- ³ Uxor tua sicut vitis fructifera
in latéribus domus tuæ;
filii tui sicut novellæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.
- ⁴ Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
- ⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómni bus diébus vitæ tuæ. R.

7

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamenti domus eius.*

Léctio libri Sirácidae

26, 1-4. 16-21

Mulíeris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. Múlier fortis obléctat vírum suum, et annos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulieris sédulae delectábit virum suum, et ossa illius impinguábit disciplína illius. Datum Dei est muller sensata et tícita, non est immutatio eruditæ ánimæ. Grátia super grátiam muller sancta et pudoráta. Omnis autem ponderatio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulieris bona spécie in ornaméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (¶.: 2 a)

R. Benedícam Dóminum in omni témpore.

² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et lætentur. R.

⁴ Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

⁶ Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

⁷ Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatióñibus eius
salvávit eum. R.

⁸ Vallábit ángelus Dómini
in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.

⁹ Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

Feriam domui Israel et domui Iuda
fœdus novum.

Léctio libri Ieremíae prophétæ 31, 31-32 a. 33-34 a

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et feriam domui Israel et domui Iuda fœdus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum, in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægypti.

Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus; dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pôpulum.

Et non docébit ultra vír próximum suum, et vir fratrem suum dicens: "Cognósce Dóminum"; omnes enim cognóscent me, a mímino eórum usque ad máxi-
mum », ait Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (¶.: cf. 1)

R. Beátus vir qui in mandátis Dómini cupit nimis.

vel Allelúa.

¹ Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectórum benedicéntur. R.

³ Glória et divítiae in domo eius,
et iustitia eius manet in sáculum sáculi.

⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis,
misericors et miserátor et iustus. R.

⁵ Lucúndus homo qui miserétur et cōmodat,
dispónet res suas in iudicio,

⁶ quia in ætérnum non commovébitur.
 In memória ætéra erit iustus,
⁷ ab auditioñe mala non timébit. R.
 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
⁸ confirmátum est cor eius, non timébit,
 donec despiciat inimícos suos. R.
⁹ Distríbuit, dedit paupéribus;
 iustitia eius manet in sáculum sáculi,
 cornu eius exaltábitur in glória. R.

Lectio secunda

1

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
 ad Romáños 8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo
 non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidi illum,
 quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit adverversus eléctos Dei? Deus qui iustí-
 ficat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mó-
 tuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad déxte-
 ram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

Quis nos separábit a caritate Christi? tribulatio, an
 angústia, an persecutio, an fames, an nuditas, an perí-
 culum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus
 per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, ne-
 que ángeli neque principátus, neque instántia neque fu-

túra, neque virtútes, neque altitudo neque profundum,
 neque ália quálibet creatura póterit nos separare a ca-
 ritate Dei, quae est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

2

* *Exhibete corpora vestra hostiam viventem,
 sanctam, Deo placentem.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
 ad Romáños

12, 1-2, 9-18

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibá-
 te córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo
 placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte
 conformári huic século, sed transformámini renovatió-
 ne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bo-
 num et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæ-
 réntes bono, caritaté fraternitatis ívicem diligéntes,
 honré ívicem præveniéntes, sollicitudine non pigri,
 spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in
 tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitatióbus
 sanctórum communicántes, hospitalitatē sectántes.

Benedícite persequéntibus, benedícite et nolíte ma-
 ledícere.

Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idíp-
 sum ívicem sentiéntes, non alta sapiéntes sed humí-
 libus consentiéntes.

Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos. Nulli ma-
 lum pro malo reddéntes, providéntes bona coram ómni-
 bus homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum
 ómnibus homínibus pacem habéntes. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romáños

12, 1-2. 9-13

Obsecro vos, fratres, per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino servíentes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitáribus sanctórum communicántes, hospitalitatém sectántes. — Verbum Dómini.

3

Corpus vestrum templum est Spiritus Sancti.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

6, 13 c-15 a. 17-20

Fratres:

Corpus non fornicatióni, sed Dómino, et Dóminus cörpori. Deus vero et Dóminum suscitávit, et nos suscitábit per virtútem suam. Nescitis quóniam corpora vestra membra sunt Christi?

Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiómem. Omne peccátum quodcúmque fécerit homo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus suum peccat.

An nescítis quóniam corpus vestrum templum est Spíritus Sancti, qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri? Empti enim estis prétio. Glorificáte ergo Deum in córpore vestro.

Verbum Dómini.

4

Si caritatem non habuero, nihil mihi prodest.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 8 a

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellétiórem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tímniens.

Et si habúero prophetiám et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas; et si tradídero corpus meum, ut glórifier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, beníigna est cáritas, non æmulátur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiosa, non quærít quæ sua sunt, non irritátur, non cōgitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem ve-ritati; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. — Verbum Dómini.

* *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclesia.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 5, 2 a. 21-33

Fratres:

Ambuláte in dilectione, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis.

Subiecti estóte ínvicem in timore Christi. Mulieres viris suis sicut Dómino; quóniam vir caput est mulieris, sicut et Christus caput est Ecclésiae, ipse Salvátor cóporis. Sed ut Ecclésia subiecta est Christo, ita et mulieres viris in ómnibus.

Viri, dilícite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et se ipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et víri debent diligere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem diligít, se ipsum diligít. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et foget eam, sicut et Christus Ecclésiam: quia membra sumus cóporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. Verúmtamen et vos sínguli, unusquisque suam uxórem sicut se ipsum diligat; uxor autem tímeat virum. — Verbum Dómini.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

5, 2 a. 25-32

Fratres:

Ambuláte in dilectione, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis.

Viri, dilícite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et se ipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent diligere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem diligít, se ipsum diligít. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et foget eam, sicut et Christus Ecclésiam; quia membra sumus cóporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. — Verbum Dómini.

Super omnia caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patiéntiam, supportantes ínvicem et donantes vobis ipsis,

si quis adverversus aliquem habet querelam: sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos.

Super omnia autem haec caritatem, quod est vinculum perfectionis; et pax Christi dominetur in cordibus vestris ad quam et vocati estis in uno corpore; et gratia estote.

Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia docentes et communentes vosmetipsos psalmis, hymnis, canticis spiritibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo.

Et omne quocumque facitis in verbo aut in opere, omnia in Nominis Domini Iesu, gratias agentes Deo Patri per ipsum. — Verbum Domini.

7

*Omnes unanimes, compatientes,
fraternitatis amatores.*

Lectio Epistolae primae beati Petri apostoli 3, 1-9
Carissimi:

Mulieres subditae sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversationem sine verbo lucrificant; considerantes castam in timore conversationem vestram. Quarum sit non extrinsecus capillatvae aut circumdatiōnis auri aut indumenti vestimentorum cultus; sed qui absconditus cordis est homo, in incorruptibilitate mitis et quieti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples.

Sic enim aliquando et sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se, subiectae propriis viris, sicut Sarra obediens Abraham, dominum eum vocans; cuius estis filiae beneficiantes et non timentes ullam perturbationem.

Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, qua-

si infirmiori vaso muliebri impertientes honorem, tamquam et coheredibus gratiae vitae, ut ne impediatur orationes vestrae.

In fine autem omnes unanimis, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, humiles; non reddentes malum pro malo, vel maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicentes, quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate accipiatis.

Verbum Domini.

8

Diligamus in opere et veritate.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 3, 18-24

Filioli, non diligamus verbo nec lingua, sed in opere et veritate. In hoc cognoscemus quoniam ex veritate sumus, et in conspectu eius placabimus corda nostra. Quoniam, si reprehenderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognoscit omnia.

Carissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum; et quocumque petierimus accipimus ab eo, quoniam mandata eius custodimus, et ea quae sunt placa coram eo facimus.

Et hoc est mandatum eius, ut credamus in Nominis Filii eius Iesu Christi et diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. Et qui servat mandata eius in ipso manet, et ipse in eo; et in hoc cognoscimus quoniam manet in nobis, ex Spiritu, quem nobis dedit.

Verbum Domini.

9

Deus caritas est.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 4, 7-12

Carissimi, diligamus invicem, quoniam caritas ex Deo

est; et omnis qui dilit ex Deo natus est et cognoscit Deum. Qui non dilit non cognovit Deum, quoniam Deus caritas est. In hoc apparet caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiacionem pro peccatis nostris.

Carissimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vedit umquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummata est. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia**Cf. 1 Io 4, 8 b. 11**

R. Alleluia. **V.** Deus caritas est;
diligamus nos invicem, sicut Deus dilexit nos. **R.** Alleluia.

Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis.

† Léctio sancti Evangélii secundum Matthaeum
5, 1-12 a

In illo tempore:

Videns Iesus turbas ascendit in montem, et, cum sedisset, accesserunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum caelorum.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.
Beati mites, quoniam ipsi possidébunt terram.

Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum caelorum.

Beati estis, cum maledixerint vobis et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis ».

Verbum Domini.

2

Alleluia**1 Io 4, 12**

R. Alleluia. **V.** Si diligamus invicem,
Deus in nobis manet,
et caritas eius in nobis perfecta est.
R. Alleluia.

Vos estis lux mundi.

† Léctio sancti Evangélii secundum Matthaeum

5, 13-16

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Vos estis sal terrae; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihil valet ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita, neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modo, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera, et glorifcent Patrem vestrum qui in celis est ». — Verbum Domini.

3

Alleluia

1 Io 4, 16

R. Alleluia. **V.** Qui manet in caritáte, in Deo manet,
et Deus in eo. R. Alleluia.

* *Ædificavit domum suam supra petram.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
7, 21. 24-29

In illo tempore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: "Dómine, Dómine" intrábit in Regnum cælōrum, sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáset Iesus verba hæc, admirabántur turbæ super doctrinam eius; erat enim docens eos sicut potestátem habens, et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

vel brevior

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
7, 21. 24-25

In illo tempore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: "Dómine, Dómine" intrábit in Regnum cælō-

rum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia

1 Io 4, 7 b

R. Alleluia. **V.** Omnis qui dilit ex Deo natus est,
et cognoscit Deum. R. Alleluia.

Quod Deus coniunxit, homo non separat.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

19, 3-6

In illo tempore:

Accessérunt ad Iesum phariséi tentantes eum et dicentes: « Licet hómini dimittere uxórem suam, quacumque ex causa? »

Qui respónsens ait: « Non legístis quia qui creávit ab initio, "másculum et féminam fecit eos," et dixit: "Propter hoc dimittet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una"? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».
Verbum Dómini.

5

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

R. Alleluia. **V.** Deus cáritas est;
diligámus nos ívincem, sicut Deus diléxit
nos. R. Alleluia.

*Hoc est magnum et primum mandatum.
Secundum autem simile est huic.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex phariséis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « “ Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua ”. Hoc est magnum et primum mandátum.

Secúndum autem símle est huic: “ Díliges próxi-
mum tuum sicut te ipsum ”. In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ».

Verbum Dómini.

6

1 Io 4, 7 b

℟. Allelúa. **℟.** Omnis qui díligit ex Deo natus est,
et cognóscoit Deum. **℟.** Allelúa.

Non sunt duo, sed una caro.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum **10, 6-9**

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ab inítio creatúræ “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit ad uxórem suam, et erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro ”.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 12

℟. Allelúa. **℟.** Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet,
et cáritas eius in nobis perfécta est.
℟. Allelúa.

*Hoc fecit initium signorum Iesus
in Cana Galilææ.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **2, 1-11**

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Iesu ibi. Vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias; et, deficiénte vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlier? Non dum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque díixerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósitæ se-
cúndum purificaciónem Iudæórum, capiéntes singulæ metrétas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et imple-
vérunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclínō ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum fac-
tam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant
qui hauríferant aquam, vocat sponsum architriclínus et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum po-
nit, et, cum inebríati fúerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilaeæ; et manifestavit gloriam suam, et credidérunt in eum discípuli eius. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

1 Io 4, 16

℟. Alleluia. **y.** Qui manet in caritaté, in Deo manet, et Deus in eo. **℟.** Alleluia.

Manete in dilectione mea.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo tempore:

15, 9-12

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleáatur.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis ívincem, sicut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

℟. Alleluia. **y.** Deus cáritas est; diligámus nos ívincem, sicut Deus diléxit nos. **℟.** Alleluia.

*Hoc est præceptum meum,
ut diligatis ívincem.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo tempore:

15, 12-16

Dixit Iesus discípulis suis: « Hoc est præceptum meum, ut diligatis ívincem, sicut diléxi vos. Maiorēm

hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amicis suis. Vos amici mei estis, si faciéti quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dominus eius: vos autem dixi amicos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos éatis et fructum afferatis et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petieritis Patrem in Nómine meo, det vobis ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia

1 Io 4, 12

℟. Alleluia. **y.** Si diligámus ívincem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis perfécta est.

℟. Alleluia.

*

Ut sint consummati in unum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo tempore:

Sublevatis Iesus oculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui crediturí sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misisti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummati in unum, ut cognoscat mundus quia tu me misisti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut videant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióne mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciám, ut diléctio qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✚ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 20-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

2. IN ANNIVERSARIIS MATRIMONII

In anniversariis Matrimonii, præsertim vero in XXV et L anniversario, dici potest, quando permittuntur Missæ pro variis necessitatibus, Missa pro gratiis Deo reddendis, p. 1650, cum orationibus quæ infra ponuntur.

Eadem orationes adhiberi possunt, pro opportunitate, etiam in Missa de feria « per annum ».

A. In anniversario

Collecta

Deus, créator ómnium,
qui virum et féminam in princípio condidísti,
ut vínculum constitúerent coniugálē,
unióne famulórum tuórum N. et N. bénedic et confírma,
ut coniunctiōnis Christi cum Ecclésia imáginem
semper perfectiōrem exhibeant.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui ex látere Christi
ságuinem et aquam manáre fecísti
ad humánæ regeneratiónis significánda mystéria,
múnera nostra in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignáre suscípere,
et eórum coniúgium tuis donis ómnibus munerári.
Per Christum.

Post communionem

Supérno cibo potúque reféctis, Dómine,
his fámulis tuis in gáudio et caritáte corda diláta,
ut sit eórum domus sedes honestatís et pacis,
et ómnibus ad consolatiónes páteat caritatis.
Per Christum.

B. In XXV anniversario**Collecta**

Dómine, qui hos fámulos tuos N. et N.
indissolubili matrimónii nexu coniunxísti,
et animórumb communioñe
dignátus es inter labóres et gáudia sustentáre,
eórum, quásimus, auge et purífica caritátem,
ut mútua (cum prole sua) sanctificatióne lætentur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actionem
pro fámulis N. et N. dignánter assúme,
ut exínde pacem et gáudium abundánter exháuriant.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui ad mensam familiæ tuæ hos cóniuges N. et N.
(cum lberis et amícis) propítius admisísti,
da eis fórtiter et alácriter
in mútuam communioñem sic prógredi,
ut usque ad cælestè convívium,
tuo múnere, coniungántur.
Per Christum.

C. In L anniversario**Collecta**

Deus Pater omnípotens,
hos cóniuges N. et N. cleménter aspícias,
(cum sóbole sua, quam ad vitam fidémque genuérunt)
pro bonis longævæ conversatiónis opéribus,
et eórum fructiferam bénedic senectútem,

sicut eórum caritatis primítias
sacraménto mirábili confirmásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actionem
pro fámulis tuis N. et N. dignánter assúme,
qui tot annos una simul fide sincéra vixerunt,
et ómnia bona unitatis et pacis a tua póstulant largitáte.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ tuæ pasti delíciis, te, Dómine, deprecámur,
ut hos cóniuges N. et N. in sancta senectúte custódias,
donec ambos, plenos diérum,
ad tuum admittas cælestè convívium.
Per Christum.

V. IN BENEDICTIONE ABBATIS ET ABBATISSÆ

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegistis; sed ego elegi vos et posui vos,
ut eatis et fructum afferatis,
et fructus vester maneat, dicit Dominus.

Vel:

Col 3, 14-15

Super omnia caritatem habete,
quod est vinculum perfectiōnis;
et pax Christi exsultet in cordibus vestris.

Collecta

Concede, quæsumus, Domine, famulo tuo N.,
quem huius communictatis N. abbatem elegisti,
ut factis et doctrina ad ea quæ recta sunt
fratrum suorum animos instruat,
quatenus æternæ remuneratiōnis mercédem
a te, Pastore piissimo,
una cum ipsis lætus percipiat.
Per Dominum.

Lectio ut infra, pp. 1373-1380.

Super oblata

Suscipe, quæsumus, Domine,
múnera famulorum tuorum et præsta,
ut, seípsos in spiritalem hóstiam offerentes,
vera humilitate, obediēntia et pace
iúgiter repleantur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare,
et dare animam suam redemptiōnem pro multis.

Vel:

Ubi caritas est vera, Deus ibi est.
Congregavit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Familiam tuam, Domine, respice propitiū,
et nos, qui mystériū fidei celebravimus,
fac per sémitas Evangeliū indesinenter currere,
in omnibus te glorificantes.
Per Christum.

Lectio prima

1

Inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam.

Lectio libri Proverbiorum

2, 1-9

Fili mi, si suscéperis sermones meos, et mandáta mea abscondéris penes te, ut audiat sapiéntiam auris tua, inclína cor tuum ad cognoscéndam prudéntiam.

Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ, si quæsieris eam quasi pecúniam, et sicut thesáuros effóderis illam, tunc intélleges timórem Domini, et sciéntiam Dei invénies; quia Dominus dat sapiéntiam, et ex ore eius prudéntia et sciéntia.

Custódiet rectórum salútē, et próteget gradiéntes

simplíciter, servans sémitas iustitiæ, et vias sanctórum custodiens.

Tunc intelleges iustitiam et iudicium, et æquitatēm et omnem sémitam bonam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beatus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beatus vir qui non ábit in consilio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,

2 et in convéntu derisórum non sedit;
sed in lege Dómini volúntas eius,

et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in tempore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur. R.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.

5 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

2

Viam sapiéntiæ monstrabo tibi.

Léctio libri Proverbiórum

4, 7-13

Principiūm sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquíre prudéntiam. Arripe illam, et

exaltábit te, glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus; dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna íclita próteget te.

Audi, fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicéntr tibi anni vitæ; viam sapiéntiæ monstrábo tibi; ducam te per sémitas æquitatís, quas cum ingrésus fúeris, non artabúntur gressus tui, et currens non habébis offendículum.

Tene disciplínam, ne dimíttas eam; custodi illam, quia ipsa est vita tua. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 5-6. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

2 Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,

3 annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. R.

5 Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua,
et in opéribus mánum tuárum exsultábo.

6 Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ. R.

13 Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succréscet.

14 Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. R.

15 Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,

16 ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. R.

Lectio secunda

1

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 12-17

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humiliaté et mansuetudine, cum longanimitaté supportántes ívincem in caritátē; solliciti serváre unitatēm spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

2

Caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

4, 1-6

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericordiæ, benignitatē, humiliatē, mansuetudinem, patiéntiam, supportántes ívincem et donántes vobis ípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Lectio secunda

1377

Super ómnia autem hæc caritatē, quod est vínculum perfectiōnis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno cōpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cáanticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómíne Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

3

Obœdite præpositis vestris. Orate pro nobis.

Léctio Epístolæ ad Hebráeos

13, 1-2. 7-8. 17-18

Fratres:

Cáritas fraternalitatis máneat. Hospitalitatē nolíte oblivíscí; per hanc enim quidam nesciéntes hospítio receperunt ángelos.

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locuti sunt verbum Dei; quorum intuéntes exítum conversatiónis, imitámini fidem. Iesus Christus heri et hodie idem, et in sǽcula.

Obœdite præpósitis vestris et subiacéte eis; ipsi enim pervigilant pro animábus vestris quasi rationem redditúri; ut cum gáudio hoc fácient et non geméntes; hoc enim non expedit vobis.

Oráte pro nobis; confidimus quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus bene voléntes conversári.

Verbum Dómini.

Formæ facti gregis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4
Caríssimi:

Seniores, qui in vobis sunt, obsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontánee secúndum Deum; neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparérerit Princeps pastórum, percipiéatis immarcescibilem glóriæ corónam.

Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

R. Alleluia. ¶ Unus est Pater vester, qui in cælis est; et magíster vester unus est, Christus.

R. Alleluia.

Qui maior est vestrum erit minister vester.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum 23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Nolite vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fra-

tres estis. Et patrem nolite vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cælestis. Nec vocémini magístri; quia magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit minister vester. Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Col 3, 15

R. Alleluia. ¶ Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno corpore.

R. Alleluia.

Constituet eum Dominus super familiam suam.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes, et vos símiles homínibus exspectántibus dómínum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apérianter ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dómínus, invénerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scítote, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non sínaret perfodíri domum suam. Et vos estótate paráti, quia, qua hora non putádis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábolam, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispén-sátor et prudens, quem constituet dómínius super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénérerit dómínius eius invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constituet illum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Col 3, 15

R. Allelúa. **V.** Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore.

R. Allelúa.

*Ego in medio vestrum sum
sicut qui ministrat.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 24-27

In illo témpore:

Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum vi-derétur esse maior.

Iesus autem dixit eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos "bénéfici" vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vo-bis fiat sicut iúnior, et qui præcéssor est, sicut mi-nistrátor.

Nam quis maior est, qui recúmbit an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui ministrat ». — Verbum Dómini.

VI. IN CONSECRATIONE VIRGINUM

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates at-que ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Ps 104, 4-5

Quárerite Dóminum et confirmánuini,
quárerite fáciem eius semper.
Mementóte mirabílium eius quæ fecit.

Collecta

Da, quásumus, Dómine,
his famulábus tuis,
quibus virginálē infudísti propósitum,
inchoáti óperis consummáatum efféctum,
et, ut perféctam tibi ófferant plenitúdinem,
iníitia sua perdúcere mereántur ad finem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Oblátis hóstiis, quásumus, Dómine,
his famulábus tuis
perseverántiam suscépti propósiti
benignus accómmoda,
ut, apértis iánuis, summi Regis advéntu,
regnum cæléste cum lætítia mereántur intráre.
Per Christum.

In Precibus eucharisticis, virginum consecratio secundum has formulas opportune commemoratur:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiōnem servitútis nostræ,
sed et famulárū tuárum,

quam tibi in die eárum consecratiónis offérimus,
quássumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctifica;
ut quæ, te largiente,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine téporum glorióse adveniénti
iucundánter occúrrant.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórū,
quas spiritálī unctióne hódie sacrásti;
ut, caritatis et fidei accénsis lampádibus,
tibi et pópulo tuo constánter desérviant,
Christi Sponsi exspectántes advéntum.
Meménto etiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitiónis tuæ additur:

Confortáre quoque, Dómine,
in sancto propósito dignérīs
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectionis
testimónium præbéntes.
Votis huius familiæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharistica IV, mentio virginum
sacratarum inseri potest hoc modo:

... sed et totiús cleri,
et istárum sorórū,
quas hódie divíno cùltui
et hóminum servítio perpétuo dicásti,
et offeréntium,
et circumstántium ...

Ant. ad communionem

Ps 41, 2

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Post communionem

Repléti, Dómine, munéribus sacris,
súpplices deprecámur,
ut famulárū tuárum N. et N. conversátio
et humánæ societátis proféctui constánter fáveat,
et ad Ecclésiæ increméntum indesínenter proficiat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Omnípotens Pater
beátæ virginitatis propósitum,
quod pectóribus vestris infúdit,
sua protectióne inviolátum custódiat.

R. Amen.

Dóminus Iesus,
qui sacrárum virginum corda
sponsáli sibi fédere iungit,
mentes vestras divíni séminis verbo fecúndet.

R. Amen.

Spíritus Sanctus,
qui supervénit in Vírginem
quique corda vestra hódie suo sacrávit illápsu,
ad Dei Ecclesiæque servítium vos veheménter accéndat.

R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benédicat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☧ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

VII. IN PROFESSIONE RELIGIOSA

Hæ Missæ dici possunt, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

1. IN DIE PRIMÆ PROFESSIONIS RELIGIOSÆ**Ant. ad introitum**

Ps 39, 8-9

Ecce vénio, Dómine,
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcordiis meis.

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine,
his frátribus nostris,
quibus Christum préssius sectándi
propósitum inspirásti,
incépti itíneris felicem éxitum,
ut perféctum devotiónis munus
tibi mereántur offérre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quæsumus,
oblatiónes et preces,
quas tibi offérimus
celebrántes professiónis religiosæ primórdia,
et præsta, ut famulórum tuórum primítiae,
tua fovénte grátia,
in fructus ubérrimos convertántur.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1386.

Ant. ad communionem

Mc 3, 35

Qui fécerit voluntátem Dei,
hic frater meus et soror mea et mater est.

Post communionem

Lætificent nos, Dómine, sumpta mystéria
et præsta ut, eórum virtúte, hi fámuli tui
inchoáta religiónis múnera fidéliter adímplicant
et liberam tibi exhibeant servitútem. Per Christum.

2. IN DIE PROFESSIONIS PERPETUÆ**A****Ant. ad introitum**

Ps 121, 1-2

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi:
in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Ierúsalem.

Collecta

Deus, qui in his fámulis tuis baptísmatis grátiam
tanta voluísti frondére virtúte,
ut Fílii tui vestígia préssius sequi conténderent,
concéde, ut ipsi,
evangélicam perfectióнем iúgiter sectántes,
Ecclésiæ sanctitátem adáugeant
eiúsque apostólicum confírmant vigórem. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Servórum tuórum, Dómine,
múnera et vota benígnus assúme,
et evangélica profiténtes consília
tua caritáte confírma. Per Christum.

Præfatio: De vita religiosa
ut servitium Dei per Christi imitationem.

- V.** Dóminus vobíscum.
- R.** Et cum spíritu tuo.
- V.** Sursum corda.
- R.** Habémus ad Dóminum.
- V.** Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- R.** Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, de radíce Vírginis flos illibátus egréssus,
mundos corde dixit beátos
suáque conversatióne dócuit castitátis fastígium.
Qui tuis semper beneplácitis optávit hærére,
et, usque ad mortem pro nobis factus obcédens,
hóstiam se tibi vóluit perfécta suavitátis offérre.
Qui ómnia propter te relinquéntes in terris
ad servítium tuæ maiestatis dicávit impénsius
et calórum confirmávit inventúros esse thesáurum.
Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

In Precibus eucharisticis, professorum vel professarum oblatio se-
cundum has formulas opportune commemoratur:

I. Pro viris

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum,
quam tibi in die eórum professiónis offérimus,

quésumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctifica;
ut qui, te largiénte,
hódie vitam suam tibi dicárunt,
in Filii tui gloriósó advéntu
ætérnæ Paschæ gáudio
mereántur admitti.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérsō
clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istórum fratrum,
qui hódie se tibi dicárunt perpétuo servítio,
et concéde, ut ad te semper corda mentésque érigant
noménque tuum glorifícent.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pôpulo
acquisitiónis tuae additur:

Confortáre quoque in sancto propósito dignérís
hos fámulos tuos,
qui hódie sacrís religiónis vínculis
perpétuo tibi se devinxérunt,
et fac, ut in Ecclésia tua
novam et æténam vitam maniféstent,
Christi redemptiōne comparátam.
Votis huius familiæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professo-
rum inseri potest hoc modo:

... sed et totiús cleri,
et istórum fratrum, qui professiōne perpétua
hódie tibi árctius consecrántur,
et offeréntium,
et circumstántium ...

II. Pro mulieribus

a) **in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:**

Hanc ígitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famularum tuarum,
quam tibi in die eorum professionis offerimus,
quæsumus, Dómine,
placatus accipe et propitiatus sanctifica;
ut quæ, te largiente,
arctius se hodie Fílio tuo sociarunt,
eidem in fine temporum gloriouse advenienti
iucundanter occurrant.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) **in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero additur:**

Recordare quoque, Dómine, istarum sororum,
quæ ómnia propter te reliquerunt,
ut te in ómnibus invenirent
et, sui oblítæ, cunctórum prospícerent necessitatibus.
Meméto étiam ...

c) **in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba populo acquisitiónis tuæ additur:**

Confortare quoque in sancto propó sito dignérис
has fámulas tuas,
quæ pia devotio Christum tuum student sectari,
evangélicæ vitæ atque fraternalæ dilectionis
testimónium præbentes.
Votis huius familiæ ...

d) **in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum inseri potest hoc modo:**

... sed et totius cleri
et istarum sororum, quæ sacro religionis pignore
hodie tibi perpétuo se consecrarent,
et offeréntium, et circumstántium ...

Ant. ad communionem

Gal 2, 19-20

Christo confixus sum cruci.
Vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus.

Post communionem

Divinis mystériis veneranter assúmptis,
te, Dómine, súplices deprecámur,
ut hos fámulos tuos,
sacra tibi oblatione devíctos,
et Sancti Spíritus igne succéndas
et Fílio tuo perenni iungas consortio.
Qui tecum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, bonarum inspirátor voluntatum,
vestra fóveat consilia cordaque róboret,
ut, quæ promisistis, perseveranti servétis fide.

R. Amen.

Ipse concédat vobis,
ut arctam viam, quam elegistis,
in gáudio Christi percurratis,
ónera fratrum cum exsultatióne portantes.

R. Amen.

Cáritas Dei ex vobis familiam efficiat
in nómine Dómini congregátam,
quæ Christi amoris reddat imáginem.

R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benédicat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

B**Ant. ad introitum**

Ps 65, 13-14

Introibo in domum tuam in holocáustis,
reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Collecta

Dómine, sancte Pater,
servórum tuórum N. et N.
propósitum confírma benígnus,
et fac ut baptísmatis grátia,
quam novis cípiunt néxibus roborári,
plenum in eis sumat efféctum,
quo tuæ maiestáti débitum cultum retríbuant,
et Christi regnum apostólico dilátent ardóre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Oblatiónes famulórum tuórum,
Dómine, cleménter assúme,
eásque in sacraméntum redemptiónis convérte,
et, quos ad Filium tuum préssius imitándum
patérrna voluísti dispensatióne vocáre,
Sancti Spíritus reple munéribus.
Per Christum.

Præfatio et intercessiones propriae, pp. 1386-1388.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Lætíficet nos, Dómine,
confirmáti propósiti hodiérrna sollémnitas

ac divíni sacraménti veneránda percéptio,
et concéde propítius,
ut geminátum devotiónis munus
famulórum tuórum péctora
in Ecclésiæ hominúmque servítium
veheménti caritáte compéllat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, sancti consílii inspirátor et efféctor,
sua vos constánter tueártur grátia,
ut vestræ vocatiónis múnera
fidéli ánimo persolvátis.

R. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis
apud omnes gentes testimónium et signum.

R. Amen.

Et víncula, quibus Christo
vos néxuit in terris,
in cælis benígnus perénnnet.

R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benédicat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, **†** et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

3. IN DIE RENOVATIONIS VOTORUM

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1384-1390.

Collecta

Deus, rerum ordinátor hominúmque rector,
rèspice super hos filios tuos,
qui oblationem sui cùpiunt confirmare,
et præsta, ut, in dies,
Ecclésiæ mystério áctius coniungántur,
et humánæ familiæ bono devoveántur impénsius.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Pópuli tui, quæsumus, Dómine,
múnera propítius intuérē,
quæ hi fratres nostri
castitatis, paupertatis, obediéntiæ
renováta augent oblatione,
et temporália dona in sacraméntum æternitatis convérte,
et offeréntium mentes ad Filii tui confórmata imáginem.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1386.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cælestibus sacraméntis,
súpplices te rogámus, ut hi fámuli tui,
qui, supérna grátia tantum confisi,
árdua renovárunt propósita,
Christi virtute roboréntur
et Sancti Spíritus muniántur præsídio.
Per Christum.

4. IN XXV VEL L ANNIVERSARIO PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1384-1390.

Collecta

Dómine, Deus fidélis,
da nobis, quæsumus, grátias tibi reférre
pro tua erga fratrem nostrum N. benignitaté,
qui accéptum a te donum hódie renováre conténdit;
róbora in eo spíritum perfécta caritatis,
ut gloriæ tuæ et óperi salútis
in dies váleat fervéntius inservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Súscipe, Dómine, una cum munéribus oblationem sui,
quam hódie frater noster N. confirmare desíderat,
et per virtútem Sancti Spíritus
imágini dilécti Filii tui
ámplius eum conformare digneris. Qui vivit.

Præfatio propria, p. 1386.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, Corpus et Sanguinem Filii tui,
quæ in iucúnda celebratióne
huius anniversarii contulisti;
concéde, quæsumus, ut frater noster N.,
cælesti pane potúque reféctus,
incépti itineris ad te ducéntis
felícem progréssum obtíneat. Per Christum.

Lectio prima

1

*Egredere de terra tua et de cognatione tua,
et veni.*

Léctio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua et de cognatióne tua et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedíciam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedictus. Benedíciam benedicéntibus tibi, et maledíciam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, fácer voluntátem tuam.

² Exspéctans expectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

⁴ Et immisit in os meum cáanticum novum,
carmen Deo nostro. R.

⁷ Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
⁸ tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmine libri scriptum est de me
⁹ fácer voluntátem tuam.

Deus meus, vólui,
et lex tua in præcordiis meis ». R.

Lectio prima

1395

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

¹² Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscipiant me. R.

2

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Léctio libri primi Samuélis

3, 1-10

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis: non erat vísio manifésta. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec pótterat vidére. Lucérna Dei ántequam extinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus Sámuel, qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego, vocásti enim me ».

Qui dixit: « Non vocávi: revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit. Et adiécit Dóminus rursum vocáre Samuélem.

Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel nequid sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem térito, qui consúrgens ábiit ad Heli et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi, et, si deínceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit ser-vus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ».

Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit ser-vus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2b)

R. Sitívit in te áнима mea, Deus meus.

Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.

Sitívit in te áнима mea,
te desiderávit caro mea. R.

In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appárui tibi,

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. R.

Sic benedíciam te in vita mea,
et in nómíne tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur áнима mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.

Quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhásit áнима mea post te,
me suscépit déxtera tua. R.

3

Sta in monte coram Dominō.

Léctio libri primi Regum

19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam unius diéi.

Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum,
petívit ánimæ suæ ut morerétur et ait: « Súfficit mihi,

Lectio prima

1397

Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum
quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in
umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi:
« Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum
subcinerícius panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit
et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et téti-git eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim
tibi restat via ». Qui, cum surrexißset, comédit et bi-bit,
et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta
diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei
Horeb.

Cumque venísset illuc, mansit in spelúnca. Et ecce
sermo Dómini ad eum, et ait ei: « Egrédere, et sta in
monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit.

Et spíritus grandis et fortis subvértes montes et
cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dómi-nus. Et post spíritum, commotio; non in commotiōne
Dóminus. Et post commotiōnem, ignis; non in igne
Dóminus. Et post ignem, síbilus auræ tenuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum
pállio, et egréssus stetit in óstio spelúncae; et ecce vox
ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino
Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum filii
Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occi-dérunt gládio: derelíctus sum ego solus, et quærunt
ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revertere in
viam tuam per desértum in Damásco ».

Verbum Dómini.

A Special Announcement for Ordinary Form Masses will be made in early 2014: cewatershed.org/vatican

Psalms responsorius

Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: cf. 6)

R. Hæc est generatio quæréntium fáciem tuam, Dómine.

- ¹ Dómini est terra et plenitudo eius,
orbis terrarum et qui hábitant in eo.
- ² Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. R.
- ³ Quis ascéndet in montem Dómini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- ⁴ Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. R.
- ⁵ Hic accípiet benedictiónem a Dómino,
et iustificatióne a Deo salutári suo.
- ⁶ Hæc est generatio quæréntium eum,
quæréntium fáciem Dei Iacob. R.

4

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Elíam: « Eliséum, filium Saphat,
qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus ergo inde Elías réperit Eliséum, filium
Saphat, arántem in duódecim iugis boum, et ipse in
duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque ve-
níisset Elias ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Elíam et
ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam,
et sic sequar te ».

Dixítque ei. « Vade et revértere, quod enim meum
erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum et mactávit
illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et
comedérunt; consurgénsque ábiit et secútus est Eliam,
et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, fácere voluntátem tuam.

- ² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
- ⁴ Et immísit in os meum cáanticum novum,
carmen Deo nostro. R.
- ⁷ Sacrificium et oblationem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.
- ⁹ In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcordiis meis ». R.
- ¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.
- ¹² Tu autem, Dómine, ne prohibeas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscipiant me. R.

5

Surge, amica mea, et veni.

Léctio Cántici canticorum

2, 8-14

Vox dilécti mei: Ecce iste venit sáliens in mónti-
bus, transiliens colles. Símilis est diléctus meus cárpreæ

hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancellós.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Iam enim hiems tránsit, imber ábiit et recéssit, flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túturis audítia est in terra nostra, ficus prótulit grossos suos, víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

Surge, amíca mea, speciósia mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérra macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decórta ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (¶: cf. Mt 25, 6)

- ¶. Ecce Sponsus venit: exíte óbviām Christo Dómino.
 11 Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam,
 et oblíviscere pópulum tuum et domum patris tui;
 12 et concupíscet rex spéciem tuam.
 Quóniam ipse est dómīnus tuus, et adóra eum. ¶.
 14 Gloriósa nimis fília regis intrínsecus,
 textúris áureis circumamícta.
 15 In véstibus variegátis adducétur regi;
 vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. ¶.
 16 Afferúntur in lætitia et exsultatióne,
 adducúntur in domum regis.
 17 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
 constitúes eos príncipes super omnem terram. ¶.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum

8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super brácchium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruunt illam.

Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despíciat eam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 8 a. 11. 12 (¶: 2)

- ¶. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum!
 3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
 Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. ¶.
 4 Etenim passer invénit sibi domum,
 et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
 altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ¶.
 5 Beáti qui hábitant in domo tua,
 in perpétuum laudábunt te.
 6 Ibunt de virtúte in virtútem. ¶.
 11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
 elégi ad limen esse in domo Dei mei,
 magis quam habitare in tabernáculis peccatórum. ¶.
 12 Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
 grátiam et glóriam dabit Dóminus;
 non privábit bonis eos
 qui ámbulant in innocéntia. ¶.

Gaudens gaudebo in Domino.

Léctio libri Isaiae prophétæ

61, 9-11

Scient in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui viderint eos cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit áнима mea in Deo meo, quia índuit me vestíméntis salútis, et induménto iustítiae circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hor-tus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 2 c)

R. Introíte in conspéctu Dómini in exsultatióne.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætitia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.

3 Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
pópulus eius et oves páscuae eius. R.

4 Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. R.

5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióinem et generatiónen-m
véritas eius. R.

Sponsabo te mibi in sempiternum.

Léctio libri Osée prophétæ

2, 14. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego lactábo eam, et ducam eam in solitúdi-nem; et loquar ad cor eius.

Et sponsábo te mihi in sempitérnum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia et in miseratiónbis; et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

Dóminus illuminatio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini
et vísitem templum eius. R.

5 Quóniam occultábit me in tentório suo, in die malórum.
Abscóndet me in abscondito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. R.

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. R.

Adiútor meus es tu, ne me reícias,
neque derelínquas me, Deus salútis meæ.
Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dírige me in sémitam rectam
propter inimícos meos. R.

Lectio secunda

1

In novitate vitæ ambulemus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

6, 3-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizáti sumus. Conseptíli ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut, quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectiónis érimus. Hoc scientes, quia ve-tus homo noster símil crucifixus est, ut destruátur cor-pus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, scientes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátrur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse pec-cáto, vivéntes autem Deo, in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

*Exhibete corpora vestra hostiam viventem,
sanctam, Deo placentem.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

12, 1-13

Obsecro vos, fratres, per misericordiam Dei, ut exhibáatis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo

placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolite con-formári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam opórtet sá-pere, sed sápere ad sobrietátem, unicúque sicut Deus di-visit mensúram fidei.

Sicut enim in uno corpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent, ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alterius membra. Habéntes autem donationes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophé-tiam secúndum ratióinem fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, sive qui exhór-tatur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui praeest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritaté.

Diléctio sine simulatione, odiéntes malum, adhærén-tes bono, caritáte fraternitatis ín vicem diligéntes, ho-nóre ín vicem præveniéntes, sollicitudine non pigri, spí-ritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitáibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Verbum Dómini.

3

*Verbum crucis pereuntibus stultitia est;
nobis Dei virtus est.*Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 22-31

Fratres:

Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis

quidem scándalum, Géntibus autem stultitiam, ipsis autem vocátis, Iudáis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

Vidéte enim vocatióne vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi éligit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi éligit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília éligit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est sapiéntia nobis a Deo et iustitia et sanctificatio et redémptio, ut, quemádmodum scriptum est, « qui gloriátiur, in Dómino gloriátiur ». — Verbum Dómini.

4

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

7, 25-35

Fratres:

De virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est homini sic esse.

Alligátus es uxóri? noli quárere solutióne. Solútus es ab uxóre? noli quérere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióne tamen carnis habébunt huiúsmodi; ego autem vobis parco.

Hoc itaque dico, fratres: tempus breviátum est; réliquum est ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non abuténtes; præterit enim figura huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxóre est sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est.

Et muller innupta et virgo cágitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta et corpore et spíritu; quæ autem nupta est cágitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitatem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciām, sed ad honéstum, et ad adhæréndum Dómino sine distractiōne.

Verbum Dómini.

5

Elegit nos Deus in Christo, ut essemus sancti et immaculati in caritate.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-14

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictiōne spiritáli in cælestibus in Christo; sicut éligit nos in ipso ante mundi constitutiōne, ut essémus sancti et immaculati in conspéctu eius in caritatē; qui prædestinávit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum, secundum beneplácitum voluntatis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptiónem per sanguinem eius, remissióne peccatórum secúndum divítias gratiæ eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; notum fáciens nobis mýstérium voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra: in ipso.

In quo etiám sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem gloriæ eius, qui ante sperávimus in Christo; in quo et vos, cum audíssetis verbum veritatis, Evangélium salutis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est árrabon hereditatis nostræ, in redemptiónem acquisitionis, in laudem gloriæ ipsius.

Verbum Dómini.

6

Idem sapite, eandem caritatem habentes, unanimes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

2, 1-4

Fratres:

Si qua consolatió in Christo, si quod soláciu[m] caritatis, si qua communio spíritus, si quæ víscera et miserationes, impléte gáudium meum, ut idem sapiáti, eándem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiόnem neque per inánum gloriā, sed in humilitate superiōres sibi ívincem arbitrantes, non quæ sua sunt sínguli considerántes, sed et ea quæ aliórum. — Verbum Dómini.

7

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucri faciam.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et árbitror ut stérco, ut Christum lucri fáciam, et invéniar in illo, non habens meam iustitiā, quæ ex Lege est, sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustitia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem Resurrectiōnis eius et communiónem passiónum illius, confórmans me morti eius, si quo modo occúram ad resurrectiōnem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem: quæ quidem retro sunt oblívisciens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravum supérnæ vocatiōnis Dei in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

8

Quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossenses

3, 1-4

Fratres:

Si conresurrexistis Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

Mórtui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.

Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. — Verbum Dómini.

9

Super omnia caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossenses
3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patientiam, supportantes ínvicem et donantes vobis ipsis, si quis advérsus aliquem habet querelam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritatem, quod est vínculum perfectionis; et pax Christi dominétur in cordibus vestris, ad quam et vocati estis in uno corpore, et grati estote.

Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia docentes et commonentes vosmetípos psalmis, hymnis, cáanticis spiritálibus, in grátia cantantes in cordibus vestris Deo.

Et omne quodcumque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu Christi, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

10

Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses

4, 1-3 a. 7-12

Fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu ut, quemádmodum accepistis a nobis quómodo vos opórteat ambulare et placére Deo, sicut et ambulatis, ut abundetis magis. Scitis enim quæ præcepta dedírimus vobis per Dóminum Iesum.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificatio vestra.

Non enim vocavit nos Deus in immunditia, sed in sanctificatióne. Itaque qui spernit, non hominem spernit, sed Deum, qui étiam dat Spíritum suum Sanctum in vos.

De caritaté autem fraternitatis non necesse habétis ut vobis scribam; ipsi enim vos a Deo edócti estis ut diligatis ínvicem. Etenim fáctis illud in omnes fratres in univérsa Macedónia.

Rogámus autem vos, fratres, ut abundetis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negotiúm agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis, ut honéste ambuletis ad eos qui foris sunt, et nullius áliquid desideretis. — Verbum Dómini.

11

Iesum Christum, cum non videritis, diligitis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

1, 3-9

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericordiam suam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiōnem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditatem incorruptibilem et

incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis, propter vos, qui in virtute Dei custodímini per fidem in salútem parátam revelári in tempore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus; ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro quod perit, per ignem quidem probáto, inveniáatur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi: quem, cum non vidéritis, diligitis; in quem nunc non vidéntes, credéntes autem exsultátis lætitia inenarrábili et glorificáta, repor-tantes finem fidei vestræ, salútem animárum.

Verbum Dómini.

12

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-16

Caríssimi, diligámus ívincem, quóniam cáritas ex Deo est; et omnis qui díligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónen pro peccáti nostri.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidiit umquam. Si diligámus ívincem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est.

In hoc cognoscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíitu suo dedit nobis. Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi.

Quisquis conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus et credídimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritaté in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Lc 11, 28

R. Alleluia. V. Beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódint illud. R. Alleluia.

Beati estis ... gaudete et exsultate.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

5, 1-12 a

In illo tempore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum, docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítunt iustitiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam conse-quéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónen patiúntur propter iustitiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíixerint vobis, et persecúti

vos fúerint, et díixerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiosa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. **V.** Benedictus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluia.

*Abscondisti hæc a sapientibus,
et revelasti ea párvulis.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

11, 25-30

In illo témpore:

Respóndens Iesus dixit: « Confítetur tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et húmilis corde; et inveniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illius inópia vos dívites essétis.
R. Alleluia.

2 Cor 8, 9

*Qui perdidérunt animam suam propter me,
inveniét eam.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me venire, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimag suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimag suam propter me, inveniét eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucréter, ánime vero suæ detriméntum patiátur?

Aut quam dabit homo commutatióñem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuique secún-dum opus eius ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. **V.** Benedictus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluia.

Propter Regnum cælorum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
19, 3-12

In illo témptore:

Accessérunt ad Iesum phariséi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam quacumque ex causa? »

Qui respónsens ait: « Non legístis quia qui créavit ab initio "másculum et féminam fecit eos" et dixit: "Propter hoc dimítte homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una"? Itaque iam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdii et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras! ab initio autem non sic fuit. Dico autem vobis quia quicumque dimíserit uxórem suam, nisi ob fornicatióne, et áliam dúxerit mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cípiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælorum. Qui potest cápere cípiat ».

Verbum Dómini.

5

Phil 3, 8-9

Alleluia

R. Alleluia: *¶ Omnia detriméntum feci et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.*
R. Alleluia.

Si vis perfectus esse, vende quæ habes et sequere me.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
19, 16-26

In illo témptore:

Ecce unus accédens ad Iesum ait illi: « Magíster, quid boni fáciám ut hábeam vitam ætérnam? »

Qui dixit ei: « Quid me intérrogas de bono? Unus est bonus. Si autem vis ad vitam íngredi, serva mandáta ».

Dicit illi: « Quæ? »

Iesus autem dixit: « Non homicídium fácies, non adulterábis, non fáicies furtum, non falsum testimónium dices, honóra patrem et matrem », et « díliges próximum tuum sicut te ipsum ».

Dicit illi aduléscens: « Omnia hæc custodívi: quid adhuc mihi deest? »

Ait illi Iesus: « Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me ».

Cum audísset autem aduléscens verbum, ábiit tristis: erat enim habens multas possessiónes.

Iesus autem dixit discípulis suis: « Amen dico vobis: Dives diffícile intrábit in Regnum cælorum. Et iterum dico vobis: Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Audítis autem his, discípuli mirabántur valde dicéntes: « Quis ergo pótterit salvus esse? »

Aspícens autem Iesus dixit illis: « Apud hómines hoc impossíble est; apud Deum autem ómnia possíbilia sunt ». — Verbum Dómini.

Alleluia**Io 15, 5**

R. Alleluia. **V.** Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. **R.** Alleluia.

Ecce Sponsus, exite óviam ei.

**† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
25, 1-13**

In illo témptore:

Dixit Iesus discípulis suis parábola hanc: « Símile erit Regnum cælorum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óviam sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes. Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: « Ecce sponsus, exite óviam ei ». Tunc surrexérunt omnes vírgenes illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: « Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ extinguúntur ».

Respondérunt prudéntes dicéntes: « Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émitte vobis ».

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ pártae erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem vénient et réliquæ vírgines di-

céntes: « Dómine, dómene, áperi nobis ». At ille respónsens ait: « Amen dico vobis, nescio vos ».

Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ». Verbum Dómini.

Alleluia**Gal 6, 14**

R. Alleluia. **V.** Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. **R.** Alleluia.

Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

3, 31-35

In illo témptore:

Venit mater Iesu et fratres eius et foris stantes misérunt ad eum vocántes eum.

Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce mater tua et fratres tui et sorores tuæ foris quærunt te ».

Et respónsens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? »

Et circumspíciens eos qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fécerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

Alleluia**2 Cor 8, 9**

R. Alleluia. **V.** Iesus Christus egénus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis.

R. Alleluia.

*Ecce nos dimisimus omnia,
et secuti sumus te.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
10, 24 b-30

In illo témpore:

Ait Iesus discípulis suis: « Fílli, quam diffícile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur, dicéntes ad semetíspos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíble est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ».

Cépit Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secútí sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est qui reliquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut fílios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et fílios et agros cum persecutíonibus, et in século futúro vitam æternam ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Phil 3, 8-9

R. Alleluia. ✠. Omnia detriméntum feci
et ábitror ut stérpora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.
R. Alleluia.

*Nemo mittens manum suam in aratrum
et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesus et discípulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quoquáque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et vólucres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permitte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepélliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permitte renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

10

Alleluia

Gal 6, 14

R. Alleluia. ✠. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifixus est,
et ego mundo. R. Alleluia.

*Martha exceptit illum.
Maria optimam partem elegit.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror

nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollícita es et turbáris erga plúrima.

Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem élégit, quæ non auferétur ab ea ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 15, 5

℟. Allelúa. ✠. Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℟. Allelúa.

*Beati qui audiunt verbum Dei
et custodiunt.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Extóllens vocem quædam mólier de turba dixit Iesu: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxisti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti, qui audiunt verbum Dei et custodiunt ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia

Gal 6, 14

℟. Allelúa. ✠. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifíxus est,
et ego mundo. ℟. Allelúa.

*Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti cadens in terram mórtuum fuerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fuerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimag suam, perdit eam; et qui odit ánimag suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódiet eam.

Si quis mihi ministrat, me sequátur; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráve rit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

13

Alleluia

Io 15, 5

℟. Allelúa. ✠. Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℟. Allelúa.

Manete in me, et ego in vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermonem, quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me mansératis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fáceré. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et colligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si mansératis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis. In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

14

Alleluia

R. Allelúa. **V.** Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ívicem sicut diléxi vos.
R. Allelúa.

*Vos amici mei estis, si facietis
quæ ego præcipio vobis.*

☩ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ívicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet, ut ániam suam quis ponat pro amicis suis.

Vos amici mei estis, si facietis quæ ego præcipio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amicos, quia omnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat; ut, quodcúmque petieritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ívicem ».

Verbum Dómini.

15

Alleluia

R. Allelúa. **V.** Ecce quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum. R. Allelúa.

*Volo ut, ubi ego sum, et illi
sint mecum.*

☩ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misisti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióinem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut dilectio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

VIII. IN DIE DEDICATIONIS

1. IN DEDICATIONE ECCLESIAE

Ant. ad introitum

Ps 67, 6. 7. 36

Deus in loco sancto suo,
Deus, qui inhabitáre facit unánimes in domo:
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suae.

Vel:

Ps 121, 1

In domum Dómini létantes íbimus, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempítérne Deus,
effúnde super hunc locum grátiam tuam,
et ómnibus te invocántibus auxílii tui munus impénde,
ut hic verbi tui et sacramentórum virtus
ómniū fidéliū corda confírmet. Per Dóminum.

Lectio prima

*Legerunt in libro legis, et intellexerunt
cum legeretur.*

Lectio libri Nehemíæ

8, 2-4 a. 5-6. 8-10

In diébus illis:

Attulit Esdras sacérdos legem coram multitúdine vírórum et mulíerum, cunctisque qui pótent intellégere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apérte in platéa, quæ erat ante portam Aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspéctu virórum et mulíerum et sapiéntium; et aures omnis pópuli erant erécta ad librum.

Stetit autem Esdras scriba super gradum lígneum, quem fécerat ad loquéndum. Et apéruit Esdras librum

coram omni pópulo (super univérsum quippe pópulum eminébat), et cum aperuísset eum, stetit omnis pópulus. Et benedíxit Esdras Dómino Deo magno, et respóndit omnis pópulus: « Amen. Amen », elevans manus suas. Et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram.

Et legérunt in libro legis Dei distíncete et apérte ad intellegéndum; et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemías (ipse est Athérsatha) et Esdras, sacérdos et scriba, et levítæ interpretántes univérsō pópulo: « Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro: nólite lugére et nólite flere ». Flebat enim omnis pópulus, cum audíret verba legis.

Et dixit eis: « Ite, comédite pángua, et bóbite mulsum, et míttite partes his qui non præparavérunt sibi; quia sanctus dies Dómini est. Et nólite contristári: gáudium étenim Dómini est fortitúdo nostra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 118, 129, 130, 133, 135, 144 (¶: 105 a)

R. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine.

¹²⁹ Mirabília testimónia tua,
ídeo servávit ea ánima mea. R.

¹³⁰ Declaratio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. R.

¹³³ Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iniquitas. R.

¹³⁵ Fáciem tuam illúmina super servum tuum,
et doce me iustificatiónes tuas. R.

¹⁴⁴ Iustitia testimoniórum tuórum in ætérnum;
intelléctum da mihi, et vivam. R.

Lectio secunda et Evangelium ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, pp. 989-995.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine, múnera lætántis Ecclésiæ, ut pópulus tuus, in hanc domum sanctam convéniens, per hæc mystériá salútem perpétuam consequáatur. Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ritu dedicationis ecclesiæ inhæret:

Præfatio: De mysterio templi Dei.

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

¶. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi, sancte Pater, semper et ubique grátias ágere. Qui templum glóriæ tuæ univérsum mundum fecísti, ut nomen tuum ubique clarificaréetur, sed et loca divínis apta mystériis non rénuis tibi sacrári: hanc ergo oratiónis domum, humáno exstrúctam labóre, maiestáti tuæ exsultántes dicámus.

Hic veri Templi adumbrátur misterium et cælestis Ierúsalem prænotátor imágó: corpus enim Filii tui, ex alma Vírgine natum, templum effecísti tibi sacrátum, in quo inhabitáret plenitudo divinitatis.

Ecclésiam autem sanctam constituísti civitátem, super fundaméntum Apostolórum aëdificátam, summo angulári lápide ipso Christo Iesu; sed éléctis construéndam lapídibus, Spíritu vivificátis, coagmentátis caritaté,

ubi tu per infinita sacerdota omnia omnibus eris
et Christi lumen fulgebit perenne.
Per quem nos, Domine, cum Angelis et Sanctis universis
tibi confitemur, in exultatione dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth ...

*Quando iam de more sacra celebrantur in ecclesia, et si adhibetur
Prex eucharistica I, II vel III, dicitur haec*

Prefatio: De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei.

- V.* Dominus vobiscum.
- R.* Et cum spiritu tuo.
- V.* Sursum corda.
- R.* Habemus ad Dominum.
- V.* Gratias agamus Domino Deo nostro.
- R.* Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Dominus, sancte Pater, omnipotens aeternus Deus:
per Christum Dominum nostrum.
Quia in domo visibili, quam nobis extruere concessisti,
ubi familiae in hoc loco ad te peregrinanti
favere non desinis,
mystrium tuae nobiscum communioonis
mire figuratas et operaris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus aedificas,
et Ecclesiam per orbem diffusam
in dominici compaginem corporis facis augeri,
in pacis visione complendam, caelesti civitatem Ierusalem.
Et ideo, cum multitudo ordinum beatorum,
in templo gloriae tuae, te collaudamus,
benedicimus et magnificamus, dicentes: Sanctus ...

In Precibus eucharisticis, dedicatio ecclesiae secundum has formulas commemoratur:

a) *in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:*

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae,
sed et famulorum tuorum
qui hanc ecclesiam (in honorem N.)
fideli tibi obtulerunt animo
vel indefesso aedificarunt labore,
quossumus, Domine, ut placatus accipias.
(Per Christum Dominum nostrum. Amen.)

b) *in intercessionibus Precis eucharisticae III, post verba populo acquisitionis tuae dicitur:*

Votis huius familie, quae hanc tibi dicat ecclesiam,
adesto propitiis:
sit ei domus salutis et aula caelstium sacramentorum;
hic resonet evangeliu pacis
et sacra mysteria celebrantur,
quibus fidèles tui, verbo vita ac divina gratia instruti,
per temporalem civitatem peregrinantes
ad aeternam Ierusalem pervenire mereantur,
in qua omnes filios tuos ubique dispersos
tibi, clemens Pater, miseratus coniungas.
Fratres nostros defunctos ...

Ant. ad communionem

Mt 21, 13; Lc 11, 10

Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus:
in ea omnis qui petit accipit,
et qui querit invenit, et pulsanti aperiatur.

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novellae olivarum,
Ecclesiæ filii sint in circuitu mensæ Domini, alleluia.

Post communionem

Multiplica, Dómine, quæsumus,
per hæc sancta quæ sumpsimus,
veritatem tuam in mentibus nostris,
ut te in templo sancto iúgiter adorémus,
et in conspéctu tuo cum omnibus Sanctis gloriémur.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hodie
ad huius domus dedicatiōnem adunavit,
ipse vos cælesti benedictiōne fáciat abundare.
R. Amen.

Concedátque vos fíeri templum suum
et habitaculum Spíritus Sancti,
qui omnes filios dispérsos
vóluit in Fílio suo congregári.
R. Amen.

Quátenus feliciter emundáti,
habitatorem Deum
in vobismetípsis possítis habere,
et ætérnae beatitúdinis hereditatēm
cum omnibus Sanctis possidére.
R. Amen.

Benedicat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

Missæ in anniversario dedicationis in Communib[us] ponuntur,
pp. 981-983.

2. IN DEDICATIONE ALTARIS

Ant. ad introitum

Ps 83; 10-11

Protector noster, áspice, Deus,
et respice in faciem Christi tui;
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Vel:

Ps 42, 4

Introibo ad altare Dei, alleluia.

Collecta

Deus, qui ad Fílium tuum in ara crucis exaltatum
omnia attrahere voluisti,
cælesti grácia perfunde fidèles tuos
hanc tibi dicantes altaris mensam,
ad quam eos, in unum congregatos, pròvide nütries
Spiritúque effuso, in dies constitues
plebem tibi sacratam. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1435-1443.

Super oblata

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster,
Spíritus tuus Sanctus super hoc altare,
qui et dona populi tui sanctificet,
et suméntium corda dignanter emundet. Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ rit
tui dedicationis altaris inhæret:

Præfatio: Altare ipse est Christus.

¶. Dóminus vobiscum.

¶. Et cum spíritu tuo.

¶. Sursum corda.

¶. Habémus ad Dóminum.

¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui verus sacérdos veráque efféctus hóstia,
sacrificii, quod ipse in ara crucis tibi óbtulit,
memoriále nobis præcépit in perpétuum celebráre.
Ideo pópulus tuus hoc eréxit altáre,
quod tibi, Dómine, exsultántes dicámus.

Hic est vere locus excélsus,
ubi Christi sacrificíum in mystério iúgiter offértur,
tibi perfécta tribúitur laus
nostráque exséritur redémpcio.

Hic domínica mensa parátur,
ad quam filii tui, Christi cónspicebo, refécti,
in unam sanctámque congregántur Ecclésiam.

Hic fidéles Spíritum tuum háuriunt
de flumínibus a Christo, spiritáli petra, manántibus,
per quem et ipsi fiunt oblátio sancta, vivum altáre.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum,
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus.
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sǽculum sǽculi laudábunt te.

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novellæ olivárum,
Ecclésiaæ filii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Post communionem

Da nobis, Dómine, tuis semper altáribus inhærére,
ubi sacrificii sacraméntum celebrátur,
ut, fide et caritaté coniúncti, dum Christo refícimur
in Christum transformémur. Qui vivit et regnat.

Benedictio in fine Missæ

Deus, qui vos exórnat regáli sacerdótio,
tribuat ut, munus vestrum sancte perficiéntes,
Christi sacrificíum valeátis digne participáre.

R. Amen.

Et qui ad unam mensam vos cóngregat
unóque réficit pane,
ex vobis fáciat cor unum et ániam unam.

R. Amen.

Ut eos, quibus Christum annuntiátis,
ad Christum trahátis exémplo vestræ dilectionis.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, **†** et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Lectio prima

1

*Surgens Iacob tulit lapidem et erexit in titulum,
fundens oleum desuper.*

Léctio libri Génésis

28, 11-18

In diébus illis:

Cum venísset Iacob ad quendam locum, et vellet
in eo requiéscere post solis occúbitum, tulit de lapídibus

qui iacébant, et suppónens cápti suo dormívit in eódem loco.

Vidítque in somnis scalam stantem super terram, et cacúm illius tangens cælum, ángelos quoque Dei ascéndentes et descendéntes per eam, et Dóminum inníxum scalæ dicéntem sibi:

«Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac: terram, in qua dormis, tibi dabo et sémini tuo, erítque semen tuum quasi pulvis terræ; dilatáberis ad occidéntem et oriéntem et septentriónem et meridiem, et benedicéntur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus quoquā perréxeris, et redúcā te in terram hanc; nec dimíttam nisi complévero univérsa quæ dixi».

Cumque evigilásset Iacob de somno, ait: «Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam».

Pavénsque, «Quam terríbilis est» inquit, «locus iste! non est hic áliud nisi domus Dei et porta cæli». Surgens ergo Iacob mane tulit lápidem, quem suposúerat cápti suo, et eréxit in titulum, fundens óleum désuper. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 94, 1-2. 3-5. 6-7

R. Accedámus in conspéctum Dómini cum láudibus.

- ¹ Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
- ² Praeoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. R.
- ³ Quóniam Deus magnus Dóminus,
et rex magnus super omnes deos.
- ⁴ Quia in manu eius sunt profunda terræ,
et altitúdines móntium ipsíus sunt.
- ⁵ Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud,
et siccum manus eius formavérunt. R.

Veníte, adorémus et procidámus,
et génu a flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
et nos pòpulus páschuæ eius et oves manus eius. R.

2

Ædificavit Iosue altare Domino.

Léctio libri Iósue

8, 30-35

In diébus illis:

Ædificávit Iosue altare Dómino Deo Israel in monte Hebal, sicut præcéperat Móyses fámulus Dómini filii Israel, et scriptum est in volúmine legis Móysi: altare vero de lapídibus impolítis quos ferrum non tégit. Et óbtulit super eo holocáusta Dómino, immolavítque pacíficas víctimas. Et scripsit super lápides deuterónórium legis Móysi, quod ille digésserat coram filiis Israel.

Omnis autem pòpulus et maióres natu, ducésque ac iúdices stabant ex utráque parte arcæ, in conspéctu sacerdótum qui portábant arcam foederis Dómini, ut ádvena ita et indígena. Média pars eórum iuxta montem Garizim, et média iuxta montem Hebal, sicut præcéperat Móyses fámulus Dómini.

Et primum quidem benedíxit pòpulo Israel; post hæc legit ómnia verba benedictiónis et maledictiónis, et cuncta quæ scripta erant in legis volúmine. Nihil ex his quæ Móyses iússerat reliquit intáctum, sed univérsa replicávit coram omni multitúdine Israel, muliéribus ac párvulis et ádvenis qui inter eos morabántur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta altária tua, Dómine.

3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea
exsultávérunt in Deum vivum. R.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et respice in fáciem Christi tui. R.

11 Quia mélior est dies una in átris tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

3

*Fecerunt dedicationem altaris, et facta est
lætitia in populo magna valde.*

Léctio libri primi Machabæórum

4, 52-59

Ante matutínū surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Cásleu) centésimi quadragésimi octávi anni, et obtulérunt sacrificium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminávérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in canticis et cítharis et cínyris et in cýmbalis.

Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt

et benedixérunt in cælum eum qui prosperávit eis; et fecérunt dedicatióne altáris diébus octo, et obtulérunt holocáusta cum lætitia, et sacrificium salutáris et laudis; et ornavérunt fáciem templi corónis aureis et scútulis, et dedicavérunt portas et pastophória, et imposuérunt eis iánuas. Et facta est lætitia in pôpulo magna valde, et avérsum est opprórium géntium.

Et státuit Iudas et fratres eius et univérsa ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatióne altáris in tempóribus suis ab anno in annum, per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Cásleu, cum lætitia et gáudio.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 121, 1-2. 3-4. 8-9 (R.: cf. 1)

R. In domum Dómini lætántes íbimus.

1 Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».

2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. R.

3 Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas
sibi compácta in idípsum.

4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini. R.

5 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »

6 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. R.

Lectio secunda

Non potestis mensæ Domini participes esse et mensæ dæmoniorum.

1

Léctio Epistolæ primæ beati Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 16-21

Fratres:

Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est? et panis quem frangimus, nonne communicatio corporis Christi est? Quoniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participamur.

Videte Israel secundum carnem: nonne qui edunt hóstias communicantes sunt altari? Quid ergo dico? quod idolóhytum sit áliquid? aut quod idólum sit áliquid? Sed quæ ímmolant, dæmoniis ímmolant et non Deo; nolo autem vos communicantes fieri dæmoniis: non potestis cálicem Dómini bóbere et cálicem dæmoniorum; non potestis mensæ Dómini participes esse et mensæ dæmoniorum. — Verbum Dómini.

2

*Habemus altare, de quo edere non habent potestatem
qui tabernaculo deserviunt.*

Léctio Epistolæ ad Hebráeos 13, 8-15

Iesus Christus heri et hodie idem, et in sǽcula. Doc- trínis váriis et peregrínis nolite abdúci; óptimum enim est grátia stabiliri cor, non escis, quæ non profuerunt ambulántibus in eis.

Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo deserviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra.

Propter quod et Iesus, ut sanctificáret per suum sanguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus igitur ad eum extra castra, impropérium eius portántes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus.

Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiòrum confitentium Nómini eius. — Verbum Dómini.

Vel etiam 1 Petr 2, 4-9, ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, p. 991.

Evangelium

1

Alleluia

Ez 37, 27

R. Alleluia. ¶ Erit tabernáculum meum in eis,
dicit Dóminus. R. Alleluia.

*Vade, reconciliare fratri tuo,
et tunc offer munus tuum.*

† Léctio sancti Evangélii secundum Mattháeum

5, 23-24

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si ófferes munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, reconciliare fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum ». Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Io 4, 24

R. Allelúia. ¶ Pater veros adoratóres quærít,
qui adórent eum in spíitu et veritáte.
R. Allelúia.

*Veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu
et veritate.*

✚ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 19-24

In illo témpore:

Múlier Samaritána dicit Iesu:

« Dómine, vídeo quia prophéta es tu. Patres nostri in monte hoc adoravérunt, et vos dícitis quia Hierosólymis est locus ubi adoráre opórtet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, múlier, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosólymis adorábitis Patrem. Vos adoráatis quod nescítis, nos adorámus quod scimus, quia salus ex Iudáeis est. Sed venit hora et nunc est, quando veri adoratóres adorabunt Patrem in spíitu et veritáte. Nam et Pater tales quærít qui adórent eum. Spíritus est Deus, et eos, qui adórant eum, in spíitu et veritáte opórtet adoráre ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Hebr 13, 8

R. Allelúia. ¶ Christus heri et hódie,
ipse et in sécula. R. Allelúia.

*Si exaltatus fuero a terra, omnes traham
ad meipsum*

✚ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 31-36 a

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudícium est huius mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras.

Et ego, si exaltátus fúero a terra, omnes traham ad meípsum ». Hoc autem dicébat signíficans qua morte esset moritúrus.

Respóndit ergo ei turba: « Nos audívimus ex Lege quia Christus manet in aetérnum, et quómodo tu dicis: "Opórtet exaltári Fílium hóminis"? Quis est iste Fílius hóminis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc módicum tempus lu-men in vobis est. Ambuláte dum lucem habétis, ut non ténebræ vos comprehéndant; et qui ámbulat in ténebris nescit quo vadat.

Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis fiátis ». — Verbum Dómini.

MISSÆ ET ORATIONES
PRO VARIIS NECESSITATIBUS

Post communionem

Deus, qui tuis Ecclésiam iúgiter pascis et róboras sacraméntis, concéde nobis mensa cælesti reféctis, ut, caritatis tuæ documéntis obsequéndo, ferméntum vivíficans et salútis instruméntum humáno efficiámur consórto. Per Christum.

B**Ant. ad introitum****Ap 7, 9**

Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópolis et linguis, allelúia.

Collecta

Deus, qui in Christi tui testaménto ex ómnibus géntibus pópulum tibi congregáre non désinis, in Spíritu ad unitátem coalescéntem, concéde, ut Ecclésia tua, missióni sibi créditæ fidélis, cum hóminum família iúgiter incédat, et tamquam ferméntum et véluti áнима societatis humánæ in Christo renovándæ et in famíliam Dei transformándæ semper exsístat. Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1453-1455.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus, Dómine, súscipe benígnus, et præsta, ut Ecclésia tua, de látere Christi in cruce dormiéntis exórta, ex huius participatióne mystérii

suam iúgiter háuriat sanctitátem, qua semper vivat suóque digne respóndeat auctóri. Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem**Io 19, 34**

Unus mítitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Vel:

Ap 7, 12

Benedictio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sécula sæculórum. Amen.

Post communionem

Sacraménto Fílli tui recreáti, te, Dómine, deprecámur. ut Ecclésiae tuæ operatiónen fecúndes, qua salutáris mystérii plenitúdinem paupéribus contínuo revélas, quos ad tui regni præcipuam vocásti portiόnem. Per Christum.

C**Ant. ad introitum****Mt 18, 19-20**

Dico vobis:

Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum, dicit Dóminus.

Vel:

Rom 12, 5

Multi unum corpus sumus in Christo, sínghi autem alter alterius membra.

Collecta

Concéde, quésumus, omnípotens Deus, ut Ecclésia tua semper ea plebs sancta permáneat

de unitáte Patris et Fílii et Spíritus Sancti adunáta,
quæ tuæ sanctitatis et unitatis sacraméntum
mundo maniféstet,
et ipsum ad perfectiónem tuæ condúcat caritatis.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1453-1455.

Super oblata

Imménsæ Fílii tui caritatis memoriále celebrántes,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totius mundi profíciat salútem.
Per Christum.

Præfatio de unitate, p. 1504.

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis, unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Deus, qui mirábili sacraménto
Ecclésiæ fortitudinem tribuis et solámen,
da pôpulo tuo per hæc sancta Christo adhærere,
ut, temporálibus munéribus quæ gerit,
tuum in libertáte regnum ædificet ætérnum.
Per Christum.

D

Ant. ad introitum

Cf. Io 17, 20-21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti.

Collecta

Omnípotens sempítérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti,
custodi ópera misericordia tuæ,
ut Ecclésia sancta, toto orbe diffusa,
stábili fide in confessióne tui nómínis persevéret.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1453-1455.

Super oblata

Deus, qui eódem sacrificio
Ecclésiam tuam iúgiter sanctíficás,
quo eam mundásti,
da, ut, cápití suo Christo uníta, cum eo se tibi ófferat,
et pura tibi voluntáte concórdet.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem

Io 15, 5

Qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum,
quia sine me nihil potéstis facere, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectiōne sancta enutrítam,
gubérna, quæsumus, Dómine, tuam placátus Ecclésiam,
ut, poténti moderatiōne dirécta,
et increménta libertatis accípiat,
et in religiósis integritáte persístat.
Per Christum.

E

Pro Ecclesia locali

Ant. ad introitum

Ap 1, 5-6

Iesu Christo, qui diléxit nos,
et lavit nos a peccátis nostris in sanguine suo,
et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo:
ipsi glória et impérium in sécula sæculórum. Amen.

Collecta

Deus, qui in singulis Ecclésiis per orbem peregrínis
unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
maniféstas Ecclésiam,
plebi tuæ concéde benígnus ita pastóri suo adunári
atque per Evangélium et Eucharistiam
congregári in Spíitu Sancto,
ut universitatēm populi tui digne váleat repräsentáre,
et signum fiat
atque præsentiae Christi in mundo instruméntum.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1453-1455.

Super oblata

Imménsæ Fílli tui caritatis memoriále celebrántes,
te, Dómine, suppliciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totús mundi proficiat salútem.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus;
si quis audíerit vocem meam

et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Vígeat in hac Ecclésia tua, Dómine,
et usque in finem persevérat
fídei intégritas, morum sánctitas,
fratérna cáritas et munda relígio,
et, quam Fílli tui córpore
et verbo tuo pásccere non désinis,
eam quoque tuis non cesses gubernáre præsidiis.
Per Christum.

Orationes super oblata et post communionem adhiberi possunt
etiam eæ quæ in schematibus precedentibus inveniuntur.

Lectiones:

1. Is 56, 1. 6-7: « Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis ».
Hæc dicit Dóminus: « Custodíte ... », p. 1529.
2. Is 60, 1-6: « Omnes isti congregati sunt, venerunt tibi ».
Surge, illumináre, Ierúsalem ..., p. 1530.
3. Ez 34, 11-16: « Congregabo oves meas de terris ».
Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego requiram oves meas ... », p. 1782.
4. Os 2, 14 b. 15 b. 19-20: « Sponsabo te mihi in sempiternum ».
Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego ducam eam ... », p. 1403.
5. 1 Cor 3, 9 b-11. 16-17: « Dei ædificatio estis ».
Fratres: Dei ædificatio estis ..., p. 989.
6. 1 Cor 12, 3 b-7. 12-13: « Divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus ».
Fratres: Nemo potest dicere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíitu Sancto ..., p. 1808.
7. Eph 1, 3-14: « Recapitulare omnia in Christo ... in laudem gloriæ ipsius ».
Fratres: Benedictus Deus et Pater ..., p. 1407.

8. Eph 2, 19-22: « Superaedificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum ».
Fratres: Iam, in Christo Iesu, non estis extranei ..., p. 1514.
9. 1 Pt 2, 4-9: « Ipsi tamquam lapides vivi ædificamini ». Carissimi: Accédite ad Dóminum Iesum, lápidem vivum ..., p. 991.
10. Ap 7, 2-4, 9-14: « Ecce turba magna, quam dinumerare nemo poterat ». Ego, Ioánnes, vidi áltérum Angelum ..., p. 1845.

Psalmi responsorii:

1. Ps 18, 2-3, 4-5.
¶. (5 a): In omnem terram exivit sonus eorum, p. 1533.
2. Ps 24, 4-5 a, 6-7, 8-9, 10 et 14.
¶. (6 a) Reminiscere miserationum tuarum, Dómine, p. 1776.
3. Ps 66, 2-3, 5, 7-8.
¶. (4): Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes, p. 1532.
4. Ps 97, 1, 2-3 a b, 3 c-4, 5-6.
¶. (2 b): In conspéctu géntium revelávit Dóminus iustitiam suam, p. 1531.
5. Ps 116, 1, 2.
¶. (Mc 16, 15): Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium, p. 1084.

Alleluia, Versus ante Evangelium et Evangelia:

1. Mt 16, 18: Tu es Petrus, et super hanc petram ..., p. 992.
Mt 16, 13-19: « Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam ». In illo témpore: Venit Iesus in partes ..., p. 992.
2. Ps 132, 1: Ecce quam bonum ..., p. 1468.
Mt 18, 15-20: « Ubi sunt duo vel tres congregati in Nominé meo, ibi sum in medio eorum ». In illo témpore: Dicit Iesus discípulis suis: « Si peccáverit in te ... », p. 1468.
3. Mt 28, 19 a, 20 b: Eúntes, docéte omnes gentes ..., p. 1536.
Mt 28, 16-20: « Euntes, docete omnes gentes ». In illo témpore: Undecim discípuli ..., p. 1537.
4. Io 15, 5: Ego sum vitis, vos pálmites ..., p. 1423.
Io 15, 1-8: « Manete in me, et ego in vobis ».

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera ... », p. 1423.

5. Io 10, 11: Ego sum pastor bonus ..., p. 1464.
Io 17, 11 b, 17-23: « Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum ». In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis in cælum ..., p. 1465.
6. Io 10, 14: Ego sum pastor bonus ..., p. 1326.
Io 21, 15-17: « Pasce agnos meos, pasce oves meas ». Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et prandísset cum eis, dicit Simóni Petro ..., p. 1326.

Cf. etiam textus aptiores qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum et pro evangelizatione populorum, pp. 1508-1524 et 1528-1540.

2. PRO PAPA

præsertim in anniversario electionis

A

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis Papæ, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut solemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Mt 16, 18-19

Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam,
et portæ íneri non prævalébunt adversus eam,
et tibi dabo claves regni cælorum.

Collecta

Deus, qui providéntiæ tuæ consilio
super beátum Petrum, céteris Apóstolis præpósitum,
Ecclésiam tuam ædificári voluísti,
rèspice propítius ad Papam nostrum N., et concéde,
ut, quem Petri constituísti successórem,

pópulo tuo visibile sit unitatis fidei et communioñis principium et fundaméntum.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum N., quem pastórem
Ecclésiae tuæ præesse voluísti, propítius résponce;
da ei, quæsumus, verbo et exemplo,
quibus præest profícere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.

Super oblata

Oblátis, quæsumus, Dómine, placare munéribus,
et Ecclésiam tuam sanctam,
una cum Papa nostro N.,
quem ipsi constituísti pastórem,
assídua protectióne guberná.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 21, 15. 17

Dixit Iesus Petro:
Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Petrus autem respóndit:
Dómine, tu ómnia nosti; tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Mensæ cælestis partícipes effécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius virtute mystérii,

Ecclésiam tuam in unitate et caritate confírmes,
et fámulum tuum N.,
cui pastorale munus tradidísti,
una cum commíssso sibi grege
salves semper et múnias.
Per Christum.

B

Alia oratio pro Papa

Collecta

Deus, qui in apóstoli Petri successióne
fámulum tuum N. elegísti totius gregis esse pastórem,
supplicántem pópulum intuére propítius, et præsta,
ut, qui Christi vices gerit in terris, fratres confírmet,
et omnis Ecclésia cum ipso commúnícet
in vínculo unitatis, amoris et pacis,
quátenus in te, animárum pastóre,
omnes veritatem et vitam assequántur ætérnam.
Per Dóminum.

3. PRO EPISCOPO

præsertim in anniversario ordinationis

A

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis Episcopi, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrit dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Ez 34, 11. 23. 24

Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas;
ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Deus, pastor æterne fidélium,
qui Ecclésiæ tuæ multíplici dispensatióne præs
et amóre domináris,
da, quæsumus, fámulo tuo N.,
quem plebi tuæ præfecísti,
ut gregi, cuius est pastor, Christi vice præsídeat,
et fidélis sit doctrínæ magíster,
sacri cultus sacérdos et gubernatiónis miníster.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum N.,
quem pastórem Ecclésiæ N. præesse voluísti,
propítius réspicé;
da ei, quæsumus, verbo et exémplo,
quibus præst profícere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, pro fámulo tuo N. deláta
sit tibi munus accéptum,
et, quem sacerdótem magnum
in tuo pôpulo suscitásti,
apostolicárum virtútum munéribus,
ad gregis proféctum, exórna.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Filius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiōnem pro multis.

Post communionem

Huius, Dómine, virtúte mystérii,
in fámulo tuo N. epíscopo nostro
gratiæ tuæ dona multíplica,
ut et tibi digne persolvat pastorále ministérium,
et fidélis dispensatiónis æterna præmia consequátur.
Per Christum.

B**Alia oratio pro Episcopo****Collecta**

Da, quæsumus, Dómine, fámulo tuo N.,
quem pascéndo gregi tuo
in Apostolórum successióne præfecísti,
spíritum consílii et fortitudinis,
spíritum scíentiae et pietatis,
ut, pôpulum sibi crétum fidéliter gubérnans,
Ecclésiæ ædificet in mundo sacraméntum.
Per Dóminum.

4. PRO ELIGENDO PAPA VEL EPISCOPO**Ant. ad introitum**

1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet;
et ædificábo ei domum fidélem,
et ambulábit coram me cunctis diébus.

Collecta

Deus, qui, pastor æternus,
gregem tuum assídua custódia gubernas,
eum immensa tua pietate concédas Ecclésiæ pastórem,
qui tibi sanctitatem pláceat,
et vigili nobis sollicitudine prospicit.
Per Dóminum.

Lectio ut infra, pp. 1461-1465.

Super oblata

Tuæ nobis, Dómine, abundántia pietatis indúlgeat,
ut, per sacra munera quæ tibi reverenter offérimus,
gratum maiestati tuæ pastórem
Ecclésiæ sanctæ præesse gaudeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 16

Ego elégi vos et pósui vos, ut fructum afferáti,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Post communionem

Reféctos, Dómine, Córporis et Sanguinis Unigéniti tui
saluberrimo sacraménto,
nos mírifica tuæ maiestatis grácia
de illius pastóriss concessióne läftificet,
qui et plebem tuam virtútibus instruat,
et fidélium mentes evangélica veritatem perfundat.
Per Christum.

Lectio prima

*Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus
misit me.*

Léctio libri Isaiae prophétæ

61, 1-3 a

Spiritus Dómini super me, eo quod únixerit Dóminus
me; ad annuntiandum mansuétis misit me, ut medérer
contrítis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam et
clausis apertíonem; ut prædicárem annum placábilem
Dómino et diem ultiónis Deo nostro; ut consoláre
omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion et dare
eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pál-
lium pro spíritu mæroris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in æternum cantábo.
vel Allelúa.

- ⁴ « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo;
- ⁵ Usque in æternum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióne et generatióne
sedem tuam. R.
- ²¹ Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
- ²² Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.
- ²⁵ Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
- ²⁷ Ipse invocábit me: “ Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ” ». R.

Lectio secunda

1

*Augmentum corporis facit in ædificationem sui
in caritate.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

Fratres: 4, 11-16

Dedit Christus quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificationem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitionis Fílli Dei, in virum perféctum, in mensúram ætatis plenitúdinis Christi.

Ut iam non simus párvuli, fluctuántes et circumácti omni vento doctrínæ, in fallácia hóminum, in astútia ad circumventiónem erroris; veritátem autem faciéntes in caritaté, crescámus in illum per ómnia, qui est caput Christus; ex quo totum corpus compáctum et conéxum per omnem iunctúram subministratiónis, secúndum operatióne in mensúra uniuscuiusque partis, augmén-
tum córporis facit in ædificationem sui in caritaté.

Verbum Dómini.

2

*Christus appellatus est a Deo pontifex
iuxta ordinem Melchisedech.*

Léctio Epístolæ ad Hebráeos

5, 1-10

Omnis póntifex, ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in his quæ sunt ad Deum, ut óffe-

rat dona et sacrificia pro peccátis; qui æque condolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam debet, quemádmodum et pro pópulo, ita étiam pro semetípsso oférre pro peccátis.

Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut póntifex fieret, sed qui locútus est ad eum:

« Fílius meus es tu, ego hódie génuí te »; quemádmodum et in álio dicit:

« Tu es sacerdos in æténum secúndum órdinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fáceré, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obediéntiam; et consummátus factus est ómnibus obediéntibus sibi auctor salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órdinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 15, 9

R. Alleluia. ¶ Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea,
dicit Dóminus.
R. Alleluia.

Ego elegi vos et posui vos, ut fructum afferatis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione. Haec locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleáatur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ín vicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciéatis quæ ego præcipio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Nos vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eádis et fructum afferáatis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ín vicem ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 10, 11

R. Alleluia. *¶ Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;*
bonus pastor ánimam suam dat
pro óvibus suis.

R. Alleluia.

Sicut me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 11 b. 17-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sanete, serva eos in Nómine tuo, quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Sanctifica eos in veritaté. Sermo tuus véritas est.

Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificati in veritaté.

Non pro his autem rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint, ut mundus credat quia tu me misisti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misisti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

5. PRO CONCILIO VEL SYNODO

Ant. ad introitum

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectionis:
et pax Christi exsultet in córdibus vestris.

Collecta

Ecclésiae tuæ, Dómine, rector et custos,
infúnde, quássumus, fámulis tuis

spíritum intellegéntiae, veritatis et pacis,
ut, quæ tibi plácita sunt, toto corde cognóscant
et, ágnita, tota virtute secténtur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópolis tuis indulgéntia cónsulis
et amóre domináris,
da spíritum sapiéntiae quibus dedísti régimen disciplínæ,
ut plebs tua ad veritatis agnitionem pleniórem
et sanctitatis tibi accéptum ducátur augmémentum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1467-1470.

Super oblata

Réspice, clementíssime Deus, múnera servórum tuórum,
et grátiam tui lúminis illis impénde,
ut quæ recta sunt in óculis tuis veráciter intellegant,
et fiduciáliter exsequántur.

Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1799.

Ant. ad communionem

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da, quássumus, misericors Deus,
ut sancta quæ súmpsimus
fámulos tuos in veritatē confírment,
et honórem tui nóminalis illos fácient exquirere.
Per Christum.

Pro conventu spiritali vel pastorali, Missa ut infra n. 16, p. 1554.

Lectio prima

Iuxta te est sermo, ut facias illum.

Léctio libri Deuterónomii

30, 10-14

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópolo, dicens: « Audies vocem Dómini Dei tui, et custódies præcépta eius et cæremónias, quæ in hac lege conscrípta sunt, et revertéris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua.

Mandátum hoc, quod ego præcípio tibi hódie, non supra te est neque procul pósitum, nec in cælo situm, ut possis dícere: "Quis nostrum valet ad cælum ascéndere, ut déferat illud ad nos, et audiámus atque ópere compleámus?" Neque trans mare pósitum, ut causéris et dicas: "Quis ex nobis pótterit transfretáre mare et illud ad nos usque deférre, ut possímus audíre et fácerem quod præcéptum est?"

Sed iuxta te est sermo valde in ore tuo et in corde tuo, ut fáciás illum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 69)

R. Dómine, verba vitæ ætérnæ habes.

vel Allelúia.

⁸ Lex Dómini immaculáta, reficiens ániam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. **R.**

⁹ Iustítia Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. **R.**

¹⁰ Timor Dómini mundus, pémanens in séculum séculi, iudicia Dómini vera, iusta ómnia simul. **R.**

¹¹ Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. **R.**

Lectio secunda

*Idem sapite, eandem caritatem habentes,
unanimes.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philíppenses
2, 1-4

Fratres:

Si qua consolátio in Christo, si quod solácium caritatis, si qua communio spíritus, si quae víscera et miserationes, impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eándem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiónem neque per inánem glóriam, sed in humilitáte superiores sibi ínvicem arbitrántes, non quae sua sunt sínguli considerántes, sed et ea quae aliórum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 132, 1

R. Alleluia. **V.** Ecce quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum. **R.** Alleluia.

*Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo,
ibi sum in medio eorum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
18, 15-20

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si peccáverit in te frater tuus, vade, córripe eum inter te et ipsum solum.

Si te audíerit, lucrátus es fratrem tuum; si autem non audíerit, ádhibe tecum adhuc unum vel duos, ut "in ore duórum téstium vel trium stet omne verbum"; quod si noluerit audíre eos, dic ecclésiæ; si autem et ecclésiam noluerit audíre, sit tibi sicut éthnicus et públicanus.

Amen dico vobis: Quaecumque alligavéritis super terram erunt ligáta in cælo; et quaecumque solvéritis super terram erunt solúta in cælo.

Iterum dico vobis: Si duo ex vobis consénserint super terram de omni re quacumque petíerint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est.

Ubi enim sunt duo vel tres congregati in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Ps 132, 1

R. Alleluia. **V.** Ecce quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum. **R.** Alleluia.

Venite seorsum, et requiescite pusillum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

6, 30-34

In illo témpore:

Convenientes Apóstoli ad Iesum, renuntiavérunt illi ómnia quae égerant et docuérant.

Et ait illis: « Veníte vos ipsi seórsum in désertum locum, et requiéscite pusíllum ». Erant enim qui ve niébant et redíbant multi, et nec manducándi spátiū habébant.

Et abiérunt in navi in désertum locum seórsum. Et vidérunt eos abeúntes, et cognovérunt multi; et pe-

déstre de ómnibus civitáibus concurrerunt illuc, et prævenérunt eos.

Et éxiens vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos, quia erant « sicut oves non habéntes pastórem »: et coepit docére illos multa.

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 16, 33 a; 14, 26 b

℟. Alleluia. ℟. Cum vénerit Spíritus veritatis,
docébit vos omnem veritatem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis. ℟. Alleluia.

Paraclitus vos docebit omnia.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 23-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermóнем meum servábit, et Pater meus dílignet eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis, non est meus, sed eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relíquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Audístis quia ego dixi vobis: " Vado et vénio ad vos ". Si diligéréis me gauderétis, quia vado ad Pa-

trem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat, ut, cum factum fúerit, credátis ».

Verbum Dómini.

6. PRO SACERDOTIBUS

Ant. ad introitum

Lc 4, 18. 19

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde, dimíttere confráctos in remissiónem.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum
summum æternúmque constituísti sacerdótem,
præsta, ut, quos minístros
tuorúmque mysteriorum dispensatóres élégit,
in accépto ministério adimpléndo fidéles inveniántur.
Per Dóminum.

Vel:

Dómine Deus noster, qui in regéndo pópulo tuo
ministério úteris sacerdótum,
tríbue illis perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut ministério atque vita
tuam váleant in Christo glóriam procuráre.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.

Super oblata

Deus, qui sacerdótes tuos sacris altáribus
tuóque pópulo ministráre voluísti,
per huius sacrificii virtútem concéde propítius,

ut eórum servítium tibi iúgiter pláceat,
et fructum qui semper máneat
in Ecclésia tua váleat afférre.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte:
sermo tuus véritas est.
Sicut tu me misísti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacerdótes tuos, Dómine, et omnes fámulos tuos
vivifícet divína, quam obtúlimus et súmpsimus, hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúncti,
digne famulári tuæ mereántur maiestáti.
Per Christum.

7. PRO SEIPSO SACERDOTE

A

præsertim pro sacerdote curam animarum gerente

Ant. ad introitum

Cf. Col 1, 25. 28

Ecclésiae factus sum ego miníster,
secúndum dispensatióne Dei
quæ data est mihi in vos:
Christum nos annuntiámus, ut exhibeámus
omnem hóminem perféctum in Christo Iesu.

Collecta

Deus, qui non própriis suffragántibus méritis,
sed sola ineffábilis grátiae tuæ largítate,
me familiæ tuæ præesse voluísti,
tríbue me tibi digne persolvere
ministérium sacerdotális officii,
plebémque commissam, te in ómnibus gubernánte,
dirígere concéde.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.

Super oblata

Deus, diérum temporúmque
potens et benígne moderátor,
collátis in me per grátiam tuam propitiáre munéribus,
et, præséntis oblationis virtúte,
in hunc afféctum dírige cor plebis et sacerdótis,
ut nec pastóri oboediéntia gregis,
nec gregi desit cura pastórī.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos;
manéte in dilectione mea, dicit Dóminus.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
orígo cunctarum perfectiōque virtútum,
da mihi, quásimus, huius participatióne mystérii,
et exercére quæ recta sunt et prædicáre quæ vera,
ut instructiōne grátiae tuæ
fidélibus et agéndo præbeam et docéndo.
Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Dixi Dómino: Dóminus meus es tu,
bonum mihi non est sine te.
Dóminus pars hereditatis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam.

Collecta

Aures tuæ pietatis, clementissime Deus,
inclína præcibus meis,
et grátia Sancti Spíritus illúmina cor meum,
ut tuis mystériis digne ministráre,
Ecclésiæ tuæ fidéliter servíre,
teque mérear ætérrna caritaté dilígere.
Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.*

Super oblata

Súscipe, Deus omnípotens, hæc múnera,
quæ tibi offérimus veneránter,
et respíciens Christum tuum,
sacerdótem simul et hóstiam,
da, ut, eius sacerdótii párticeps efféctus,
oblatiónem spiritálem
me tibi semper exhibeam placéntem.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Cf. Lc 22, 28-30**

Dixit Iesus illis qui permansérunt in tentatióibus suis:
Ego dispóno vobis regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam.

Post communionem

Pane cælesti confirmátum
et novi testaménti cálice congaudéntem,
fac me, Pater sancte, tibi servíre fidéliter,
et in salútem hóminum
vitam fórtiter devotéque consúmere.
Per Christum.

C**in anniversario propriæ ordinationis****Ant. ad introitum****Io 15, 16**

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos,
ut eáris et fructum afferáris,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte, qui me
ad communiónem cum ætérno Christi tui sacerdótio
et ad Ecclésiæ tuæ ministérium
nullis meis méritis elegísti, præsta,
ut Evangélii strénuus ac mitis prædicátor exsístam,
et mysteriów tuórum fidélis dispensátor invéniar.
Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.*

Super oblata

Pro nostræ servitútis augménto
sacrificium tibi, Dómine, laudis offérimus,
ut, quod imméritis contulísti, propítius exsequáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Calix benedictionis cui benedicimus,
communicatio sanguinis Christi est;
et panis quem frangimus,
participatio corporis Domini est.

Post communionem

Ad gloriam, Domine, tui nominis
annua festa repetens sacerdotalis exordii,
mystrium fidei latanter celebravi,
ut in veritate hoc sim,
quod in sacrificio mystice tractavi.
Per Christum.

8. PRO MINISTRIS ECCLESIAE**Ant. ad introitum****1 Cor 12, 4-6**

Divisiones vero gratiarum sunt, idem autem Spiritus;
et divisiones ministrorum sunt, idem autem Dominus;
et divisiones operationum sunt, idem vero Deus,
qui operatur omnia in omnibus.

Collecta

Deus, qui ministros Ecclesiæ tuæ docuisti
non ministrari velle, sed fratibus ministrare,
illis, quæsumus, concéde et in actioне sollertia,
et cum mansuetudine ministerii in oratione constantiam.
Per Dominum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, pp. 1075-1105, vel indicantur in Missa
pro laicis, pp. 1501-1502.*

Super oblationis

Pater sancte,
cuius Filius discipulorum voluit lavare pedes,

Cf. 1 Cor 10, 16

ut nobis præbèret exēplum,
suscipe, quæsumus, nostræ munera servitutis, et præsta,
ut, nosmetipsos in spiritalem hóstiam offeréntes,
spiritu humilitatis et diligentiæ repleámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Lc 12, 37**

Beati servi illi,
quos, cum vénerit dominus, invénerit vigilantes.
Faciēt illos discubere,
et tránsiens ministrabit illis.

Post communionem

Concéde famulis tuis, Domine,
cælesti cibo potuque replétis,
ut, ad gloriam tuam et salutem credentium procurandam,
fidèles inveniāntur
Evangelii, sacramentorum caritatisque ministri.
Per Christum.

9. PRO VOCATIONIBUS AD SACROS ORDINES**Ant. ad introitum****Mt 9, 38**

Rogate dominum messis,
ut mittat operarios in messem suam,
dicit Iesus discipulis suis.

Collecta

Deus, qui pastores populo tuo providere voluisti,
effunde in Ecclesia tua Spiritum pietatis et fortitudinis,
qui dignos altaribus tuis excitet ministros,
et Evangelii tui strenuos ac mites assertores efficiat.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1478-1497.

Super oblata

Plebis tuæ, quésimus, Dómine,
preces et múnera benignus inténde,
ut dispensatóres mysteriorum tuórum multiplicéntur,
et in amóre tuo iúgiter persevérant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit,
et nos debémus pro frátribus áimas pónere.

Post communionem

Pane mensæ cælestis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut, per hoc sacraméntum caritatis,
illa sémina maturescant,
quæ magna in agrum Ecclésiæ tuæ largitáte dispérgis,
quátenus multi sorte sibi éligant
tibi in frátribus ministráre.

Per Christum.

Lectio prima

1

*Egredere de terra tua et de cognatione tua,
et veni.*

Léctio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua
et de cognatióne tua et de domo patris tui, et veni in
terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem
magnum, et benedícam tibi et magnificábo nomen tuum,

erísque benedictus. Benedicám benedicéntibus tibi et
maledicám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur
univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dó-
minus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (¶.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

4 Et immisít in os meum cáanticum novum,
carmen Deo nostro. R.

7 Sacrificium et oblationem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.

9 In volúmene libri scriptum est de me
fáceré voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcordiis meis ». R.

10 Annuntiávi iustitiám tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

12 Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me. R.

2

Ego ero tecum.

3, 1-6. 9-12

Léctio libri Exodi

In diébus illis:

Pascébat Móyses oves Iethro, sóceri sui, sacerdótis
Mádian; cumque minásset gregem ad interiória desériti,

venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quod rubus ardéret, et non combureréatur.

Dixit ergo Móyses: « Vadam et vidébo visiónem hanc magnam; quare non comburátur rubus ».

Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidénum, vocávit eum de médio rubi et ait: « Móyses, Móyses ».

Qui respóndit: « Adsum ».

At ille: « Ne apprópies, inquit, huc; solve calceámentum de pédibus tuis; locus enim, in quo stas, terra sancta est ».

Et ait: « Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob ». Abscóndit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum.

Ait Dóminus: « Clamor filiórum Israel venit ad me, vidique afflictiónem eórum, qua ab AEGYPTIIS opprimún-
tur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pólupum meum, filios Israel de AEGYPTO ».

Dixítque Móyses ad Deum: « Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de AEGYPTO? »

Qui dixit ei: « Ego ero tecum, et hoc habébis si-
gnum, quod misérim te: cum edúxeris pólupum meum de AEGYPTO, immolábis Deo super montem istum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

⁴ Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,

ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísit templum eius. R.

⁵ Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.
Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. R.

⁸ Fáciem tuam, Dómine, requíram.

⁹ Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. R.

Adiútor meus es tu, ne me reícias,
neque derelíquas me, Deus salútis meæ.

¹¹ Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos. R.

3

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Léctio libri primi Samuélis

3, 1-10

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis: non erat víso manifésta. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec pótterat vidére. Lucérna Dei ántequam extingueréatur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus Sámuel, qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego; vocásti enim me ».

Qui dixit: « Non vocávi: revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit. Et adiécit Dóminus rursum vocáre Samuélēm.

Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel neclum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus et vocávit adhuc Samuélem térito, qui consúrgens ábiit ad Heli et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi et, si deín- ceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ». Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

² Exspéctans exspectávi Dóminum, et inténdit mihi.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum, carmen Deo nostro. R.

⁷ Sacrificium et oblationem noluísti, aures autem fodísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti, tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmene libri scriptum est de me fáceré voluntátem tuam.

Deus meus, vólui, et lex tua in præcordiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna; ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

¹² Tu autem, Dómine, ne prohibeas miseratiónes tuas a me; misericórdia tua et véritas tua semper suscipient me. R.

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Eliam: « Eliséum, filium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Profécitus ergo inde Elías réperit Eliséum, filium Saphat, arántem in duódecim iugis boum, et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venísset Elías ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relictis bobus, cucúrrit post Eliam et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequare te ».

Dixítque ei: « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópolo, et comedérunt; consurgénsque ábiit et secútus est Eliam et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 83, 3-4. 5 et 8 a. 11 (R.: 5 a)

R. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

³ Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini. Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

⁴ Etenim passer invénit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos: altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

⁵ Beáti qui hábitant in domo tua, in perpétuum laudábunt te.

⁸ Ibunt de virtúte in virtútem. R.

¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília, elégi ad limen esse in domo Dei mei, magis quam habitare in tabernáculis peccatórum. R.

Quem mittam? et quis ibit nobis?

Léctio libri Isaiae prophétæ

6, 1. 6-8

In anno, quo mórtuus est rex Ozias, vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsū et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Et volávit ad me unus de séraphim et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári, et tétigit os meum et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferéatur iniquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ». Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? et quis ibit nobis? » Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciām voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

4 Et immísit in os meum cáanticum novum,
carmen Deo nostro. R.

7 Sacrificium et oblationem noluísti,
aures autem fodísti mihi.

8 Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmene libri scriptum est de me
fáceré voluntátem tuam.

9 Deus meus, vólui,
et lex tua in præcordiis meis ». R.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

12 Tu autem, Dómine, ne prohibeas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscipiant me. R.

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priúquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dédi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: "Puer sum"; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univerása quæcúmque mandávero tibi loquérис. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditatis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.

5 Dóminus pars hereditatis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». R.

7 Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nótibus erudiérunt me renes mei.

8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lètitiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. R.

*Factus est in corde meo quasi ignis
exæstuans.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

20, 7-9

Seduxisti me, Dómine, et sedúctus sum; fórtior me fuisti et invalísti, factus sum in derísum tota die, omnes subsánnant me. Quia iam olim loquor vocíferans, iniquitátem et vastitaté tem clámito; et factus est mihi sermo Dómini in opprórium et in derísum tota die.

Et dixi: « Non recordábor eius, neque loquar ultra in nómíne illíus »; et factus est in corde meo quasi ignis exæstuans clausúsque in óssibus meis: et defeci, ferre non sústinen. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptaté Dómini,
et vísitem templum eius. R.

5 Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.

Abscóndet me in abscondito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. R.

8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.

9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. R.

Adiútor meus es tu, ne me reícias,
neque derelínquas me, Deus salútis meæ.
Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dírige me in sémitam rectam
propter inímicos meos. R.

Lectio secunda

Deus dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt, et pro ómnibus mórtuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit. Itaque nos ex hoc néminem nójimus secúndum carnem; et si cognójimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nójimus.

Si qua ergo in Christo nova creatúra, vétera transíerunt: ecce facta sunt nova; ómnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum, et dedit nobis ministerium reconciliationis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non réputans illis delicta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliationis.

Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo: reconciliámini Deo. — Verbum Dómini.

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucri faciam.

Léctio Epístole beáti Pauli apóstoli ad Philippénses
3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei; propter quem ómnia detriméntum feci et ábitrór ut stércora, ut Christum lucri fáciam, et invéniar in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est, sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustitia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectiōnis eius et communiónem passiónum illiús, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiōnem, quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non ábitrór comprehendíssim. Unum autem, quæ quidem retro sunt oblívisciens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiōnis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

Christus appellatus est a Deo pontífex iuxta ordinem Melchisedech.

Léctio Epístole ad Hebráos
5, 1-10

Omnis póntifex, ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in his quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccátis; qui æque condolé possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam de-

bet, quemádmodum et pro pôpulo, ita étiam pro se-metípsò offérre pro peccátis.

Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut pón-tífex fieret; sed qui locútus est ad eum:

« Fílius meus es tu, ego hódie génui te », quemád-modum et in álio dicit:

« Tu es sacérdos in ætérum secúndum órdinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácer, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obediéntiam, et consummátus factus est ómnibus obediéntibus sibi auctor salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órdinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia

Io 15, 16

R. Alleluia. R. Ego vos elégi de mundo, ut eádis et fructum afferáatis, et fructus vester máneat, dicit Dóminus. R. Alleluia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prédicans Evangélium Re-

gni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Videns autem turbas misértus est eis, quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discípulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci, rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Phil 3, 8-9

R. Alleluia. *y.* Omnia detriméntum feci
et ábitror ut stérpora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.

R. Alleluia.

Quæcumque habes vende, et sequere me.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

In illo témpore: 10, 17-27

Cum egrederéatur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam aëternam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus. Præcépta nosti: “ Ne occidas, ne adúleres, ne furéris, ne falsum testimónium díixeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem ” ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intútus eum diléxit eum et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcumque habes vende, et da paupéribus et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ». Qui contristátus in hoc verbo ábiit mærens; erat enim habens possessiónes multas.

Et circumspíciens Iesus ait discípulis suis: « Quam difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introibunt! » Discípuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam difficile est in Regnum Dei introire! Facílius est caméllum per forámen acus transíre, quam dívitem intrare in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur, dicéntes ad semetíspos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíble est, sed non apud Deum; ómnia enim possíbilia sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 15, 5

R. Alleluia. *y.* Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. R. Alleluia.

*Accipietis centies tantum in tempore hoc,
cum persecutionibus, et in sæculo futuro vitam aëternam.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

10, 28-30

In illo témpore:

Cœpit Petrus dícere ad Iesum: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secuti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est, qui relíquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangelíum, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et filios et agros, cum persecutiōibus, et in sæculo futúro vitam aëternam ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia**Mt 4, 19**

R. Alleluia. **V.** Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciám vos fieri píscatóres hóminum.
R. Alleluia.

Ex hoc iam homines eris capiens.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 5, 1-11
In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum, et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidiit duas naves stantes secus stagnum; píscatóres autem descén-derant de illis et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram ».

Et respóndens Simon dixit: « Præcéptor, per to-tam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ». Et, cum hoc fecíssent, conclusérunt píscium multitúdinem copíosam; rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent et adiuvárent eos. Et venérunt, et implevérunt ambas navículas, ita ut pæne mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad gé-nua Iesu, dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine ». Stupor enim circumdédérat eum et omnes qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant; si-militer autem et Iacóbum et Ioánnem, filios Zebedéi, qui erant sóci Simónis.

Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timére, ex hoc iam hómines eris capiens ».

Et, subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secuti sunt illum. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

5

Phil 3, 8-9

R. Alleluia. **V.** Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.
R. Alleluia.

*Nemo mittens manum suam in aratrum
et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62
In illo témpore:

Ambulántibus Iesu et discípulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et volú-cre cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclinet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum per-mítte mihi renuntiáre his quæ domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia**Phil 3, 8-9**

R. Alleluia. **V.** Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.
R. Alleluia.

*Qui non baiulat crucem suam et venit post me,
non potest esse meus discípulus.*

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 14, 25-33

In illo témpore:

Ibant turbæ multæ cum Iesu, et convérsus dixit ad illos: « Si quis venit ad me, et non odit patrem suum et matrem et uxórem et filios et fratres et soróres, adhuc et ániam suam, non potest esse meus discípulus; et qui non báiuлат crucem suam et venit post me, non potest esse meus discípulus.

Quis enim ex vobis, volens turrem ædificare, non prius sedens cóputat sumptus, si habet ad perficiéndum? ne, posteáquam posuerit fundaméntum et non potúerit perfícere, omnes qui vident incípiant illúdere ei, dicéntes: " Hic homo cœpit ædificare et non pótuit consummáre ".

Aut quis rex itúrus committtere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cōgitat si possit cum decem mílibus occurrere ei, qui cum vigínti mílibus ve-nit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatióñem mittens rogat ea quæ pacis sunt.

Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus quæ pòssidet, non potest meus esse discípulus ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia

Mt 4, 19

R. Alleluia. ¶ Veníte post me, dicit Dóminus, et fáciám vos fíeri píscatóres hóminum.

R. Alleluia.

*

Sequere me.

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-51

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discípulis eius duo. Et re-spiciéns Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quératis? »

Qui dixérunt ei: « Rabbi (quod dicitur interpretátum magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duó-bus, qui audíerant ab Ioánnē et secúti fúerant eum.

Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et di-cit ei: « Invénimus Messíam » (quod est interpretátum Christus). Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus, dixit: « Tu es Simon, filius Ioánnis, tu vocáberis Cephas » (quod interpretátur Petrus).

In crástinum vóluit exíre in Galiléam; et invé-nit Philíppum.

Et dicit ei Iesus: « Séquere me ». Erat autem Phi-líppus a Bethsáida, civitáte Andréæ et Petri.

Invénit Philíppus Nathánel, et dicit ei: « Quem scripsit Móyses in Lege et prophétæ, invénimus, Iesum, filium Ioseph a Názareth ».

Et dixit ei Natháel: « A Názareth potest áliquid boni esse? »

Dicit ei Philíppus: « Veni et vide ».

Vidit Iesus Natháael veniéntem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelita, in quo dolus non est ».

Dicit ei Natháael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsqam te Phi líppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te ».

Respóndit ei Natháael: « Rabbi, tu es Fílius Dei, tu rex es Israel ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: "Vidi te sub ficu", credis? maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen, amen, dico vobis, vidébitis cælum apértum, et ángelos Dei ascendéntes et descendéntes supra Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discípulis eius duo. Et respíciens Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quéreritis? »

Qui dixérunt ei: « Rabbi (quod dícitur interpretátum magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus, qui audíerant ab Ioánni et secúti fúerant eum.

Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam » (quod est interpretátum Christus). Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus, dixit: « Tu es Simon, fílius Ioánnis, tu vocáberis Cephas » (quod interpretátur Petrus). — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 15, 16

℟. Alleluia. ℞. Ego vos elégi de mundo, ut eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, dicit Dóminus. ℟. Alleluia.

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17
In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pa-ter, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis. Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petíeritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ». Verbum Dómini.

10. PRO RELIGIOSIS

Ant. ad introitum

Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petítiones cordis tui.

Collecta

Deus, omnis boni propósum inspirátor atque perféctor,
dírige fámulos tuos in viam salútis æternæ,
et quos, relíctis ómnibus, tibi se totos devovérunt,
fac, Christum sequéntes et ea quæ sunt sǽculi abnegántes,
in spíritu paupertátis et cordis humilitáte
tibi et frátribus suis fidéliter deservíre.
Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missa in professione religiosa, pp. 1394-1425.*

Super oblata

Sanctifica, quásimus, Dómine,
per hæc sancta quæ tibi offérimus,
fámulos tuos, quos in nómine tuo congregásti,
ut, fidéliter vota sua tibi reddéntes,
maiestáti tuæ sincéro corde desérvant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Reg 19, 7

Angelus Dómini dixit Elíæ:
Surge, cómede; grandis enim tibi restat via.

Vel:

Ap 22, 17 a. 20

Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

Ps 36, 3-4**Post communionem**

Servos tuos, Dómine, in amóre tuo congregátos
et de uno pane participántes,
da unánimes consideráre ínvicem
in provocatióne caritatis et bonórum óperum,
ut eórum sancta conversatióne
Christi testes veri ubique exhibeántur.
Per Christum.

11. PRO VOCATIONIBUS AD VITAM RELIGIOSAM

Ant. ad introitum

Mt 19, 21

Si vis perféctus esse,
vade, vende quæ habes et da paupéribus,
et veni, séquere me, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte,
qui, licet fidéles omnes ad perfectiόnem caritatis invítas,
multos tamen excitáre non désinis,
qui Fílii tui vestígia préssius sequántur,
concéde, ut, quos tibi in sortem peculiárem élégeris,
conversatióne sua véleant regni tui signum osténdere
Ecclésiae mundóque perspícum.
Per Dóminum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Familiām tuam, quásimus, Dómine, propítius respice
et nova prole semper amplífica,
ut et filios suos
ad propósum caritatis perfectiόnem addúcere,
et ad hóminum salútem efficáciter véleat laborare.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis in professione religiosa, pp. 1394-1425, vel pro vocatio-
nibus ad sacros Ordines, pp. 1478-1497.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus,
Pater sancte, súscipe miserátus,
et ómnibus, qui Fílium tuum per arctam viam imitári
læta sibi mente propónunt,
communiónen concéde fráternam
et spiritálem libertátem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Mt 19, 27. 28. 29

Amen dico vobis, quod vos qui reliquístis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipiétis
et vitam ætérnam possidébitis, dicit Dóminus.

Post communionem

Fámulos tuos, Dómine, spiritáli cibo potúque confírma,
ut, evangélicæ semper vocatióni fidéles,
vivam ubíque Fílii tui imáginem repræsentent.
Per Christum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Huius, Dómine, virtúte sacraménti, da nobis, quássumus,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut tuam caritátem mundo testári
et bona quæ sola non amittuntur
valeámus fórtiter inquirere.

Per Christum.

12. PRO LAICIS

Ant. ad introitum

Mt 13, 33

Símile est regnum cælórū ferménto,
quod accéptum múlier abscondit in farínæ satis tribus,
donec fermentátum est totum.

Collecta

Deus, qui Evangélii virtútem
véluti ferméntum in mundum misisti,
concéde fidélibus tuis,
quos in médio mundi negotiorúmque sæculárium
vitam ágere vocásti,
ut, spíritu christiáno fervéntes,
per temporália quæ gerunt múnera,
regnum tuum iúgiter instáurent.
Per Dóminum.

Lectiones:

1. **Ioel 2, 28-32:** « Super servos meos et ancillas meas effundam spíritum meum ».
Hæc dicit Dóminus: « Effundam spíritum meum ... », p. 1805.
2. **Act 2, 1-11:** « Repleti sunt omnes Spiritu Sancto et cœperunt loqui ».
Cum compleréntur dies Pentecóstes ..., p. 1806.
3. **1 Cor 12, 3 b-7. 12-13:** « Divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus ».
Fratres: Nemo potest dicere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto ..., p. 1808.
4. **Eph 1, 3-14:** « Recapitulare omnia in Christo ... in laudem gloriae ipsius ».
Fratres: Benedíctus Deus et Pater ..., p. 1407.

Psalmi responsorii:

1. **Ps 84, 2-4. 5-6. 7-8.**
¶ (8): Osténde nobis, Dómine, misericordiam tuam, et salutáre tuum da nobis, p. 1641.

2. Ps 99, 2. 3. 4. 5.

R. (3c): Nos pópulus eius et oves páscuae eius, p. 1513.

3. Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12.

R. (8a): Miserátor et miséricors Dóminus, p. 1670.

4. Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8.

R. (2): Sit nomen Dómini benedictum in sǽcula, p. 1656.

Alleluia, Versus ante Evangelium et Evangelia:

1. Mt 5, 9: Beáti pacifici, quóniam filii Dei vocabúntur, p. 1566.

Mt 5, 1-12 a: « Beati pacifici ».

In illo témpore: Videns Iesus turbas ..., p. 1566.

2. Mt 11, 28: Veníte ad me, omnes qui laborátis ..., p. 1589.

Mt 25, 14-30: « Super pauca fuisti fidelis, intra in gaudium domini tui ».

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo peregre proficiscens ... », p. 1589.

3. Semen est verbum Dei, sator autem Christus ..., p. 1121.

Mc 4, 1-9: « Exiit seminans ad seminandum ».

In illo témpore: Iterum cœpit Iesus docére ad mare ..., p. 1122.

4. Io 15, 5: Ego sum vitis, vos pálmites ..., p. 1423.

Io 15, 1-8: « Manete in me, et ego in vobis ».

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera ... », p. 1423.

Super oblata

Deus, qui Fílli tui sacrificío
cunctum voluísti mundum salváre,
per huius oblatiónis virtútem concéde,
ut fámuli tui, quos étiam in statu laicáli
ad apostolátum vocáre non désinis,
et mundum spíritu ímbuant Christi,
et eius sint sanctificatiónis ferméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 99, 2

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætitia;
introíte in conspéctu eius in exsultatíone, allelúia.

Vel:

Io 15, 8

In hoc clarificátus est Pater meus,
ut fructum plúrimum afferáti
et efficiámini mei discípuli, dicit Dóminus.

Post communionem

De plenitúdine grátiæ tuæ suméntes, quásumus, Dómine,
ut, eucharístici convívii fortítudine roboráti,
fidéles tui, quos rebus sǽculáribus déditos esse voluísti,
strénui sint evangélicæ testes veritátis,
et Ecclésiam tuam in rebus temporálibus
præséntem iúgiter reddant et actuósam.
Per Christum.

13. PRO UNITATE CHRISTIANORUM

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis « per annum », quando peculiares celebraciones pro unitate christianorum habentur.

A

Ant. ad introitum

Io 10, 14-15

Ego sum pastor bonus, et cognóscō oves meas,
et cognóscunt me meæ, dicit Dóminus.
Sicut novit me Pater, et ego agnóscō Patrem;
et ánimam meam pono pro óvibus meis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Fílli tui placátus inténde,
ut, quos unum sacrávit baptísma,
eos et fídei iungat intégritas,
et vínculum sóciét caritatis.
Per Dóminum.

Vel:

Súpplices te rogámus, amátor hóminum, Dómine:
pleniórem Spíritus tui grátiam
super nos effúnde benignus, et præsta,
ut, digne qua nos vocásti vocatióne ambulántes,
testimónium veritátis exhibeámus homínibus,
et ómnium credéntium unitátem
in vínculo pacis fidéntes inquirámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1508-1524.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiόnis tibi pόpulum acquisísti,
unitatis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Præfatio: De unitate Corporis Christi, quod est Ecclesia.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℟. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Per ipsum enim nos adduxísti
ad agnitiόnem tuę veritatis,
ut unius fidei et baptísmi vínculo
Corpus eius efficerémur;

per ipsum in cunctis géntibus
largítus es Spíritum Sanctum tuum,
qui, in diversitatē donórum mirabilis operátor
et unitatis effector,
fílios adoptiόnis inhábitat
totamque replet et regit Ecclésiam.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te unióinem præsígnat,
sic in Ecclésia tua unitatis operétur effectum.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natíonibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Deus, qui diversitatē géntium
in confessiōne tui nóminis adunásti,
da nobis et velle et posse quæ præcipis,
ut pόpulo ad regnum tuum vocáto
una sit fides méntium et pietas actiōnum.
Per Dóminum.

Vel:

Preces pópuli tui, quás sumus, Dómine, placátus inténde,
et præsta, ut fidélium corda
in tua laude et commúni pæniténtia iungántur,
quátenus, christianórum divisióne sublátá,
in perfécta Ecclésiae communióne
ad æténum tuum regnum properémus lætantes.
Per Dóminum.

Lectio nes ut infra, pp. 1508-1524.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietatis
fiat nobis signum unitatis et vínculum caritatis.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1504.

Ant. ad communionem

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno corpore.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatis infúnde,
ut, huius sacrificii virtúte,
una fácias in te credéntes pietate concórdes.
Per Christum.

C

Ant. ad introitum

Eph 4, 4-6

Unum corpus et unus spíritus,
sicut vocáti estis in una spe vocationis vestræ;

unus Dóminus, una fides, unum baptísma;
unus Deus et Pater ómnium,
qui est super omnes et per ómnia et in ómnibus nobis.

Collecta

Pópulum tuum, quás sumus, Dómine, propítius respice,
et Spíritus tui super ipsum dona cleménter effunde,
ut in veritatis iúgiter amóre succréscat,
et perféctam christianórum unitátem
stúdio perquirat et ópere. Per Dóminum.

Vel:

Ubertátem misericordiárum tuárum, Dómine,
révela super nos et, in virtute Spíritus tui,
christianórum divisiónes rémove,
ut Ecclésia tua signum inter natiónes elevátum
clárius appáreat,
et mundus, tuo Spíritu illustrátus,
in Christum credat quem misísti.
Per Dóminum.

Lectio nes ut infra, pp. 1508-1524.

Super oblata

Quam tibi, Dómine, offérimus hóstia
et purificatiónen cónferat,
et omnes uno baptísmate coniúnctos
eorundem mysteriów tandem partícipes efficiat.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1504.

Ant. ad communionem

Io 17, 21. 23

Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me, et ego in te,
ut et ipsi in nobis unum sint:
ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum.

Post communionem

Sacramenta Christi tui suméntes,
quæsumus, Dómine,
ut in Ecclésia tua
sanctificatiónis grátiam rénoves quam dedísti,
et omnes qui christiáno gloriántur nómine
in unitáte fídei tibi servire mereántur.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Rursum congregabit te Dominus de cunctis populis,
in quos te ante dispersit.*

Léctio libri Deuteronómii

30, 1-4

In diébus illis:

Locútus est Móyses pôpulo, dicens: « Cum vénerint super te omnes sermónes isti, benedictio sive male-dictio, quam propósui in conspéctu tuo, et ductus pænitúdine cordis tui in univérsis géntibus, in quas dispérserit te Dóminus Deus tuus, et revérsus fúeris ad eum et obœdieris eius impériis, sicut ego hódie præcípio tibi, cum filiis tuis in toto corde tuo et in tota áнима tua; redúcit Dóminus Deus tuus captivitatēm tuam ac misérabitur tui, et rursum congregabit te de cunctis pôpulis, in quos te ante dispérserit.

Si ad cárddines cæli fúeris dissipátus, inde te rétrahet Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 cd-14 (R.: cf. 10 c)

R. Cóngrega, Dómine, pôpulum tuum dispérsum.
vel Allelúia.

¶ Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite:
« Qui dispérserit Israel congregabit eum,
et custódiet eum sicut pastor gregem suum ». R.

¶ Redémit enim Dóminus Iacob,

et liberávit eum de manu potentióris,
et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. R.

¶ « Et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolore suo;

¶ et inebriábo ániam sacerdótum pinguédine,
et pôpulus meus bonis meis adimplébitur ». R.

2

*Congregabo vos de univerphis terris.
Et dabo vobis cor novum.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

36, 24-28

Hæc dicit Dóminus Deus: « Tollam vos de géntibus,
et congregabo vos de univerphis terris, et addúcam vos
in terram vestram, et effúndam super vos aquam mun-
dam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et ab univerphis idólis mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam
in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra
et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam
in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambu-
latis et iudicia mea custodiatis et operémini. Et habi-

tábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.
vel Allelúia.

- 1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiae
propter nomen suum. R.
- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.
- 5 Parásti in conspéctu meo mensam
adversus eos qui tribulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.
- 6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudinem diérum. R.

3

Et non erunt ultra duæ gentes.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ
In diébus illis: 37, 15-19. 21 b-22. 26-28

Factus est sermo Dómini ad me, dicens: « Et tu, fili
hóminis, sume tibi lignum unum et scribe super illud:

“ Iudæ et filiorum Israel sociórum eius ”; et tolle li-
gnum álderum et scribe super illud: “ Ioseph ligno
Ephraim, et cunctæ dómui Israel sociorúmque eius ”; et
adiúnge illa unum ad álderum tibi in lignum unum, et
erunt in unióñem in manu tua.

Cum autem díixerint ad te filii pópuli tui loquéntes:
“ Nonne índicas nobis quid in his tibi velis? ” loquéris
ad eos: “ Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego assú-
mam lignum Ioseph, quod est in manu Ephraim, et tri-
bus Israel, quæ sunt ei adiúnctæ, et dabo eas páriter
cum ligno Iuda et fáciam eas in lignum unum, et erunt
unum in manu eius ”.

Ecce ego assúmam filios Israel de médio natiónum,
ad quas abiérunt, et congregábo eos úndique, et addúcam
eos ad humum suam.

Et fáciam eos in gentem unam in terra, in móni-
tibus Israel, et rex unus erit ómnibus ímparans, et non
erunt ultra duæ gentes nec dividéntur ámplius in duo
regna.

Et percútiam illis fœdus pacis, pactum sempitérnum
erit eis, et fundábo eos et multiplicábo; et dabo sanctifi-
cationem meam in médio eórum in perpétuum, et erit
tabernáculum meum in eis, et ero eis Deus, et ipsi
erunt mihi pópulus, et scient gentes quia ego Dóminus
sanctificátor Israel, cum fúerit sanctificatio mea in mé-
dio eórum in perpétuum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: Is 66, 10)

R. Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea.
vel Allelúia.

Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi:
« In domum Dómini ibimus ».
Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. R.

- ⁴ Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
⁵ Quia illic sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. R.
- ⁶ Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligéntes te.
⁷ Fiat pax in muris tuis,
et secúritas in túnribus tuis. R.
- ⁸ Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
⁹ Propter domum Dómini Dei nostri
exquirám bona tibi. R.

4

In tempore illo congregabo vos.

Léctio libri Sophoníæ prophétæ

3, 16-20

« Noli timére, Sion; non dissolvántur manus tuæ.
Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit;
gaudébit super te in lætitia, silebit in dilectione sua,
exultábit super te in laude. Nugas, qui a lege recésserant,
congregábo, quia ex te erant; ut non ultra hárbeas super eis opprórium.

Ecce ego interfíciam omnes qui afflixérunt te in témpore illo; et salvábo claudicántem, et eam quæ eiécta fúerat congregábo, et ponam eos in laudem et in nomen
in omni terra confusiónis eórum, in témpore illo quo addúcam vos, et in témpore quo congregábo vos.

Dabo enim vos in nomen et in laudem ómnibus pópolis terræ, cum convértero captivitatēm vestram
coram óculis vestris », dicit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 3c)

- R. Nos pópulus eius et oves páscuæ eius.
² Jubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætitia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.
- ³ Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. R.
- ⁴ Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. R.
- ⁵ Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióne
et generatióne véritas eius. R.

Lectio secunda

1

*Non sint in vobis schismata. Divisus est Christus?*Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 10-13

Obsecro vos, fratres, per Nomen Dómini nostri Iesu Christi, ut idípsum dicáti omnes, et non sint in vobis schismata; sitis autem perfécti in eódem sensu et in eádem sententia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab his qui sunt Chloes, quia contentiōnes inter vos sunt.

Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicit:
« Ego quidem sum Pauli, ego autem Apóllo, ego vero Cephæ, ego autem Christi ».

Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nōmine Pauli baptizáti estis?
Verbum Dómini.

2

*Superaedificati super fundámentum Apostolorum,
ipso summo angulari lapide Christo Iesu.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superaedificáti super fundaméntum Apostolórum et prophetárum, ipso summo angulari lápide Christo Iesu, in quo omnis ædificátió compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíitu.

Verbum Dómini.

3

Solliciti servare unitatē spiritus in vinculo pacis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetudine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; solliciti serváre unitatē spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus. — Verbum Dómini.

4

*Donantes invicem, sicut et Deus in Christo
donavit vobis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
4, 30 — 5, 2

Fratres:

Nolite contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptiōnis. Omnis amaritudo et ira et indignatió et clamor et blasphemía tollátur a vobis, cum omni malitiá.

Estótē autem ínvicem benígni, misericórdes, donantes ínvicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estótē ergo imitátóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambulátē in dilectione, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit se ipsum pro nobis oblationem et hóstiam Deo, in odórem suavitatis. — Verbum Dómini.

5

Idem sapite, unanimes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses
2, 1-13

Fratres:

Si qua consolatio in Christo, si quod solácium caritatis, si qua societas spíritus, si quae víscera et miserationes, impléte gáudium meum, ut idem sapiatis, eándem caritatē habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiōnem neque per inánem gloriā, sed in humilitate superiores sibi ínvicem arbitrantes, non quae sua sunt singuli considerantes, sed et quae aliórum.

Hoc sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed semetípsum exinanivit formam servi accípiens, in similitudinem hóminum fac-

tus; et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetípsum factus obœdiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cælestium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus », in glória Dei Patris.

Itaque, caríssimi mei, sicut semper obœdistis, non ut in præséntia mei tantum, sed multo magis nunc in abséntia mea, cum metu et tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim qui operátur in vobis et velle et perfícere pro suo beneplácito. — Verbum Dómini.

6

Vocati estis in uno corpore.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 9 b-17

Fratres:

Exúite vos véterem hóminem cum áctibus eius, et indúite novum, eum qui renovátur in agnitióne se-cúndum imáginem eius qui creávit eum; ubi non est Græcus et Iudéus, circumcísio et præpútium, Bárbarus, Scytha, servus, liber, sed ómnia et in ómnibus Christus.

Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, man-suetudinem, patiéntiam, supportantes ínvicem et do-nantes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet que-rélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritatem, quod est vínculum perfectiōnis; et pax Christi dominéatur in códibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno còrpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánte, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cáanticis spiritálibus, in grácia can-tantes in códibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

7

*Unus mediator Dei et hominum,
homo Christus Iesus.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli

ad Timótheum

2, 5-8

Caríssime:

Unus Deus, unus et mediátor Dei et hóminum, ho-mo Christus Iesus, qui dedit redemptiōnem semetíp-sum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis; in quod pósitus sum ego prædicátor et apóstolus (veritá-tem dico, non méntior), doctor géntium in fide et veritáte.

Volo ergo viros oráre in omni loco, levántes puras manus sine ira et disceptatiōne. — Verbum Dómini.

8

*Si sic Deus dilexit nos, et nos debemus
alterutrum diligere.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

4, 9-15

Caríssimi:

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fí-lium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivá-mus per eum. In hoc est cáritas, non quasi nos dilexé-

rimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatióne pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidi umquam. Si diligámus ínicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est. In hoc cognósco quóniam in eo manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi. Quisque conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

℟. Alleluia. ¶ Ecclésia Dómini unum lumen est, quod ubique diffunditur, nec úntas córporis separátur.

℟. Alleluia.

*Ubi sunt duo vel tres congregati in Nominé meo,
ibi sum in medio eorum.*

✠ Léctio sancti Evangélī secúndum Matthéum
18, 19-22
In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si duo ex vobis consénserint super terram de omni re quacúmque petierint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregati in Nominé meo, ibi sum in médio eórum ».

Tunc accédens Petrus, dixit ei: « Dómine, quótiens peccábit in me frater meus et dimittam ei? usque sépties? »

Dicit illi Iesus: « Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Col 3, 15

℟. Alleluia. ¶ Pax Christi exsultet in córdibus vestris, in qua vocáti estis in uno córpore.

℟. Alleluia.

Qui non est adversus vos, pro vobis est.

✠ Léctio sancti Evangélī secúndum Lucam 9, 49-55

In illo témpore:

Dixit Ioánnes ad Iesum: « Præcepto, vídimus quendam in nómíne tuo eiciéntem dæmóniā, et prohibúimus eum, quia non séquitur nobíscum ».

Et ait ad illum Iesus: « Nolítē prohibére; qui enim non est advérsus vos, pro vobis est ».

Factum est autem, dum compleréntur dies assumpcionis eius, et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Iérusalem, et misit núnctios ante conspéctum suum. Et eúntes intravérunt in castéllum Samaritanórum, ut parárent illi. Et non recepérunt eum, quia fácies eius erat eúntis Iérusalem.

Cum vidíssent autem discípuli Iacóbūs et Ioánnes, dixérunt: « Dómine, vis dicámus ut ignis descéndat de célo et consúmat illos? »

Et convérsus increpávit illos. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Eph 4, 5

℟. Alleluia. ¶ Unus Dóminus, una fides, unum baptísma, unus Deus et Pater. ¶ Alleluia.

Fient unus grex, unus pastor.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
In illo tempore: 10, 11-16

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimítit oves et fugit, et lupus rapit eas et dispérgit, quia mercenárius est, et non pérpetinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus et cognóscō meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnóscō Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovili; et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudent, et fient unus grex, unus pastor ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

R. Alleluia. y. Colligátur Ecclésia tua, Dómine,
a fínibus terræ in Regnum tuum,
quóniam tua est glória et virtus
per Iesum Christum in sǽcula.
R. Alleluia.

*Ut filios Dei, qui erant dispersi,
congregaret in unum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
In illo tempore: 11, 45-52

Multi ex Iudæis, qui vénérant ad Mariám et Martham, soróres Lázari, et viderant quæ fecit Iesus, credidérunt in eum. Quidam autem ex ipsis abiérunt ad pharisáeos, et dixerunt eis quæ fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et pharisáei concílium, et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttemus eum sic, omnes credent in eum; et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ».

Unus autem ex ipsis, Cáiaphas, cum esset póngtífex anni illius, dixit eis: « Vos nescíatis quidquam, nec cogitáris quia expedit vobis ut unus moriátur homo pro populo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetíspo non dixit; sed, cum esset póngtífex anni illius, prophetávit quia Iesus moritúrus erat pro gente, et non tantum pro gente, sed et ut filios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.

Verbum Dómini.

5

Alleluia

R. Alleluia. y. Colligátur Ecclésia tua, Dómine,
a fínibus terræ in Regnum tuum,
quóniam tua est glória et virtus
per Iesum Christum in sǽcula.

R. Alleluia.

*Exemplum dedi vobis, ut, quemadmodum
ego feci vobis, et vos faciatis.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit eius hora, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexiisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Et in cena, cum diábolus iam misísset in corde, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótis, sciens quia óm-

nia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestimenta sua, et cum accepisset línteum, præcinxit se. Deinde mittit aquam in pelvím, et cepit lavare pedes discipulórum, et extérgere línteo quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simónem Petrum.

Dicit ei Petrus: « Dómine, tu mihi lavas pedes? »

Respoñdit Iesus et dixit ei: « Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Non lavábis mihi pedes in æternum ».

Respoñdit Iesus ei: « Si non lávero te, non habes partem mecum ».

Dicit ei Simon Petrus: « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput ».

Dicit ei Iesus: « Qui lotus est non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciebat enim quisnam esset qui tráderet eum; propterea dixit: « Non estis mundi omnes ».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestimenta sua, cum recubuisse iterum, dixit eis: « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me "Magíster" et "Dómine"; et bene dícitis: sum étenim. Si ergo lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter alterius lavare pedes. Exéplum enim dedi vobis, ut, quemádmodum ego feci vobis, et vos faciáti ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Eph 4, 5

R. Alleluia. *¶*. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma,
unus Deus et Pater. R. Alleluia.

*Tui erant, et mihi eos dedisti,
et sermonem tuum servaverunt.*

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 1-11

In illo témpore:

Sublevatis Iesus óculis suis in cælum, dixit: « Pater, venit hora, glorifica Filium tuum, ut Fílius tuus glorificet te; sicut dedísti ei potestátem omnis carnis; ut omne quod dedísti ei, det eis vitam æternam.

Hæc est autem vita æterna, ut cognoscant te solum verum Deum et quem misisti, Iesum Christum. Ego te glorificávi super terram, opus consummávi quod dedísti mihi ut fáciam. Et nunc glorifica me tu, Pater, apud temetípsum glória quam habébam, priúsqam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti, et sermonem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis, et ipsi acceperunt et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misisti.

Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt. Et mea ómnia tua sunt, et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 17, 21

R. Alleluia. *¶*. Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credit mundus quia tu me misisti.
R. Alleluia.

nia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestimenta sua, et cum accepisset línteum, præcinxit se. Deinde mittit aquam in pelvum, et cepit lavare pedes discipulorum, et extérgere línteo quo erat præcinctus. Venit ergo ad Símonem Petrum.

Dicit ei Petrus: « Dómine, tu mihi lavas pedes? »

Respóndit Iesús et dixit ei: « Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Non lávabis mihi pedes in ætérnum ».

Respóndit Iesús ei: « Si non lávero te, non habes partem mecum ».

Dicit ei Simon Petrus: « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput ».

Dicit ei Iesús: « Qui lotus est non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; propterea dixit: « Non estis mundi omnes ».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestimenta sua, cum recubuisse íterum, dixit eis: « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocáti me "Magíster" et "Dómine"; et bene dícitis: sum étenim. Si ergo lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alterius lavare pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, et vos faciáti ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia

Eph 4, 5

R. Allelúia. *y.* Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma,
unus Deus et Pater. R. Allelúia.

*Tui erant, et mihi eos dedisti,
et sermonem tuum servaverunt.*

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 1-11

In illo témpore:

Sublevátis Iesús óculis suis in cælum, dixit: « Pater, venit hora, glorifica Fílium tuum, ut Fílius tuus glorificet te; sicut dedísti ei potestátem omnis carnis; ut omne quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam.

Haec est autem vita ætérna, ut cognóscent te solum verum Deum et quem misísti, Iesum Christum. Ego te glorificávi super terram, opus consummávi quod dedísti mihi ut fáciam. Et nunc glorifica me tu, Pater, apud temetípsum glória quam habébam, priusquam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti, et sermóнем tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis, et ipsi accepérunt et cognovérunt vere quia a te exívii, et credidérunt quia tu me misísti.

Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt. Et mea ómnia tua sunt, et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 17, 21

R. Allelúia. *y.* Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti.
R. Allelúia.

Sint unum sicut nos.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
In illo tempore: 17, 11 b-19

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
« Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti
mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego
servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et cu-
stodívi, et nemo ex his pérīit, nisi filius perditionis,
ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te véno; et hæc loquor in mundo,
ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis.
Ego dedi eis sermónen tuum, et mundus ódio eos há-
buit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de
mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut ser-
ves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non
sum de mundo.

Sanctifica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est.
Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mun-
dum. Et pro eis ego sanctifico méipsum, ut sint et
ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 17, 21

R. Alleluia. ¶ Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misisti.
R. Alleluia.

Sint consummati in unum

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 20-26
In illo tempore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
« Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et

pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me;
ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in
te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu
me misisti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut
sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis et tu in
me, ut sint consummati in unum, et cognóscat mundus
quia tu me misisti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut ubi ego sum, et illi
sint mecum, ut videant glóriam meam, quam dedísti
mihi, quia dilexísti me ante constitutiónen mundi. Pa-
ter iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te co-
gnóvi, et hi cognovérunt quia tu me misisti. Et notum
feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio, qua
dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

14. PRO EVANGELIZATIONE POPULORUM

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis « per annum », quando
peculiares celebrationes pro opere missionum habentur, dummodo
non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut
sollemnitas.

A

Ant. ad introitum

Ps 66, 2-3

Deus misereátor nostri, et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos et misereátor nostri;
ut cognoscámus in terra viam tuam,
in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Collecta

Deus, qui omnes hómines vis salvos fíeri
et ad agnitiónen veritatis veníre,
részice messem tuam multam

et operários in eam mitte dignánter,
ut omni creatúræ Evangélium prædicétur,
et plebs tua, verbo vitæ congregáta
et sacramentórum virtúte suffulta,
in via salútis et caritatis procédat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui Fílium tuum lumen verum in mundum misísti,
effunde Spíritum promissiónis,
qui veritatis sémina in córdibus hóminum
iúgiter diffundat et fidei súscitet obséquium,
ut omnes, per baptísmum ad novam vitam generáti,
unum pópulum tuum íngredi mereántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1528-1540.

Super oblata

Réspice, Dómine, in fáciem Christi tui,
qui pro ómnibus redemptióinem trádidit semetípsum,
ut per eum ab ortu solis usque ad occasum
nomen tuum magnificétur in géntibus,
et una ubique maiestati tuæ exhibeátur oblátio.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 28, 20

Docéte omnes gentes serváre quæcúmque mandávi vobis,
dicit Dóminus. Ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi.

Post communionem

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti,
quésimus, Dómine, ut, hoc perpétuæ salútis auxílio,
fides semper vera proficiat.
Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópolis mirabília eius:
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
sacraméntum salútis cunctis géntibus esse voluísti,
ut Christi salutíferum opus
usque in fines sǽculórum persevéret,
éxcita tuórum corda fidélium, et præsta,
ut ad omnem creatúram salvándam
urgéntius vocári se séntiant,
quátenus ex ómnibus pópolis
una família unúsque tibi pópulus exsúrgat et crescat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1528-1540.

Super oblata

Múnera supplicántis Ecclésiae
in conspéctum maiestatis tuæ ascéndant accépta,
cui pro totius mundi salúte
grata éxstitit Filii tui pássio gloriósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópoli;
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in æténum.

Vel:

Mc 16, 15

Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ, dicit Dóminus.

Post communionem

Sanctificet nos, quësumus, Dómine,
mensæ tuæ participatio, et præsta,
ut, quam Unigénitus tuus in cruce operátus est salútem,
omnes gentes per Ecclésiæ tuæ sacraméntum
gratáner accípiant.
Per Christum.

Lectio prima

1

Fluent ad montem Domini omnes gentes.

Léctio libri Isaiae prophétæ

2, 1-5

Verbum quod vidit Isaías filius Amos super Iuda
et Ierúsalem.

Et erat in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi et dicent: « Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis eius, quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

Et iudicábit gentes et árguet pópulos multos; et conflábunt gládios suos in vómeres et lánceas suas in falces. Non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prélíum.

Domus Iacob, venite, et ambulémus in lúmine Dómini ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus iustítiam suam.

1 Cantáte Dómino cáanticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius
et bráccium sanctum eius. R.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

3 Recordátus est misericórdiae suæ
et veritátis suæ dómui Israel. R.

4 Vidérunt omnes térmí terræ
salutáre Dei nostri.

5 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállete. R.

6 Psállete Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

2

*Domus mea
domus orationis vocabitur cunctis populis.*

Léctio libri Isaiae prophétæ

56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

« Custodíte iudícium et fácite iustítiam, quia iuxta est salus mea ut véniat, et iustítia mea ut reveléatur.

Et filios ádvenæ, qui adhárent Dómino, ut colant eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos, omnem custodiéntem sábbatum ne pólluat illud, et tenéntem fœdus meum, addúcāt eos in montem sanctum meum,

et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópolis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: cf. 3)

R. Cognoscátur in ómnibus géntibus salutáre tuum.

² Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

³ Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

⁵ Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópolos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

⁷ Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
⁸ benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

3

Ambulabunt gentes in lumine tuo.

Léctio libri Isaiae prophétae

60, 1-6

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum,
et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ
opérient terram, et calígō pópolos; super te autem
oriétur Dóminus, et glória eius in te vidébitur.

Et ambulábunt gentes in lumine tuo, et reges in
splendóre ortus tui. Leva in circúitu oculos tuos et
vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi; filii tui
de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent.

Tunc vidébis et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor
tuum, quando conversa fúerit ad te multitúdo maris,
fortitúdo géntium vénerit tibi, inundátio camelórum

opériet te, dromedárii Mádian et Ephá; omnes de Saba
vénient aurum et tus deferéntes, et laudem Dómino
annuntiántes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 3 c)

R. Vidérunt omnes térmimi terræ salutáre Dei nostri.

Cantáte Dómino cáanticum novum,
quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera eius
et bráccium sanctum eius. R.

Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritatis suæ dómui Israel. R.

Vidérunt omnes térmimi terræ
salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. R.

Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;

in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

4

Et ego non parcám Ninive?

Léctio libri Ionæ prophétae

3, 10 — 4, 11

Vidit Deus ópera Ninivítarum, quia conversi sunt
de via sua mala; et misértus est Deus super malítiam,
quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Et afflícitus est Ionas afflictiónē magna, et irátus est;
et orávit ad Dóminum, et dixit: « Obsecro: numquid non
hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea?

Propter hoc præoccupávi ut fúgerem in Tharsis; scio enim quia tu Deus clemens et misericors es, pátiens et multæ miseratiónis, et ignoscens super malitia. Et nunc, Dómine, tolle, quæso, ánimam meam a me, quia mélior est mihi mors quam vita ».

Et dixit Dóminus: « Putásne bene irásceris tu? »

Et egréssus est Ionas de civitáte, et sedit contra oriéntem civitatis, et fecit sibimet umbráculum ibi, et sedébat subter illud in umbra, donec vidéret quid accíderet civitati. Et præparávit Dóminus Deus héderam, et ascéndit super caput Ionæ, ut esset umbra super caput eius et protégeret eum; laboráverat enim. Et lætátus est Ionas super hédera lætitia magna.

Et parávit Deus vermem ascénsu dilúculi in crástinum, et percússit héderam, et exáruit. Et, cum ortus fuisset sol, præcepit Dóminus vento cálido et urénti, et percússit sol super caput Ionæ, et æstuábat.

Et petívit ánimæ suæ ut moreréatur, et dixit: « Mélius est mihi mori quam vívere ».

Et dixit Dóminus ad Ionam: « Putásne bene irásceris tu super hédera? »

Et dixit: « Bene irásco ego usque ad mortem ».

Et dixit Dóminus: « Tu doles super héderam, in qua non laborásti neque fecísti ut créseret, quæ sub una nocte nata est et sub una nocte péríit, et ego non parcam Nínive, civitati magnæ, in qua sunt plus quam centum vigínti mília hómínium, qui nésciunt quid sit inter déxteram et sinístram suam, et iuménta multa? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

Deus misereártur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutare tuum. R.

5 Læténtrur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
benedicat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

5

Venient populi multi ad quærendum Dominum
in Ierusalem.

Léctio libri Zacharíæ prophétæ

8, 20-23

Hæc dicit Dóminus exercítuum: « Usquequo véniunt populi et hábitent in civitatis multis, et vadant habitatores unus ad álterum, dicéntes: " Eámus et deprecémur fáciem Dómini et quærámus Dóminum exercítuum; vadam étiam ego ". Et véniunt populi multi et gentes robüstæ ad queréndum Dóminum exercítuum in Ierúsalem et deprecándam fáciem Dómini ».

Hæc dicit Dóminus exercítuum: « In diébus illis, in quibus apprehéndent decem hómines ex ómnibus linguis géntium, et apprehéndent fímbriam viri Iudæi dicéntes: " Ibimus vobiscum, audívimus enim quóniam Deus vobiscum est " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

2 Cæli enárrant glóriam Dei,

et ópera mánum eius annúntiat firmaméntum.

3 Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. R.

⁴ Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.
⁵ In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. **R.**

Lectio secunda

1

*Quomodo autem audient sine prædicante?
Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur?*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

10, 9-18

Si confiteáris in ore tuo: « Dóminum Iesum », et in corde tuo credideris quod Deus illum excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salútem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ». Non enim est distíctio Iudáei et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

« Omnis enim quicúmque invocáverit Nomen Dómini salvus erit ».

Quómodo ergo invocábunt in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei quem non audiérunt? Quómodo autem áudent sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur?

Sicut scriptum est: « Quam speciósí pedes evange-lizántium bona! »

Sed non omnes obediérunt Evangélio.

Isaías enim dicit: « Dómine, quis crédidit audítu nostro? » Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

Sed dico: « Numquid non audiérunt? » Quin immo: « In omnem terram éxiit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum ».

Verbum Dómini.

2

*Mysterium Christi nunc revelatum est:
esse gentes coheredes promissionis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 2-12

Fratres:

Audistis dispensatióne grátiae Dei, quæ data est mihi pro vobis; quóniam secúndum revelatióne notum mihi factum est mystérium, sicut supra scripsi in brevi; prout potéstis legéntes intellégere prudéntiam meam in mystério Christi, quod áliis generatióibus non in-nótuit fíliis hóminum, sicut nunc revelátum est sanctis Apóstolis eius et prophétis in Spíritu: esse gentes coherédes et concorporáles et compartícipes promissiónis in Christo Iesu per Evangélium, cuius factus sum miníster secúndum donum grátiae Dei, quæ data est mihi secúndum operatióne virtútis eius.

Mihi ómnium sanctórum mímino data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensatió mystérii abscónditi a séculis in Deo, qui ómnia creávit; ut in-notéscat nunc principátibus et potestátibus in cælestibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei; secúndum propósitum sæculórum, quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciā et accéssum in confidéntia per fidem eius. — Verbum Dómini.

Deus omnes homines vult salvos fieri.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 2, 1-8

Caríssime:

Obsecro primo ómnium fieri obsecratiōnes, oratiōnes, postulatiōnes, gratiarūm actiōnes pro ómnibus hominib⁹: pro régibus et ómnibus qui in sublimitate sunt, ut quiétam et tranquillam vitam agámus in omni pietate et castitate.

Hoc bonum est et accéptum coram Salvatōre nostro Deo, qui omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire.

Unus enim Deus, unus et mediátor Dei et hominum, homo Christus Iesus, qui dedit redemptiōnem semetipsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis; in quod pósitus sum ego prædicátor et apóstolus (veritatem dico, non méntior), doctor géntium in fide et veritáte.

Volo ergo viros orare in omni loco, levantes puras manus sine ira et disceptatiōne. — Verbum Dómini.

Evangelium

Mt 28, 19 a-20 b

Alleluia

R. Alleluia. **y.** Eúntes, docéte omnes gentes,
dicit Dóminus;
ego vobiscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiōnem sáculi.
R. Alleluia.

Pro evangelizatione populorum - Evang. 1537

Euntes, docete omnes gentes.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum 28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galiláeum, in montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis, dicens: « Data est mihi omnis potésta in cælo et in terra; eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Filii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiōnem sáculi ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Mc 16, 15

R. Alleluia. **y.** Eúntes in mundum univérsum,
dicit Dóminus,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.
R. Alleluia.

*Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis,

serpentes tollent, et, si mortiferum quid biberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubique, Dómino cooperánte et sermónen confirmánte, sequéntibus si gnis. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 3, 16

R. Alleluia. V. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. R. Alleluia.

*Sic scriptum est, prædicari in nomine eius pænitentiam
in remissionem peccatorum in omnes gentes.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 44-53

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et prophétis et psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pænitentiam in remissiónem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitáte, quoadúsque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Bethániam; et elevátis mánibus suis benedíxit eis.

Et factum est, dum benedíceret illis, recéssit ab eis et ferebátur in cælum.

Et ipsi adoravérunt eum et regréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno; et erant semper in templo, benedicéntes Deum. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Mc 16, 15

R. Alleluia. V. Eúntes in mundum univérsum,
dicit Dóminus,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.

R. Alleluia.

*Ut filios Dei, qui erant dispersi,
congregaret in unum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 45-52

In illo témpore:

Multi ex Iudéis, qui vénérant ad Mariam et Martham, soróres Lázari, et viderant quæ fecit Iesus, credidérunt in eum. Quidam autem ex ipsis abiérunt ad pharisáeos, et dixerunt eis quæ fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et pharisáei concílium, et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttemus eum sic, omnes credent in eum, et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ».

Unus autem ex ipsis, Cáiaphas, cum esset póngtifex anni illius, dixit eis: « Vos nescítis quidquam; nec cogitáris quia expedit vobis ut unus moriáatur homo pro pôpulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípsò non dixit; sed, cum esset póngtifex anni illius, prophetávit quia Iesus moritúrus

erat pro gente, et non tantum pro gente, sed et ut filios
Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum.
Verbum Domini.

5

Alleluia

Io 3, 16

R. Alleluia. V. Sic Deus dilexit mundum,
ut Filium suum unigenitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam aeternam. R. Alleluia.

*Sicut me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum*

† Léctio sancti Evangélii secundum Ioánnem
In illo tempore: 17, 11 b. 17-23

Sublevatis Iesus oculis in cælum, oravit dicens:
« Pater sancte, serva eos in Nominé tuo quod dedistí
mihi, ut sint unum sicut nos.

Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. Sic
ut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum.
Et pro eis ego sanctifico meipsum, ut sint et ipsi sanctifi-
cati in veritate.

Non pro his autem rogo tantum, sed et pro eis qui
credituri sunt per verbum eorum in me; ut omnes unum
sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi
in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misisti.

Et ego gloriam, quam dedistí mihi, dedi illis, ut
sint unum, sicut nos unum sumus. Ego in eis et tu in
me, ut sint consummati in unum, ut cognoscat mundus
quia tu me misisti et dilexisti eos, sicut me dilexisti ».

Verbum Domini.

15. PRO CHRISTIANIS PERSECUTIONE VEXATIS

Ant. ad introitum

Cf. Ps 73, 19-22

Réspice, Domine, in testaméntum tuum,
et animas páuperum tuorum ne derelinquas in finem;
exsúrge, Domine, et iudica causam tuam,
et ne oblíviscáris voces queréntium te.

Vel:

Act 12, 5

Petrus servabátur in cárcere;
oratio autem fiébat sine intermissione
ab Ecclésia ad Deum pro eo.

Collecta

Deus, qui inscrutabili providéntia
passiónibus Filii tui vis Ecclésiam sociári,
præsta fidélibus tuis,
in tribulatióne propter nomen tuum versántibus,
spíritum patiéntiae et caritatis,
ut promissiónum tuárum
fidi inveniántur testes atque veráces.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1543-1553.

Super oblata

Suscipe, quæsumus, Domine,
humilitatis nostræ preces et hóstias, et præsta,
ut, qui, tibi fidéliter serviéntes,
hóminum persecutiōnes patiúntur,
gáudeant se Christi Filii tui sacrificio sociári,
et sua séntiant inter electórum nómina
scripta esse in cælis.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 11-12

Beáti estis, cum maledíixerint vobis et persecúti vos fúerint propter me, dicit Dóminus; gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiosa est in cælis.

Vel:

Mt 10, 32

Omnis qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in cælis est, dicit Dóminus.

Post communionem

Per huius sacraménti virtútem fámulos tuos, Dómine, in veritáte confírma, et fidélibus tuis in tribulatióne pósitis concéde, ut, crucem sibi post Fílium tuum baiulántes, christiáno nómine iúgiter váleant inter advérsa gloriári.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Miserere populi tui,
quia volunt hereditatem tuam delere.*

Léctio libri Esther

13, 8-11. 15-17

In diébus illis:

Mardochæus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine rex omnípotens, in dicioñe enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resistere voluntáti, si decréveris salváre Israel. Tu fecísti cælum et terram et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui résistat maiestáti tuæ.

Et nunc, Dómine rex, Deus Abraham, miserére pôpuli tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere et hereditátem tuam delére. Ne despícias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecationem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R.: 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est de láqueo venántium.

Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. R.

- 4 Fórsitan aqua absorbuísset nos;
torrens pertransísset ániam nostram,
fórsitan pertransíssent ániam nostram
aque intumescéntes. R.
- 7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
- 8 Adiutorium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. R.

2

Omnes qui sperant in Deum non infirmantur.

Léctio libri primi Machabæorum

2, 49-52. 57-64

Appropinquavérunt dies Mathathiae moriéndi, et dixit filiis suis: « Nunc confortáta est supérbia et castigatio, et tempus eversiónis et ira indignatiónis. Nunc ergo, o filii, æmulatóres estóte legis; et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatióibus suis, et accipiétis glóriam magnam et nomen æténum.

Abraham, nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et “ reputátum est ei ad iustitiám”? David, in sua misericórdia, consecútus est sedem regni in sécula; Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cælum; Ananías et Azarías et Mísael credéntes liberáti sunt de flamma; Dániel, in sua simplicitáte, liberáitus est de ore leónum.

Et ita cogitáte, per generatiómem et generatiómem, quia omnes qui sperant in eum non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis, quia glória eius ster-
cus et vermis est: hódie extóllitur et cras non inveniétur, quia convérsus est in terram suam, et cogitatió eius péririt.

Vos ergo, filii, confortámini et viriliter ágite in legé, quia in ipsa gloriósi éritis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū Ps 2, 1-3. 4-6. 10-11 (R.: 13 b)

R. Beáti omnes qui confídunt in Dómino.

- 1 Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditati sunt inánia?
- 2 Astíterunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in unum,
advérsus Dóminum et advérsus christum eius:
3 « Dirumpámus víncula eórum,
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! » R.
- 4 Qui hábitat in cælis irridébit eos,
Dóminus subsannábit eos.
- 5 Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos:
- 6 « Ego autem constitui regem meum
super Sion, montem sanctum meum! » R.
- 10 Et nunc, reges, intelligite,
erudímini, qui iudicáti terram.
- 11 Servíte Dómino in timóre,
et exsultáte ei cum tremóre. R.

3

Servus meus es tu, elegi te et non abieci te.

Léctio libri Isaiae prophétæ

41, 8-10. 13-14

Hæc dicit Dóminus Deus: « Tu, Israel, serve meus, Iacob, quem elégi, semen Abraham amíci mei; in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis eius vocávi te; et dixi tibi: “ Servus meus es tu, elégi te et non abieci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum; ne declínes, quia ego Deus tuus; confortávi te et auxiliá tus sum tibi, et suscépit te déxtera iusti mei ”.

Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam dicénsque tibi: “ Ne tímeas, ego adiúvi te ”.

Noli timére, vermis Iacob, qui mórtui estis ex Israel; ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus et redémptor tuus sanctus Israel ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (R.: 2 cd)

R. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereártur nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

2 Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum, sicut óculi ancíllæ ad manus dóminæ suæ, ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereártur nostri. R.

4

*Ne tradas nos in perpetuum,
propter nomen tuum.*

Léctio libri Daniélis prophétæ 3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azariás orávit sic, aperiénsque os suum in médio ignis ait: « Ne, quæsumus, tradas nos in perpé-tuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum, neque áuferas misericordiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli, et sicut arénam quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum neque sacrificium neque oblátio neque incénsum neque locus primitiárum coram te, ut possímus invenire misericordiam tuam.

Sed in ánimo contríto et spíritu humilitatis susci-piámur; sicut in holocáusto aríetum et taurórum et sicut in mílibus agnórūm pínguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsio confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quárimus fáciem tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobíscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum multitudinem misericordiæ tuæ, et érue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (R.: 3 a)

R. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

2 Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum, sicut óculi ancíllæ ad manus dóminæ suæ, ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereártur nostri. R.

Lectio secunda

1

*Vobis hoc donatum est pro Christo,
ut etiam pro illo patiamini.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

1, 27-30

Fratres:

Tantum digne Evangélio Christi conversámini, ut, sive cum vénero et vídero vos, sive absens áudiam de vobis, quia statis in uno Spíritu, unánimes concertántes fide Evangélii; et in nullo pertérriti ab adversáriis, quod est illis indícium perditionis, vobis autem salútis,

et hoc a Deo; quia vobis hoc donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiámini, idem certamen habentes, quale et vidistis in me et nunc auditis in me. — Verbum Domini.

2

Quis filius, quem non corripit pater?

Léctio Epistolæ ad Hebræos

12, 2-13

Fratres:

Aspícite in auctórem fídei et consummatórem Iesum, qui, pro gáudio sibi propórito sustinuit crucem, confusióne contémpta, atque in déxtera throni Dei se det. Recogítate enim eum qui tales sustinuit a peccatóribus advérsum semetípsum contradiccióne, ut ne fatigémini ánimi deficiéntes.

Nondum usque ad sanguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes, et obliti estis exhortatiónis, quae vobis tamquam fíliis lóquitur: « Fili mi, noli neglégere disciplínam Domini, neque defíciás dum ab eo argúeris. Quem enim d lígit Dominus castígat, flagellat autem omnem fílium quem récipit ».

Ad disciplínam suffértis. Tamquam filios vos tractat Deus. Quis enim fílius, quem non córripit pater? Quod si extra disciplínam estis, cuius partícipes facti sunt omnes, ergo adulteríni et non fílii estis.

Deinde patres quidem carnis nostræ habebámus eruditóres et reverebámur; non multo magis obtemperábimus Patri spirítum et vivémus? Et illi quidem ad témpus paucórum diérum, secúndum quod videbátur illis castigábant; hic autem ad id quod útile est ad participándam sanctitatem eius. Omnis autem disciplína in præsénti quidem vidétur non esse gáudii, sed mæroris; póstea autem fructum pacíficum exercitátis per eam reddit iustitiæ.

Propter quod remíssas manus et solúta génuá eríte, et gressus rectos fácite pédibus vestris, ut quod claudum est non extorqueátur, magis autem sanétur.

Verbum Domini.

3

Exsultatis, modicum nunc si oportet contristari.

Léctio Epistolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 3-9

Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum magnam misericordiam suam regeneravit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditatem incorruptibilem et incontaminatam et immarcescibilem, conservatam in cælis propter vos, qui in virtute Dei custodímini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo.

In quo exsultatis, módicum nunc si opóret contristari in váriis tentatióibus; ut probatio vestrae fidei multo pretiósior auro, quod perit, per ignem quidem probato, inveniátrur in laudem et gloriā et honórem in revelatione Iesu Christi: quem, cum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc non vidéntes, credéntes autem exsultatis letitia inenarrábili et glorificáta, reportantes finem fidei vestrae salutem animarum.

Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Alleluia. *¶* Beati qui persecutiómem patiúntur

propter iustitiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælorum.

R. Alleluia.

Mt 5, 10

*Beati estis, cum maledixerint vobis
et persecuti vos fuerint.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Re-gnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam conse-quéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum calórum.

Beáti estis, cum maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et díixerint omne malum advérsum vos, men-tiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiosa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

1 Petr 4, 14

R. Alleluia. V. Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.
R. Alleluia.

Eritis odio omnibus propter nomen meum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 17-22

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Cavéte ab homínibus; tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagel-lábunt vos, et ad prásides et ad reges ducémini propter me, in testimónium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolite cogitáre quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spí-ritus Patris vestri qui lóquitur in vobis.

Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater filium, et insúrgent filii in paréntes et morte eos affí-cient.

Et éritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Iac 1, 12

R. Alleluia. V. Beátus vir, qui suffert tentátionem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet corónam vitæ. R. Alleluia.

Nolite timere eos qui occidunt corpus

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 26-33

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Ne timuéritis eos. Nihil enim est opértum quod non revelábitur, et oc-cultum quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris,

dícite in lúmine, et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ániam autem non possunt occidere; sed pótius eum timéte qui potest et ániam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápitis omnes numerátii sunt. Nolite ergo timére: multis passéribus melióres estis vos.

Omnis ergo qui confitíbitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Alleluia. *y.* Benedíctus Pater misericordiárum et Deus totiús consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. R. Alleluia.

Si me persecuti sunt, et vos persequentur.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 18-21. 26 — 16, 4

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si mundus vos odit, scítote quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est dilígeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptéra odit vos mundus. Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: " Non est servus maior dómino suo ". Si me persecuti sunt, et vos persequéntur; si sermóne

meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me.

Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritatis qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Sed et vos testimónium perhibétis, quia ab initio mecum estis.

Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos. Sed venit hora, ut omnis qui intérficit vos arbitrétur obséquium se præstare Deo. Et hæc fácient quia non novérunt Patrem neque me. Sed hæc locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini eórum quia ego dixi vobis ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia

1 Petr 4, 14

R. Alleluia. *y.* Si exprobrámini in nōmine Christi, beáti éritis, quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit. R. Alleluia.

Mundus odio eos habuit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nōmine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nōmine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his pérīit, nisi filius perditiónis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis.

Ego dedi eis sermonem tuum, et mundus odio eos habuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum.

Et pro eis ego sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificati in veritate ». — Verbum Domini.

16. PRO CONVENTU SPIRITALI VEL PASTORALI

Ant. ad introitum

Mt 18, 19. 20

Dicit Dominus:

Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo,
ibi sum in medio eorum.

Vel:

Col 3, 14-15

Super omnia caritatem habete,
quod est vinculum perfectiōnis;
et pax Christi exsultet in cordibus vestris,
in qua et vocati estis in uno corpore.

Collecta

Infunde in nobis, quāsumus, Domine,
spiritum intellegentiae, veritatis et pacis,
ut quae tibi sunt plācita toto corde noscāmus,
et, quae novērimus,
unāimi voluntatūm consensōne sectēmur.
Per Dominum.

Vel:

Deus, cuius Filius omnibus in nomine suo congregatis
promisit se ipsum in medio eorum affutūrum,
præsta, quāsumus,

ut illum præsentem nobiscum sentiamus,
et abundare in cordibus nostris
gratiā, misericordiam et pacem
in veritate et caritate experiāmur.
Per Dominum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missa pro Concilio vel Synodo, pp. 1467-1470.

Super oblata

Respiciat, quāsumus, clemētia tua, Domine,
tuorum múnera famulórum,
ut, quae sunt in oculis tuis salutaria atque recta,
et veraciter intellegant, et fiduciáliter eloquántur.
Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1799.

Ant. ad communionem

Ubi caritas est vera, Deus ibi est.
Congregavit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da nobis, misericors Deus, ut sancta quae sumpsimus
et nos in tua voluntate confirment,
et testes ubique veritatis efficiant.
Per Christum.

II. PRO REBUS PUBLICIS

17. PRO PATRIA VEL CIVITATE

Collecta

Deus, qui mirabili consilio univérsa dispónis,
súscipe benígnus
quas pro pátria nostra tibi fúndimus preces,
ut sapiéntia moderatórum et honestáte cívium
concórdia et iustitia firméntur
atque fiat cum pace prósperitas perpétua.
Per Dóminum.

18. PRO REMPUBLICAM MODERANTIBUS

Collecta

Omnípotens sempiterne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
részice benígnus ad eos qui nos in potestáte moderántur,
ut ubique terrárum populórum prósperitas,
pacis secúritas et religiónis libértas,
te largiénte, consistant.
Per Dóminum.

19. PRO CŒTU MODERATORUM NATIONUM

Collecta

Deus, qui miro órdine univérsa dispónis
et ineffabiliter gubérnas,
részice propítius in congregátos moderatóres natiónum,
eisque Spíritum tuæ sapiéntiae cleménter infúnde,
ut in commúnem salútem et pacem ómnia dispónant
atque a voluntáte tua numquam discéendant.
Per Dóminum.

20. PRO SUPREMO NATIONIS MODERATORE

Collecta

Deus, cui potestátes humánae desérviunt,
da fámulo tuo (regi nostro) N.
prósperum suæ dignitatis efféctum,
in qua, te semper timens tibique placére conténdens,
pópolo sibi crédito liberam órdinis tranquillitátem
iúgiter procúret et servet.
Per Dóminum.

21. PRO POPULORUM PROGRESSIONE

Ant. ad introitum

1 Io 3, 17

Qui habúerit substántiam huius mundi,
et viderit fratrem suum necessitátem habére,
et cláuserit víscera sua ab eo,
quómodo cáritas Dei manet in eo?

Collecta

Deus, qui unam dedísti cunctis géntibus oríginem,
et unam ex eis in te voluísti famíliam congregare,
tuæ caritatis ardóre ómnium corda perfunde
et frátrum suórum desidério iustæ progressionis accénde,
ut, per bona quæ cunctis affluénter largíris,
humána singulórum perficiátur persóna,
et équitas atque iustitia, quavis divisióne sublata,
in hóminum societáte firméntur.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missa pro pace et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Preces ad te clamántium, Dómine, propitiátus exáudi,
et, Ecclésiæ tuæ oblatióne suscépta, præsta,

ut omnes hómines spíritu filiórū Dei repleántur,
quátenus, inæqualitáibus in caritáte superátis,
una fiat in tua pace populórū família.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Ps 103, 13. 14. 15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætificet cor hóminis.

Vel:

Lc 11, 9

Pétite, et dábitur vobis; quárēte, et inveniétis;
pulsáte, et aperiétur vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Uno pane refécti,
quo humánam famíliam iúgiter instáuras,
quásimus, Dómine,
ut, ex unitáti participatióne sacraménti,
válidum et purum hauriámus amórem
ad progrediéntes pópolos iuvándos,
et ad opus iustítiae, inspiránte caritáte, perficiéndum.
Per Christum.

22. PRO PACE ET IUSTITIA SERVANDA

A

Ant. ad introitum

Cf. Sir 36, 18-19

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te,
et exaudi oratiónes servórum tuórum,
et dírige nos in viam iustítiae.

Collecta

Deus, qui pacíficos revelásti filios tuos esse vocándos,
præsta, quásimus,

ut illam instaurémus sine intermissióne iustítiam,
quæ sola firmam pacem spóndeat et verácem.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui patérnam curam ómnium geris,
concéde propítius,
ut hómines, quibus unam originem dedísti,
et unam in pace famíliam constituant,
et fratérno semper ánimo uniántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1560-1569.

Super oblata

Filií tui, pacífi Regis, sacrificíum salutáre,
his sacramentórum signis oblátum,
quibus pax et únitas designántur, quásimus, Dómine,
ad concórdiam proficiat
inter omnes filios tuos confirmándam.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 9

Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur.

Vel:

Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Largíre nobis, quásimus, Dómine, spíritum caritatis,
ut, Cörpore et Sanguine Unigéniti tui vegetati,
pacem inter omnes, quam ipse relíquit,
efficáriter nutriámus.
Per Christum.

B**Aliæ orationes pro pace****Collecta**

Deus, cónditor mundi,
sub cuius arbítrio ómnium sæculórum ordo decúrrit,
adésto propítius invocatóníbus nostris
et tranquillitatē pacis præsentib⁹ concéde tempórib⁹,
ut in láudib⁹ misericordiæ tuæ
incessábili exsultatióne lætémur.
Per Dóminum.

Vel:**Collecta**

Deus pacis, immo pax ipsa,
quem discórdans ánimus non capit,
quem mens cruenta non r  cipit, præsta,
ut, qui concórdes sunt, boni perseverántiam téneant,
qui discórdes sunt, mali oblivi  ne sanéntur.
Per Dóminum.

Cf. etiam n. 42: Pro concordia fovenda, p. 1681.

Lectio prima**1**

*Multiplicabitur eius imperium,
et pacis non erit finis.*

Léctio libri Isaiae prophétæ**9, 2-7**

P  polus, qui ambul  bat in ténebris, vidit lucem magnam; habitantibus in régione umbræ mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem et non magnificásti læti-

tiam. L  tabúntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exs  ltant victores, capta pr  da, quando d  vidunt sp  lia. Iugum enim óneris eius et virgam úmeri eius et sceptrum exactoris eius superásti, sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta pr  dátió cum tum  ltu, et vestiméntum mixtu sánguine erit in combusti  nem et cibis ignis.

P  rvulus enim natus est nobis, et filius datus est nobis, et factus est principátus super úmerum eius, et vocábitur nomen eius admirabilis, consiliarius, Deus fortis, pater futuri séculi, princeps pacis.

Multiplicabitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólum David et super regnum eius sedébit, ut confírmet illud et corr  boret in iudicio et iustitia ámodo et usque in sempit  num. Zelus D  mîni exercituum fáciet hoc. — Verbum D  mîni.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (R.: 7)

R. Florébit in diébus eius iustitia et abundântia pacis.

2 Iúdicet p  pulum tuum in iustitia,
et páuperes tuos in iudicio. **R.**

3 Afferant montes pacem p  pulo,
et colles iustitiam.

4 Iudicábit páuperes p  puli,
et salvos fáciet filios ínopis. **R.**

7 Florébit in diébus eius iustitia et abundântia pacis,
donec aufer  tur luna.

8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Fl  míne usque ad términos orbis terrárum. **R.**

9 Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.

10 Parcer páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciet. **R.**

¹⁷ Sit nomen eius benedictum in sacerdócia,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. R.

2

Erit opus iustitiae pax.

Léctio libri Isaiae prophéta

32, 15-18

In diébus illis:

Effundétur super nos spíritus de excélo. Et erit
desértum in Carmel, et Carmel in saltum reputábitur,
et habitábit in solitúdine iudícium, et iustitia in Car-
mél sedébit, et erit opus iustitiae pax, et cultus iusti-
tiae siléntium, et secúritas usque in sempitérnum.

Et sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis et in
tabernáculis fidúciæ et in réquie opulénta.

Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 84, 9 ab-10, 11-12, 13-14 (R.: cf. 9)

R. Lóquitur pacem Dóminus ad plebem suam.

⁹ Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquéter pacem

ad plebem suam et sanctos suos.

¹⁰ Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. R.

¹¹ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustitia et pax osculátæ sunt.

¹² Véritas de terra orta est,
et iustitia de célo prospéxit. R.

¹³ Etenim Dóminus dabit benignitatēm,
et terra nostra dabit fructum suum.

¹⁴ Iustitia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. R.

3

*Pacem ei qui longe est
et qui prope creavi.*

Léctio libri Isaiae prophéta

57, 15-19

Hæc dicit Excélsus et Sublímis, hábitans æternitá-
tem, et sanctum nomen eius, in excélo et in sancto
hábitans, et cum contrítō et húmili spíritu, ut vivíscet
spíritum humílium et vivíscet cor contrítórum: « Non
enim in sempitérnum litigábo, neque usque ad finem
irásco, quia spíritus a fácie mea egrediéatur, et flatus
ego fáciám.

Propter iniquitátem avaritiæ eius irátus sum et
percússi eum, abscondi a te fáciem meam et indignátus
sum; et ábiit vagus in via cordis sui. Vias eius vidi et
sanávi eum, et redúxi eum, et réddidi consolatiónes ipsi
et lugéntibus eius.

Créavi fructum labiórum pacem: pacem ei qui longe
est et qui prope, dixit Dóminus; et sanávi eum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: Sir 36, 18)

R. Da pacem, Dómine, sustinéntibus te.

¹ Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».

² Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. R.

³ Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illuc sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. R.

- ⁶ Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligéntes te.
- ⁷ Fiat pax in muris tuis
et secúritas in túrribus tuis. R.
- ⁸ Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
- ⁹ Propter domum Dómini Dei nostri
exquiram bona tibi. R.

Lectio secunda

1

*Pax Dei custodiet corda vestra
et intellegentias vestras.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

4, 6-9

Fratres:

Nihil sollícti sitis; sed in ómnibus oratióne et obsercatiōne cum gratiárum actiōne, petitiónes vestræ innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiet corda vestra et intellegéntias vestras in Christo Iesu.

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudica, quæcúmque iusta, quæcúmque casta, quæcúmque amabilia, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus et si qua laus, hæc cogitáte. Quæ et didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me, hæc ágite, et Deus pacis erit vobíscum.

Verbum Dómini.

2

Pax Christi dominetur in cordibus vestris.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 12-15

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patiéntiam, supportantes ínvicem et donantes vobis ipsis, si quis advérsus alíquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritatem, quod est vínculum perfectiōnis, et pax Christi dominetur in cordibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno còrpore; et grati estóte. — Verbum Dómini.

3

*Fructus iustitiae in pace seminatur,
facientibus pacem.*

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli
3, 13-18

Caríssimi:

Quis sapiens et disciplinatus inter vos? Osténdat ex bona conversatiōne operatiōnem suam in mansuetudine sapiéntiæ. Quod si zelum amárum habétis, et contentiōnes in cordibus vestris, nolite gloriari et mendáces esse advérsus veritatem.

Non est ista sapiéntia desúrsum descéndens, sed terréna, animális, diabolica. Ubi enim zelus et conténatio, ibi inconstántia et omne opus pravum. Quæ autem desúrsum est sapiéntia primum quidem pudica est,

deinde pacífica, modésta, suadíbilis, plena misericórdia et fructibus bonis, non iúdicans, sine simulatióne.

Fructus autem iustitiae in pace seminátur, faciéntibus pacem. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 9

R. Alleluia. *y.* Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur. R. Alleluia.

*Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam.
Beati pacífi.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos, dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sitiunt iustitiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióne patiúntur propter iustitiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíixerint vobis et persecuti vos fúerint et díixerint omne malum advérsum vos, mentientes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiosa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 5, 9

R. Alleluia. *y.* Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur. R. Alleluia.

Ego dico vobis: Non resistere malo.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
5, 38-48

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Audístis quia dictum est: « Oculum pro óculo et dentem pro dente ».

Ego autem dico vobis: Non resistere malo; sed, si quis te percússerit in déxtera maxilla tua, præbe illi et álteram; et ei, qui vult tecum iudicio conténdere et túnicam tuam tollere, remítte ei et pállium; et quicúmque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei; et volénti mutuári a te, ne avertáris.

Audístis quia dictum est: « Díliges próximo tuum » et ódio habébis inimícum tuum.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros, et oráte pro persecutióibus vos, ut sitis filii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super malos et bonos, et pluit super iustos et iniústos.

Si enim dilexéritis eos qui vos díligunt, quam mercedem habétis? nonne et publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid amplius fáctis? nonne et éthnici hoc fáciunt?

Estóte ergo vos perfécti, sicut Pater vester cælestis perféctus est ». — Verbum Dómini.

Alleluia**Io 14, 27**

R. Allelúia. **V.** Pacem relínquo vobis, dicit Dóminus, pacem meam do vobis. R. Allelúia.

Pacem meam do vobis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 23-29

In illo tempore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermóнем meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus.

Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem auditis non est meus, sed eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docebit ómnia, et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Audístis quia ego dixi vobis: "Vado et vénio ad vos". Si diligéréis me, gauderétis, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsq[ue] fiat, ut, cum factum fúerit, credátis».

Verbum Dómini.

Alleluia**Io 14, 27**

R. Allelúia. **V.** Pacem relínquo vobis, dicit Dóminus, pacem meam do vobis. R. Allelúia.

Pax vobis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ». Et cum hoc dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis; sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixisset, insufflavit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remíssâ sunt eis; quorum retinuéritis, reténta sunt ».

Verbum Dómini.

22 bis. PRO RECONCILIATIONE

Quæ in hac Missa inter parentheses inscribuntur, occasione peculiari temporis pænitentialis dicuntur.

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus clemétiæ et reconciliatiónis,
qui præcípios dies salútis homínibus præbes
ad te ómnium Creatórem et Patrem agnoscéndum,
(per hoc acceptáble tempus) propítius nos ádiuva,
ut, libénter verbum pacis a te accipiéntes,
ómnia in Christo instaurándi
tuæ deserviámus voluntáti.
Per Dóminum.

Vel, præsertim tempore paschali:

Deus, veræ libertatis auctor,
qui omnes homines unum vis efformare populum
a servitute solutum,
(quique gratiae et benedictionis tempus nobis praebes,) concide, quæsumus,
ut, incremente libertatis accipiens,
universale salutis sacramentum
in mundum Ecclesia tua vividius apparet
atque in homines
caritatis manifestet et operetur mysterium.
Per Dominum.

Lectio prima

Quærite Dominum.

Lectio libri Isaiae prophetae

55, 1-3 c. 6-9

Hæc dicit Dominus:

« Omnes sitientes, venite ad aquas, et qui non habetis argentum, properate, emite et comedite; venite, emite absque argento et absque ulla commutacione vinum et lac.

Quare appenditis argentum non in panibus, et laborem vestrum non in saturitate? Audite, audientes me, et comedite bonum, et delectabitur in crassitudine anima vestra.

Inclinate aurem vestram et venite ad me; audite, et vivet anima vestra; et feriam vobiscum pactum sempiternum.

Quærite Dominum dum inveniri potest, invocate eum dum prope est.

Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserabitur

eius, et ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum.

Non enim cogitationes meæ cogitationes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dominus.

Quia, sicut exaltantur celi a terra, sic exaltatae sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitationes meæ a cogitationibus vestris ». — Verbum Domini.

Psalmus responsoriū

Ps 50, 3-4. 12-13. 14-15 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

3 Miserere mei, Deus, secundum misericordiam tuam; et secundum multitudem miseracionum tuarum dele iniquitatem meam.

4 Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. R.

12 Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum firmum innova in viscerebus meis.

13 Ne proicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. R.

14 Redde mihi laetitiam salutaris tui, et spiritu promptissimo confirma me.

15 Docabo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. R.

Lectio secunda

Reconciliamini Deo.

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apóstoli ad Coríntios

5, 17-21 — 6, 1-2

Fratres:

Si quis est in Christo, nova creatura; vetera transierunt, ecce, facta sunt nova.

Omnia autem ex Deo qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis, quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustitia Dei in ipso.

Adiuvántes autem, et exhortámur ne in vácuum grátiām Dei recipiáti: ait enim: « Témpore accépto exaudió te et in die salútis adiúvi te ». Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 5, 9

R. Allelúia. R. Beáti pacifici,
quóniam filii Dei vocabúntur. R. Allelúia.

Evangelium

Prædicare annum Domini acceptum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 14-21

In illo témpore:

Regréssus est Iesus in virtúte Spíritus in Galiléam. Et fama éxiit per univérsam régiónem de illo. Et ipse docébat in synagógis eórum, et magnificabátur ab ómnibus.

Et venit Názareth, ubi erat nutritus; et intrávit secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaíæ.

Et, ut revólvit librum, invénit locum, ubi scriptum erat: « Spíritus Dómini super me; propter quod unxit

me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre annum Dómini accéptum.

Et, cum plicuisset librum, réddidit ministro et sedít. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum.

Cœpit autem dícere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». — Verbum Dómini.

Vel: Mt 5, 1-12 a: « Gaudete et exsultate », p. 1549.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum,
qui est pax et reconciliatio nostra,
mundi peccátum suo sanguine delevisse,
et múnera Ecclésiæ tuæ propítius aspiciens,
da ut, (grátiām huius témporis cum lètitia celebrántes,) libertátem Christi ad omnes possímus exténdere.
Qui vivit.

Præfatio I de dominicis per annum, p. 752, vel præfatio communis I, p. 773.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciám vos, dicit Dóminus.

Vel:

Io 16, 24

Pétite et accipiétis,
ut gáudium vestrū sit plenum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraméntum Fílii tui, quod súmpsimus,
quásimus, Dómine, vires nostras adáugeat,
ut, ex hoc unitatis mystério,
válidum hauriámus amórem
et ubique tuæ pacis operatóres efficiámur.
Per Christum.

23. TEMPORE BELLI VEL EVERSIONIS

Ant. ad introitum

Ier 29, 11, 12, 14

Dicit Dóminus:

Ego cōgito cogitatiōnes pacis et non afflictionis;
 invocábitis me, et ego exáudiam vos,
 et redúcam captivitatēm vestram de cunctis locis.

Vel:

Ps 17, 5-7

Circumdedérunt me gémitus mortis,
 dolores infétri circumdedérunt me;
 et in tribulatiōne mea invocávi Dóminum,
 et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Deus misericors et fortis,
 qui bella cónteris deprimisque supérbos,
 immanitátes a nobis et lácrimas
 dignáre festinánter arcére,
 ut omnes in veritáte tui nominári filii mereámur.
 Per Dóminum.

Vel:

Deus, auctor pacis et amátor,
 quem nosse vívere, cui servíre regnáre est,
 prótege ab ómnibus impugnatiōnibus súpplices tuos,
 ut, qui in defensiōne tua confidimus,
 nullus hostilitatis arma timeámus.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1575-1582.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum, qui est ipse pax,
 ódia nostra suo Sanguine peremíssae,

et, mala nostra propitiátus aspíciens,
 da, ut homínibus quos díligis
 pacem hæc hóstia cum tranquillitatē restítuat.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis,
 dicit Dóminus;
 non quómodo mundus dat, ego do vobis.
 Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Post communionem

Uno pane, qui cor hóminis confírmat, suáviter satiátis,
 da nobis, Dómine, et belli furóres superáre feliciter,
 et tuam amóris ac iustitiæ legem fírmiter custodíre.
 Per Christum.

Lectio prima

1

Consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel,
 et interfecit eum.

Léctio libri Génesis

4, 3-10

In diébus illis:

Factum est ut offérret Cain de fructibus terræ múnera Dómino; Abel quoque obtulit de primogénitis gregis sui et de adípibus eórum. Et respéxit Dóminus ad Abel et ad múnera eius; ad Cain vero et ad múnera illius non respéxit; iratúsque est Cain vehémenter, et concidit vultus eius.

Dixítque Dóminus ad eum: « Quare irátus es? et cur concidit fácies tua? Nonne, si bene égeris, recipies; sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetitus eius, et tu domináberis illius ».

Dixítque Cain ad Abel fratrem suum: « Egrediámur foras ». Cumque essent in agro, consurréxit Cain adversus fratrem suum Abel, et interfécit eum.

Et ait Dóminus ad Cain: « Ubi est Abel, frater tuus? »

Qui respóndit: « Nescio: num custos fratris mei sum ego? »

Dixítque ad eum: « Quid fecísti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (¶: 7)

R. Florébit in diébus eius iustitia et abundántia pacis

2 Iúdicet pópulum tuum in iustitia,
et páuperes tuos in iudicio. **R.**

3 Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.

4 Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciet filios ínopis. **R.**

7 Florébit in diébus eius iustitia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.

8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. **R.**

12 Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.

13 Parcer páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciet. **R.**

17 Sit nomen eius benedictum in sécula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. **R.**

Non discent ultra belligerare.

Léctio libri Micháeae prophétæ

4, 1-4

In novíssimo diérum erit mons domus Dómini præparátus in vértice móntium, et sublímis super colles; et fluent ad eum pôpuli.

Et properábunt gentes multæ et dicent: « Veníte, ascendámus ad montem Dómini et ad domum Dei Iacob, et docébit nos de viis suis, et ibimus in sémitis eius; quia de Sion egrediéntur lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

Et iudicábit inter pôpulos multos, et corripiet gentes fortes usque in longínquum, et concídent gládios suos in vómeres et hastas suas in ligónes; non sumet gens adversus gentem gládium et non discent ultra belligeráre.

Et sedébit vir subtus vitem suam et subtus ficum suam, et non erit qui detérreat, quia os Dómini exercítuum locútum est ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (¶: 7)

R. Florébit in diébus eius iustitia et abundántia pacis.

2 Iúdicet pópulum tuum in iustitia,
et páuperes tuos in iudicio. **R.**

3 Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.

4 Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciet filios ínopis. **R.**

7 Florébit in diébus eius iustitia et abundántia pacis,
donec auferáтур luna.

- ⁸ Et dominabitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.
- ¹² Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.
- ¹³ Parcet páuperi et ínopi,
et áimas páuperum salvas fáciet. R.
- ¹⁷ Sit nomen eius benedictum in sǽcula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. R.

3

Dissipabitur arcus belli.

Léctio libri Zacharíæ prophétæ

9, 9-10

Hæc dicit Dóminus: « Exsúltá satis, fília Sion, iúbila, fília Ierúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi iustus et salvátor; ipse pauper, et ascéndens super ásinam et super pullum fílium ásinæ.

Et dispérdam quadrígam ex Ephraim et equum de Ierúsalem; et dissipabitur arcus belli, et loquétur pacem géntibus, et potéstas eius a mari usque ad mare, et a flumínibus usque ad fines terræ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: cf. 9)

- R. Lóquitur pacem Dóminus ad plebem suam.
- ⁹ Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.
- ¹⁰ Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. R.

- ¹¹ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustitia et pax osculátæ sunt.
- ¹² Véritas de terra orta est,
et iustitia de cælo prospéxit. R.
- ¹³ Etenim Dóminus dabit benigitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustitia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. R.

Lectio secunda

1

*Opera carnis sunt inimicitiae,
iræ, rixæ, dissensiones.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

5, 17-26

Fratres:

Caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim ívincem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis. Quod si Spíritu ducímini, non estis sub Lege.

Manifésta autem sunt ópera carnis, quæ sunt fornicátió, immundítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicitiae, contentiόnes, æmulatiόnes, iræ, rixæ, dissensiōnes, sectæ, invídiae, ebrietátes, comessatiōnes et his similiā. Quæ prædico vobis, sicut prædixi, quóniam qui tália agunt Regnum Dei non consequéntur.

Fructus autem Spíritus est cáritas, gáudium, pax, longanimitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia. Advérsus huiúsmodi non est Lex. Qui autem sunt Christi Iesu, carnem suam crucifixérunt cum vitiis et concupiscéntiis.

Si vivimus Spíritu, Spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. — Verbum Dómini.

2

Omnis amaritudo et ira et indignatio tollatur a vobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
4, 30 — 5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptiónis.

Omnis amaritúdo et ira et indignátio et clamor et blasphemía tollátur a vobis cum omni malítia. Estóte autem ínvicem benígni, misericórdes, donántes ínvicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambuláte in dilectione, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis oblatióne et hóstiam in odórem suavitatis. — Verbum Dómini.

3

Litigatis et belligeratis.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli
4, 1-10

Caríssimi:

Unde bella et unde lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris, quæ militant in membris vestris? Concupiscit et non habétis, occiditis et zelátit et non potéstis adipisci, litigátit et belligerátit. Non habétis, propter quod non postulátit. Pétitis et non accípitis, eo

quod male pétitis, ut in concupiscéntiis vestris insu-mátis.

Adúlteri, nescítis quia amicítia huius mundi ini-mica est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse séculi huius, inimícus Dei constitúitur.

Aut putátis quia inániter Scriptúra dicat: « Ad in-vídiam concupiscit Spíritus, qui inhábitat in nobis? »

Maiórem autem dat grátiam; propter quod dicit: « Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam ».

Subicímini ígitur Deo; resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis; appropiáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; et purificáte corda, dú-plices ánimo. Miserí estóte et lugéte et ploráte; risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mærórem.

Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos. Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 9

R. Alleluia. *y.* Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur. R. Alleluia.

Omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
5, 20-24

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Dico vobis: Nisi abundáverit iustitia vestra plus quam scribárum et pharisiárum, non intrábitis in Regnum cælórum.

Audístis quia dictum est antíquis: " Non occídes "; qui autem occíderit, reus erit iudício.

Ego autem dico vobis: Omnis, qui irásctitur fratri suo, reus erit iudicio; qui autem díixerit fratri suo: "Racha", reus erit concilio; qui autem díixerit: "Fáture", reus erit gehénnæ ignis.

Si ergo offers munus tuum ad altare, et ibi recordá tus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altare, et vade prius, reconciliare fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 13, 34

R. Allelúa. **y.** Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus:
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
R. Allelúa.

Ut diligatis invicem sicut dilexi vos.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Páter, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sic ut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

III. IN VARIIS CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

24. Initio anni civilis, cf. I volumen, pp. 1529-1534.

25. PRO HUMANO LABORE SANCTIFICANDO

A

Ant. ad introitum

Gen 1, 1. 27. 31

In princípio creávit Deus cælum et terram.
Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam.
Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona.

Vel:

Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos,
et opus mánum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Rerum cónditor Deus,
qui hóminem iussísti labóris offícia sustinére,
da, ut opus quod incípimus
huius vitæ prosit increméntis,
et regno Christi dilatándo tua benignitaté proficiat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui humáno labóre imménsum creatiōnis opus
iúgiter pérficiis atque gubérnas,
exaudi preces pópuli supplicántis, et præsta,
ut omnes hómines digno potiántur labóre,
quo, suam condiciónem honestántes,
árctius coniuncti frátribus suis véleant inservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1585-1589.

Super oblata

Deus, qui humánum genus præséntium múnérum
et aliménto végetas et rénovas sacraménto,

tribue, quæsumus, ut eorum et corpóribus nostris
subsídium non desit et méntibus. Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem

Col 3, 17

Omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómíne Dómini Iesu Christi,
grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

Post communionem

Unitátis et caritatis mensæ partícipes effécti,
rogámus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, per ópéra quæ nobis implénda commisísti,
et vitam sustentémus terrénam,
et regnum tuum aëdificémus fidéntes. Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui naturálium rerum virtútes
hóminum labóri súbdere voluísti, concéde propítius,
ut, opéribus nostris christiano spíritu inténti,
sincéram caritátem cum frátribus exercére,
et creátióni divínæ perficiéndæ
sóciam óperam præstare mereámur. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et presta, ut, per humánum quem tibi offérimus labórem,
óperi Christi redemptórís consociári mereámur.
Per Christum.

Post communionem

Gubérrna, quæsumus, Dómine, temporálibus adiumentis
quos dignáris ætérnis recreáre mystériis. Per Christum.

Lectio prima

1

Replete terram et subicite eam.

Léctio libri Génesis

1, 26 — 2, 3

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatílibus cæli, et béstii universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra ».

Et créavit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei créavit illum; másculum et féminam créavit eos.

Benedixítque illis Deus, et ait: « Créscite et multiplicámini et repléte terram et subicite eam, et domínámini píscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ».

Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum, quod fecerat, et requiévit die séptimo ab univérsō ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod créavit Deus ut fáceret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (R.: 17 c)

- R. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.
- ² Priúsqam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a século et usque in sǽculum tu es Deus. R.
- ³ Redúcis hóminem in púlverem;
et dixisti: « Revertímini, filii hóminum ».
- ⁴ Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérra quæ prætérit,
et custódia in nocte. R.
- ¹² Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
- ¹³ Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. R.
- ¹⁴ Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimus ómnibus diébus nostris.
- ¹⁶ Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filiis eórum. R.

2

*Posuit Dominus hominem in paradiso,
ut operaretur.*

Léctio libri Génésis

2, 4 b-9. 15

In die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram,
et omne virgúltum agri ántequam oriréatur in terra, om-
némque herbam regiónis priúsqam germináret; non
ením plúerat Dóminus Deus super terram, et homo
non erat, qui operaréatur terram; sed fons ascendébat
e terra írrigans univérsam superfíciem terræ.

Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo

terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et
factus est homo in ánimam vivéntem.

Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum volup-
tatis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formá-
verat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne li-
gnum pulchrum visu et ad vescéndum suáve; lignum
étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiae boni
et mali.

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum
in paradíso voluptatis, ut operarétur et custodíret il-
lum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 126, 1. 2. (R.: cf. 1)

- R. Dóminus ædificet nobis domum et custodiat civitátem.
- ¹ Nisi Dóminus ædificáverit domum,
in vanum labórant qui ædificant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem,
frustra vigílat qui custodít eam. R.
- ² Vanum est vobis ante lucem súrgere,
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris.
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia. R.

Lectio secunda

Si quis non vult operari, nec manducet.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses

3, 6-12. 16

Præcipimus vobis, fratres, in Nómine Dómini no-
stri Iesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre am-
bulánte inordináte, et non secúndum traditionem, quam
acepérunt a nobis.

Ipsi enim scitis quemádmodum opórteat imitári nos,
quóniam non inordináti fúimus inter vos, neque gratis

panem manducávimus ab áliquo sed in labóre et fatigátióne nocte et die operántes, ne quem vestrum gravarémus. Non quasi non habuérimus potestátem, sed ut nosmetípsos formam darémus vobis ad imitándum nos.

Nam et cum essémus apud vos, hoc præcipiebámus vobis: si quis non vult operári, nec mandúcet. Audívimus enim inter vos quosdam ambuláre inordináte, nihil operántes, sed curióse agéntes.

His autem, qui eiúsmodi sunt, præcípimus et obsecrámus in Dómino Iesu Christo, ut cum quiéte operántes suum panem mandúcent.

Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni modo. Dóminus cum ómnibus vobis. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 67, 20

R. Alleluia. *V.* Benedíctus Dóminus die cotídie; portábit nos Deus salutárium nostrórum.
R. Alleluia.

Nolite esse solliciti in crastinum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
6, 31-34

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Nolite esse solliciti in crastinum; dicentes: "Quid manducábimus?" aut: "Quid bibémus?" aut: "Quo operiémur?" Hæc enim ómnia gentes inquirunt; scit enim Pater vester cælestis quia his ómnibus indigétis.

Quárите autem primum Regnum Dei et iustítiam eius, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

Nolite ergo esse solliciti in crástinum; crástinus enim dies sollicitus erit sibi ipse; sufficit diéi malitia sua ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 11, 28

R. Alleluia. *V.* Veníte ad me, omnes qui laboráti et oneráti estis, et ego reficiam vos, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

*Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est.

Statim abiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscondit pecúniam domini sui.

Post multum vero témporis, venit dóminus servórum illórum et ponit rationem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: « Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ».

Ait illi dómínu súus: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constíuam: intra in gáudium dómíni tui ».

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: « Dómine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ».

Ait illi dómínu súus: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constíuam: intra in gáudium dómíni tui ».

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: « Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti, et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii, et abscondi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ».

Respónsens autem dómínu súus ei: « Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi, et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te míttere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra.

Tóllite itaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferéntur ab eo.

Et inútilem servum eícite in ténebras extériores: illic erit fletus et stridor déntium ». — Verbum Dómini.

26. IN CONSERENDIS AGRIS

A

Ant. ad introitum

Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos,
et opus mánum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Deus, quo iuvánte,
sémina terræ mandámus, tua multiplicánda virtúte,
concéde, ut, quæ nostris scimus deésse labóribus,
per te, qui das solus increméntum, suppleántur abúnde.
Per Dóminum.

Lectio nes ut infra, pp. 1592-1595.

Super oblata

Deus, qui verus es corporálium auctor fructuum
et spirítalium summus agrícola,
da, quésumus, labórum proféctus nostrórum,
ut fructus terræ abundánter capiámus,
et, quæ ab una providéntia sumunt principípium,
ad tuam glóriam semper cooperéntur. Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem

Ps 84, 13

Dóminus dabit benignitatēm,
et terra nostra dabit fructum suum.

Post communionem

Qui tuis nos, Dómine, réficiis sacraméntis,
mánum nostrárum adéstō labóribus,
ut, qui in te vivimus, movémur et sumus,
terræ semínibus benedictiōne concéssa
de segétilibus multiplicatis nutriámur. Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Benedictiōnem tuam, Dómine Deus,
super pótum tuum propitiátus infúnde,

quétenus, dante te benignitátem,
terra nostra próferat fructus suos,
quibus ad honórem sancti tui nómínis
grata semper mente fruámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, adésto munéribus,
ut, qui de granis fruménti
déférimus tibi panem in tui Corpus Fílii transmutándum,
sémimi terræ committéndo
per te concéssa benedictióne lætémur.
Per Christum.

Post communionem

Concéde fidélibus tuis, omnípotens Deus,
cóngruam terræ frúctuum largítátem,
quibus temporáliter enutríti,
spiritálibus quoque profícient increméntis,
ut, quorum in hoc sacraménto pignus accepérunt,
bona consequántur ætérrna. Per Christum.

Lectio prima

*Protulit terra herbam virentem et facientem semen
iuxta genus suum.*

Léctio libri Génésis

1, 11-12

Ait Deus: « Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram ». Et factum est ita.

Et protulit terra herbam viréntem et faciéntem semen iuxta genus suum, lignumque fáciens fructum,

et habens unumquódque seméntem, secúndum spéciem suam. Et vidi Deus quod esset bonum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 14-15. 24. 27-28 (R.: 24 c)

- R. Impléta est terra creatúra tua, Dómine.
1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiómem et decórem induísti,
2 amíctus lúmine sicut vestíménto. R.
3 Prodúcis fenum iuméntis,
et herbam serviéntibus hómini.
Edúcens panem de terra,
4 et vínum quod lætificat cor hóminis.
Exhilarans fáciem in óleo,
panis autem cor hóminis confírmat. R.
5 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. R.
6 Omnia a te exspéctant
ut des illis escam in témpore suo.
7 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. R.

Lectio secunda

Deus panem ad manducandum præstabit.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

9, 8-11

Fratres:

Potens est Deus omnem grátiam abundáre fáceré in

vobis, ut, in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispérsit, dedit paupéribus, iustítia eius manet in ætérnum ».

Qui autem adminístrat semen semináti, et panem ad manducándum præstábit et multiplicábit semen vestrum et augébit increménta frugum iustítiae vestræ. In ómnibus locupletati in omnem simplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiōnem Deo.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Alleluia. **Y.** Qui séminant in lácrimis in exsultatióne metent. R. Alleluia.

Exiit qui seminat seminare.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

13, 1-9

In illo die, éxiens Iesus de domo sedébat secus mare. Et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in navículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in lítore.

Et locútus est eis multa in parábolis, dicens: « Ecce éxiit qui séminat seminare. Et dum séminat, quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres et comedérent ea. Alia autem cecidérunt in petrósa, ubi non habébant terram multam, et contínuo exórta sunt, quia non habébant altitudinem terræ; sole autem orto, aestuáverunt et, quia non habébant radícem, aruérunt. Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ et suf- focavérunt ea.

Alia vero cecidérunt in terram bonam, et dabant fructum: áliud centésimum, áliud sexagésimum, áliud trigésimum.

Qui habet aures áudiatur ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 9, 6

R. Alleluia. **Y.** Qui parce séminat, parce et metet; et qui séminat in benedictiōnibus, de benedictiōnibus et metet. R. Alleluia.

Homo iacit semen tem et dormit, et semen increscit, dum nescit ille.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 26-29

In illo témptore:

Dicébat Iesus turbis: « Sic est Regnum Dei, quem- ádmodum si homo iáciat seméntem in terram et dor- miat et exsúrgat nocte ac die, et semen gérminet et in- créscat, dum nescit ille. Ultero terra fructificat: primum herbam, deínde spicam, deínde plenum frumentum in spica.

Et, cum se prodúixerit fructus, statim “ mittit fal- cem, quóniam adest messis ” ». — Verbum Dómini.

27. POST COLLECTOS FRUCTUS TERRÆ

Ant. ad introitum

Ps 66, 7-8

Terra dedit fructum suum:
benedícat nos Deus, Deus noster.

Collecta

Dómine, Pater bone,
qui terram hómini próvidus tradidísti,

concéde, ut fructibus ex ea colléctis
vitam sustentáre possímus,
iisdémque ita semper utámur,
ut laudi tuæ et ómnium utilitáti,
te opitulánte, profícient. Per Dóminum.

Vel:

Grátias tibi reférimus, Dómine,
pro fructibus, quos in salútem hóminum terra prodúxit,
quátenus, sicut illos
summæ tuæ temperaméntum providéntiæ comparávit,
ita de terra cordis nostri
germen iustitiæ et fructus caritatis fárias exoríri.
Per Dóminum.

Lectio ut infra, pp. 1597-1601.

Super oblata

Sanctifica, Dómine, múnera,
quæ tibi de terra fructificánte
cum gratiárum actiōne deférimus,
et, qui nobis terrenárum frugum tríbus ubertátem,
fac mentes nostras cælesti fertilitáte fecúndas.
Per Christum.

Praefatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13. 14. 15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætificet cor hóminis.

Post communionem

Da, quésumus, Dómine, ut de percéptis terræ fructibus
hoc salutári mystério tibi grátias exhibéntes,
eódem operánte in nobis,
bona potióra cósequi mereámur. Per Christum.

Lectio prima

1

*Recorderis Domini Dei tui,
quod ipse vires tibi præbuerit.*

Léctio libri Deuterónomii

8, 7-18

In diébus illis:

Locútus est Móyses pôpulo, dicens: « Dóminus Deus tuus introducet te in terram bonam, terram rivórum aquarúmque et fóntium, in cuius campis et móntibus erúmpunt fluviórum abýssi, terram fruménti, hórdei, ac vineárum, in qua ficus et malogranáta et olivéta nascúntur, terram ólei ac mellis, ubi absque ulla penúria cómedes panem tuum et rerum ómnium abundántia perfruéris; cuius lápides ferrum sunt et de móntibus eius æris métalla fodiúntur; ut, cum coméderis et satiáitus fúeris, benedicas Dómino Deo tuo pro terra óptima, quam dedit tibi.

Obsérvá et cave nequándo obliscáris Dómini Dei tui et néglegas mandáta eius atque iudícia et cæremónias, quas ego præcipio tibi hódie.

Ne, postquam coméderis et satiáitus fúeris, domos pulchras ædificáveris et habitáveris in eis, habuerísque arménta boum et óvium greges, argénti et auri cunctarúmque rerum cópiam, elevétur cor tuum, et non reminiscáris Dómini Dei tui, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo servítutis, et ductor tuus fuit in solitúdine magna atque terríbili, in qua erat serpens flatu adúrens et scórpio ac dipsas, et nullæ omnino aquæ, qui edúxit rivos de petra duríssima et cibávit te manna in solitúdine, quod nesciérunt patres tui.

Et postquam afflíxit ac probávit, ad extrénum misértus est tui, ne díceres in corde tuo: "Fortitudo mea

et robur manus meæ hæc mihi ómnia præstiterunt ; sed recordéris Dómini Dei tui, quod ipse vires tibi præbúerit, ut impléret pactum suum, super quo iurávit pátribus tuis, sicut præsens índicat dies ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 7)

- R. Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster.
- Deus misereáтур nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.
- Ut cognoscáтур in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.
- Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pôpulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.
- Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
- benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

2

Implebuntur areæ frumento.

Léctio libri Ioélis prophétæ

2, 21-24. 26-27

Noli timére, terra; exsúlta et lætáre, quóniam magnificávit Dóminus ut fáceret. Nolite timére, animália régiónis, quia germináverunt speciosa déserti, quia lignum áttulit fructum suum, ficus et vínea dedérunt virtútem suam.

Et, filii Sion, exsultáte et lætámini in Dómino Deo vestro, quia dedit vobis doctórem iustítiae, et descendere

fáciet ad vos imbre matutínum et serótínum, sicut in princípio.

Et implebúntur áreae fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo. Et comedétes vescéntes et saturabímini; et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum, et non confundétur pôpulus meus in sempitérnum.

Et sciétes quia in médio Israel ego sum, et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius; et non confundétur pôpulus meus in ætérum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

- R. Confiteántur tibi pôpuli, Deus,
confiteántur tibi pôpuli omnes.
- Deus misereáтур nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.
- Ut cognoscáтур in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.
- Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pôpulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.
- Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
- benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

Lectio secunda

Divitibus præcipe non sperare in incerto divitarum.

**Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum**

6, 6-11. 17-19

Caríssime:

Est quæstus magnus píetas cum sufficiéntia; nihil

enim intúlimus in mundum, quia nec auférre quid póssumus; habéntes autem alíménta et quibus tegámur, his conténti érimus.

Nam qui volunt dívites fieri ícident in tentátióne et láqueum et desidéria multa stulta et nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum et perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas; quam quidam appeténtes erravérunt a fide, et inseruérunt se dolóribus multis.

Tu autem, o homo Dei, haec fuge; sectáre vero iustitiá, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, man-suetudinem.

Divítibus huius sáculi précipre non supérbe sápere neque speráre in incérto divitiárum, sed in Deo qui præstat nobis ómnia abúnde ad fruéndum: bene ágere, dívites fieri in opéribus bonis, facile tribúere, communicare, thesaurizáre sibi fundaméntum bonum in futúrum, ut apprehéndant veram vitam.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Alleluia. **y.** Qui séminant in lácrimis in exsultatióne metent. R. Alleluia.

Si cui res abundant, vita eius non est ex his quæ possidet.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 15-21

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Vidéte et cavéte ab omni avaritía; quia si cui res abúndant, vita eius non est ex his quæ póssidet ».

Dixit autem similitúdinem ad illos dicens: « Hó-minis cuiúdam dívitís uberes fructus ager áttulit, et cogitábat intra se dicens: "Quid fáciam, quod non há-beo quo cóngregem fructus meos?"

Et dixit: « Hoc fáciam: déstruam hórrea mea et maióra ædificábo, et illuc congregábo omne tríticum et bona mea ». Et dicam ánime meae: « Anima, habes multa bona pósita in annos plúrimos: requiéscce, cómede, bibe, epuláre ».

Dixit autem illi Deus: « Stulte, hac nocte ánime tuam répetunt a te; quæ autem parásti, cuius erunt? »

Sic est qui sibi thesaurizat, et non fit in Deum dives ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Ps 64, 14

R. Alleluia. **y.** Coronásti annum benignitáte tua, Deus: valles abundábunt fruménto; clamábunt, étenim hymnum dicent.

R. Alleluia.

*Cecidit in faciem ante pedes eius
gratias agens ei.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 17, 11-19
In illo témpore:

Factum est, dum iret Iesus in Ierúsalem, et ipse transíbat per médiam Samariá et Galiléam.

Et, cum ingrederétur quoddam castéllum, occur-rerunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes: « Iesu præcéptor, miserére nostri ».

Quos ut vidit, dixit: « Ite, osténdite vos sacerdóti-bus ». Et factum est, dum irent, mundáti sunt.

Unus autem ex illis, ut vidit quia sanátus est, regressus est cum magna voce, magnificans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes eius grátias agens ei. Et hic erat Samaritánus.

Respóndens autem Iesus dixit: « Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non sunt invénti qui redirent ut darent glóriam Deo, nisi hic alienígena? »

Et ait illi: « Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit ». — Verbum Dómini.

Sumi possunt etiam lectiones de Missa Pro gratiis Deo reddendis, ut infra pp. 1652-1665.

28. TEMPORE FAMIS VEL PRO FAME LABORANTIBUS

A

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne oblíviscáris in finem.

Collecta

Deus, qui bonus et omnípotens
ómníbus próvides creatúris,
efficácem da nobis dilectionem
erga fratres cibórum inópiam patiéntes,
ut, fame depúlsa,
líbero ac secúro corde tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1604-1615.

Super oblata

Réspice, Dómine, oblatióinem,
quam tibi de tuis datis óptimis exhibémus,

ut, quæ divinæ abundántiam vitæ
et unitátem in caritáte signíficat,
ad æquam nos partitíonem
mutuúmque impéllat fraternítatis offícium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laboráti et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Deus, Pater omnípotens,
súpplices te rogámus,
ut panis vivus, qui de célo descéndit,
ad fratres inópes nos róboret sublevándos.
Per Christum.

B

Aliæ orationes, ab ipsis esurientibus dicendæ

Collecta

Deus, qui mortem non fecísti,
et escam præbes omni carni,
tuórum famem famulórum miserátus expélle,
ut látius corda nostra et expedítius
tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tibi, Dómine, de nostra egestáte
hæc múnera libénter offérimus,
a tua benigitáte supplíciter exorántes,
ut tuæ sint nobis largitiónis primítiae salutáris.
Per Christum.

Post communionem

Qui cibum cælestem, Dómine,
a tua largitáte suscépimus, quássumus,
ut spem nobis et robur sic cónferat ad labórem,
ut efficáciter nostris fratrúmque necessitáibus
subveníre possímus. Per Christum.

Lectio prima

1

*Advenam et pupillum et viduam
auferre manipulum relictum patieris.*

Léctio libri Deuteronomii

24, 17-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pôpulo, dicens: « Non pervértes iudícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pignoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeris in Ægypto, et erúerit te Dóminus Deus tuus inde; idcírco præcipio tibi ut fáciás hanc rem.

Quando messúeris ségetem in agro tuo et oblítus manípulum relíqueris, non revertéris ut tollas illum; sed ádvenam et pupíllum et víduam auférre patiéris, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánum tuárum.

Si fruges collégeris olivárum, quidquid remánserit in arbóribus non revertéris ut colligas; sed relínques ádvenæ, pupillo ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non colliges remanéntes racémós, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli ac víduæ.

Meménto quod et tu servíeris in Ægypto, et idcírco præcipio tibi ut fáciás hanc rem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 23-24. 26-27. 28 et 31-32 (R.: 27 a)

R. Edent páuperes, et saturabúntur.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiae laudábo te.

24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
unívérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. R.

26 Apud te laus mea in ecclésia magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

27 Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunt eum:
« Vivant corda eórum in sǽculum sǽculi ». R.

28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
unívérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
unívérsæ familiæ géntium.

31 Et semen meum sérviet ipsi.

Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ,

32 et annuntiábunt iustitiám eius
pôpulo qui nascétur: « Hæc fecit Dóminus ». R.

2

*Si comedí buccellam meam solus,
et non comedit pupillus ex ea.*

Léctio libri Job

31, 16-20. 24-25. 31-32

Si negávi, quod volébant, paupéribus, et óculos víduæ exspectáre feci, si comédi buccéllam meam solus, et non comedit pupillus ex ea (quia ab infántia mea crevit mecum miserátio et de útero matris meæ egrésa est mecum).

Si despéxi pereúntem, eo quod non habúerit indu-

mémentum, et absque operiménto páuperem; si non benedixérunt mihi látera eius, et de velléribus óvium meárum calefáctus est.

Si putávi aurum robur meum, et obrízo dixi: « Fi-dúcia mea »; si lætátus sum super multis divítiaſ meis, et quia plúrima répperit manus mea.

Si non dixérunt viri tabernáculi mei: « Quis det de cárniſbus eius, ut saturémur? » Foris non mansit peregrinus; óſtium meum viatóri páuit. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (¶: cf. 1 a. 9 a)

R. Beátus vir qui donat paupéribus.

vel Allelúia.

- ¹ Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- ² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectórum benedicétur. R.
- ³ Glória et divítiae in domo eius,
et iustitia eius manet in séculum séculi.
- ⁴ Exortum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- ⁵ Iucúndus homo qui miserétur et cómodat,
dispónet res suas in iudicio,
quia in æténum non commovébitur.
- ⁶ In memória æterna erit iustus. R.
- Ab auditioñe mala non timébit.
- ⁷ Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.
- ⁸ Distríbuit, dedit paupéribus;
iustitia eius manet in séculum séculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

Frange esurienti panem tuum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

58, 6-11

Hæc dicit Dóminus: « Dissólve colligatiōnes impietatis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos et omne onus dirúmpe.

Frange esuriénti panem tuum, et egéños vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéixeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam iustitia tua, et glória Dómini colliget te; tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: "Ecce adsum". Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum et loqui quod non prodest; cum effúderis esuriénti ániam tuam et ániam afflíciam repléveris, oriéntur in ténebris lux tua et ténebrae tuæ erunt sicut meridies.

Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, et implébit splendóribus ániam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irrígus et sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (¶: cf. 1 a. 9 a)

R. Beátus vir qui donat paupéribus.

vel Allelúia.

- ¹ Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- ² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectórum benedicétur. R.

- ³ Glória et divítiae in domo eius,
et iustitia eius manet in séculum séculi.
⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis,
misericors et miserátor et iustus. R.
⁵ Iucundus homo qui miseréatur et cómodat,
dispónet res suas in iudicio,
⁶ quia in æténum non commovébitur.
⁷ In memória ætéerna erit iustus. R.
Ab auditioне mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
⁸ confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despiciat inimícos suos. R.
⁹ Distribuit, dedit paupéribus;
iustitia eius manet in séculum séculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

4

*Discipuli, prout quis habebat,
proposuerunt singuli eorum in ministerium
mittere habitantibus in Iudea fratribus.*

Léctio Actuum Apostolórum

11, 27-30

In his diébus supervenérunt ab Hierosólymis prophétæ Antiochiam; et surgens unus ex eis nómine Agabus, significávit per Spíritum famem magnam futúram in univérso orbe terrárum, quæ facta est sub Cláudio.

Discípuli autem, prout quis habébat, proposuérunt singuli eorum in ministérium mítttere habitantibus in Iudea fratribus. Quod et fecérunt, mitténtes ad presbýteros per manum Bárnbæ et Sauli. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.; 1)

- R. Confitémini Dómino,
quóniam in séculum misericórdia eius.
vel Allelúa.
- ² Dicant qui redémpti sunt a Dómino,
quos redémit de manu adversárii,
³ et de régiónibus congregávit eos,
a solis ortu et occásu,
ab aquilóne et mari. R.
- ⁴ Erravérunt in solitúdine, in inaquóso,
viam civitatis habitatiónis non invenérunt.
⁵ Esuriéntes et sitiéntes,
ánima eórum in ipsis defécit. R.
- ⁶ Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitáib[us] eórum erípuit eos.
⁷ Et dedúxit eos in viam rectam,
ut irent in civitatem habitatiónis. R.
- ⁸ Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius
et mirábilia eius in filios hóminum;
⁹ quia satiávit ániam sitiéntem,
et ániam esuriéntem replévit bonis. R.

Lectio secunda

1

Vesta abundantia illorum inopiam suppleat.

Léctio Epístole secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

8, 1-5. 9-15

Notam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ data est in Ecclésiis Macedóniæ, quod in multo expe-

rimento tribulacionis abundantia gaudii ipsorum, et altissima paupertas eorum abundavit in divitias simplicitatis eorum; quia secundum virtutem testimonium reddo, et supra virtutem voluntarii fuerunt, cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam et communicationem ministerii, quod fit in sanctos. Et non sicut speravimus, sed semetipsos dedérunt primum Domino, deinde nobis per voluntatem Dei.

Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives; ut illius inopia vos dives essetis. Et consilium in hoc do; hoc enim vobis utile est, qui non solum facere, sed et velle coepistis ab anno priore; nunc vero et facto perficite, ut, quemadmodum promptus est animus velle, ita sit et perficere ex eo quod habetis.

Si enim voluntas prompta est, secundum id quod habet, accepta est; non secundum quod non habet; non enim ut alii sit remissio, vobis autem tribulatio; sed ex aequalitate.

In praesenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppletat, ut et illorum abundantia vestram inopiam suppletat, ut fiat aequalitas, sicut scriptum est: « Qui multum non abundavit, et qui modicum non minoravit ». — Verbum Domini.

2

*Unusquisque prout destinavit corde suo,
non ex tristitia aut ex necessitate.*

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

9, 6-15

Fratres:

Qui parce seminat, parce et metet; et qui seminat

in benedictionibus, in benedictionibus et metet. Unusquisque prout destinavit corde suo, non ex tristitia aut ex necessitate; hilare enim datorem diligit Deus.

Potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, ut, in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in eternum ».

Qui autem administrat semen seminanti, et panem ad manducandum prestat et multiplicabit semen vestrum et augabit incrementa frugum iustitiae vestrae; ut in omnibus locupletati in omnem simplicitatem, quae operatur per nos gratiarum actionem Deo.

Quoniam ministerium huius officii non solum supplet ea quae desunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarum actiones Deo, per probationem ministerii huius glorificantes Deum in obediencia confessio[n]is vestrae in Evangelium Christi, et simplicitate communio[n]is in illos et in omnes, et ipsorum obsecratio[n]e pro vobis, desiderantium vos propter eminentem gratiam Dei in vobis. Gratias Deo super inenarrabili dono eius. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 25, 34

R. Alleluia. *Venite, benedicti Patris mei,*
dicit Dominus;
possidete paratum vobis Regnum
a constitutio[n]e mundi. R. Alleluia.

Esurivi, et dedistis mihi manducare.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriae suae, et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves qui dem a dextris suis, hædos autem a sinistris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: « Ve níte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bóbere; hospes eram, et collegistis me; nudus, et operuistis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ».

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: « Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? »

Et respónsens Rex dicet illis: « Amen dico vobis, quándiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ».

Tunc dicet et his qui a sinistris erunt: « Discédite a me, maledícti, in ignem aetérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegistis me; nudus, et non operuistis me; infírmus et in cárcere, et non visitástis me ».

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: « Dómine,

quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infírmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? »

Tunc respondébit illis dicens: « Amen dico vobis, quándiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ».

Et ibunt hi in supplícium aetérnum, iusti autem in vitam aetérnam ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 8, 9

R. Alleluia. V. Iesus Christus egénus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis.
R. Alleluia.

Date illis vos manducare.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 34-44

In illo témpore:

Vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos, quia erant « sicut oves non habéntes pastórem », et cœpit docére illos multa.

Et, cum iam hora multa facta esset, accessérunt discípuli eius dicéntes: « Desértus est locus hic, et hora iam est multa; dimítte illos, ut, eúntes in villas et vi cos in circuítu, emant sibi quod mandúcent ».

Respónsens autem ait illis: « Date illis vos mandu care ».

Et dicunt ei: « Eúntes emámus denáriis ducéntis panes, et dábimus eis manducáre ».

Et dicit eis: « Quot panes habéti? Ite, vidéte ».

Et, cum cognovíssent, dicunt: « Quinque, et duos pisces ».

Et præcepit illis ut accúmbere fácerent omnes secundum contubéria super víride fenum. Et discubuerunt secundum áreas per centenos et per quinquagénos.

Et, accéptis quinque pánibus et duóbus píscibus, íntuens in cælum benedíxit et fregit panes, et dabat discípulis suis, ut pónerent ante eos, et duos pisces dívisit ómnibus.

Et manducavérunt omnes et saturáti sunt. Et sustulerunt fragménta duódecim cóphinos plenos, et de píscibus. Et erant qui manducavérunt panes quinque mília virórum. — Verbum Dómini.

3

Alleluia**2 Cor 8, 9**

R. Alleluia. **V.** Iesus Christus egénus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis.

R. Alleluia.

Cum facis convivium, voca pauperes.

† Léctio sancti Evangélii secundum Lucam
14, 12-14

In illo témpore:

Dicébat Iesus príncipi pharisæorum qui se invitáverat: « Cum facis prándium aut cenam, noli vocare amícos tuos neque fratres tuos neque cognátos neque vicínos dívites, ne forte et ipsi te reinvítent, et fiat tibi retríbúto. »

Sed, cum facis convívium, voca páuperes, débiles, claudos, cæcos. Et beátus eris, quia non habent retríbúere tibi; retríbúetur enim tibi in resurrectióne iustórum ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia**Mt 25, 34**

R. Alleluia. **V.** Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus; possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. R. Alleluia.

Quidam pauper, nomine Lazarus, iacebat ad iánuam dívit.

† Léctio sancti Evangélii secundum Lucam 16, 19-31

In illo témpore:

Dixit Iesus pharisæis: « Homo quidam erat dives, et indebáitur púrpura et byssó, et epulabátur cotídie spléndide. Quidam autem pauper, nómine Lázarus, iacébat ad iánuam eius ulcéribus plenus, et cúpiens saturári de his quæ cadébant de mensa dívit; sed et canes veniébant et lingébant úlcera eius.

Factum est autem ut morerétur pauper, et portarétur ab ángelis in sinum Abrahæ; mórtuus est autem et dives, et sepultus est.

Et in inférno elevans óculos suos, cum esset in tormentis, vidébat Abraham a longe, et Lázarus in sinu eius; et ipse clamans dixit: “ Pater Abraham, miserére mei et mitte Lázarus, ut intíngat extrémum dígití sui in aquam, ut refrígeret línguam meam, quia crúcior in hac flamma ”.

At dixit Abraham: “ Fili, recordáre quia recepísti bona tua in vita tua, et Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu vero cruciáris. Et in his ómnibus inter nos et vos chaos magnum firmátum est, ut hi, qui volunt hinc transíre ad vos, non possint, neque inde ad nos transmeáre ”.

Et ait: "Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei (hábeo enim quinque fratres), ut testetur illis, ne et ipsi véniant in locum hunc tormentorum".

Ait autem Abraham: "Habent Móysem et prophétas: áudiant illos".

At ille dixit: "Non, pater Abraham; sed, si quis ex mórtuis íerit ad eos, pæniténtiam agent".

Ait autem illi: "Si Móysem et prophétas non áudint, neque, si quis ex mórtuis resurréxerit, credent". — Verbum Dómini.

29. PRO PROFUGIS ET EXSULIBUS

Ant. ad introitum

Ps 90, 11

Angelis suis Deus mandávit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Vel:

Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:

Ego cóbito cogitationes pacis et non afflictiónis;
invocabítis me, et ego exaudiam vos,
et redúcam captivitatēm vestram de cunctis locis.

Collecta

Dómine, cui nullus est aliénus,
nemo ab opitulatióne longínquus,
prófugos et éxsules, segregátos hómines
puerósque dispérsos propítius intuére,
ut illis réditus in pátriam,
nobis erga egénūm et ádvenam a te benígnitas tribuátur
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1617-1622.

Super oblata

Dómine, qui tuum voluísti Fílium pónere ániam suam,
ut in unum tuos dispérsos filios congregáret,
præsta, ut hæc pacífica oblátio
communiónem obtíneat animórum,
et caritátem fraternitatis adáugeat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 90, 2

Refúgium meum et fortitúdo mea,
Deus meus, sperábo in eum.

Post communionem

Dómine, qui nos uno pane et uno cálice refecísti,
da nobis humanitatēm in ádvenas ac derelictos
sincéro corde sectári,
ut omnes in terra vivéntium
congregári déniique mereámur. Per Christum.

Lectio prima

1

*Amat Deus peregrinum et dat ei
victum atque vestitum.*

Léctio libri Deuteronomii

10. 17-19

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: «Dóminus Deus vester ipse est Deus déorum et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens et terríbilis, qui persónam non áccipit nec múnera, facit iudícium pupillo et víduæ, amat peregrínūm et dat ei victum atque vestitum. Et

vos ergo amáte peregrinos, quia et ipsi fuistis advenae in terra Ægypti ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 33-34. 35-36. 41-42 (R.: 1)

R. Confítēmini Dómino,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- 33 Pósuit flúmina in desértum,
et éxitus aquárum in sitim,
34 terram fructíferam in salsúginem,
a malitia inhabitántium in ea. R.
35 Pósuit desértum in stagna aquárum,
et terram sine aqua in éxitus aquárum.
36 Et collocávit illic esuriéntes,
et constituérunt civitátem habitatiónis. R.
41 Et suscépit páuperem de inópia,
et pósuit sicut oves famílias.
42 Vidébunt recti et lætabúntur,
et omnis iniquitas oppilábit os suum. R.

2

Advenam auferre manipulum relictum patieri.

Léctio libri Deuteronomii

24, 17-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pôpulo, dicens: « Non pervétes iudicium advenae et pupilli, nec áuferes pignoris loco víduæ vestimentum. Meménto quod servíeris in Ægypto, et erúerit te Dóminus Deus tuus inde; idcírco præcipio tibi ut fáciás hanc rem.

Quando messúeris ségetem in agro tuo et oblítus manípulum relíqueris, non revertéris ut tollas illum; sed advenam et pupillum et víduam auférre patíeris, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuárum.

Si fruges collégeris olivárum, quidquid remánserit in arbóribus non revertéris ut còlligas; sed relínques advenae, pupillo ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non còlliges remanéntes racémos, sed cedent in usus advenae, pupilli ac víduæ.

Meménto quod et tu servíeris in Ægypto, et idcírco præcipio tibi ut fáciás hanc rem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 120, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram.

- 1 Levábo óculos meos in montes:
unde véniet auxílium mihi?
2 Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram. R.
3 Non dabit in commotiónem pedem tuum,
neque dormitábit qui custódit te.
4 Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israel. R.
5 Dóminus custódit te,
Dóminus umbráculum tuum,
ad manum déxteram tuam.
6 Per diem sol non percúiet te,
neque luna per noctem. R.
7 Dóminus custódiet te ab omni malo;
custódiet ánimam tuam Dóminus.
8 Dóminus custódiet intróitum tuum et éxitum tuum,
ex hoc nunc et usque in sǽculum. R.

Lectio secunda

1

Hospitalitatem sectantes.

Léctio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

12, 9-16 b

Fratres:

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhærentes bono, caritátē fraternitatis ínvicem diligéntes, honore ínvicem præveniéntes, sollicitudine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Benedícite persequéntibus; benedícite et nolite maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes. — Verbum Dómini.

2

Significant se patriam inquirere.

Léctio Epistolæ ad Hebráeos

11, 13-16

Iuxta fidem defúncti sunt omnes patriárchæ, non accéptis promissiónibus, sed a longe eas aspiciéntes et salutántes, et confiténtes, quia peregrini et hóspites sunt supra terram.

Qui enim haec dicunt significant se pátriam inquiøre. Et, si quidem illíus meminíssent de qua exierant, habébant útique tempus reverténdi. Nunc autem meliorem áppetunt, id est cælestem.

Ideo non confúnditur Deus vocári Deus eórum; parávit enim illis civitátem. — Verbum Dómini.

3

Hospitalitatem nolite oblivisci.

Léctio Epistolæ ad Hebráeos

13, 1-3, 14-16

Fratres:

Cáritas fraternitatis máneat in vobis, et hospitalitátem nolítte obliviisci; per hanc enim quidam nesciéntes hospítio recepérunt ángelos. Mementóte vinctórum tamquam simul vincti, laborántium tamquam et ipsi in corpore morántes.

Non habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquirímus. Per Iesum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiòrum confiténtium Nóm̄ini eius. Beneficéntiæ autem et communiónis nolítte obliviisci; tálibus enim hóstiis oblectátur Deus.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Hebr 13, 14

R. Alleluia. ♀. Non habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquirímus. R. Alleluia.

*Accipe puerum et matrem eius,
et fuge in Ægyptum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
2, 13-15, 19-23

Cum recessíssent magi, ecce ángelus Dómini appáret in somnis Ioseph, dicens: « Surge, et accipe puerum et matrem eius, et fuge in Ægyptum; et esto ibi usque

dum dicam tibi: futúrum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit púerum et matrem eius nocte, et recéssit in Ægyptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis, ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ex Ægypto vocávi filium meum ».

Defúncto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægypto, dicens: « Surge, et áccipe púerum et matrem eius, et vade in terram Israel; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri ».

Qui surgens accépit púerum et matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quia Archeláus regnáret in Iudéa pro Heróde patre suo, timuit illo ire; et, admónitus in somnis, secéssit in partes Galilææ. Et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per prophétas: « Nazaréus vocábitur ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Alleluia. *V.* Benedíctus Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. *R.* Alleluia.

Quis est meus proximus?

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 25-37

In illo témpore:

Ecce quidam legisperítus surréxit tentans Iesum, dicens: « Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam posidébo? »

At ille dixit ad eum: « In Lege quid scriptum est? quómodo legis? »

Ille autem respóndens dixit: « "Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota áнима tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua" et "próximum tuum sicut teípsum" ».

Dixítque illi: « Recete respondísti; hoc fac et vives ».

Ille autem volens iustificáre seípsum dixit ad Iesum: « Et quis est meus próximus? »

Suscípiens autem Iesus dixit: « Homo quidam descendébat ab Ierúsalem in Iéricho, et ícidit in latrónes, qui étiam despóliavérunt eum, et, plagis impósitis, abiérunt semivívō relícto. Accidit autem ut sacérdos quidam descénderet éadem via, et, viso illo, præterívit. Similiter et levíta, cum esset secus locum et vidéret eum, pertránsiit.

Samaritánus autem quidam iter fáciens venit secus eum, et videns eum misericórdia motus est. Et apprópians alligávit vúlnera eius, infúndens óleum et vinum; et impónens illum in iuméntum suum, duxit in stábulum et curam eius egit.

Et áltera die prótulit duos denários et dedit stabulário, et ait: « Curam illíus habe, et, quodcúmque supererogáveris, ego, cum rediero, reddam tibi ».

Quis horum trium vidétur tibi próximus fuísse illi qui ícidit in latrónes? »

At ille dixit: « Qui fecit misericórdiam in illum ».

Et ait illi Iesus: « Vade, et tu fac similiter ».

Verbum Dómini.

30. PRO CAPTIVITATE DETENTIS

Ant. ad introitum

Ps 87, 2-3

Dómine, Deus salútis meæ,
in die clamávi et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea,
inclína aurem tuam ad precem meam.

Collecta

Deus, cuius Fílius,
ad rediméndum génum humánum a captivitaté peccati,
formam servi accípere dignátus est,
da fámulis tuis in vínculis constitútis,
ut illa libertaté potiántur,
qua omnes hómines, fílios tuos, voluísti donári.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missis in quacumque necessitate, pp. 1641-1649, vel pro chris-
tianis persecutio[n]e vexatis, pp. 1543-1553.

Super oblata

Per humánæ redemptiónis salutáre sacraméntum,
quod tibi, Dómine, offérimus, præsta,
ut fámuli tui a captivitaté solvántur,
et ánime perpétua gáudeant libertaté.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 68, 31. 34

Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit.

Post communionem

Nostræ libertatis prétium recoléntes,
tuam, Dómine, pro frátribus nostris

implorámus cleméntiam,
ut a vínculis solvántur,
et servi fiant iustítiae tuæ.
Per Christum.

31. PRO DETENTIS IN CARCERE

Collecta

Omnípotens et misericors Deus,
cui soli patent córdium secréta,
qui iustum agnoscis et ímpium iustificare vales,
exaudi preces nostras
pro fámulis tuis in cárcere deténtis, et præsta,
ut per patiéntiam et spem in afflictiónē sublevéntur,
et cítius véleant sine offensiōne ad própria revérti.
Per Dóminum.

Vel, pro detentis in carcere propter Evangelium, orationes ut supra, n. 15, p. 1541.

32. PRO INFIRMIS

Ant. ad introitum

Ps 6, 3-4

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum;
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,
et ánima mea turbáta est valde.

Vel:

Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Deus, qui languóres nostros
voluísti ab unigénito Fílio tuo portári,
ut infirmitatis et patiéntiae virtútem osténderes humánæ,
preces nostras pro frátribus in ægritudine pósitis

benignus exaudi, et praesta,
ut, qui dolóribus, ærúmnis aliisve morbis premúntur,
et inter eos qui beati prædicántur se séntiant électos,
et Christo pro mundi salúte patiénti se sciant unítos.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
salus ætéerna credéntium,
exaudi nos pro fámulis tuis infírmis,
pro quibus misericórdia tuæ implorámus auxílium,
ut, réddita sibi sanitáte,
gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiōnes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1627-1635.

Super oblata

Deus, cuius nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt,
súscipe preces et hóstias,
quibus tuam pro frátribus ægrotántibus
misericórdiam implorámus,
ut, de quorum perículo metúimus,
de eórum salúte lätémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Col 1, 24

Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro cörpore eius, quod est Ecclésia.

Post communionem

Deus, infirmitatis humánæ singuláre præsídium,
auxílii tui super infírmos fámulos tuos osténde virtútem,
ut, ope misericórdia tuæ adiúti,
Ecclésiae tuæ sanctæ incólumes repræsentári mereántur.
Per Christum.

Lectio prima

1

Vidi lacrimas tuas, et ecce sanavi te.

Léctio libri secúndi Regum

20, 1-6

In diébus illis ægrotávit Ezechías rex usque ad mortem; et venit ad eum Isaías, filius Amos, prophéta, dixítque ei: « Hæc dicit Dóminus Deus: Prácipe dó-mui tuæ, moriérис enim tu et non vives ».

Qui convértit fáciem suam ad parietem, et orávit Dóminum dicens: « Obsecro, Dómine: meménto, quæ-so, quómodo ambuláverim coram te in veritáte et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te fécerim ». Flevit itaque Ezechías fletu magno.

Et ántequam egredérétur Isaías médiam partem átri, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: « Revértere et dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratióne tuam et vidi lácrimas tuas, et ecce sanávi te: die tértio ascéndes templum Dómini.

Et addam diébus tuis quíndecim annos; sed et de manu regis Assyriórum liberábo te et civitátem hanc, et prótegam urbem istam propter me et propter David servum meum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 101, 3. 24-25. 19.21 (R.: 2)

R. Dómine, exaudi oratióne meam,
et clamor meus ad te véniat.

Non abscondas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulator,
inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te,
velóciter exaudi me. R.

- ²⁴ Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit dies meos.
Dicam: « Deus meus,
²⁵ ne áuferas me in dimídio diérum meórum;
in generatióne et generatióne sunt anni tui ». R.
- ¹⁹ Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pòpulus qui creábitur laudábit Dóminum.
²⁰ Quia prospéxit de excélsø sanctuário suo,
Dóminus de célo in terram aspéxit;
²¹ ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. R.

2

Vere languores nostros ipse tulit.

Léctio libri Isaiae prophétæ

53, 1-5. 10-11

Quis crédidit audítui nostro? et bráccium Dómini
cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram
eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et
non erat aspèctus, et desiderávimus eum; despéctum et
novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infir-
mitátem, et quasi absconditus vultus eius et despéctus,
unde nec reputávimus eum.

Vere languores nostros ipse tulit et dolóres nostros
ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum,
et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulne-
ratus est propter iniquitátes nostras, attritus est pro-
pter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum,
et livore eius sanáti sumus.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si
posúerit pro peccáto ánima suam, vidébit semen long-
gávum, et volúntas Dómini in manu eius dirigétur.

Pro eo quod laborávit ánima eius, vidébit et saturábi-
tur. In sciéntia sua iustificábit ipse iustus servus meus
multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 38, 10. 11. 12 abcd. 16 (R.: 17 b)

- R. Tu, Dómine, eruísti ániam meam, ut non períret.
¶ Ego dixi: « In dimídio diérum meórum
vadam ad portas ínferi:
quæsívi résiduum annórum meórum ». R.
¶ Dixi: « Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium;
non aspíciam hóminem ultra
et habitatórem quiétis. R.
¶ Generatió mea abláta est et convolúta est a me
quasi tabernáculum pastórum;
præcísā est velut a texénte vita mea;
dum adhuc ordírer, succídit me. R.
¶ Dómine, si sic vívitur,
et in tálibus vita spíritus mei,
corrípiés me et vivificábis me ». R.

3

Ceteri qui in insula habebant infirmitates
accedebant ad Paulum et curabantur.

Léctio Actuum Apostolórum

28, 7-10

In diébus illis:

In illis locis erant prædia príncipis ínsulae Mélitæ,
nómine Públii, qui nos suscípiens tríduo benígne hospí-

tio recépit. Cónsigit autem patrem Públii féribus et dysentéria vexátum iacére. Ad quem Paulus intrávit, et, cum orásset et imposuisset ei manus, sanávit eum.

Quo facto et céteri qui in ínsula habébant infirmítates accedébant et curabántur. Qui étiam multis honóribus nos honoravérunt, et navigántibus imposuérunt quæ necessária erant.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 101, 3. 24-25. 19-21 (R.: 2)

R. Dómine, exáudi oratióne meam,
et clamor meus ad te véniat.

³ Non abscóndas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulator,
inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te,
velúciter exáudi me. R.

²⁴ Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit dies meos.

Dicam: « Deus meus,
²⁵ ne áuferas me in dimidio diérum meórum;
in generatióne et generatióne sunt anni tui ». R.

¹⁹ Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.

²⁰ Quia prospéxit de excélsso sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;

²¹ ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. R.

Lectio secunda

1

In mortem tradimur propter Iesum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 10-18

Fratres:

Semper mortificatióne Iesu in córpore circumférentes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem trádimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis.

Habéntes autem eúndem Spíritum fídei, sicut scrip-tum est: « Crédidi, propter quod locútus sum »; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, scientes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum, et nos cum Iesu susci-tábit, et constituet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grácia abúndans per multos, gratiárum actiónem abundáre fáciat in gloriá Dei.

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem. Id enim, quod in præ-sénti est leve tribulatióne nostræ, supra modum in su-blimitátem ætérnū gloriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vi-déntur: quæ enim vidéntur temporália sunt, quæ autem non vidéntur ætérna sunt.

Verbum Dómini.

2

*Sufficit tibi gratia mea, nam virtus
in infirmitate perficitur.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 7 b-10

Fratres:

Datus est mihi stímulus carni, ángelus Sátanæ, ut
me colaphízet, ne extóllar.

Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet
a me, et dixit mihi: « Súfficit tibi grácia mea, nam virtus
in infirmitáte perficitur ». Libentíssime ígitur pótius
gloriábor in infirmitáibus meis, ut inhábitet in me vir-
tus Christi.

Propter quod pláceo mihi in infirmitáibus, in con-
tuméliis, in necessitáibus, in persecutiónibus et in an-
gústiis pro Christo: cum enim infírmor, tunc potens
sum. — Verbum Dómini.

3

Oratio fidei salvabit infirmum.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 5, 13-16

Caríssimi:

Tristáatur áliquis vestrum? Oret. Æquo ánimo est?
Psallat.

Infirmáatur quis in vobis? Advocet presbýteros Ec-
clésiae et orent super eum, unguéntes eum óleo in Nó-
mine Dómini; et orátio fídei salvábit infírmum, et al-
levábit eum Dóminus, et, si peccáta operátus fúerit,
dimitténtur ei.

Confítémini ergo altérutrum peccáta et oráte pro
ínvicem, ut sanémini. Multum enim valet deprecáti-
o iusti óperans. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 8, 17

R. Allelúa. ¶ Ipse infirmitátes nostras accépit,
et ægrotatiónes nostras portávit.
R. Allelúa.

Ipse infirmitates nostras accepit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

8, 14-17

In illo témpore:

Cum venísset Iesus in domum Petri, vidi socrum
eius iacéntem et febricitántem. Et téigit manum eius,
et dimísit eam febris, et surréxit et ministrábat ei.

Véspere autem facto, obtulérunt ei multos dæmónia
habéntes, et eiciébat spíritus verbo, et omnes male
habéntes curávit, ut adimplerétur quod dictum est per
Isaíam prophétam dicéntem: « Ipse infirmitátes nostras
accépit, et ægrotatiónes portávit ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Allelúa. ¶ Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totiús consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. R. Allelúa.

Super ægrotos manus imponent, et bene habebunt.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni créaturæ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia éfient, linguis loquéntur novis, serpentes tollent, et, si mortíferum quid biberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum et sedít a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicávérunt ubique, Dómino cooperánte et sermónen confirmánte sequéntibus si-gnis. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Mt 8, 17

R. Alleluia. ¶ Ipse infirmítates nostras accépit, et ægrotationes nostras portávit. R. Alleluia.

Pater, non mea voluntas, sed tua fiat.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 39-43

In illo témpore:

Egréssus Iesus e cenáculo, ibat secúndum consue-túdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli.

Et, cum pervenísset ad locum, dixit illis: « Oráte, ne intrétis in tentatióne ».

Et ipse avúlsus est ab eis quantum iactus est lápidis; et, pósitus génibus, orábat dicens: « Pater, si vis, trans-fer cálicem istum a me; verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat ».

Appáruit autem illi ángelus de cælo confórtans eum. Et factus in agonía prolíxius orábat. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Col 1, 24 b

R. Alleluia. ¶ Adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea pro corpore eius, quod est Ecclésia.
R. Alleluia.

Omnem palmitem, qui fert fructum, purgat eum, ut fructum plus afferat.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est.

Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tol-lit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter ser-mónem quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis. Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fruc-tum multum, quia sine me nihil potéstis fáccere.

Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et colligunt eos, et in ignem mittunt, et ardent. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis péttite, et fiet vobis.

In hoc glorificatus est Pater meus, ut fructum multum afferatis et efficiamini mei discipuli ».
Verbum Domini.

33. PRO MORIENTIBUS

Ant. ad introitum

Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi moritur:
sive enim vivimus, Domino vivimus;
sive morimur, Domino morimur.
Sive ergo vivimus sive morimur, Domini sumus.

Vel:

Cf. Is 53, 4

Vere languores nostros Dominus tulit,
et dolores nostros ipse portavit.

Collecta

Omnipotens et misericors Deus,
qui humano generi, per ipsum mortis institutum,
aeternae vitae aditum misericorditer reserasti,
respice propitiis famulum tuum
extremo agone laborantem,
ut, consociatus Filii tui passione
et eius sanguine signatus,
tibi valeat immaculatus praesentari. Per Dominum.

Vel, pro hodie morituris:

Omnipotens et misericors Deus,
qui amorem tuum creaturis omnibus ubique manifestas,
audi benigne preces
quas pro hodie morituris effundimus,
ut, pretioso sanguine Filii tui redempti,
absque peccati macula de hoc mundo valeant exire
atque in sinu misericordiae tuae perenniter requiescere.
Per Dominum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro infirmis, pp. 1627-1635, vel ad postulandam gratiam bene moriendi, pp. 1687-1692.

Super oblata

Suscipe, Deus, hostiam, quam tibi pro famulo tuo
in extremo vitae constituto fidenter offerimus,
et da per eam universa illius delicta purgari,
ut, qui tuae dispositionis aerumnis in hac vita premitur,
in futura requiem consequatur aeternam. Per Christum.

Ant. ad communionem

Col 1, 24

Adimpleo, quae desunt passionum Christi in carne mea,
pro corpore eius, quod est Ecclesia.

Vel:

Io 6, 54

Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem,
habet vitam aeternam, dicit Dominus,
et ego resuscitabo eum in novissimo die.

Post communionem

Per huius, Domine, sacramenti virtutem,
famulum tuum dignare clementer tua gratia sustinere,
ut in hora mortis
contra se inimicum prevalere non videat,
sed cum Angelis tuis
transitus habere mereatur ad vitam. Per Christum.

34. TEMPORE TERRÆMOTUS

Collecta

Deus, qui fundasti terram super stabilitatem suam,
parce metuentibus, propitiare supplicibus,
ut, trementis terrae periculis penitus amotis,
clementiam tuam iugiter sentiamus,
et, tua protectione securi, tibi serviamus gratanter.
Per Dominum.

35. AD PETENDAM PLUVIAM

Collecta

Deus, in quo vivimus, movemur et sumus,
pluviam nobis tribue congruentem,
ut, praesentibus subsidiis sufficienter adiuti,
sempiterna fiducialius appetamus.
Per Dominum.

36. AD POSTULANDAM SERENITATEM

Collecta

Omnipotens sempiterne Deus,
qui nos et castigando sanas
et ignoscendo conservas,
praesta supplicibus tuis,
ut optata aeris serenitate laetemur,
et pietatis tuae donis
ad gloriam nominis tui salutemque nostram
semper utamur.
Per Dominum.

37. AD REPELLENDAS TEMPESTATES

Collecta

Deus, cuius nutu universa obediunt eleminta,
te supplices exoramus,
ut, sedatis terribus procellis,
in materiam transseat laudis communatio potestatis.
Per Dominum.

38. IN QUACUMQUE NECESSITATE

A

Ant. ad introitum

Salus populi ego sum, dicit Dominus:
de quacumque tribulacione clamaverint ad me,
exaudiem eos, et ero illorum Dominus in perpetuum.

Collecta

Deus, refugium nostrum in laborebus,
virtus in languoribus, solamen in fletibus,
parce populo tuo, ut, dignis flagellacionibus castigatus,
in tua miseratione denique respiret.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1641-1649.

Super oblata

Suscipe, quiescumus, Domine, preces et oblationes nostras,
ut, qui peccatorum nostrorum flagellis percutimur,
miserationis tuae gratia liberemur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis,
et ego reficiam vos, dicit Dominus.

Post communionem

Tribulacionem nostram,
quiescumus, Domine, propitiatus respice,
et iram tuae indignationis,
quam pro peccatis nostris iuste meremur,
per passionem Filii tui, propitiatus averte.
Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine?
 Exsúrge, et ne repéllas in finem.
 Quare fáciem tuam avértis,
 oblívisceris tribulatióñem nostram?
 Adhásit in terra venter noster:
 exsúrge, Dómine, ádiuva nos
 et rédime nos propter misericórdiam tuam.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
 afflictiónem nostram propitiátus inténde,
 et ita filiórū tuórum onus álleva fidémque confírma.
 ut in patérra semper providéntia tua
 sine dubitatióne confídant. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1641-1649.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi fidénter offérimus,
 et, quam mæroris amarítudinem sustinémus,
 fac ut in suavitatis sacrificiúm convertátur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 16, 23-24

Si quid petíeritis Patrem in nómíne meo, dabit vobis.
 Pétite et accipiéritis, ut gáudium vestrum sit plenum,
 dicit Dóminus.

Post communionem

Te súpplices, Dómine, exorámus,
 ut, dápibus recreáti munitíque divínis,
 et futúros labóres fórtiter aggredi valeámus,
 et fratres in pressúra pósitos impénsius confirmémus.
 Per Christum.

Ps 43, 24-27

Lectio prima

1

Converte luctum nostrum in gaudium.

Léctio libri Esther

13, 8-11. 16-17

In diébus illis:

Mardocháeus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: «Dómine, Dómine, rex omnípotens, in dícióne enim tua cuncta sunt pósita; et non est qui possit tuæ resistere voluntáti, si decréveris salváre Israel. Tu fecísti cælum et terram, et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resistat maiestáti tuæ.

Ne despícias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecationem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et converte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū **Ps 84, 2-4. 5-6. 7-8 (R.: 8)**

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
 et salutáre tuum da nobis.

2 Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua,
 convertísti captivitátem Iacob.

3 Remisísti iniquitátem plebis tuæ,
 operuísti ómnia peccáta eórum.

4 Contraxisti omnem iram tuam,
 revertísti a furóre indignatiónis tuæ. **R.**

5 Convérite nos, Deus, salutáris noster,
 et avérte iram tuam a nobis.

6 Numquid in ætérnum irascéris nobis,
 aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne? **R.**

- ⁷ Nonne tu convérsus vivificábis nos,
et plebs tua lætabitur in te?
⁸ Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis. R.

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum

3, 17-26

Repúlsa est a pace ánima mea, oblítus sum bonórum, et dixi: « Périit finis meus, et spes mea a Dómino ».

Recordáre paupertatis et transgressiónis meæ, ab sínthii et fellis; memória memor ero et tabescet in me ánima mea: hæc récolens in corde meo, ídeo sperábo.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti, quia non defecérunt miseratíones eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; propterea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánime quærénti illum; bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 79, 2 ac et 3 b. 5-7 (R.: 4 b)

R. Illústra fáciem tuam, Dómine, et salvi érimus.

² Qui pascis Israel, inténde,

qui sedes super chérubim, effúlge,
éxcita poténtiam tuam, et veni. R.

⁵ Dómine Deus virtútum,

quóisque irascéris super oratiónenem pópuli tui?

- ⁶ Cibásti nos pane lacrimárum,
et potum dedísti nobis in lácrimis copióse.
⁷ Posuísti nos in contradictionem vicínis nostris,
et inimíci nostri subsannavérunt nos. R.

3

Erue nos in mirabilibus tuis.

Léctio libri Daniélis prophétæ

3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azarías orávit sic, aperiénsque os suum in médio ignis ait: « Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli et sicut arénam, quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminuti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in unívrsa terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum neque sacrificium neque oblátio neque incénum neque locus primitiárum coram te, ut possímus invenire misericórdiam tuam; sed in ánimo contrito et spíritu humilitatis suscipiámur.

Sicut in holocáusto aríetum et taurórum, et sicut in mísibus agnórum pínguum, sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsio confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus fáciem tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobiscum iuxta mansuetudinem tuam et secúndum mul-

titúdinem misericórdiae tuæ, et érue nos in mirabili bus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 122, 1. 2 (R.: 3 a)

R. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

2 Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórū suórum,
sicut óculi ancíllæ ad manus dómīnæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

4

*Neque luctus, neque clamor, neque dolor
erit ultra.*

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 1-5 a. 6 b-7

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam Ierúsalem novam vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno, dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pòpuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra: quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova

fácio ómnia. Ego sum alpha et ómega, princípium et finis. Ego sitiénti dabo de fonte aquæ vitæ gratis. Qui vicerit hereditábit hæc, et ero illi Deus et ille erit mihi fílius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 122, 1. 2 (R.: cf. 2 cd)

R. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

2 Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórū suórum,
sicut óculi ancíllæ ad manus dómīnæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

Lectio secunda

1

Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

8, 18-30

Fratres:

Exístimo quod non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam quea revelánda est in nobis. Nam exspectátió creatúrae revelatióne filiorum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subiécta est, non volens, sed propter eum qui subiécit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem gloriæ filiorum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congémiscit et compárturit usque adhuc. Non solum autem, sed et

nos ipsi primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos géminus adoptiónem filiórū exspectántes, redemptiōnem córporis nostri.

Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ vidéatur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam exspectámus.

Similiter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescimus; sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit con-fórmes fíeri imáginis Fílli eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus.

Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

2

*Neque mors neque vita poterit nos separare
a caritate Dei.*

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli ad Romáños

8, 31 b-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepérct, sed pro nobis ómnibus trádidi illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus éléctos Dei? Deus qui iustificat; quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui

mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritaté Christi? tribuláto, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládius? Sicut scriptum est: « Propter te mortificámur tota die, aestimáti sumus ut oves occisiónis ».

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui díléxit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitudo neque profundum, neque ália quálibet creatúra pótterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro. — Verbum Dómini.

3

Beatus vir, qui suffert tentationem.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

1, 2-4. 12

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatióibus variis incidéritis, sciéntes quod probátio fidei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum hábeat, ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

Beátus vir, qui suffert tentatióinem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. — Verbum Dómini.

1

Alleluia

Ps 32, 22

R. Alleluia. *V.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemámodum sperávimus in te. R. Alleluia.

Omnis qui petit accipit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
7, 7-11

In illo témptore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Pétite, et dábitur vobis; quærите, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis.

Omnis enim qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit fílius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? aut si píscem petierit, numquid serpéntem pórriget ei?

Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare fíliis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona peténtibus se ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Alleluia. V. Benedíctus Pater misericordiárum et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. R. Alleluia.

Quis est iste, quia et ventus et mare obœdiunt ei?

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 35-40

In illa die, cum sero esset factum, ait Iesus discípulis suis: « Transeámus contra ». Et dimitténtes turbam, assúmunt eum ut erat in navi, et áliae naves erant cum illo.

Et exóritur procélla magna venti, et fluctus mitabant in navem ita ut iam impleréatur návis.

Et erat ipse in puppi supra cervícal dórmiens; et

excítant eum et dicunt ei: « Magíster, non ad te pér-tinet quia perímus? »

Et exsúrgens comminátus est vento, et dixit mari: « Tace, obmutésce ». Et cessávit ventus, et facta est tranquillitas magna.

Et ait illis: « Quid tímidi estis? necdum habétis fidem? » Et timuérunt magno timóre, et dicébant ad al-térrutrum: « Quis, putas, est iste, quia et ventus et mare obœdiunt ei? » — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Iac 1, 12

R. Alleluia. V. Beátus vir, qui suffert tentatióinem, quóniam, cum probátus fúerit, accipiet corónam vitæ. R. Alleluia.

Deus faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 18, 1-8

In illo témptore:

Dicébat Iesus discípulis suis parábolam, quóniam opórtet semper oráre et non defícere, dicens: « Iudex quidam erat in quadam civitáte, qui Deum non timébat et hóminem non reverebátur.

Vídua autem erat in civitáte illa; et veniébat ad eum dicens: « Víndica me de adversário meo ». Et no-lébat per multum tempus.

Post hæc autem dixit intra se: « Etsi Deum non tí-mo nec hóminem revéreor, tamen, quia molésta est mihi hæc vídúa, vindicábo illam, ne in novíssimo vé-niens suggiléte me ».

Ait autem Dóminus: « Audíte quid iudex iniquitá-tis dicit. Deus autem non fáciet vindictam electórum

Post communionem

Deus, qui nobis in cibum spiritálem reddidísti
 Fílli tui sacraméntum salutáre,
 quod tibi in actionem obtúlimus gratiárum,
 da nobis ita virtútis et gáudii munéribus confirmári,
 ut tibi servíre devótius
 et nova benefícia cónsequi mereámur.
 Per Christum.

Lectio prima

1

*Benedictus Dominus, qui dedit requiem
 populo suo.*

Léctio libri primi Regum

8, 55-61

In diébus illis:

Stetit Sálomon rex et benedíxit omni ecclésiæ Israel voce magna, dicens: « Benedíctus Dóminus, qui dedit réquiem pópolo suo Israel, iuxta ómnia quæ locútus est; non cécidit ne unus quidem sermo ex ómnibus bonis, quæ locútus est per Móysen servum suum.

Sit Dóminus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum pátribus nostris, non derelínquens nos neque proficiens; sed inclínet corda nostra ad se, ut ambulémus in univerási viis eius, et custodiámus mandáta eius et cæremónias eius et iudícia, quæcúmque mandávit pátribus nostris.

Et sint sermónes mei isti, quibus deprecátus sum coram Dómino, appropinquántes Dómino Deo nostro die ac nocte, ut fáciat iudícium servo suo et pópolo suo

Israel per síngulos dies, ut sciant omnes pópuli terræ quia Dóminus ipse est Deus et non est ultra absque eo.

Sit quoque cor nostrum perféctum cum Dómino Deo nostro, ut ambulémus in decretis eius, et custodiámus mandáta eius sicut et hódie ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Chr 29, 10 bc. 11. 12 (R.: 13 b)

R. Laudámus nomen tuum ínclitum, Dómine.
 vel Allelúa.

10 Benedíctus es, Dómine Deus Israel patris nostri, ab ætérno in ætérnum. R.

11 Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia et glória atque victória,
 et tibi laus;
 cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt.
 Tuum, Dómine, regnum,
 et tu es super omnes príncipes. R.

12 Tuæ divítiae et tua est glória;
 tu domináris ómnium,
 in manu tua virtus et poténtia,
 in manu tua magnitúdo et impérium ómnium. R.

2

Deus magna fecit in omni terra.

Léctio libri Sirácidae

50, 24-26

Oráte Deum ómnium, qui magna fecit in omni terra, qui auxit dies nostros a ventre matris nostræ, et fecit nobiscum secúndum suam misericórdiam.

Det nobis iucunditátem cordis, et fieri pacem in diébus nostris in Israel per dies sempitérnos; crídere

Israel nobiscum esse Dei misericordiam, ut liberet nos in diebus suis. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 4-5 (R.: 2 bc)

- R. Confitebor nomini tuo, Domine,
propter misericordiam tuam et veritatem tuam.
 1 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo,
quoniam audisti verba oris mei.
 In conspectu angelorum psallam tibi,
 2 adorabo ad templum sanctum tuum. R.
 Et confitebor nomini tuo
propter misericordiam tuam et veritatem tuam.
 3 In quacumque die invocavero te, exaudi me;
multiplicabis in anima mea virtutem. R.
 4 Confitebuntur tibi, Domine, omnes reges terrae,
quia audiérunt eloqua oris tui.
 5 Et cantabunt vias Domini,
quoniam magna est gloria Domini. R.

3

*Recordabor laudem Domini super multitudinem
bonorum domui Israël.*

Léctio libri Isaiae prophétæ

63, 7-9

Miserationum Domini recordabor, laudem Domini super omnibus, quae reddidit nobis Dominus, et super multitudinem bonorum domui Israël, quae largitus est eis secundum indulgentiam suam et secundum multitudinem misericordiarum suarum.

Et dixit: « Verumtamen populus meus est, filii non negantes »; et factus est eis salvátor. In omni tribulacióne eorum non est tribulátus, et ángelus facié eius salvávit eos. In dilectione sua et in indulgentia sua ipse redémit eos, et portávit eos et elevávit eos cunctis diebus sǽculi. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 1 b)

- R. Benedic nomini tuo, Domine, in æternum.
 2 Per singulos dies benedic tibi,
et laudabo nomen tuum
in séculum et in séculum sǽculi.
 3 Magnus Dominus et laudabilis nimis,
et magnitudinis eius non est investigatio. R.
 4 Generatio generatióne laudabit opera tua,
et poténtiam tuam pronuntiabant.
 5 Magnificéntiam gloriæ maiestatis tuæ loquéntur,
et mirabilia tua enarrabant. R.
 6 Et virtutem terribilium tuorum dicent,
et magnitudinem tuam narrabant.
 7 Memóriam abundantiæ suavitatis tuæ eructabant,
et iustitia tua exultabant. R.
 8 Miserator et misericors Dominus,
longanimis et multæ misericordiæ.
 9 Suavis Dominus univérsis,
et miseraciones eius super omnia opera eius. R.
 10 Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
 11 Gloriæ regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.

Rex Israel Dominus in medio tui.

Léctio libri Sophoniæ prophétæ

3, 14-15

Lauda, filia Sion; iúbila, Israel; lætáre et exsulta in omni corde, filia Ierúsalem: ábstulit Dóminus iudicium tuum, avértilt inimicos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedictum in sácula.

vel Allelúa.

¹ Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.

² Sit nomen Dómini benedictum
ex hoc nunc et usque in séculum. R.

³ A solis ortu usque ad occásum
laudáibile nomen Dómini.

⁴ Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.

⁵ Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
⁶ et humília réspicit
in cælo et in terra? R.

⁷ Súscitans de terra ínopenm,
de stércore érigens páuperem,
⁸ ut collocet eum cum príncipibus,
cum príncipibus pôpuli sui. R.

Lectio secunda

Gratias ago Deo meo semper pro vobis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 3-9

Fratres:

Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Grátias ago Deo meo semper pro vobis, in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu; quia in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni scíentia, sicut testimónium Christi confirmáatum est in vobis.

Ita ut nihil vobis desit in ulla donatióne, exspectánibus revelatióne Dómini nostri Iesu Christi; qui et confirmábit vos usque ad finem sine crímine, in die Dómini nostri Iesu Christi.

Fidélis Deus, per quem vocáti estis in communiónem Fílii eius Iesu Christi Dómini nostri.

Verbum Dómini.

In laudem gloriæ gratiæ suæ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-14

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Christo; sicut elégít nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essémus sancti et immaculáti

in conspéctu eius in caritáte; qui praedestinávit nos in adoptiόnem filiōrum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis sue, in laudem glóriæ gratiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptiόnem per sanguinem eius, remissiónem peccatórum, secúndum divítias gratiæ eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; notum fáciens nobis mystériū voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatiόnem plenitúdinis tēporum, recapitulare ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra.

In ipso, in quo étiam sorte vocáti sumus, praedestinati secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consilium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo; in quo et vos, cum audissétiis verbum veritatis, Evangélium salutis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est árrabon hereditatis nostræ, in redemptiόnem acquisitiόnis, in laudem glóriæ ipsius. — Verbum Dómini.

3

Gratias agentes Deo Patri per Christum.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Colossenses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patientiam, supportantes ínvicem et donantes vobis ipsis, si quis advérsus aliquem habet querelam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritatem, quod est vínculum perfectionis; et pax Christi dominétur in cōdī-

bus vestris, ad quam et vocáti estis in uno cōpore; et grati estote.

Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípos psalmis, hymnis et cánticis spiritálibus, in grátiā cantantes in cōrdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátiā agéntes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

Evangeliū

1

Alleluia

Ps 137, 1 bc

R. Alleluia. ¶ Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

R. Alleluia.

Omnis qui petit accipit.

¶ Léctio sancti Evangeliū secúndum Matthéum

7, 7-11

In illo tēpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Pétite, et dábitur vobis; quárre, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit áccipit, et qui quærerit invenit, et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petíerit fílius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? aut si píscem petíerit, numquid serpéntem pórriget ei? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare fíliis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona peténtibus se ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. *v.* Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluia.

*Abscondisti hæc a sapientibus
et revelasti ea parvulis.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confítore
tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc
a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia
mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium,
nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui
volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciám vos.

Tóllite iugum meum super vos, et discíte a me quia
mitis sum et húmiliis corde; et "inveniétis réquiem ani-
mabus vestris"; iugum enim meum suáve et onus meum
leve est ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Ps 65, 16

R. Alleluia. *v.* Veníte, audíte, et narrábo vobis
quanta fecit Dóminus ánimæ meæ.
R. Alleluia.

Annuntia quanta tibi Dominus fecerit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 5, 18-20

In illo témpore:

Cum ascénderet Iesus navem, qui dæmónió vexátus
fuerat deprecabátur eum ut esset cum illo.

Et non admísit eum, sed ait illi: « Vade in domum
tuam ad tuos, et annúntia illis quanta tibi Dóminus
fécerit, et misértus sit tui ».

Et ábiit et coepit prædicáre in Decápoli quanta sibi
fecisset Iesus, et omnes mirabántur. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 49

R. Alleluia. *v.* Fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius. R. Alleluia.

Magnificat anima mea Dominum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 39-55

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána
cum festinatióne, in civitátem Iudæ. Et intrávit in do-
mum Zacharíæ et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatióne Maríæ Elísab-
eth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spí-
ritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et
dixit:

« Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fruc-
tus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dó-
mini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox saluta-
tiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans
in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perfí-
cientur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María:

« Magnificat áнима mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo, quia respéxit humilitátem ancíllæ sua.

Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes: quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progénies timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráccio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui, depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimisit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini eius in sǽcula ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia**Cf. Mt 11, 25**

R. Allelúia. **V.** Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Gaudete quod nomina vestra scripta sunt in cælis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 17-24

In illo témpore:

Revérsi sunt ad Iesum septuagínta duo cum gáudio dicéntes: « Dómine, étiam dæmónia subiciúntur nobis in Nómine tuo ».

Et ait illis: « Vidébam Sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes et scorpiónes, et supra omnem virtútem ini-

mici; et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nólite gaudére quia spíritus vobis subiciúntur; gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis ».

In ipsa hora exsultávit Spíritu Sancto et dixit: « Confítor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revealásti ea párvulis. Etiam, Pater, quia sic plácuit ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo scit qui sit Fílius, nisi Pater; et qui sit Pater, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discípulos seórum dixit: « Beáti óculi qui vident quæ vidétis. Dico vobis: Multi prophétæ et reges voluerunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt; et audíre quæ audítis, et non audiérunt ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia**1 Th 5, 18**

R. Allelúia. **V.** In ómnibus grátias ágite:
hæc est enim volúntas Dei in Christo Iesu
in ómnibus vobis. R. Allelúia.

*Cecidit in faciem ante pedes eius,
gratias agens ei.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 17, 11-19

In illo témpore:

Factum est, dum iret Iesus in Ierúsalem, transíbat per médiam Samariám et Galiléam.

Et, cum ingredéretur quoddam castéllum, occurrérent ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe et levavérunt vocem dicéntes: « Iesu præcéptor, miseré nostri ».

Quos ut vidit, dixit: « Ite, osténdite vos sacerdóti-
bus ». Et factum est, dum irent, mundáti sunt.

Unus autem ex illis, ut vidi quia sanátus est, re-
gréssus est cum magna voce, magníficans Deum, et cé-
cidit in fáciem ante pedes eius, grátias agens ei. Et hic
erat Samaritánus.

Respóndens autem Iesus dixit: « Nonne decem mun-
dáti sunt? et novem ubi sunt? Non sunt invénti qui
redírent ut darent glóriam Deo, nisi hic alienígena? »

Et ait illi: « Surge, vade: fides tua te salvum fe-
cit ». — Verbum Dómini.

7

Io 15, 11

Alleluia

R. Alleluia. ¶ Hæc locútus sum vobis, dicit Dóminus,
ut gáudium meum in vobis sit,
et gáudium vestrum impleátur.

R. Alleluia.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis, mané-
bitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta
servávi, et máneo in eius dilectione.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis
sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem sic-
ut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet,
ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio

vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid
facit dómīnus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia
quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui
vos, ut vos eátiis, et fructum afferátiis, et fructus vester
máneat; ut, quodcúmque petíeritis Patrem in Nómíne
meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

8

Alleluia

R. Alleluia. ¶ Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur:
te per orbem terrárum
sancta confítetur Ecclésia. R. Alleluia.

Gaudium vestrum nemo tollit a vobis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

16, 20-22

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis
vos, mundus autem gaudébit. Vos contristabímini, sed
tristitia vestra vertétur in gáudium.

Múlier, cum parit, tristitiā habet, quia venit hora
eius; cum autem pepérerit púerum, iam non méminit
pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in
mundum.

Et vos ígitur nunc quidem tristitiā habétis; ite-
rum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et
gáudium vestrum nemo tollet a vobis ».

Verbum Dómini.

**IV. PRO QUIBUSDAM
NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS**

40. PRO REMISSIONE PECCATORUM

Ant. ad introitum

Cf. Sap. 11, 24. 25. 27

Miseréris ómnium, Dómine,
et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissimulans peccáta hóminum propter pænitentiam,
et parcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Collecta

Súpplicum preces, quás sumus, Dómine,
propitiátus exáudi,
et confitentíum tibi parce peccátis,
ut páriter nobis indulgentiam tríbuas benígnus et pacem.
Per Dóminum.

Vel:

Propitiáre, Dómine, pópulo tuo,
et ab ómnibus absólve peccátis,
ut, quod nostris offensióibus promerémur,
tua indulgentia repellátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1667-1680.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
placatiónis et laudis offérimus,
ut et delicta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.
Per Christum.

Præfatio IV de dominicis per annum, p. 755.

Ant. ad communionem

Lc 15, 10

Gáudium erit coram Angelis Dei
super uno peccatórem pænitentiam agénte.

Post communionem

Præsta nobis, misericors Deus,
ut, percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
illa deinceps vitare tua grátia valeámus,
et tibi sincéro corde servíre.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Revertatur ad Dominum, quoniam multus est
ad ignoscendum.*

Léctio libri Isaiae prophétæ

55, 6-9

Quérite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte
eum, dum prope est. Derelínguat ímpius viam suam,
et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dómi-
num et miserébitur eius; et ad Deum nostrum, quó-
niā multus est ad ignoscéndum.

Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ,
neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut
exaltántur cæli a terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ a viis
vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatióibus vestris.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 10 a)

- R. Non secundum peccata nostra Dominus fecit nobiscum.
- 1 Bénedic, anima mea, Domino; et omnia quae intra me sunt, nomini sancto eius.
 - 2 Bénedic, anima mea, Domino, et noli obliuisci omnes retributio[n]es eius. R.
 - 3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis, qui sanat omnes infirmitates tuas;
 - 4 qui redimit de int[er]itu vitam tuam, qui coronat te in misericordia et miserationibus. R.
 - 8 Miserator et misericors Dominus, longanimes et multae misericordiae.
 - 9 Non in perpetuum contendet, neque in aeternum irascetur. R.
 - 11 Quoniam, quantum exaltatur caelum a terra, praevaluit misericordia eius super timentes eum;
 - 12 quantum distat ortus ab occidente, longe fecit a nobis iniquitates nostras. R.

2

*Convertimini et agite p[re]nitentiam ab omnibus
iniquitatibus vestris.*

Lectio libri Ezechieli prophetae

18, 21-23. 30-32

H[oc]ec dicit Dominus:

« Si impius egredit p[re]nitentiam ab omnibus peccatis suis, quae operatus est, et custodierit omnia praecpta mea et fecerit iudicium et iustitiam, vita vivet et non morietur; omnium iniquitatum eius, quas operatus est, non recordabor; in iustitia sua, quam operatus est, vivet.

Numquid voluntatis meae est mors impii? dicit Dominus Deus, et non ut convertatur a viis suis et vivat?

Idcirco unumquemque iuxta vias suas iudicabo, dominus Israel, ait Dominus Deus.

Convertimini et agite p[re]nitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris, et non erit vobis in ruinam iniquitas; proicie a vobis omnes praevaricationes vestras, in quibus praevaricati estis, et facite vobis cor novum et spiritum novum; et quare morientis, domus Israel?

Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus, revertimini et vivite».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (R.: cf. 3 a)

- R. Miserere, Domine, quia peccavimus.
- 3 Miserere mei, Deus, secundum misericordiam tuam; et secundum multitudinem miseracionum tuarum dele iniquitatem meam.
 - 4 Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. R.
 - 5 Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper.
 - 6 Tibi, tibi soli peccavi, et malum coram te feci. R.
 - 12 Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum firmum innova in viscerebus meis.
 - 13 Ne proicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. R.
 - 14 Redde mihi letitiam salutaris tui, et spiritu promptissimo confirma me.
 - 17 Domine, labia mea apries, et os meum annuntiabit laudem tuam. R.

Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra.

Léctio libri Ioélis prophétæ

2, 12-18

Nunc dicit Dóminus: « Convertímini ad me in toto corde vestro, in ieíúnio et in fletu et in planctu, et scíndite corda vestra et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum, quia benígnus et misericors est, pátiens et multæ misericórdiæ et prestábilis super malítia. Quis scit, si convertátur et ignóscat et relínquat post se benedictiónem, sacrificíum et libámen Dómino Deo vestro? »

Cánite tuba in Sion, sanctificáte ieíúnum, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiam, coadunáte senes, congregáte párvulos et sugéntes úbera; egrediáтур sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo.

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes mínistri Dómini, et dicent: « Parce, Dómine, parce pópulo tuo et ne des hereditátem tuam in opprórium, ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? »

Zelátus est Dóminus terram suam, et pepérctit pópulo suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 8 a)

R. Miserátor et misericors Dóminus.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
- et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
- et noli oblívisci omnes retributiōnes eius. R.

³ Qui propitiátor ómnibus iniquitáribus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
⁴ qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. R.

⁵ Miserátor et misericors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

⁶ Non in perpétuum conténdet,
neque in æténum irascéatur. R.

¹¹ Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;

¹² quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. R.

Conversi sunt Ninivitæ de via sua mala.

Léctio libri Ionæ prophétæ

3, 1-10

Factum est verbum Dómini ad Ionam secúndo, dicens: « Surge, et vade in Níniven civitátem magnam; et prædica in ea prædicatiōnem, quam ego loquor ad te ».

Et surréxit Ionas et ábiit in Níniven iuxta verbum Dómini; et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum.

Et cœpit Ionas introíre in civitátem itínere diéi unius, et clamávit et dixit: « Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertéatur ».

Et credidérunt viri Nínivitæ in Deum; et prædicatori vénunt ieíúnum, et vestiti sunt saccis a maióre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive, et surréxit de sólio suo, et abiécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco et sedit in cínere.

Et clamávit et dixit in Nínive, ex ore regis et prín-

cipum eius, dicens: « Hómines et iumenta et boves et pecora non gustent quidquam nec pascantur, et aquam non bibant; et operiantur saccis hómines et iumenta et clament ad Dóminum in fortitudine, et convertatur vir a via sua mala et ab iniuitate, quae est in manib[us] eorum. Quis scit, si convertatur et ignoscat Deus et revertatur a furore irae suae, et non peribimus? »

Et vidit Deus opera eorum, quia conversti sunt de via sua mala, et misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat ut faceret eis, et non fecit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-6 a. 6 b-7. 8 (R: 3)

R. Si iniuitates observaveris, Dómine, quis sustinébit?

¹ De profundis clamavi ad te, Dómine;

² Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes
in vocem deprecationis meæ. R.

³ Si iniuitates observaveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?

⁴ Quia apud te propitiatio est,
et timébimus te. R.

⁵ Sustinui te, Dómine;
sustinuit anima mea in verbo eius,
⁶ speravit anima mea in Dómino. R.

⁷ Magis quam custodes auroram,
speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericordia,
et copiosa apud eum redemptio. R.

⁸ Et ipse redimet Israel
ex omnibus iniuitatibus eius. R.

Lectio secunda

1

*Existimate vos mortuos quidem peccato,
viventes autem Deo.*

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Romános

6, 2-4. 12-14

Fratres:

Qui mórtui sumus peccato, quomodo adhuc vivémus in illo? An ignoratis quia quicunque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus?

Consepulti ergo sumus cum illo per baptísum in mortem, ut, quemadmodum suscitatus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscéntiis eius. Neque exhibeatis membra vestra arma iniustitiae peccato; sed exhibete vos Deo tamquam ex mórtuis viventes, et membra vestra arma iustitiae Deo.

Peccatum enim vobis non dominabitur; non enim sub Lege estis, sed sub grátia. — Verbum Dómini.

2

Sanguis Iesu mundat nos ab omni peccato.

Léctio Epistolæ primæ beati Ioánnis apóstoli

1, 5 — 2, 2

Caríssimi:

Hæc est annuntiatio, quam audivimus a Iesu Christo et annuntiamus vobis, quóniam Deus lux est, et ténebræ

in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam communiónen habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur et non fácmus veritátem; si autem in luce ambulémus, sicut ipse est in luce, communiónen habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu, Fílli eius, mundat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est.

Si confiteámar peccáta nostra, fidélis est et iustus, ut remittat nobis peccáta et emúndet nos ab omni iniústia. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácmus eum, et verbum eius non est in nobis.

Fílioli mei, hæc scribo vobis ut non peccétis; sed si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum Christum iustum, et ipse est propitiatio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totius mundi. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia**Cf. Ap 1, 5 ab**

R. Alleluia. **y.** Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuorum;
dilexísti nos et lavísti peccáta nostra
in sanguine tuo.

R. Alleluia.

*Glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem
talem hominibus.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
9, 1-8

In illo témpore:

Ascéndens Iesus in navículam transfretávit, et ve-

nit in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralýticum iacéntem in lecto.

Et videns Iesús fidem illórum, dixit paralýticó:
« Confide, fili, remittúntur peccáta tua ».

Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se: « Hic blasphémat ».

Et, cum vidísset Iesús cogitáções eórum, dixit:
« Ut quid cogitátes mala in córdibus vestris? Quid enim est facilius dícere: "Dimittúntur peccáta tua", aut dícere: "Surge et ámbula?" Ut sciátis autem quóniam Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralýticó: "Surge, tolle lectum tuum et vade in domum tuam" ».

Et surrexit et abiit in domum suam.

Vidéntes autem turbæ, timuérunt et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

Verbum Dómini.

2

Alleluia**Mc 1, 15**

R. Alleluia. **y.** Appropinquávit Regnum Dei;
pænitémini et créde Evangélio. R. Alleluia.

Pænitemini et credite Evangelio.

✠ Inítium sancti Evangélii secúndum Marcum

1, 1-8. 14-15

Inítium Evangélii Iesu Christi Filii Dei.

Sicut scriptum est in Isaía prophéta: « Ecce ego mitto ángelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ». Vox clamántis in desérto: « Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas eius ».

Fuit Ioánnes in desérto baptizans, et prædicans

baptísum pænitentiæ in remissiónem peccatórum. Et egrediebátur ad illum omnis Iudéæ régio, et Hierosolymítæ univérsi, et baptizabántur ab illo in Iordáne flúmine confiténtes peccáta sua.

Et erat Ioánnes vestitus pilis caméli, et zona pellícea circa lumbos eius, et locústas et mel silvéstre edébat; et prædicábatur dicens: « Venit fórtior me post me, cuius non sum dignus procúmbens sólvere corrígiam calceamentórum eius. Ego baptizávi vos aqua, ille vero baptizábit vos in Spíritu Sancto ».

Postquam autem tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galiléam prédicans Evangélium Dei, et dicens: « Implétum est tempus, et appropinquávit Regnum Dei; pænitémini et crédite Evangélio ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

℟. Alleluia. ¶ Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos et lavísti peccáta nostra
in sanguine tuo. ¶ Alleluia.

*Remissa sunt peccata eius multa,
quoniam dilexit multum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 36-50

In illo témpore:

Rogábat Iesum quidam de pharisæis ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisæi discubuit.

Et ecce múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quod accúbuit in domo pharisæi, áttulit alabástrum unguénti; et stans retro secus pedes eius flens, lácrimis cœpit rigáre pedes eius, et capillis cápití sui tergébat, et osculabátur pedes eius et unguénto ungébat.

Videns autem pharisæus, qui vocáverat eum, ait intra se dicens: « Hic, si esset prophéta, scíret útique quæ et qualis múlier quæ tangit eum, quia peccátrix est ».

Et respóndens Iesus dixit ad illum: « Simon, hábeo tibi áliquid dícere ».

At ille ait: « Magíster, dic ».

« Duo debitóres erant cuídam fœneratóri: unus debébat denários quingéntos et álius quinquagínta. Non habéntibus illis unde rédderent, donávit utrísque. Quis ergo eórum plus díliget eum? »

Respóndens Simon dixit: « Aëstimo quia is cui plus donávit ».

At ille dixit ei: « Recte iudicásti ».

Et convérsus ad mulérrem, dixit Simóni: « Vides hanc mulérrem? Intrávi in domum tuam, aquam pédiis meis non dedísti; hæc autem lácrimis rigávit pedes meos, et capillis suis tersit. Osculum mihi non dedísti; hæc autem, ex quo intrávi, non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxi; hæc autem unguénto unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remíssa sunt peccáta eius multa, quóniam diléxit multum. Cui autem minus dimittitur, minus díligit ».

Dixit autem ad illam: « Remíssa sunt peccáta tua ».

Et coepérunt qui simul accumbébant dícere intra se: « Quis est hic, qui étiam peccáta dimítit? »

Dixit autem ad mulérrem: « Fides tua te salvam fecit; vade in pace ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Ez 33, 11

℟. Alleluia. ¶ Nolo mortem ímpii, dicit Dóminus, sed ut convertátur et vivat. ¶ Alleluia.

Gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
15, 1-3. 11-32

In illo tempore:

Erant appropinquantes Iesu omnes publicani et peccatores, ut audirent illum.

Et murmurabant pharisaei et scribæ dicentes: « Hic peccatores r̄cipit et manducat cum illis ».

Et ait ad illos parabolam istam dicens: « Homo quidam habebat duos filios, et dixit adulescētior ex illis patri: "Pater, da mihi portiōnem substāntiæ, quæ me contíngit". Et divisit illis substāntiam.

Et non post multos dies, congregatis ómnibus, adulescētior filius p̄egre profectus est in régionem longinquam; et ibi dissipavit substāntiam suam vivendo luxurióse.

Et, postquam ómnia consummáset, facta est famæ válida in régione illa, et ipse cœpit egere. Et abiit et adhæsit uni cívium régiónis illiū, et misit illum in villam suam, ut páscret porcos. Et cupiébat saturari de siliquis, quas porci manducabant; et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: « Quanti mercenárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame p̄ereo! Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te: et iam non sum dignus vocári filius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis ».

Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidi illum pater ipsius, et misericórdia motus est; et accúrrens cécidit supra collum eius, et osculátus est illum.

Dixítque ei fīlius: « Pater, peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocári fīlius tuus ».

Dixit autem pater ad servos suos: « Cito proférte stolam primam et induite illum, et date ánum in manum eius et calceaménta in pedes; et addúcite vītulum saginátum, occídite et manducémus et epulémur; quia hic fīlius meus mórtuus erat et revixit, perierat et invéntus est ». Et cœpérunt epulári.

Erat autem fīlius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquaret dómui, audívit symphóniam et choros; et vocávit unum de servis, et interrogávit quæ hæc essent.

Isque dixit illi: « Frater tuus venit, et occidit pater tuus vītulum saginátum, quia salvum illum recépit ». Indignátus est autem et nolébat introíre; pater ergo illiū egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respónsens dixit patri suo: « Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum præterii, et numquam dedisti mihi hædum, ut cum amícis meis epulárer; sed postquam fīlius tuus hic, qui devorávit substāntiam tuam cum meretricib⁹, venit, occidistí illi vītulum saginátum ».

At ipse dixit illi: « Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt. Epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat et revixit, perierat et invéntus est » ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Mc 1, 15

R. Alleluia. ☩ Appropinquávit Regnum Dei;
pænitémini et crèdite Evangélio.

R. Alleluia.

*Mittit Iesus apostolos prædicare pænitentiam
in remissionem peccatorum*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 46-48

In illo tempore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sic scriptum est, Christum pati et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pænitentiam in remissióne peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

41. AD POSTULANDAM CARITATEM

Ant. ad introitum

Ez 36, 26. 27. 28

Dicit Dóminus:

Auferam cor lapídeum de carne vestra,
et dabo vobis cor cárneum,
et spíritum meum ponam in médio vestri:
et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum.

Collecta

Corda nostra, quásimus, Dómine,
tuæ Spíritu caritatis inflámma,
ut tuæ digna semper ac plácita maiestáti cogitáre
et te in frátribus sincére diligere valeámus.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum, pp. 1508-1524, vel pro pace et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Propítius, Dómine, quásimus, hæc dona sanctifica,
et, hóstiæ spiritális oblatiōne suscépta, concéde,
ut caritátem tuam ad omnes possímus exténdere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Cor 13, 13

Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc:
maior autem horum est cáritas.

Post communionem

Quos uno pane cælesti satiásti,
quásimus, Dómine,
ut Sancti Spíritus grátia perfúndas,
et abundánter refícas perféctæ dulcédine caritatis.
Per Christum.

42. PRO CONCORDIA FOVENDA

Ant. ad introitum

Act 4, 32. 33

Multitúdinis credéntium erat cor unum et ánima una.
Et virtúte magna reddébant Apóstoli
testimónium resurrectiōnis Iesu Christi Dómini nostri;
et grátia magna erat in ómnibus illis, allelúia.

Collecta

Deus, summa únitas et vera cáritas,
da fidélibus tuis cor unum et ániam unam,
ut Ecclésia tuæ corpus concórdia vígeat,
et, quæ veritatis confessiōne nítitur,
stábili unitáte firmétur.

Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum, pp. 1508-1524, vel pro pace et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Deus, qui nos ad imáginem tuam
sacraméntis rénovas et præceptis,
gressus nostros in sémitis tuis pérfice miserátus,

ut caritatis donum, quod a nobis sperari fecisti,
per haec quae offérimus sacrificia tribus apprehendi.
Per Christum.

Præfatio de unitate, p. 1504.

Ant. ad communionem

Io 17, 20. 21

Rogo, Pater, pro eis qui credituri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dominus.

Post communionem

Sumpsimus, Domine, sacramentum unitatis;
praesta nobis, quiescimus,
sancta unanimitate in domo tua viventibus,
pacem habere quam tradidimus,
pacem servare quam sumimus.
Per Christum.

43. PRO FAMILIA

Ant. ad introitum

Eph 6, 2-3

Honora patrem tuum et matrem tuam,
quod est mandatum primum in promissione,
ut bene sit tibi et sis longevis super terram.

Collecta

Deus, cuius in ordinatione
societas familiaris firmum suum habet fundamentum,
respice famulorum tuorum preces miseratus, et praesta,
ut, exempla sanctae Familiae Unigeniti tui
domesticis virtutibus caritatisque obsequio sectantes,
in laetitia domus tuae premiis fruamur aeternis.
Per Dominum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missa pro sponsis, pp. 1342-1368.

Super oblata

Hóstiam tibi placationis offérimus, Domine,
suppliciter deprecantes,
ut famílias nostras
in tua grácia firmiter et pace constitutas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Is 49, 15

Numquid oblivisci potest mulier infántem suum?
Et si illa oblita fuerit,
ego tamen non obliviscar tui, dicit Dominus.

Post communionem

Quos caeléstibus réficiis sacraméntis,
fac, clementissime Pater,
sanctae Famílie Unigeniti tui exempla iúgiter imitári,
ut, post ærúmnas sáculi,
eius consórterium consequántur aetérnum.
Per Christum.

44. PRO FAMILIARIBUS ET AMICIS

Ant. ad introitum

Cf. Ps 121, 6. 8

Rogate quae ad pacem sunt Ierusalem,
et abundantia diligéntibus te.
Propter fratres meos et próximos meos
loquébar pacem de te.

Collecta

Deus, qui caritatis dona,
per gratiā Sancti Spíritus,

tuórum fidélium córdibus infudísti,
da fámulis tuis,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
salútem mentis et córporis,
ut te tota virtúte díligant,
et, quæ tibi sunt plácita, tota dilectione perficiant.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missis pro unitate christianorum, pp. 1508-1524, vel pro pace
et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Miseré, Dómine, fámulis tuis,
pro quibus hoc laudis sacrificium
tuæ offérimus maiestáti,
ut, per hæc sancta,
supérnæ benedictiōnis grátiam obtíneant,
et glóriam ætérnæ beatitúdinis acquírant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 12, 50

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei,
qui in cælis est,
ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Te quésumus, Dómine, suméntes divína mystéria,
ut fámulis tuis, quibus dedísti in nos caritátem,
indulgéntiam tríbuas peccatórum,
consolatióne vitæ gubernationémque perpétuam,
quátenus nos omnes, tibi unánimes serviéntes,
ante fáciem tuam congaudéntes pervenire mereámur.
Per Christum.

45. PRO AFFLIGENTIBUS NOS

Ant. ad introitum

Lc 6, 27, 28

Dilígite inimícos vestros, dicit Dóminus;
benefácite his qui odérunt vos;
benédicite maledicéntibus vobis,
et oráte pro calumiántibus vos.

Collecta

Deus, qui caritatis tuæ præcépto voluísti,
ut nos affligenribus amórem impendámus sincérum,
da nobis ita novæ legis sequi mandáta,
ut bona pro malis réddere
et álii aliórū ónera portáre studeámus.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missis pro unitate christianorum, pp. 1508-1524, vel pro pace
et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Pacem cum ómnibus habére cupiéntes,
tibi, Dómine, pro his qui nobis adversántur
hoc sacrificium offérimus,
et Fílli tui mortem commemorámus,
per quam, cum inimíci essémus, tibi reconciliáti sumus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutióne patiúntur propter iustitiā,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Per hæc pacis nostræ mystéria,
da nos, Deus, cum ómnibus esse pacíficos,

et eos qui nobis adversántur
tibi gratos effícere, nobísque placátos.
Per Christum.

46. AD POSTULANDAM GRATIAM BENE MORIENDI

Ant. ad introitum

Si ambulávero in médio umbræ mortis,
non timébo mala,
quóniam tu mecum es, Dómine, Deus meus.
Virga tua et báculus tuus ipsa me consoláta sunt.

Collecta

Deus, qui nos ad imáginem tuam creásti,
et pro nobis Fílium tuum mortem subíre voluísti,
concéde supplícibus tuis
ita vigilare omni témpore orántes,
ut absque peccáti mácula de hoc mundo exire,
et in sinu misericórdiae tuæ
cum exultatióne requiéscere mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1687-1692.

Super oblata

Sicut mortem nostram occidísti, Dómine,
morte Unigéniti tui,
ita eiúsdem sacraménti virtúte præsta,
ut, voluntáti tuae obediéntes usque ad mortem,
cum pace et fidúcia de hoc século exire,
et ipsius resurrectiōnis
partícipes éffici tuo múnere valeámus.
Per Christum.

Præfatio communis V, p. 777, vel VI, p. 778.

Ant. ad communionem

Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

Vel:

Lc 21, 36

Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis.

Post communionem

Immortalitatis pígnora, Dómine,
per hæc mystéria consecútī,
pro nostræ mortis éxitu
pietatis tuæ auxílium súpplices implorámus,
ut, inímici superátis insídiis,
in sinu gloriæ tuæ reficiámur æternæ.
Per Christum.

Lectio prima

Præcipitabit mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

25, 6-10 a

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópolis in monte hoc convívium pínguum, convívium vindémiaæ, pínguum medullatórum, vindémiaæ defæcátæ. Et præcipitabit in monte isto fáciem vínculi colligati super omnes

pópolos, et telam quam orditus est super omnes natiōes.

Præcipitabit mortem in sempiternum, et auferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et opprobrium populi sui auferet de univerſa terra, quia Dóminus locutus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectavimus eum, et salvabit nos; iste Dóminus, sustinuimus eum, exultabimus et lætabimur in salutari eius. Quia requiéscet manus Dómini in monte isto ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 8 bc-9. 15-16. 17 et 25 (¶: Lc 23, 46)

- ¶. Pater, in manus tuas commendo spíritum meum.
- ² In te, Dómine, sperávi, non confundar in æternum; in iustitia tua libera me.
- ⁶ In manus tuas commendo spíritum meum; redemísti me, Dómine, Deus veritatis. ¶.
- ⁸ Quóniam respexisti humilitatem meam, agnovisti necessitátes animae meae,
- ⁹ nec conclusisti me in manib⁹ inimici, statuisti in loco spatióso pedes meos. ¶.
- ¹⁵ Ego autem in te sperávi, Dómine; dixi: « Deus meus es tu, in manib⁹ tuis sortes meae ».
- ¹⁶ Eripe me de manu inimicorum meorum et a persequéntibus me. ¶.
- ¹⁷ Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua.
- ²⁵ Viriliter ágite, et confortétur cor vestrum, omnes qui speráti in Dómino. ¶.

Lectio secunda

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Romáños
14, 7-9. 10 b-12

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus; sive mórimur, Dómino mórimur: sive ergo vivimus sive mórimur, Dómini sumus.

In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuorum et vivorum dominéatur.

Omnes stábimus ante tribúnal Dei. Scriptum est enim: « Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu, et omnis lingua confítébitur Deo ». Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 24, 42 a. 44

¶. Alleluia. ¶. Vigiláte et estote paráti, quia qua nescitis hora Filius hóminis venturus est. ¶. Alleluia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

† Léctio sancti Evangélii secundum Mattháeum
25, 1-13

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parabolam hanc:

« Símile erit Regnum cælorum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exierunt obviam sponso.

Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes. Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpse-runt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sposo, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte, clamor factus est: "Ecce sponsus, exite óbviam ei". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: " Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ extingúuntur ".

Respondérunt prudéntes dicéntes: " Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émitte vobis ".

Dum autem irent émere, venit sponsus; et quæ pártæ erant intravérunt cum eo ad nuptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniant et réliquæ vírgines, dicéntes: " Dómine, Dómine, áperi nobis ". At ille respóndens ait: " Amen dico vobis, nescio vos ".

Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ». Verbum Dómini.

2

Lc 21, 36

Alleluia

R. Alleluia. **y.** Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare
ante Fílium hóminis. R. Alleluia.

Qua hora non putatis, Filius hominis venit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis:
« Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes;

et vos símiles homínibus exspectántibus dómínum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénérerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénérerit dómínus, invénerit vigilantes; amen dico vobis quod præcínget se et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénérerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénérerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scítote, quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Ap 2, 10 c

R. Alleluia. **y.** Esto fidélis usque ad mortem,
dicit Dóminus,
et dabo tibi corónam vitæ. R. Alleluia.

Vigilate, omni tempore orantes.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 21, 34-36

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis:

« Atténdite vobis, ne forte gravéntur corda vestra in crápula et ebrietáte et curis huius vitæ, et supervéniat in vos repentina dies illa; tamquam láqueus enim supervéniet in omnes qui sedent super fáciem omnis terræ.

Vigiláte itaque, omni témpore orántes, ut possítis fúgere ista ómnia quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

Alleluia**Io 13, 1**

R. Alleluia. **X.** Sciens Iesus quia venit hora eius,
ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem,
cum dilexísset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos. R. Alleluia.

Pater, in manus tuas commendabo spiritum meum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 23, 39-46

In illo témpore:

Unus de his qui pendébant latrónibus blasphemábat Iesum dicens: « Nonne tu es Christus? Salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter, increpábat illum dicens:
« Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne
es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus;
hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei, cum vénéreris in
Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: hódie tecum eris in
paradíso ».

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt
in univérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus
est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus
tuas comméndo spíritum meum ».

Et hæc dicens, exspirávit. — Verbum Dómini.

MISSÆ VOTIVÆ

1. DE SANCTISSIMA TRINITATE

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate ut infra:

Ant. ad introitum

Benedictus sit Deus Pater,
unigenitusque Dei Filius,
Sanctus quoque Spíritus,
quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritatis
et Spíritum sanctificatiónis mittens in mundum,
admirabile mystérium tuum homínibus declarásti,
da nobis, in confessióne veræ fídei,
ætérnæ glóriam Trinitatis agnoscere,
et Unitátem adorare in poténtia maiestatis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1697-1703.

Super oblata

Sanctifica, quæsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatiónen,
hæc múnera nostræ servítutis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus æténum.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio sanctissimæ Trinitatis.

- Y. Dóminus vobiscum.
- R. Et cum spíritu tuo.
- Y. Sursum corda.
- R. Habémus ad Dóminum.
- Y. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratiæ agere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus:
Qui cum unigenito Filio tuo et Spíritu Sancto
unus es Deus, unus es Dóminus:
non in unius singularitate personæ,
sed in unius Trinitate substancialiæ.
Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus,
hoc de Filio tuo,
hoc de Spíritu Sancto,
sine discretione sentimus.
Ut, in confessione verae sempiternaeque Deitatis,
et in personis proprietas,
et in essentia unitas,
et in maiestate adoratur æqualitas.
Quem laudant Angeli atque Archangeli,
Cherubim quoque ac Séraphim,
qui non cessant clamare cotidie, una voce dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Gal 4, 6

Quóniam autem estis filii,
misit Deus Spíritum Filii sui
in corda vestra clamantem:
Abba, Pater.

Post communionem

Proficiat nobis ad salutem corporis et animæ,
Dómine Deus noster, huius sacramenti suscepitio,
et sempiternæ sanctæ Trinitatis
eiusdemque individuae Unitatis confessio.
Per Christum.

Lectio prima

1

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Léctio libri Exodi

34, 4 b-6. 8-9

In diébus illis:

De nocte consurgens Móyses ascendit in montem Sínai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum tabulas.

Cumque descendisset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo invocans nomen Dómini. Quo transéunte coram eo, ait: « Dominator Dómine Deus, misericors et clemens, pátiens et multæ miseratioñis ac verax ».

Festinùsque Móyses curvatus est pronus in terram et adorans ait: « Si invéni gratiā in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobiscum (póplus enim duræ cervicis est), et auferas iniquitatēs nostras atque peccata, nosque possídeas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56.

Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrorum,
et benedictum nomen gloriæ tuæ sanctum.

R. Et laudabile et superexaltatum in omnibus séculis.

Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ.

R. Et superlaudabilis et supergloriosus in sécula.

Benedictus es in throno regni tui.

R. Et superlaudabilis et superexaltatus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abýssos
et sedes super cherubim.

R. Et laudabilis et superexaltatus in sécula.

Benedictus es in firmamento cœli.

R. Et laudabilis et gloriósus in sécula.

*Dominus ipse est Deus in cælo sursum
et in terra deorsum, et non est alius.*

Léctio libri Deuteronomii

4, 32-34. 39-40

Locútus est Móyses pôpulo dicens:

« Intérroga de diébus antíquis, qui fuérunt ante te ex die, quo creávit Deus hóminem super terram, a summo cælo usque ad summum eius, si facta est aliquando huiuscémodi res, aut unquam cógnitum est, ut audíret pôpulus vocem Dei loquéntis de médio ignis, sicut tu audísti, et vixísti; si fecit Deus ut ingredérétur et tolleret sibi gentem de médio natiónum per tentationes, signa atque porténta, per pugnam et robústam manum exténtumque bráccium et horribiles visíones, iuxta ómnia quæ fecit pro vobis Dóminus Deus vester in Ægýpto, vidéntibus oculis tuis.

Scito ergo hódie et cogitáto in corde tuo, quod Dóminus ipse sit Deus in cælo sursum et in terra deorsum, et non sit álius. Custodi præcépta eius atque mandáta, quæ ego præcípio tibi, ut bene sit tibi et fliis tuis post te et permáneas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 6 et 9. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b)

R. Beátus pôpulus, quem elégit Dóminus in hereditátem sibi.

⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

⁵ Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

⁶ Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
⁷ Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et créata sunt. R.

⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
⁹ ut éruat a morte áimas eórum,
et alat eos in fame. R.

¹⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
¹¹ Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. R.

Antequam terra fieret, Sapientia iam concepta erat.

Léctio libri Proverbiórum

8, 22-31

Hæc lóquitur Sapiéntia Dei:

« Dóminus possédit me in início viárum suárum,
ántequam quidquam fáceret a princípio.

Ab aeterno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret.

Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram,
necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes
graví mole constíterant, ante colles ego parturiébar:
adhuc terram non fécerat et flúmina et cárdenes orbis
terræ.

Quando præparábat cælos, áderam; quando certa
lege et gyro vallábat abýssos; quando áthera firmábat
sursum, et librábat fontes aquárum; quando circúmdabat
mari téminum suum et legem ponébat aquis, ne
transírent fines suos; quando appendébat fundaménta
terræ, cum eo eram cuncta compónens et delectábar per

síngulos dies ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum, et delíciae meæ esse cum fíliis hóminum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Dómine, Dóminus noster,
quam admiráble est nomen tuum in univérsa terra!
 4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:
 5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? R.
 6 Minuísti eum paulo minus ab Angelis,
glória et honóre coronásti eum:
 7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius. R.
 8 Oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi,
 9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. R.

Lectio secunda

1

*Gratia Iesu Christi et caritas Dei et communicatio
Sancti Spiritus.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 13, 11-13

Fratres:

Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini ínvicem, idem
sápite, pacem habéte, et Deus dilectionis et pacis erit
vobíscum.

Salutáte ínvicem in ósculo sancto.

Salútant vos sancti omnes.

Grátia Dómini Iesu Christi et cáritas Dei et com-
municatió Sancti Spíritus cum ómnibus vobis.
Verbum Dómini.

2

*Accepistis Spíritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater!*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

8, 14-17

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi fílii Dei sunt.
Non enim accepistis spíritum servitútis íterum in timóre,
sed accepistis Spíritum adoptiónis filiórū, in quo clá-
mamus: « Abba, Pater! » Ipse Spíritus testimónium
reddit una cum spíritu nostro quod sumus fílii Dei.
Si autem fílii, et herédes; herédes quidem Dei, co-
héredes autem Christi, si tamen compátimur ut et con-
glorificémur. — Verbum Dómini.

3

*Ad Deum per Christum in caritate
diffusa per Spíritum.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

5, 1-5

Fratres:

Iustificáti ígitur ex fide, pacem habémus ad Deum
per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et
accéssum habémus fide in grátiam istam in qua stamus
et gloriámur in spe gloriæ Dei. Non solum autem, sed
et gloriámur in tribulatióibus, scientes quod tribu-

látio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatió nem, probátio vero spem; spes autem non confundit, quia cáritas Dei diffusa est in córdibus nostris per Spí ritum Sanctum qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ap 1, 8

R. Allelúia. **¶**. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
R. Allelúia.

Misit Deus Fílium, ut salvetur mundus per ipsum.

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

3, 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sic diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicátur: qui autem non credit iam iudicáitus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Fílli Dei ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Ap 1, 8

R. Allelúia. **¶**. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
R. Allelúia.

Baptizantes eos in Nomine Patris et Fílli et Spiritus Sancti.

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galiléam, in Montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potésta in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílli et Spirítus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis: et ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiōnem séculi ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Ap 1, 8

R. Allelúia. **¶**. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
R. Allelúia.

Quæcumque habet Pater, mea sunt; Spiritus de meo accipiet et annuntiabit vobis.

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

16, 12-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille, Spirítus veritatis, ducet vos in omni veritaté: non enim loquéatur a se metípso, sed quæcúmque áudiet loquéatur, et quæ venitura sunt annuntiábit vobis. Ille me glorificábit, quia de meo accípiet et annuntiábit vobis. Omnia quæcúmque habet Pater, mea sunt; propterea dixi quia de meo accípiet et annuntiábit vobis ». — Verbum Dómini.

2. DE MYSTERIO SANCTÆ CRUCIS

Dicitur, cum colore rubro, Missa de festo Exaltationis sanctæ Crucis, die 14 septembbris, ut infra:

Ant. ad introitum

Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári opórtet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurréctio nostra,
per quem salváti et liberáti sumus.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum crucem subíre voluísti,
ut salvum fáceret genus humánum,
præsta, quásumus,
ut, cuius mystérium in terra cognovimus,
eius redemptiónis præmia in cælo cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1706-1730.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, quásumus,
ab ómnibus nos purget offénsis,
quæ in ara crucis totius mundi tulit offénsam.
Per Christum.

Præfatio: De victoria crucis gloriósæ.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℟. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℟. Grárias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens, ætérne Deus:
Qui salútēm humáni géneris
in ligno crucis constituísti,
ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret;
et, qui in ligno vincébat,
in ligno quoque vínclerétur:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominationes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtutes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélébrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Dici potest etiam præfatio I de Passione Domini, p. 751.

Ant. ad communionem

Io 12, 32

Ego si exaltátus fúero a terra,
omnes traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectiōne tua sancta enutríti,
Dómine Iesu Christe, súpplices deprecámur,
ut, quos per lignum crucis vivificæ redemísti,
ad resurrectiōnis gloriām perdúcas.
Qui vivis.

Lectio prima

1

Præcepta de cena paschali.

Léctio libri Exodi

12, 1-8. 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: « Mensis iste vobis principíum ménſium primus erit in ménſibus anni.

Loquimini ad unívèrsum cœtum filiòrum Israel, et dicite eis: "Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus; iuxta quem ritum tollétis et hædum.

Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolabítque eum univérsa multitúdo filiòrum Israel ad vésperam. Et sument de sanguine eius, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis agréstibus.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accin-gétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in máníbus, et comedétis festinánter; est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa, percu-tiámque omne primogénitum in terra Ægýpti ab hó-mine usque ad pecus, et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudícia: Ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; et vidébo sanguí-

nem, et transíbo vos; nec erit in vobis plaga dispér-dens, quando percússero terram Ægypti.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum; et celebrábitis eam sollémnem Dómino in generatióibus vestris, cultu sempitérno ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 16 ab-18. 19-21. 22-23 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.
vel Allelúia.

¹⁶ Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltávit me;
¹⁷ non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini.
¹⁸ Castígans castigávit me Dóminus,
et morti non trádidit me. R.

¹⁹ Aperié mihi portas iustitiæ,
ingréssus in eas confitébor Dómino;
²⁰ hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.
²¹ Confitébor tibi, quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salútem. R.

²² Lápideum quem reprobáverunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
²³ a Dómino factum est istud,
et est miráble in óculis nostris. R.

2

Morte turpissima condemnemus eum.

Léctio libri Sapiéntiæ

2, 1 a. 12-22

Dixérunt ímpii cogitántes apud se non recte: « Cir-

cumveniámus iustum, quóniam inútilis est nobis, et contrárius est opéribus nostris, et impróperat nobis peccáta legis, et diffámata in nos peccáta disciplínæ nostræ.

Promíttit se sciéntiam Dei habére et filium Dei se nóminal; factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum; gravis est nobis étiam ad vidéndum; quóniam dissímilis est áliis vita illíus et immutátæ sunt viæ eius.

Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et abstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiiis; et præfert novíssima iustórum, et gloriáatur patrem se habére Deum.

Videámus ergo si sermónes illíus veri sint, et tentémus quæ ventúra sunt illi, et sciémus quæ erunt novíssima illíus. Si enim est verus fílius Dei, suscípiet illum et liberábit eum de mánibus contrariórum.

Contumélia et torménto interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam eius et probémus patientiam illíus.

Morte turpíssima condemnémus eum; erit enim ei respéctus ex sermóníbus illíus ».

Hæc cogitáverunt et erravérunt; excæcavit enim illos malitia eórum. Et nesciérunt sacraménta Dei, neque mercédem speravérunt iustitiæ, nec iudicáverunt honórem animárum sanctárum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 8-9. 17-18 a. 19-20. 23-24 (R.: Mt 26, 42)

R. Pater mi, fiat volúntas tua.

- ⁸ Omnes vidéntes me derisérunt me;
torquéntes lábia movérunt caput:
« Sperávit in Dómino, erípiat eum;
salvum fáciat eum, quóniam vult eum ». R.

¹⁷ Quóniam circumdedérunt me canes multi,
concílum malignántium obsédit me.

¹⁸ Fodérunt manus meas et pedes meos,
et dinumerávi ómnia ossa mea. R.

¹⁹ Divisérunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam misérunt sortem.

²⁰ Tu autem, Dómine, ne elongáveris,
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína. R.

²¹ Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.

²² Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificate eum.
Métuat eum omne semen Israel. R.

3

Faciem meam non averti ab increpantibus.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

50, 4-9 a

Dóminus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est verbo. Eredit mane, mane érigit mihi aurem, ut áudiām quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco; retrórsum non ábii.

Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus; fáciem meam non averti ab increpantibus et conspuéntibus in me.

Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus, ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. Iuxta est qui iustificat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? accédat ad me.

Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus, quis est qui condémet me? — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 30, 2 et 6. 12-13. 15-16. 17 et 25 (¶.: Lc 23, 46)

- ¶ Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.
- 2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in æténum;
in iustitia tua líbera me.
- 6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritatis. ¶.
- 12 Apud omnes inimicos meos factus sum opprobrium,
et vicinis meis valde, et timor notis meis:
qui vidébant me foras, fugiébant a me.
- 13 Oblivióni a corde datus sum tamquam mórtuus;
factus sum tamquam vas pérditum. ¶.
- 15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,
in mánibus tuís sortes meæ ».
- Eripe me de manu inimicorum meórum
et a persecutéribus me. ¶.
- 17 Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericordia tua.
- 25 Viriliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. ¶.

4

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

Léctio libri Isaiae prophétæ

52, 13 — 53, 12

Ecce intelleget servus meus, exaltábitur et elevábitur et sublimis erit valde. Sicut obstupérunt super te multi, sic inglorius erit inter viros aspéctus eius, et forma eius inter filios hóminum. Iste asperget gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum, quia

quibus non est narrátum de eo vidérunt, et qui non audiérunt contempláti sunt.

Quis crédidit audítui nostro? et bráccium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Non est spécies ei neque decor; et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónitus vultus eius et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo et humiliátum.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostrar, attritus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livore eius sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Oblátus est quia ipse voluit, et non apériuit os suum; sicut ovis ad occisiónem ducéatur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum.

De angústia et de iudicio sublátus est. Generatió nem eius quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultura, et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius.

Et Dóminus voluit contérere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ániam suam, vidébit semen longévum, et volúntas Dómini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laborávit ánima eius, vidébit et saturábitur. In sciéntia sua iustificábít ipse iustus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 8-10. 15-16. 17-19 (R.: 14 c)

- R. In multitúdine misericórdiæ tuæ,
exáudi me, Dómine.
- 8 Quóniam propter te sustínui opprórium,
opéruit confúsio fáciem meam;
- 9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus fílliis matris meæ.
- 10 Quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbia exprobrántium tibi
cecidérunt super me. R.
- 15 Eripe me de luto, ut non infígar,
erípiar ab iis qui odérunt me,
et de profúndis aquárum.
- 16 Non me demérgat fluctus aquárum,
neque absórbeat me profúndum;
neque úrgeat super me púteus os suum. R.
- 17 Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
réspice in me.
- 18 Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo,
quóniam tríbulator, velúciter exáudi me.
- 19 Accéde ad ániam meam, víndica eam,
propter inimícos meos rédime me. R.

Videbunt in quem transfixerunt.

Léctio libri Zacharíæ prophétæ 12, 10-11; 13, 6-7

Hæc dicit Dóminus: « Effúndam super domum Da-víd et super habitatóres Ierúsalem spíritum grátiæ et precum, et aspícient ad me quem confixérunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Ierúsalem, sicut planctus Adadrémmón in campo Magéddon.

Et dicétur ei: "Quid sunt plagæ istæ in médio má-nuum tuárum?" Et dicet: " His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me".

Frámea, suscítare super pastórem meum et super vírum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítum: pércole pastórem, et dispergéntur oves, et convértam manum meam ad párvulos ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 20-21. 22 et 27. 31 et 33-34 (R.: cf. 21 cd)

- R. Exspectávi commiserántem, sed non fuit,
et consolántes, sed non invéni.
- 20 Tu scis opprórium meum
et confusióнем meam et reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me;
opprórium contrívit cor meum, et elángui.
Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit,
et qui consolarétur, et non invéni. R.
- 21 Et dedérunt in escam meam fel,
et in siti mea potavérunt me acéto.
27 Quóniam quem tu percussísti persecútì sunt,
et super dolórem eius, quem vulnerásti, addidérunt. R.

- ³¹ Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
- ³³ Vídeant húmiles et läténtur;
quárite Deum, et vivet cor vestrum.
- ³⁴ Quóniam exaudívit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. R.

Lectio secunda

1

Nos prædicamus Christum crucifixum

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultitia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est. Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor huius sáeculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultitiam prædicationis salvos fáceré credéntes.

Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam querunt; nos autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultitiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtutem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

2

*Ipse est pax nostra,
qui solvit inimicitiam in carne sua.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

2, 13-18

Fratres:

Nunc in Christo Iesu vos, qui aliquando erátis longe, facti estis prope in sanguine Christi. Ipse est enim pax nostra, qui fecit útraque unum et médium parietem macériæ solvit, inimicitiam, in carne sua, Legem mandatórum in decretis evácuans, ut duos condat in semetípso in unum novum hominem, fáciens pacem, et reconciliét ambos in uno cōpore Deo per crucem, interficiens inimicitiam in semetípso.

Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longe fuistis, et pacem his qui prope; quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

Verbum Dómini.

3

*Humiliavit semetipsum:
propter quod et Deus illum exaltavit.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

2, 6-11

Fratres:

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi accípiens, in similitudinem hominum factus: et hábitu invéntus ut homo, humiliavit semetipsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nōmine Iesu omne genu flectátur cælestium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur « Dóminus Iesus Christus! », in glóriam Dei Patris.

Verbum Dómini.

4

*Ad cognoscendum Christum
et virtutem resurrectionis eius
et communionem passionum illius.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses
3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam scientiae Christi Iesu Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et árbitror ut stércore, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est; sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustitia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectiōnis eius et communionem passiónum illiū, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiōnem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitror comprehendíssse. Unum autem: quæ quidem retro sunt oblívisciens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiōnis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

5

Didicit obœdientiam et factus est auctor salutis æternæ.

Léctio Epístolæ ad Hebráeos

5, 7-9

Christus in diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácer, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exauditus pro sua reverentia.

Et quidem, cum esset Filius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salutis æternæ.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Alleluia. V. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Filius Dei redémit nos. R. Alleluia.

Oportet Filium hominis multa pati.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 31-34

In illo témpore:

Cœpit Iesus docére discípulos suos: « Opórtet Fílium hóminis multa pati et reprobári a senióribus et a summis sacerdótibus et scribis, et occídi, et post tres dies resúrgere ». Et palam verbum loquebátur.

Et apprehéndens eum Petrus cœpit increpáre eum.
Qui convérsus, et videns discípulos suos, commi-

nátus est Petro et dicit: « Vade retro me, Sátana, quóniam non sapis quæ Dei sunt, sed quæ sunt hóminum ».

Et, convocáta turba cum discípulis suis, dixit eis: « Si quis vult post me sequi, déneget se ipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Phil 2, 8-9

℟. Allelúia. ḡ. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℟. Allelúia.

Apprehendentes filium dilectum occiderunt et eiecerunt extra vineam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 1-12

In illo témpore:

Cœpit Iesus summis sacerdótibus et scribis et se尼óribus in parábolis loqui: « Vineam pastinávit homo, et circúmdedit sæpem, et fudit lacum, et ædificávit turrim, et locávit eam agrícolis, et péregre proféctus est.

Et misit ad agrícolas in témpore servum, ut ab agrícolis accíperet de fructu vínea. Qui apprehénsum eum cæcidérunt et dimisérunt vácum. Et íterum misit ad illos álium servum, et illum in cápite vulneravérunt et contumeliis affecérunt. Et álium misit, et illum occidérunt, et plures álios, quosdam cædentes, álios vero occidéntes.

Adhuc unum habébat, filium diléctum: misit illum

ad eos novíssimum, dicens: « Reverebúntur filium meum ».

Colóni autem illi dixérunt ad ívicem: « Hic est heres: veníte, occídámus eum, et nostra erit heréditas ». Et apprehendéntes eum occidérunt et eiecérunt extra vineam.

Quid ergo fáciet dóminus vínea? Véniet et perdet colónos et dabit vineam áliis. Nec Scriptúram hanc legístis: « Lápide, quem reprobavérunt aedificantes, hic factus est in caput ánguli; a Dómino factum est istud, et est mirábile in oculis nostris »?

Et quærébant eum tenére, et timuérunt turbam; cognovérunt enim, quóniam ad eos parábola hanc díxerit. Et, relícto eo, abiérunt. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

℟. Allelúia. ḡ. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
℟. Allelúia.

Videte manus meas et pedes meos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 35-48

In illo témpore:

Narrábant discípuli quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Dum hæc autem loquúntur, stetit Iesus in médio eórum et dicit eis: « Pax vobis ». Conturbáti vero et contérriti existimábant se spíritum vidére.

Et dixit eis: « Quid turbáti estis, et quare cogitationes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ipse ego sum; palpáte me et vidéte,

quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vi-détis habére ».

Et, cum hoc dixisset, osténdit eis manus et pedes.

Adhuc autem illis non credéntibus præ gáudio et mirántibus, dixit eis: « Habétis hic áliquid quod man-ducéter? » At illi obtulérunt ei partem piscis assi. Et sumens coram eis manducávit.

Et dixit ad eos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam ne-césse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móy-sis et prophétis et psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius péniténtiam in remissióne peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem.

Vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Phil 2, 8-9

R. Alleluia. **y.** Christus factus est pro nobis obcédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. R. Alleluia.

Si exaltatus fuero a terra, omnes traham ad meipsum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 31-36 a

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudícium est huius mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras.

Et ego, si exaltátus fúero a terra, omnes traham ad méipsum ». Hoc autem dicébat significans qua morte esset moríturus.

Respóndit ergo ei turba: « Nos audívimus ex Lege quia Christus manet in æténum, et quómodo tu dicas: "Opórtet exaltári Fílium hóminis?" Quis est iste Fílius hóminis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc módicum tempus lumen in vobis est. Ambuláte dum lucem habetis, ut non ténébræ vos comprehéndant; et qui ámbulat in ténébris nescit quo vadat.

Dum lucem habétis, crídite in lucem, ut filii lucis fiátis ». — Verbum Dómini.

Lectiones de Passione Domini

1

Alleluia

Phil 2, 8-9

R. Alleluia. **y.** Christus factus est pro nobis obcédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. R. Alleluia.

Tristis est anima mea usque ad mortem.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

14, 32-41

In illo témpore:

Venit Iesus cum Duódecim in prædium, cui nomen Gethsémani, et ait discípulis suis: « Sedéte hic, donec orem ». Et assúmit Petrum et Iacóbum et Ioánnem secum, et cœpit pavére et tædere.

Et ait illis: « Tristis est áima mea usque ad mortem; sustinéte hic et vigiláte ».

Et, cum processisset páululum, procidébat super terram; et orábat ut, si fíeri posset, transíret ab eo hora, et dicébat: « Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt: transfer cálicem hunc a me; sed non quod ego volo, sed quod Tu ». Et venit et invénit eos dormiéntes.

Et ait Petro: « Simon dormis? Non potuisti una hora vigiláre? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentaciónem: spíritus quidem promptus, caro vero infírma ».

Et íterum ábiens orávit eúndem sermónum dicens.

Et véniens dénuo invénit eos dormiéntes; erant enim óculi illórum ingraváti, et ignorábant quid respon-dérent ei.

Et venit tértio, et ait illis: « Dormíte iam et re-quíescite? Súfficit: venit hora: ecce tráditur Fílius hó-minis in manus peccatórum ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Adóramus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
R. Alleluia.

*Tamquam ad latronem existis cum gladiis
et fustibus comprehendere me?*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
26, 47-56

Loquénte Iesu ad discípulos suos, ecce Iudas, unus de Duódecim, venit; et cum eo turba multa cum gládiis

et fústibus, missi a princípibus sacerdótum et senióribus pópoli.

Qui autem trádidit eum dedit illis signum dicens: « Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum ».

Et conféstim accédens ad Iesum dixit: « Ave, Rabi ». Et osculátus est eum.

Iesus autem dixit illi: « Amíce, ad quod venísti! »

Tunc accessérunt et manus iniecrunt in Iesum et tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Iesu, exténdens manum exémit gládium suum; et per-cútiens servum príncipis sacerdótum, amputávit aurícu-lam eius.

Tunc ait illi Iesus: « Convérte gládium tuum in lo-cum suum; omnes enim qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ, quia sic opórtet fíeri? »

In illa hora dixit Iesus turbis: « Tamquam ad la-trónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me? Cotidie sedébam docens in templo, et non me te-nuístis. Hoc autem totum factum est, ut impleréntur Scriptúræ prophetárum ».

Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt.
Verbum Dómini.

3

Alleluia

Phil 2, 8-9

R. Alleluia. **V.** Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. R. Alleluia.

Omnis condemnaverunt eum esse reum mortis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
14, 55-65

In illo tempore:

Summi sacerdótes et omne concílium quærébant adverſus Iesum testimónium, ut eum morte afficerent, nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant adverſus eum, et conveniéntia testimónia non erant.

Et quidam surgéntes falsum testimónium ferébant adverſus eum, dicéntes: « Nos audívimus eum dicéntem: "Ego dissólvat templum hoc manu factum, et intra tríduum áliud non manu factum ædificábo" ». Et ne ita quidem convéniens erat testimónium illórum.

Et exsúrgens summus sacérdos in médium interrogávit Iesum, dicens: « Non respóndes quidquam ad ea quæ isti testántur adverſum te? »

Ille autem tacébat et nihil respóndit.

Rursum summus sacérdos interrogabat eum, et dicit ei: « Tu es Christus, Fílius Benedícti? »

Iesus autem dixit: « Ego sum; et vidébitis Fílium hóminis a dextris sedéntem Virtútis, et veniéntem cum núbibus cæli ».

Summus autem sacérdos, scindens vestiménta sua, ait: « Quid adhuc necessárii sunt nobis testes? Audístis blasphémiam; quid vobis vidétur? »

Qui omnes condemnáverunt eum esse reum mortis.

Et cœpérunt quidam conspúere eum, et veláre fáciem eius, et cólaphis eum cädere, et dícere ei: « Prophetíza ». Et ministri álapis eum cädébant.

Verbum Dómini.

Alleluia

℟. Alleluia. ✠ Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. ℟. Alleluia.

Quid vultis faciam regi Iudæorum? Crucifige eum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 1-15

In illo tempore:

Conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes cum senióribus et scribis, id est univérsum concílium,vinciéntes Iesum duxérunt et tradidérunt Pilátō.

Et interrogávit eum Pilátus: « Tu es rex Iudæórum? »

At ille respóndens ait illi: « Tu dicas ». Et accusábant eum summi sacerdótes in multis.

Pilátus autem rursum interrogabat eum dicens: « Non respóndes quidquam? Vide in quantis te accúsanter ».

Iesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut miráretur Pilátus.

Per diem autem festum dimíttere solébat illis unum ex vinctis, quem pétérent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, vinctus cum seditiósis, qui in seditióne fécerant homicídium. Et, cum ascendísset turba, cœpít rogare, sicut faciébat illis.

Pilátus autem respóndit eis et dixit: « Vultis dimíttam vobis regem Iudæórum? » Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes.

Pontífices autem concitatáverunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis.

Pilátus autem íterum respóndens aiébat illis: « Quid ergo vultis fáciám regi Iudæórum? »

At illi íterum clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus vero dicébat eis: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus autem, volens pópulo satisfácere, dimísit il- lis Barábbam, et trádidiit Iesum flagéllis cæsum ut cruci-figerétur. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

R. Alleluia. *V.* Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.

R. Alleluia.

*Induunt eum purpuram et imponunt ei
pletentes spineam coronam.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 16-20

In illo témpore:

Mílites duxérunt Iesum intro in átrium, quod est prætórium, et cónvocant totam cohórtēm. Et índuunt eum purpuram et impónunt ei plecténtes spíneam corónam.

Et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum ». Et percutiébant caput eius arúndine, et conspuébant eum, et ponéntes génuā adorábant eum.

Et, postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpura et induérunt eum vestiméntis suis; et edúcunt illum ut crucifigerent eum. — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Alleluia. *V.* Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,

quia per crucem tuam redemísti mundum.

R. Alleluia.

*Iesus, iterum clamans voce magna,
emisit spiritum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

27, 33-50

In illo témpore:

Venérunt mílites in locum qui díicitur Gólgotha, quod est Calváriae Locus. Et dedérunt Iesu vinum bóbere cum felle mixtum, et, cum gustáset, nóluit bóbere.

Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta eius sortem mitténtes. Et sedéntes servábant eum ibi.

Et imposuérunt super caput eius causam ipsius scriptam: « Hic est Iesus, rex Iudæórum ». Tunc crucifigúntur cum eo duo latrónes, unus a dextris et unus a sinístris.

Prætereúntes autem blasphemábant eum movéntes cápita sua, et dicéntes: « Qui déstruis templum et in tríduo illud reædificas! salva temetípsum: si Fílius Dei es, descénde de cruce ». Similiter et príncipes sacerdótum, illudéntes cum scribis et senióribus, dicebant: « Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fáceré: rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et credémus in eum. Confidit in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: " Dei Fílius sum " ». Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei.

A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super uníversam terram usque ad horam nonam.

Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna dicens: « Eli, Eli, lema sabactháni? » hoc est: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Quidam autem ex illic stántibus audiéntes dicébant: « Elíam vocat iste ». Et contínuo currens unus ex eis accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arún-dini, et dabat ei bóbere.

Céteri vero dicébant: « Sine, videámus an véniat Elías líberans eum ».

Iesus autem, íterum clamans voce magna, emísit spíritum. — Verbum Dómini.

7

Alleluia

R. Alleluia. *V.* Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Filius Dei redémit nos. R. Alleluia.

Pater, in manus tuas commendo spíritum meum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

23, 33-34. 39-46

In illo témpore:

Postquam venérunt mílites in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt Iesum et latrónes, unum a dextris et álerum a sinistris.

Iesus autem dicébat: « Pater, dimítte illis; non enim sciunt quid fáciunt ».

Dividéntes vero vestiménta eius misérunt sortes.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum, dicens: « Nonne tu es Christus? Salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum dicens:

« Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei, cum vénéreris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: hódie tecum eris in paradíso ».

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in unívrsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ».

Et hæc dicens exspirávit. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

R. Alleluia. *V.* Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Filius Dei redémit nos. R. Alleluia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 28-37

In illo témpore:

Sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummaréatur Scriptúra, dicit: « Sítio ».

Vas pósito erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius.

Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ». Et, inclináto cápite, trádidiit spíritum.

Iudéi ergo, quóniam Parascéve erat, ut non re-

manerent in cruce cōrpora sabbato (erat enim magnus dies illius sabbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eorum crura et tolleréntur.

Venérunt ergo mīlites, et primi quidem fregérunt crura, et alterius qui crucifixus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura; sed unus mīlitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidiit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credáatis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuéatur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

9

Phil 2, 8-9

Alleluia

R. Alleluia. *v.* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. R. Alleluia.

Iesum quæreritis Nazarenum crucifixum: surrexit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

15, 33-39; 16, 1-6

Facta hora sexta, ténebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam.

Et hora nona exclamávit Iesus voce magna: « Heloi, Heloi, lema sabactháni? » quod est interpretátum: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? »

Et quidam de circumstántibus audiéntes dicébant: « Ecce Elíam vocat ».

Currens autem unus et implens spóngiam acéto, circumponénsque cálamo, potum dabat ei, dicens: « Sínite, videámus si véniat Elías ad deponéndum eum ».

Iesus autem, emissa voce magna, exspirávit.

Et velum templi scissum est in duo, a sursum usque deórum.

Videns autem centúrio, qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspiráisset ait: « Vere homo hic Fílius Dei erat ».

Et, cum transísset sabbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent eum. Et valde mane prima sabbatórum vénient ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad invicem: « Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? » Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum, vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupérunt.

Qui dicit illis: « Nolíte expavéscere. Iesum quáeritis Nazarénum crucifixum: surrexit, non est hic. Ecce locus ubi posuérunt eum ». — Verbum Dómini.

3. DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, ut infra:

Ant. ad introitum

Ps 80, 17

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturávit eos.

Collecta

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili
passiónis tuæ memóriam reliquísti,
tríbue, quæsumus,
ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári,
ut redemptiónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus.
Qui vivis.

Lectiones ut infra, pp. 1735-1753.

Super oblata

Ecclésiae tuæ, quæsumus, Dómine,
unitatis et pacis propítius dona concéde,
quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sanguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, quæsumus, Dómine,
divinitatis tuæ sempitérana fruitióne repléri,
quam pretiósí Córporis et Sánguinis tui
temporális percéptio præfigúrat.
Qui vivis.

Vel, prouti sequitur:

A

Ant. ad introitum

Ps 77, 23-25

Iánuas cæli apéruit Dóminus,
et pluit illis manna ad manducándum,

et panem cæli dedit eis:
panem angelórum manducávit homo.

Collecta

Deus, qui humánæ redemptiónis opus
per Unigéniti tui paschále mystérium implevísti,
concéde propítius,
ut, qui Christi mortem et resurrectióne
in sacramentórum signis annuntiámus fidénter,
salvatiónis tuæ contínum experíámur augmémentum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1735-1753.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
clemétiā tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietatis
fiat nobis signum unitatis et vínculum caritatis.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi,
dicit Dóminus.
Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum;
et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Post communionem

Sanctíficet nos, quæsumus, Dómine,
mensæ cælestis participatio,
ut, per Corpus et Sanguinem Christi,
fratérnitas cuncta copulétur.
Per Christum.

B

Hæc Missa dicitur etiam tamquam Missa votiva de D. N. Iesu Christo summo et æterno sacerdote.

Ant. ad introitum

Ps 109, 4

Iuravit Dóminus et non pænitébit eum:
Tu es sacérdos in æternum
secundum órdinem Melchísedech.

Collecta

Deus, qui ad glóriam tuam et gérénis humáni salútem Christum voluisti sumnum æternumque constitüere sacerdótem, præsta, ut pópulus, quem sanguine suo tibi acquisívit, ex eius memorialis participatione, virtútem crucis ipsius cápiat et resurrectiōnis. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1735-1753.

Super oblata

Concde nobis, quásumus, Dómine, hæc digne frequentare mystéria, quia, quóties huius hóstiae commemoratió celebrátur, opus nostræ redemptiōnis exercétur. Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem

1 Cor 11, 24-25

Hoc Corpus, quod pro vobis tradéatur; hic calix novi testamenti est in meo Sanguine, dicit Dóminus.

Hoc fácite, quotiescumque súmitis, in meam commemorationem.

Post communionem

Quásumus, Dómine, ut, huius participatióne sacrificii quod in sui commemorationem Fílius tuus præcépit offérreri, nosmetíspos cum illo oblationem fáciás tibi sempitérnam. Per Christum.

Lectio prima

1

Panem et vinum obtulit.

Léctio libri Génésis

14, 18-20

In diébus illis:

Melchísedech rex Salem, próferens panem et vinum (erat enim sacérdos Dei altíssimi), benedíxit Abram et ait: « Benedíctus Abram Deo excélo, qui creávit cælum et terram, et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt ». Et dedit ei décimas ex ómnibus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4. (R. 4 bc)

R. Tu es sacérdos in æternum,
secundum órdinem Melchísedech.

Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum ». R.

Virgam poténtiæ tuæ emítte Dóminus ex Sion: dominare in médio inimicórum tuórum. R.

Tecum principátus in die virtutis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutini velut rorem génu te. R.

⁴ Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
 « Tu es sacérdos in ætérnum
 secúndum órdinem Melchísedech ». R.

2

Ego pluam vobis panes de cælo.

Léctio libri Exodi

16, 2-4. 12-15

In diébus illis:

Murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine; dixerúntque filii Israel ad eos: « Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárniū, et comedebámus panem in saturitatē. Cur eduxistis nos in desértum istud, ut occideréti omnem multitudinem fame? »

Dixit autem Dóminus ad Móysen: « Ecce ego pluam vobis panes de cælo: egrediáтур pópulus, et colligat quæ sufficiunt per sínculos dies, ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea an non.

Audívi murmuratiōnes filiórum Israel; lóquere ad eos: « Véspere comedétis carnes, et mane saturabímini pánibus, scietisque quod ego sum Dóminus Deus vester ».

Factum est ergo véspero, et ascéndens cotúrnix coopéruit castra; mane quoque ros iácut per circúitum castrórum. Cumque operuisset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, et quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram.

Quod cum vidíssent filii Israel, dixerunt ad ínveniēm: « Manhu? » quod significat: « Quid est hoc? » Ignorábant enim quid esset.

Quibus ait Móyses: « Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3-4 a et 7 ab. 23-24. 25 et 54 (R.: 24 b)

R. Panem cæli dedit eis Dóminus.

³ Quanta audívimus et cognóvimus ea,
 et patres nostri narravérunt nobis,
⁴ non occultábimus a fíliis eórum,
⁷ ut ponant in Deo spem suam,
 et non obliscántur óperum Dei. R.

²³ Mandávit núbibus désuper,
 et iánuas cæli apéruit;
²⁴ et pluít illis manna ad manducándum,
 et panem cæli dedit eis. R.

²⁵ Panem angelórum manducávit homo,
 cibária misit eis ad abundántiam.
⁵⁴ Et indúxit eos in fines sanctificatiōnis suæ,
 in montem quem acquisívit déxtera eius. R.

3

*Hic est sanguis fæderis,
 quod pepigit Dominus vobiscum.*

Léctio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudicia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens, aëdificávit altáre ad radíces montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel;

misítque iúvenes de filiis Israel, et obtulérunt holocásta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos.

Tulit itaque Móyses dimídiam partem sanguinis, et misit in crateras; partem autem résiduam fudit super altáre.

Assuménsque volúmen fóederis legit, audiénte pôpulo; qui dixerunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obœdiéntes ».

Ille vero sumptum sanguinem respérsit in pôpulum, et ait: « Hic est sanguis fóederis, quod pépigit Dóminus vobíscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15 et 16 bc. 17-18 (R.: 1 Cor 10, 16)

R. Calix benedictiónis
communicátio sanguinis Christi est.
vel Allelúa.

- ¹² Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
- ¹³ Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. R.
- ¹⁵ Pretiósā in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- ¹⁶ Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: R.
- ¹⁷ tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- ¹⁸ Vota mea Dómino reddam
coram omni pôpulo eius. R.

Dedit tibi cibum, quod ignorabas
tu et patres tui.

Léctio libri Deuteronómii

8, 2-3. 14 b-16 a

In diébus illis:

Locútus est Móyses pôpulo, dicens: « Recordáberis cuncti itineris, per quod addúxit te Dóminus Deus tuus quadraginta annis per désertum, ut affligeret te atque tentáret; et nota fierent quæ in tuo ánimo versabántur, utrum custodíres mandáta illiū an non.

Afflíxit te penúria et dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu et patres tui, ut osténderet tibi quod non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo, quod egréditur de ore Dei.

Et reminiscérás Dómini Dei tui, qui edúxit te de terra Aégypti, de domo servitútis, et ductor tuus fuit in solitúdine magna atque terribili, in qua erat serpens flatu adúrens et scórpio ac dipsas, et nullæ omnino aquæ; qui edúxit rivos de petra duríssima, et cibávit te manna in solitúdine, quod nesciérunt patres tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 15-16. 17-18 (R.: cf. 16)

R. Aperis tu manum tuam, Dómine, et sátiás nos.

¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicant tibi.

¹¹ Glóriam regni tui dicant et poténtiam tuam loquántur. R.

¹⁵ Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

¹⁶ Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimāl in beneplácito. R.

¹⁷ Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.

¹⁸ Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. R.

5

*Ambulavit in fortitudine cibi illius
usque ad montem Dei.*

Léctio libri primi Regum

19, 4-8

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam unius diéi.

Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum,
petívit ánimæ suæ ut moreréatur, et ait: « Súfficit mihi,
Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum
quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in
umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi:
« Surge et cómede ».

Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis
et vas aquæ; comédit ergo et bibt, et rursum obdormí-
vit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit
eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi
restat via ».

Qui, cum surrexiisset, comédit et bibt, et ambulá-
vit in fortitudine cibi illiús quadragínta diébus et qua-
dragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 77, 3-4 a et 7 ab. 23-24. 25 et 54 (R.: 24 b)

R. Panem cæli dedit eis Dóminus.

³ Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
⁴ non occultábimus a filiis eórum,
⁷ ut ponant in Deo spem suam,
et non obliscántur óperum Dei. R.

²³ Mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apéruit;
²⁴ et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis. R.

²⁵ Panem angelórum manducávit homo,
cibária misit eis ad abundántiam.
⁵⁴ Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem quem acquisívit déxtera eius. R.

6

*Comedite panem meum et bibite vinum,
quod miscui vobis.*

Léctio libri Proverbiórum

9, 1-6

Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídít colúmnas
septem, immolávit víctimas suas, míscuit vinum et pro-
pósuit mensam suam.

Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem et ad mó-
nia civitatis: « Si quis est párvulus, véniat ad me ».

Et insipiéntibus locúta est: « Veníte, comedite pa-
nem meum et bíbite vinum quod míscui vobis, relínquite
infántiam et vivite, et ambuláte per vias prudéntiæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: Io 6, 59 b)

R. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.
vel Allelúa.

- 12 Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.
- 13 Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit fíliis tuis in te. R.
- 14 Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.
- 15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. R.
- 16 Qui annúntiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
- 20 Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Lectio secunda

1

Unus panis, unum corpus multi sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

10, 16-17

Fratres:

Calix benedictiónis cui benedícumus, nonne communicátio sanguinis Christi est? Et panis quem frán-
gimus, nonne communicátio córporis Christi est?

Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus,
omnes enim de uno pane participámur.

Verbum Dómini.

2

*Quotiescumque manducabitis panem hunc
et calicem bibetis,
mortem Domini annuntiatis.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 11, 23-26

Fratres:

Ego accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quó-
niam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit
panem et grátias agens fregit et dixit: « Hoc est cor-
pus meum, quod pro vobis est: hoc fácite in meam
commemoratióñem ».

Simíliter et cálicem, postquam cenátum est, dicens:
« Hic calix novum Testaméntum est in meo ságuine:
hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemo-
ratióñem ».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et
cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiatis, donec vé-
niat. — Verbum Dómini.

3

Sanguis Christi emundabit conscientiam nostram.

Léctio Epístolæ ad Hebréos 9, 11-15

Christus, cum advénit pótifex futurórum bonórum,
per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum,
id est non huius creatiόnis, neque per sanguinem
hircórum et vitulórum, sed per próprium sanguinem in-
troívit semel in Sancta, ætérna redemptiōne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ
aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatióñem car-

nis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti?

Et ídeo Novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptióne eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióre Testaménto, repromissióne ac-cípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 6, 57

R. Allelúia. *y.* Qui mandúcat meam carnem et bibt meum sanguinem, in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
14, 12-16. 22-26

Primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis homo lagénam aquæ báiułans: sequímini eum et, quocúmque introíerit, dícite domino domus: Magíster dicit: "Ubi est reféctio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem?" Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum: et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et in-vénérunt sicut díixerat illis, et paravérunt pascha.

Et, manducántibus illis, accépit Iesus panem et benedícens fregit, et dedit eis, et ait: « Súmite: hoc est corpus meum ». Et, accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes.

Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Et, hymnῳ dicto, exiérunt in montem Olivárum.
Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 6, 51-52

R. Allelúia. *y.* Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus; si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. R. Allelúia.

Manducaverunt et saturati sunt omnes.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
9, 11 b-17

In illo témpore:

Loquebátur Iesus turbis de Regno Dei, et eos qui cura indigébant sanábant.

Dies autem céperat declináre, et accédentes Duó-decim dixérunt illi: « Dimítte turbam, ut eúntes in castélla villásque, quæ circa sunt, devértant et invéniant escas; quia hic in loco desérto sumus ».

Ait autem ad illos: « Vos date illis manducáre ».

At illi dixérunt: « Non sunt nobis plus quam quinque panes et duo pisces; nisi forte nos eámus et emá-

mus in omnem hanc turbam escas ». Erant enim fere viri quinque mília.

Ait autem ad discípulos suos: « Fácite illos discúmbere per convívia ad quinquagénos ». Et ita fecérunt, et discúmbere fecérunt omnes.

Accéptis autem quinque pánibus et duóbus píscibus, respéxit in cælum et benedíxit illis, et fregit, et dabat discípulis suis, ut pónerent ante turbam.

Et manducavérunt et saturáti sunt omnes. Et sublátum est quod supérfuit illis, fragmentórum cóphini duódecim. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 6, 57

R. Alleluia. **V.** Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sanguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

R. Alleluia.

Cognoverunt eum in fractione panis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die prima sábati in castéllum, quod erat in spácio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ín vicem de his ómnibus quæ accíderant.

Et factum est, dum fabularéntur et secum quáre rent, et ipse Jesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ín vicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respónsens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixérunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pôpulo; et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnationem mortis et crucifixérunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia térita dies hodie quod hæc facta sunt. Sed et mulieres quædam ex nostris terruérunt nos; quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et, non invéto corpore eius, venérunt dicéntes se étiam visiónem angelórum vidisse, qui dicunt eum vivere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum et ita invenérunt sicut mulieres dixérunt, ipsum vero non vi dérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locuti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? » Et incípiens a Móyse et ómnibus prophétis interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castélo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire, et coégérunt illum dicéntes: « Mane nobiscum, quóniam advesperás cit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrígébat illis. Et aperti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixérunt ad ín vicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueréatur nobis in via, et aperi ret nobis Scriptúras? »

Et surgéntes éadē hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis

erant, dicentes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Si-móni ». Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 6, 58

℟. Alleluia. ḡ. Sicut misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem;
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus. ℟. Alleluia.

Distribuit discubentibus quantum volebant.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **6, 1-15**

In illo témpore:

Abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis, et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabántur. Súbit autem in montem Iesus et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudeórum.

Cum subleváisset ergo óculos Iesus, et vidísset quia multitúdo magna venit ad eum, dicit ad Philíppum: « Unde emémus panes, ut mandúcent hi? » Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Respóndit ei Philíppus: « Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque módicum quid accípiat ».

Dicit ei unus ex discípulis eius, Andréas, frater Simónis Petri: « Est puer hic qui habet quinque panes hordeáeos et duos pisces; sed hæc quid sunt inter tantos? »

Dixit Iesus: « Fácite hómines discúmbere ». Erat autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, númeru quasi quinque mília.

Accépit ergo panes Iesus et, cum grátiás egísset, distríbuit discubéntibus, simíliter et ex píscibus, quan-tum volébant.

Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: « Col-lígite quæ superavérunt fragménta, ne quid péreat ». Collegérunt ergo et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque páni bus hordeáceis, quæ su-perfuérunt his qui manducavérint.

Illi ergo hómines cum vidíssent quod Iesus fécerat signum, dicébant: « Hic est vere prophéta, qui venit in mundum ».

Iesus ergo, cum cognovísset quia ventúri essent ut ráperent eum et fácerent eum regem, secéssit íterum in montem ipse solus. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 6, 51-52

℟. Alleluia. ḡ. Ego sum panis vivus, qui de cælo
descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in æténum. ℟. Alleluia.

*Qui venit ad me non esuriet, et qui
credit in me non siet.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 24-35

In illo témpore:

Cum vidísset turba quia Iesus non esset ibi, neque discípuli eius, ascendérunt ipsi navículas et venérunt Caphárnaum quæréntes Iesum.

Et, cum inveníssent eum trans mare, dixerunt ei:
« Rabbi, quando huc venísti? »

Respóndit eis Iesus et dixit: « Amen, amen dico vobis, quératis me, non quia vidistis signa, sed quia manducástis ex pánibus et saturáti estis. Operámini non cibum qui perit, sed cibum qui pérmancet in vitam ætérnam, quem Fílius hóminis vobis dabit: hunc enim Pater signávit Deus ».

Dixerunt ergo ad eum: « Quid faciémus ut ope-rémur ópera Dei? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Hoc est opus Dei, ut credátis in eum, quem misit ille ».

Dixerunt ergo ei: « Quod ergo tu facis signum, ut videámus et credámus tibi? Quid operáris? Patres nostri manna manducavérunt in déserto, sicut scriptum est: " Panem de cælo dedit eis manducáre " ».

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis, non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Panis enim Dei est qui descéndit de cælo et dat vitam mundo ».

Dixerunt ergo ad eum: « Dómine, semper da nobis panem hunc ».

Dixit eis Iesus: « Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esúriat, et qui credit in me non sítiet um-quam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 51-52

R. Alleluia. *V.* Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. R. Alleluia.

Ego sum panis qui de cælo descendit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 41-52 a

In illo témpore:

Murmurábant Iudáei de Iesu, quia dixísset: « Ego sum panis qui de cælo descendí ». Et dicébant: « Nonne hic est Iesus fílius Ioseph, cuius nos nówimus patrem et matrem? Quómodo dicit nunc: " De cælo descendí? " »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Nolíte murmuráre in ínvicem. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum; et ego resuscitábo eum in novísimo die. Est scriptum in prophétis: " Et erunt omnes docíbiles Dei ". Omnis, qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidiit quisquam: nisi is qui est a Deo, hic vidiit Patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit habet vitam ætérnam.

Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavérunt in déserto manna et mórtui sunt. Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso manducáverit, non moriátur. Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 57

R. Alleluia. *V.* Qui mandúcat meam carnem
et bibt meum sanguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

*Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
6, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis Iudæórum:

«Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita».

Litigábant ergo Iudéi ad ívicem dicéntes: «Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum?»

Dixit ergo eis Iesus: «Amen, amen dico vobis, nisi manducáveritis carnem Filii hóminis et bibéritis eius sanguinem, non habétis vitam in vobismetípsis. Qui mandúcat meam carnem et biberit meum sanguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus. Qui mandúcat meam carnem et biberit meum sanguinem in me manet, et ego in illo.

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis qui de cælo descéndit. Non sicut manducáverunt patres et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum». — Verbum Dómini.

8

Io 6, 58

Alleluia

R. Alleluia. V. Sicut misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem;
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus. R. Alleluia.

Iesus accipit panem et dat eis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 1-14

In illo témpore:

Manifestávit se íterum Iesus discípulis ad mare Tiberiadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus et Thomas, qui díicitur Dídymus, et Nathánael, qui erat a Cana Galilææ, et filii Zebedæi et álii ex discípulis eius duo.

Dicit eis Simon Petrus: «Vado piscári».

Dicunt ei: «Venímus et nos tecum». Exiérunt, et ascendérunt in navem; et illa nocte nihil pren didérunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in lítore; non tamen sciébant discípuli quia Iesus est.

Dicit ergo eis Iesus: «Púeri, numquid pulmentárium habétis?»

Respondérunt ei: «Non». Ille autem dixit eis: «Míttite in déxteram navígii rete, et inveniéti». Mi serunt ergo; et iam non valébant illud tráhere a multitudine píscium.

Dicit ergo discípulus ille, quem diligébat Iesus, Petro: «Dóminus est».

Simon ergo Petrus, cum audísset quia Dóminus est, túnicam succínxit se (erat enim nudus) et misit se in mare. Alii autem discípuli navígio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cùbitis ducéntis) trahéntes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vident prunas pósitas et píscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: «Afférte de píscibus quos pren didístis nunc». Ascéndit ergo Simon Petrus et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, centum quin quagínta tribus. Et, cum tanti essent, non est scíssum rete.

Dicit eis Jesus: « Veníte, prandéte ».
 Nemo autem audébat discipulórum interrogáre eum:
 « Tu quis es? », scíentés quia Dóminus est.
 Venit Jesus, et áccipit panem, et dat eis, et pisces
 similiter. Hoc iam térito manifestátus est Jesus discí-
 pulis cum resurrexísset a mórtuis. — Verbum Dómini.

4. DE SANCTISSIMO NOMINE IESU

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Phil 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
 cælestium, terréstrium et infernórum;
 et omnis lingua confiteátur
 quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Sanctissimum Iesu nomen venerántibus,
 nobis, Dómine, concéde propítius,
 ut, eius in hac vita dulcidine perfruéntes,
 sempitérno gáudio in pátria repleámur.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1755-1761.

Super oblata

In eius nómine, Pater omnípotens,
 múnera nostra dignáre suscípere,
 in quo quidquid petiérimus
 nos certe consecutúros esse confídimus,
 ipso Fílio tuo benigníssime pollicénte.
 Qui vivit.

Ant. ad communionem

Act 4, 12

Non est áliud nomen sub cælo datum homínibus,
 in quo opórteat nos salvos fíeri.

Post communionem

Tua nobis, quésumus, Dómine, miseratióne concéde,
 ut in his sacris mystériis
 Dóminum Iesum dignis obséquiis venerémur,
 in cuius nómine voluísti omne genu flecti,
 omnésque hómines invenire salútem. Per Christum.

Lectio prima

1

Ego sum qui sum. Hoc nomen mihi
 in æternum.

Léctio libri Exodi

3, 13-15

In diébus illis:

Audiens Móyses vocem Dómini de médio rubi, di-
 xit ad eum: « Ecce ego vadam ad filios Israel, et di-
 cam eis: " Deus patrum vestrórum misit me ad vos ".
 Si díixerint mihi: " Quod est nomen eius? " quid di-
 cam eis? »

Dixit Deus ad Móysen: « Ego sum qui sum ».
 Ait: « Sic dices filiis Israel: " Qui est " misit me ad
 vos ».

Dixítque íterum Deus ad Móysen: « Hæc dices
 filiis Israel: " Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus
 Abraham, Deus Isaac, et Deus Iacob, misit me ad vos :
 hoc nomen mihi est in æternum, et hoc memoriále
 meum in generatióñem et generatióñem ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedictum in sǽcula.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- 2 Sit nomen Dómini benedictum
ex hoc nunc et usque in sǽculum. R.
- 3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
- 4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
et humília réspicit
in cælo et in terra? R.

2

Laudabo nomen tuum assidue.

Léctio libri Sirácidae

51, 11-17

Memorátus sum misericordiæ tuæ, Dómine, et operationis tuæ quæ a sǽculo sunt, quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et liberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatióñem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum.

Invocávi Dóminum, patrem Dómini mei, ut non derelínguat me in die tribulatióñis meæ, et in témpore superbórum sine adiutorio.

Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudita est orátko mea. Et liberásti

De sanctissimo Nomine Iesu - Lectio secunda 1757

me de perditioñe, et eripuísti me de témpore iníquo; propterea confitébor et laudem dicam tibi et benedictam nómini Dómini. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bed. 5-6 (R.: 4 b)

R. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius.

Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
Hauriéatis aquas in gáudio
de fóntibus salvatóris. R.

Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópolis adinventiōnes eius;
mementóte quóniam excélsum est nomen eius. R.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.
Exsúltá et lauda, habitatio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Lectio secunda

1

*Cum omnibus qui invocant Nomen
Domini nostri Iesu Christi.*

Inítium Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 1-3

Paulus, vocátus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Iesu, vocátis sanctis,

cum ómnibus qui ínvocant Nomen Dómini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Verbum Dómini.

2

Donavit illi Nomen, quod est super omne nomen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetíspsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetíspsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómíne Iesu omne genu flectátur cælestium et terrestrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus », in glóriam Dei Patris. — Verbum Dómini.

3

Omnia facite in Nominе Domini Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericordiæ, benignitatem, humilitatē, mansuetudinem, patiētiā, supportántes ívincem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiōnis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetíspcos psalmis, hymnis, cáanticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómíne Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Dan 3, 52 b

R. Alleluia. *y.* Benedictum nomen gloriæ tuæ sanctum, et laudabile et superexaltatum in sǽcula.

R. Alleluia.

Vocabis nomen eius Iesum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

1, 18-25

Iesu Christi generatiō sic erat: Cum esset despónsata mater eius María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimitttere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accípere Maríam cóniugem tuam, quod enim in ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem filium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciēt pópulum suum a peccatis eórum ».

Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet fílium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nóbiscum-Deus ».

Exsúrgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcépit ei ángelus Dómini, et accépít cóniugem suam; et non cognoscébat eam donec péperit fílium: et vocávit nomen eius Iesum. — Verbum Dómini.

2

Alleluia**Dan 3, 52 b**

R. Alleluia. **v.** Benedictum nomen gloriæ tuæ sanctum, et laudabile et superexaltatum in sécula.
R. Alleluia.

Vocatum est nomen eius Iesu.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 16-21

In illo témpore:

Venérunt pastóres festinántes usque Béthlehem et invenérunt Maríam et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos.

Maria autem conservábatur ómnia verba hæc, cónferrens in corde suo. Et revérsi sunt pastóres glorificántes et laudántes Deum, in ómnibus quæ audierant et víderant, sicut dictum est ad illos.

Et postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcideretur, vocátum est nomen eius Iesus, quod vocátum est ab Angelo priúsqam in útero conciperétur.

Verbum Dómini.

3

Ps 95, 2**Alleluia**

R. Alleluia. **v.** Cantáte Dómino
et benedícite nómini eius,
annuntiáte de die in diem salutáre eius.
R. Alleluia.

*Si quid petieritis me in Nomine meo,
ego faciam.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

14, 6-14

In illo témpore:

Dicit Jesus ad Thomam: « Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovistis me, et Patrem meum útique cognoscéatis: et ámodo cognoscitis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et sufficit nobis ».

Dicit ei Jesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovisti me, Philíppé? Qui vidi me vidi Patrem.

Quómodo tu dicis: "Osténde nobis Patrem?" Non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a me ipso non loquor. Pater autem in me manens facit ópera sua. Crédite mihi quia ego in Patre et Pater in me est. Alióquin propter ópera ipsa crídete.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio, et ipse fáciet; et maióra horum fáciet, quia ego ad Patrem vado. Et quodcúmque petiéritis in Nómine meo hoc fáciam, ut glorificéetur Pater in Fílio. Si quid petiéritis me in Nómine meo, ego fáciam ».

Verbum Dómini.

**5. DE PRETIOSISSIMO SANGUINE
D. N. IESU CHRISTI**

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in Ságuine tuo,
ex omni tribu et lingua et pôpulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum.

Collecta

Deus, qui pretiôso Unigéniti tui Ságuine
univérsos hómines redemísti,
consérva in nobis opus misericordiæ tuæ,
ut, nostræ salútis mystérium iúgiter recoléntes,
eiúsdem fructum conseguí mereámur.

Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1763-1771.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
oblatiônis nostræ múnera proferéntes,
ad novi testaménti Mediatórem Iesum
his mystériis accedámus,
eiúsque aspersióinem Ságuinis salutíferam innovémus.
Qui vivit.

Præfatio I de Passione Domini, p. 751.

Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiônis, cui benedícmus,
communicatió Ságuinis Christi est;
et panis, quem frângimus,
participatió Córporis Dómini est.

Post communionem

Cibo refécti, Dómine, potúque salútis,
Salvatóris nostri, quæsumus,
semper Ságuine perfundámur,
qui fons aquæ nobis fiat
in vitam saliéntis ætérnam.
Per Christum.

Vel:

Refécti cibo potúque cælesti,
quæsumus, omnípotens Deus,
ut ab hóstium défendas formídine,
quos pretiôso Filii tui Ságuine redemísti.
Qui vivit.

Lectio prima

1

*Cum viderit Dominus sanguinem in superliminari
et in utroque poste, transcendet ostium domus.*

Léctio libri Exodi

12, 21-27

In diébus illis:

Vocávit Móyses omnes seniores filiorum Israel, et dixit ad eos: « Ite, tolléntes ánimál per famílias vestrás, et immoláte Phase. Fasciculúmque hyssópi tinxite in ságuine qui est in límine, et aspégrite ex eo superlimináre et utrúmque postem.

Nullus vestrum egrediáatur óstium domus suæ usque mane; transíbit enim Dóminus percúiens Ægýptios; cumque víderit ságuinem in superliminári et in utró-

que poste, transcéndet óstium domus, et non sinet percussérem íngredi domos vestras et lǽdere.

Custódi verbum istud legítimum tibi et fíliis tuis, usque in ætérnum. Cumque introiéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ut pollícitus est, observábitis cæremónias istas.

Et, cum díixerint vobis filii vestri: "Quæ est ista religió?", dicétis eis: "Víctima tránsitus Dómini est, quando transívit super domos filiòrum Israel in Ægýpto, percútiens Ægýptios, et domos nostras líberans" ».

Incurvátusque pópulus adorávit.
Verbum Dómini.

Psalmus responSORIUS

Ps 115, 12-13. 15-16 bc. 17-18 (R.: 1 Cor 10, 16)

R. Calix benedictiÓnis
communicatió sanguinis Christi est.
vel Allelúia.

- ¹² Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
- ¹³ Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. R.
- ¹⁵ Pretiósia in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- ¹⁶ Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ,
dirupísti víncula mea. R.
- ¹⁷ Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- ¹⁸ Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

Hic est sanguis fœderis, quod pepigit
Dominus vobiscum.

Léctio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scrispit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens, ædificávit altáre ad radíces montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel; misítque iúvenes de fíliis Israel, et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos.

Tulit itaque Móyses dimidiáam partem sanguinis, et misit in craterás; partem autem résiduam fudit super altáre.

Assuménsque volúmen fœderis legit, audiénte pópulo; qui dixérunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obediéntes ».

Ille vero sumptum sanguinem respérsit in pópulum, et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dóminus vobiscum super cunctis sermóníbus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responSORIUS

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a. 9 a)

- R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.
- ² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

- ⁴ Et immisit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.
- ⁷ Sacrificium et oblationem noluisti,
aures autem fodisti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.
- In volúmine libri scriptum est de me
⁹ facere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcordiis meis ». R.
- ¹⁰ Annuntiávi iustitiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

Lectio secunda**1***Per proprium sanguinem introivit semel in Sancta.***Léctio Epístolæ ad Hebráeos****9, 11-15**

Christus, cum advénit póntifex futurórum bonórum, per amplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non huius creationis, neque per sanguinem hircórum et vitulórum, sed per próprium sanguinem introívit semel in Sancta, ætérrna redemptióne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítu-læ aspérsum inquinátos sanctificat ad emundatiórem car-nis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérrnum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad ser-viéndum Deo vivénti?

Et ídeo novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptióne eárum prævaricatiónum,

De pret. Sanguine D.N.I.C. - Lectio secunda 1767

quæ erant sub prióre Testaménto, re promissióne ac-cípiant qui vocáti sunt ætérrnæ hereditátis.
Verbum Dómini.

2

*Accessistis ad sanguinem aspersionis,
melius loquentem quam Abel*

Léctio Epístolæ ad Hebráeos**12, 18-19, 22-24****Fratres:**

Non accessistis ad tractábilem et ardéntem ignem et túrbinem et calíginem et procéllam et tubæ sonum et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusavérunt ne ultra eis fieret verbum.

Sed accessistis ad Sion montem et civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cælestem, et multa mília angelórum, frequéntiam, et Ecclésiam primogenítórum, qui conscripti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et Testaménti novi mediá-tórem Iesum, et sanguinem aspersiónis, mélius loquéntem quam Abel. — Verbum Dómini.

3

*Redempti estis pretioso sanguine quasi Agni
immaculati Christi.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 17-21**Caríssimi:**

Si patrem invocáatis eum, qui sine acceptiōne per-sonárum iúdicat secúndum uniuscuiusque opus, in ti-

móre incolátus vestri témpore conversámini, scientes quod non corruptibílibus argénto vel auro redémpti estis de vana vestra conversatióne a pátribus trádita, sed pretiósso sanguine quasi Agni incontamináti et immaculáti Christi, præcogniti quidem ante constitutióne mundi, manifestáti autem novíssimis tempóribus propoter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deum, qui suscitávit eum a mórtuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum.

Verbum Dómini.

4

*Tres sunt qui testificantur:
Spiritus et aqua et sanguis.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

5, 4-7 a. 8 b

Caríssimi:

Omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei?

Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Iesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et in sanguine. Et Spíritus est qui testificátur, quóniam Spíritus est véritas.

Quia tres sunt qui testificantur: Spíritus et aqua et sanguis, et hi tres in unum sunt.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

R. Alleluia. *¶* Iesu Christe, testis es fidélis, primogénitus mortuórum; dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra in sanguine tuo. R. Alleluia.

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

14, 12-16. 22-26

Primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis domo lagénam aquæ báulans: sequímini eum et, quoquáme introíerit, dícite domino domus: "Magíster dicit: Ubi est reféctio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem?" » Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et invenérunt sicut díixerat illis et paravérunt pascha.

Et, manducántibus illis, accépit Iesus panem et benédicens fregit, et dedit eis, et ait: « Súmite: hoc est corpus meum ». Et, accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes.

Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Et, hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

R. Alleluia. *V.* Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuorum;
dilexisti nos, et lavisti peccata nostra
in sanguine tuo.
R. Alleluia.

*Induunt eum purpuram et imponunt ei
pletentes spineam coronam.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 16-20

In illo témpore:

Mílites duxérunt Iesum in átrium quod est prætórium, et cónvocant totam cohórtēm. Et índuunt eum púrpuram et impónunt ei plecténtes spíneam corónam.

Et cœpérunt salutare eum: « Ave, rex Iudæórum ». Et percutiébant caput eius arúndine, et conspuébant eum, et ponéntes génuá adorábant eum.

Et, postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpuram et induérunt eum vestiméntis suis; et edúcunt illum ut crucifigerent eum. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 5, 9

R. Alleluia. *V.* Dignus es, Dómine, accípere librum
et aperíre signácula eius,
quóniam occísus es, et redemísti nos Deo
in sanguine tuo.

R. Alleluia.

*Factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis
decurrentis in terram.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 39-44

In illo témpore:

Ibat Iesus secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secútī sunt autem illum et discípuli.

Et, cum pervenísset ad locum, dixit illis: « Oráte, ne intrétis in tentatióne ».

Et ipse avúlsus est ab eis quantum iactus est lápidis et, pósitis génibus, orábat dicens: « Pater, si vis, transfe rá calícem istum a me; verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat ».

Appáruit autem illi ángelus de célo confórtans eum. Et, factus in agonia, prolixius orábat.

Et factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 5, 9

R. Alleluia. *V.* Dignus es, Dómine, accípere librum
et aperíre signácula eius,
quóniam occísus es, et redemísti nos Deo
in sanguine tuo. R. Alleluia.

Latus eius aperuit, et exiuit sanguis et aqua.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 31-37

Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi

quidem fregérunt crura et alterius qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mili-
tum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis
et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est
eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos
credáatis.

Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra impleátur: « Os
non comminuéatur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit:
« Vidébunt in quem transfixérunt ». — Verbum Dómini.

6. DE SACRATISSIMO CORDE IESU

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate, ut infra:

Ant. ad introitum

Ps 32, 11. 19

Cogitáções Cordis eius in generatióne et generatióinem,
ut éruat a morte áimas eórum et alat eos in fame.

Collecta

Concéde, quásimus, omnípotens Deus,
ut qui, dilécti Filii tui Corde gloriántes,
eius præcipua in nos benefícia recólimus caritáris,
de illo donórum fonte cælesti
supereffluéntem grátiam mereámur accípere.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui nobis in Corde Filii tui,
nostris vulneráto peccátis,
infinítos dilectionis thesáuros
misericórditer largíri dignáris,

concéde, quásimus,
ut, illi devótum pietatis nostræ præstántes obséquium,
dignæ quoque satisfactiōnis exhibeámus offícium.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1775-1796.

Super oblata

Réspice, quásimus, Dómine,
ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum
et nostrórū expiatio delictórum. Per Christum.

Præfatio: De immensa caritate Christi.

- Y. Dóminus vobiscum.
- R. Et cum spíritu tuo.
- Y. Sursum corda.
- R. Habémus ad Dóminum.
- Y. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.
- R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátiás ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, mira caritaté, exaltátus in cruce,
pro nobis trádidit semetípsum,
atque de transfixo látere sanguinem fudit et aquam,
ex quo manárent Ecclésiae sacraménta,
ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti,
iúgiter haurírent e fóntibus salútis in gáudio.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Dicit Dóminus:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat.
Qui credit in me,
flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Io 7, 37-38

Vel:

Unus mítatum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Io 19, 34

Post communionem

Sacraméntum caritatis, Dómine,
sancta nos fáciat dilectione fervére,
qua, ad Fílium tuum semper attrácti,
ípsum in frátribus agnoscere discámus.
Per Christum.

Vel prouti sequitur:**Ant. ad introitum**

Ps 32, 11. 19

Cogitationes Cordis eius in generatióne et generatióinem,
ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.

Collecta

Fac nos, Dómine Deus, Cordis Fílli tui virtútibus índui
et afféctibus inflammári,
ut, eius imágini confórmes effécti,
ætérnae redemptiōnis mereámur esse partícipes.
Per Dóminum.

Lectio nra ut infra, pp. 1775-1796.

Super oblata

Deus, Pater misericordiárum,
qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos,
Unigénitum tuum nobis ineffábili bonitáte donásti,

præsta, quásimus, ut, cum ipso in unum consummáti,
dignum tibi offerámus obséquium.
Per Christum.

Præfatio de Ss.mo Corde Iesu, p. 1773.

Ant. ad communionem

Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat.
Qui credit in me,
flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel:

Io 19, 34

Unus mítatum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Tui sacraménti caritatis partícipes effécti,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter implorámus,
ut Christo conformémur in terris,
et eius gloriæ consórtes fieri mereámur in cælis.
Per Christum.

Lectio prima

1

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Léctio libri Exodi

34, 4 b-7 a. 8-9

In diébus illis:

De nocte consúrgens Móyses ascéndit in montem Sí-
nai, sicut præcérperat ei Dóminus, portans secum tábulas.

Cumque descendisset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo ínvocans nomen Dómini.

Quo transeunte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, misericors et clemens, pátiens et multæ miseratiōnis ac verax, qui custódis misericórdiam in mília, qui auferas iniquitátem et scélera atque peccáta ». — Verbum Dómini.

Festinúsque Móyses curvátus est pronus in terram, et adórans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque pecráta, nosque possídeas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 8-9. 10 et 14 (R.: 6 a)

- R. Reminiscere miseratiōnum tuárum, Dómine.
- ⁴ Vias tuas, Dómine, démonstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
- ⁵ Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.
- ⁶ Reminiscere miseratiōnum tuárum, Dómine,
et misericordiarum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.
- ⁷ Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.
- ⁸ Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
- ⁹ díriget mansuétos in iudicio,
docébit mites vias suas. R.
- ¹⁰ Uníversæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
- ¹⁴ Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. R.

Dilexit vos Dominus et elegit vos.

Léctio libri Deuteronomii

7, 6-11

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Pópulus sanctus es Dómino Deo tuo. Te élégit Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiáris de cunctis pópulis qui sunt super terram.

Non quia cunctas gentes número vincebátis, vobis iunctus est Dóminus et élégit vos, cum ómnibus sitis pópulis paucióres; sed quia diléxit vos Dóminus et custodívit iuraméntum, quod iurávit pátribus vestris, eduxítque vos in manu forti et redémit de domo servitútis, de manu Pharaónis regis Ægypti.

Et scies quia Dóminus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custodiunt præcépta eius in mille generatiōnes; et reddens odiéntibus se statim, ita ut dispérdat eos et ultra non differat, prótinus eis restituens quod meréntur.

Custodi ergo præcépta et cæremónias atque iudícia, quæ ego mando tibi hódie ut fáciás ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 1-2. 4-5. 11-12. 18-19. 20-21 (R.: 5 b)

- R. Misericórdia Dómini plena est terra.
- Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátió.
- Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltrélio decem chordárum psálitte illi. R.

- ⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- ⁵ Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.
- ¹¹ Consílium autem Dómini in æténum manet,
cogitationes cordis eius in generatióne et generatiónen.
- ¹² Beáta gens cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem élégit in hereditátem sibi. R.
- ¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
ut éruat a morte áimas eórum,
et alat eos in fame. R.
- ²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
- ²¹ quia in eo lætabitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. R.

3

Amavit eos elegítque semen eorum post eos.

Léctio libri Deuteronómii

10, 12-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pôpulo, dicens: « Et nunc, Israel, quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut tímeas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius et díligas eum; ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo et in tota áima tua, custodiásque mandáta Dómini et caeremonías eius, quas ego hódie præcipio tibi, ut bene sit tibi?

En Dómini Dei tui cælum est et cælum cæli, terra et ómnia quæ in ea sunt; et tamen pátribus tuis conglutinátus est Dóminus et amávit eos elegítque semen

eórum post eos, id est vos de cunctis géntibus, sicut hódie comprobátrur.

Circumcidite ígitur præpútium cordis vestri, et cervícam vestram ne indurétis amplius, quia Dóminus Deus vester ipse est Deus déorum et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens et terríbilis, qui personam non áccipit nec múnera, facit iudícium pupillo et víduæ, amat peregrínū et dat ei victum atque vestitum. Et vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægypti.

Dóminus Deum tuum timébis et ei soli sérvies, ipsi adhærébis iurabíisque in nómine illíus. Ipse est laus tua et Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnália et terribília, quæ vidérunt óculi tui.

In septuagínta animábus descendérunt patres tui in Ægyptum; et ecce nunc multiplicávit te Dóminus Deus tuus sicut astra cæli ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 8-9. 10 et 14 (R.: 6 a)

R. Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine.

⁴ Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.⁵ Dírige me in veritatē tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.⁶ Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiarum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.
⁷ Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.⁸ Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
⁹ díriget mansuétos in iudicio,
docébit mites vias suas. R.

- ¹⁰ Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
¹⁴ Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum, ut testaméntum suum maniféstet illis. R.

4

*Si mulier infantem suum oblita fuerit,
ego tamen non obliviscar tui.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ 49, 13-15

Laudáte, cæli, et exsúlta, terra; iubiláte, montes, laudem, quia consolátus est Dóminus pôpulum suum et páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: « Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei ». « Numquid oblívisci potest mûlier infántem suum, ut non misereátur filio úteri sui? Et si illa oblita fúerit, ego tamen non obliviscar tui ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 9 a)

- R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.
² Benedicam Dóminum in omni témpore, semper laus eius in ore meo.
³ In Dómino gloriábitur áнима mea, áudiant mansuéti et læténtrur. R.
⁴ Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen eius in idípsum.
⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me, et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
⁶ Respícite ad eum et illuminámíni, et fácies vestræ non confundéntur.
⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum et de ómnibus tribulatióñibus eius salvávit eum. R.

5

In caritate perpetua dilexi te.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

31, 1-4

« In témpore illo, dicit Dóminus, ero Deus univérsis cognatióñibus Israel, et ipsi erunt mihi in pôpulum ».

Hæc dicit Dóminus: « Invénit grátiam in desérto pôpulus, qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam Israel. Longe Dóminus appáruit mihi. Et in caritaté perpétua diléxi te; ídeo attráxi te míserans, rursúmque ædificábo te, et ædificáberis, virgo Israel: adhuc ornáberis týmpanis tuis, et egrediéris in choro ludéntium ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 3)

R. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

¹ Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam et non timébo, quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

² Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. R.

³ Confitémini Dómino et invocáte nomen eius, notas fácite in pôpulis adinventiōnes eius, mementóte quóniam excélsum est nomen eius. R.

⁴ Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, annuntiáte hoc in univérsa terra.

⁵ Exsúlta et lauda, habitatio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

*Ego pascam oves meas et ego eas
accubare faciam.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

34, 11-16

Hæc dicit Dóminus Deus: « Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas: sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quib⁹ dispérsæ fúerant in die nubis et calíginis.

Et edúcam eas de pópolis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ.

In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiéscet in herbis viréntibus, et in páscuis pínguib⁹ pascéntur super montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod períerat requíram, et quod abiéctum erat redúcam, et quod confráctum fúerat aligábo, et quod infírmum fúerat consolidábo, et quod pingue et forte custódiam, et pascam illas in iudicio ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
in páscuis viréntibus me collocávit,

² super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustitiæ
propter nomen suum. R.

Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

Conversum est in me cor meum.

Léctio libri Osée prophétæ

11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus: « Puer Israel et diléxi eum, et ex Ægypto vocávi filium meum. Et ego, quasi nutrícias Ephraim, portábam eos in brácciis meis, et nesciérunt quod curárem eos.

In funículis Adam traham eos, in vínculis caritatis;
et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum,
et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta
est pánitudo mea. Non fáciam furórem iræ meæ,
non convértar ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego
et non homo; in médio tui sanctus, et non ingrédiar
civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 et 10 (R.: 17)

- R. Misericórdia Dómini ab æterno super timéntes eum.
- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
 - 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblívisci omnes retributioñes eius. R.
 - 3 Qui propitiátor ómnibus iniútiábus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
 - 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióñibus. R.
 - 5 Fáciens iustítias Dóminus,
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
 - 6 Notas fecit vias suas Móysi,
filiis Israel adinventiônes suas. R.
 - 7 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
 - 8 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniútiátes nostras retríbuit nobis. R.

Lectio secunda

1

Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

5, 5-11

Fratres:

Spes non confúndit, quia cáritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmi essémus,

secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori.

Commédat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. Multo igitur magis iustificáti nunc in sanguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii eius, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Iesum Chri-stum, per quem nunc reconciliatióñem accépimus.

Verbum Dómini.

2

*Secundum divitias gratiæ eius,
qua superabundavit in nobis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-10

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri-sti, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Christo; sicut éligit nos in ipso ante mundi constitutióñem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptióñem filiorum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptióñem per sanguinem eius, remissióñem peccatórum secúndum divitias gratiæ eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo in

dispensatiōnem plenitūdinis tēporum, recapitulāre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra sunt.
Verbum Dómini.

3

*Gentibus evangelizare investigabiles
divitias Christi.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
3, 8-12

Fratres:

Mihi ómnium sanctórum mímino data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensatiō mystérii abscón-diti a sáculis in Deo, qui ómnia creávit; ut innotéscat nunc principátibus et potestátibus in cælestibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei, secúndum propósitum sæculórum, quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciām et accéssum in confidéntia per fidem eius. — Verbum Dómini.

4

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
3, 14-19

Fratres:

Flecto génuma mea ad Patrem Dómini nostri Iesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur; ut det vobis, secúndum divítias gloriæ suæ, virtute corroborári per Spíritum eius in interiòrem hóminem; habitare Christum per fidem in córdibus vestris; in caritáte radicáti et fundáti, ut valeátis com-

prehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitudo et lon-gitudo et sublímitas et profundum; scire étiam super-eminentem sciéntiæ caritaté Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. — Verbum Dómini.

5

In visceribus Christi Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses
1, 8-11

Fratres:

Testis mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Christi Iesu. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia et omni sensu, ut probétis potiōra, ut sitis sincéri et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu iustitiæ, qui est per Iesum Christum in gloriā et laudem Dei. — Verbum Dómini.

6

Dilexit nos.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli
4, 7-16

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam caritas ex Deo est; et omnis qui díligit, ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus caritas est. In hoc appáruit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mun-dum, ut vivámus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum pro-pitiatiōnem pro peccatis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si dili-

gámus ívicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est. In hoc cognoscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo.

Et nos cognovimus et credidimus caritati quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritaté in Deo manet, et Deus in eo manet.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. V. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluia.

Mitis sum et humiliis corde.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
11, 25-30

In illo tempore, respóndens Iesus dixit: « Confítetur tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laboráti et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et humiliis corde; et “ inveniétis réquiem ani-mábus vestris ”; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 11, 29 ab

R. Alleluia. V. Tóllite iugum meum super vos,
dicit Dóminus,
et díscite a me, quia mitis sum
et humiliis corde. R. Alleluia.

*Gaudium erit in cælo super uno peccatore
pænitentiam agente.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 15, 1-10

In illo tempore:

Erant appropinquantes Iesu omnes publicáni et pec-catóres, ut audírent illum.

Et murmurábant pharisáei et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis! »

Et ait ad illos parábolam istam, dicens: « Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, et, si perdíderit unam ex illis, nonne dimítit nonagintanóvem in desérto, et vadit ad illam quæ perierat, donec invéniat illam?

Et, cum invenerit eam, impónit in úmeros suos gau-dens, et véniens domum cónvocat amícos et vicínos, dicens illis: “ Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ perierat ”

Dico vobis: Ita gáudium erit in cælo super uno pec-catóre pænitentiam agénte, quam super nonagintanóvem iustis, qui non indigent pæniténtia.

Aut quæ mūlier habens drachmas decem; si perdiderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam et evérrit domum, et quererit diligenter, donec invéniat?

Et, cum invenerit, cónvocat amicas et vicinas, dicens: "Congratulámini mihi, quia invéni drachmam, quam perdíderam".

Ita, dico vobis, gáudium fit coram ángelis Dei super uno peccatóre pæniténtiam agénte ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Mt 11, 28

R. Alleluia. *Veníte ad me, omnes qui laboráti et oneráti estis, et ego refíciám vos, dicit Dóminus.*

R. Alleluia.

Gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat et revixit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
15, 1-3. 11-32

In illo tempore:

Erant appropinquantes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audirent illum.

Et murmurábant pharisæi et scribæ dicentes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis! »

Et ait ad illos parábolam istam, dicens: « Homo quidam habébat duos filios, et dixit adulescéntior ex illis patri: "Pater, da mihi portiōnem substántiae, quæ me contíngit". Et divíxit illis substántiam.

Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior filius péregre proféctus est in régiónem longínquam; et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et, postquam ómnia consummáasset, facta est fames válida in régione illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhésit uni cívium régiónis illiū, et misit illum in vil·lam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat saturári de siliquis, quas porci manducábant; et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: "Quanti mercenáriii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, pecávi in cælum et coram te: et iam non sum dignus vocári filius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis".

Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidi illum pater ipsiū, et misericórdia motus est; et accúrrens cécidit super collum eius, et osculátus est illum.

Dixítque ei filius: "Pater, peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocári filius tuus".

Dixit autem pater ad servos suos: "Cito proférte stolam primam et induíte illum, et date ánum in manum eius, et calceaménta in pedes, et addúcite vítulum saginátum, occídite, et manducémus et epulémur; quia hic filius meus mórtuus erat, et revíxit: períerat, et invéntus est". Et cœpérunt epulári.

Erat autem filius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquaret dómui, audívit symphóniam et choros; et vocávit unum de servis, et interrogávit quæ hæc essent.

Isque dixit illi: "Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit". Indignátus est autem et nolébat introíre; pater ergo illiū egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respónsens dixit patri suo: "Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum præterii, et numquam dedísti mihi hædum, ut cum amicis meis

epulárer; sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum ”.

At ipse dixit illi: “ Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt. Epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat, et revíxit; períerat, et invéntus est ”». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. *y.* Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus, et cognóscō oves meas, et cognóscent me meæ. R. Alleluia.

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
10, 11-18

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit — et lupus rapit eas et dispérgit, — quia mercenárius est et non pértinget ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus et cognóscō meas, et cognóscent me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnóscō Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudent, et fient unus grex, unus pastor.

Proptérea me Pater díligit, quia ego pono ánimam meam, ut íterum sumam eam. Nemo tollit eam a me,

sed ego pono eam a méíspo. Potestátem hábeo ponéndi eam, et potestátem hábeo íterum suméndi eam: hoc mandátum accépi a Patre meo ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 15, 9

R. Alleluia. *y.* Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos; manéte in dilectione mea, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

Manete in me, et ego in vobis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermóñem quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetíspo, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et colligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis. In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferáti, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 9

R. Alleluia. *V.* Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos; manéte in dilectione mea, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

*Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem,
sicut dilexi vos.*

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dómīnus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eáti et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petíeritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis invicem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. *V.* Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus, et cognóscō oves meas, et cognóscunt me meæ. R. Alleluia.

Dilexisti eos, sicut me dilexisti.

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditíri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo, ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióinem mundi. Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti.

Et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciām, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 10 b

R. Alleluia. *V.* Deus prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatióñem pro peccátis nostris.
R. Alleluia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 31-37

Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce còrpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo miltés, et primi quidem fregérunt crura et alterius qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus miltum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuéatur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

7. DE SPIRITU SANCTO

In hac Missa adhibetur color ruber.

A

Ant. ad introitum

Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffusa est in córdibus nostris,
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Deus, qui corda fidélium
Sancti Spíritus illustratióne docuísti,

da nobis in eódem Spíritu recta sápere,
et de eius semper consolatióne gaudére.
Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1801-1809 vel
in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1282-1301.

Super oblata

Múnera, quás sumus, Dómine, obláta sanctifica,
et corda nostra
Sancti Spíritus illustratióne emúnda.
Per Christum.

Præfatio I de Spiritu Sancto: De missione Spiritus
a Domino in Ecclesiam.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Y. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátiás ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, ascéndens super omnes cælos
sedénsque ad déxteram tuam,
promíssum Spíritum Sanctum
in filios adoptiόnis effúdit.

Quapropter nunc et usque in sáculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Ps 67, 29

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem.

Post communionem

Sancti Spíritus, Dómine,
corda nostra mundet infúsió,
et sui roris íntima aspersióne fecúndet.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Cf. Io 14, 26; 15, 26

Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus.

Collecta

Mentes nostras, quæsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procédit illúminet,
et indúcat in omnem,
sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Vel:

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur,
et quem nullum latet secrétum,
purifica per infusióne Spíritus Sancti
cogitatiónes cordis nostri,
ut te perfécte diligere
et digne laudare mereámur.
Per Dóminum.

*Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1801-1809 vel
in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1282-1301.*

Super oblata

Inténde, quæsumus, Dómine, spiritálem hóstiam
altáribus tuis piæ devotíonis stúdio propósitam,
et da fámulis tuis spíritum rectum,
ut fides eórum hæc dona tibi conciliet,
et comméndet humíltas. Per Christum.

**Prefatio II de Spiritu Sancto: De actione Spíritus
in Ecclesia.**

- ¶. Dóminus vobíscum.
- ¶. Et cum spíritu tuo.
- ¶. Sursum corda.
- ¶. Habémus ad Dóminum.
- ¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:
Qui síngulis quibúsque tempóribus aptánda dispénsas,
mirisque modis Ecclésiae tuæ gubernácula moderáris.
Virtúte enim Spíritus Sancti
ita eam adiuváre non désinis,
ut súbdito tibi semper afféctu
nec in tribulatióne supplicáre defíciat,
nec inter gáudia grátias reférre desístat,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confítentés:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Io 15, 26; 16, 14

Spíritus qui a Patre procédit,
ille me clarificábit, dicit Dóminus.

Post communionem

Dómine Deus noster,
qui nos vegetáre dignátus es cælestibus aliméntis,
suavitátem Spíritus tui
penetrálibus nostri cordis infúnde,
ut, quæ temporálí devotióne percépimus,
sempitérno múnere capiámus.
Per Christum.

C**Ant. ad introitum****Lc 4, 18**

Spíritus Dómini super me,
evangelizáre paupéribus misit me, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui univérsam Ecclésiam tuam
in omni gente et natióne sanctificas,
in totam mundi latitudinem Spíritus tui dona defúnde,
ut, quod in ipsis evangélicæ prædicatiónis exórdiis
tua est operáta dignátio,
nunc quoque per credéntium corda diffúndat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Spíritu régimur,
cuius protectione servámur,
præténde nobis misericórdiam tuam,
et exorábilis tuis esto supplícibus,
ut in te credéntium fides
tuis semper benefíciis adiuvétur.
Per Dóminum.

*Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1801-1809 vel
in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1282-1301.*

Super oblata

Sacrifícia, Dómine, tuis obláta conspéctibus,
ignis Spíritus sanctificet,
qui discipulórum Filii tui corda succéndit.
Per Christum.

Præfatio de Spiritu Sancto I, p. 1797, vel II, p. 1799.

Ant. ad communionem**Ps 103, 30**

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta profícient,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabiliter infudísti.
Per Christum.

Lectio prima**1**

*Vocatum est Babel,
quia ibi confusum est labium universæ terræ.*

Léctio libri Génesis**11, 1-9**

Erat terra lábii unius et sermónum eorúndem. Cumque proficiseréntur de oriénte, invenérunt campum in terra Sennaar, et habitáverunt in eo.

Dixítque alter ad próximum suum: « Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni ». Habuerúntque láteres pro axis, et bitúmen pro cæmento. Et dixérunt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim, cuius culmen pertíngat ad cælum, et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras ».

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant filii Adam; et dixit: « Ecce unus est pópulus et unum lábium ómnibus: cœperúntque hoc fáceré, nec desístent a cogitatióibus suis, donec eas ópere cónpleteant. Veníte ígitur, descendámus et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque vocem próximi sui ».

Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in uni-
véras terras; et cessavérunt ædificáre civitátem. Et
idcirco vocátum est nomen eius Babel, quia ibi confú-
sum est lábium univérsæ terræ; et inde dispérsit eos
Dóminus super fáciem cunctárum régionum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1805.

2

*Descendit Dominus coram omni plebe
super montem Síni.*

Léctio libri Exodi

19, 3-8 a. 16-20 b

In diébus illis:

Móyses ascéndit ad Deum, vocavítque eum Dómi-
nus de monte, et ait: « Hæc dices dómui Iacob, et
annuntiábis filiis Israel:

“ Vos ipsi vidístis quæ fécerim Ægyptiis, quómodo
portáverim vos super alas aquilárum et assúmpserim
mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis
pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópu-
lis; mea est enim omnis terra. Et vos éritis mihi in
regnum sacerdotále et gens sancta ”. Hæc sunt verba
quæ loquéris ad filios Israel ».

Venit Móyses et, convocátis maióribus natu pópuli,

expósuit omnes sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque omnis pópulus simul: « Cuncta, quæ locútus est Dóminus, faciémus ».

Iamque advénerat tértius dies, et mane inclarúerat; et ecce cœprunt audíri tonítrua ac micáre fúlgura, et nubes densissima operíre montem, clangórque búcinæ veheméntius perstrepébat; et tímuit pópulus qui erat in castris. Cumque eduxíset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radíces montis.

Totus autem mons Sínai fumábat, eo quod descen-
dísset Dóminus super eum in igne, et ascénderet fumus
ex eo quasi de fornáce; erátque omnis mons terríbilis.
Et sónitus búcinæ paulátim crescébat in maius, et pro-
líxius tendebátur. Móyses loquebátur, et Deus respon-
débat ei. Descendítque Dóminus super montem Síni
in ipso montis vértice, et vocávit Móysen in cacúmen
eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1805.

3

Ossa arida, intromittam in vos spiritum, et vivetis.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

37, 1-14

In diébus illis:

Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in
spíritu Dómini, et dimísit me in médio campi, qui erat
plenus óssibus; et circumdúxit me per ea in gyro:
erant autem multa valde super fáciem campi, siccáque
veheménter.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, putásne vivent ossa
ista? » Et dixi: « Dómine Deus, tu nosti ».

Et dixit ad me: « Vaticináre de óssibus istis, et dices eis: "Ossa árida, audite verbum Dómini ". Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: " Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis: et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem, et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciéritis quia ego Dóminus " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótio, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad iunctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt, et exténta est in eis cutis désuper. Et spíritum non habébant.

Et dixit ad me: « Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: " Hæc dicit Dóminus Deus: A quáttuor ventis veni, spíritus, et insúffa super interféctos istos, et revivíscant " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi, et ingréssus est in ea spíritus, et vixerunt, steterúntque super pedes suos, exércitus grandis nimis valde.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est. Ipsi dicunt: " Aruerunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus ". Propterea vaticináre et dices ad eos: " Hæc dicit Dóminus Deus:

Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et inducam vos in terram Israel; et sciéritis quia ego Dóminus, cum aperíro sepúlcra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixeritis, et requíescere vos fáciam super humum vestram, et sciéritis quia ego Dóminus: locútus sum et feci ", ait Dóminus Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1805.

Super servos meos et ancillas effundam Spíritum meum.

Léctio libri Ioélis prophétæ

2, 28-32

Hæc dicit Dóminus:

« Effúndam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt filii vestri et filiæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiónes vidébunt; sed et super servos meos et ancillas in diébus illis effúndam spíritum meum.

Et dabo prodígia in cælo et in terra, sanguinem et ignem et vapórem fumi. Sol convertétur in ténbras, et luna in sanguinem, ántequam véniat Dies Dómini magnus et horribilis.

Et erit: omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit, quia in monte Sion et in Ierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus, et in résiduis quos Dóminus vocáverit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 24 et 35 c. 27-28, 29 bc-30 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

Bénedic, ánima mea, Dómino:

Dómine Deus meus, magnificáta es veheménter.
Confessióne et decórem induísti,
amíctus lúmine sicut vestiménto. R.

Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua.

Bénedic, ánima mea, Dómino. R.

- ²⁷ Omnia a te exspéctant,
ut des illis escam in témptore suo.
- ²⁸ Dante te illis, colligent,
aperiente te manum tuam, implebúntur bonis. R.
- ²⁹ Revocábis spíritum eórum, et defícient,
et in púlverem suum reverténtur.
- ³⁰ Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. R.

5

*Repleti sunt omnes Spiritu Sancto
et cœperunt loqui.*

Léctio Actuum Apostolórum

2, 1-11

Cum compleréntur dies Pentecóstes erant omnes páriter in eódem loco. Et factus est repénte de cælo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis et replévit totam domum ubi erant sedéntes: et apparuérunt illis dispertítæ linguae tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum, et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui áliis linguis prout Spíritus dabat éloqui illis.

Erant autem in Ierúsalem habitantes Iudéi, viri religíosi ex omni natióne quæ sub cælo est; facta autem hac voce, convénit multitudine et confusa est, quóniam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupebant autem et mirabántur dicéntes:

« Nonne ecce omnes isti qui loquúntur Galilæi sunt? Et quómodo nos audímus unusquisque própria lingua nostra in qua nati sumus? Parthi et Medi et Ælamítæ, et qui hábitant Mesopotámiam, Iudéam quoque et Cappadóciam, Pontum et Asiam, Phrígiam quoque et Pamphýliam, Ægýptum et partes Líbyæ quæ

est circa Cyrénem, et ádvenæ Románi, Iudéi quoque et prosélity, Cretes et Arabes, audímus loquéntes eos nostris linguis magnália Dei ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 103, 1 ab et 24 ac. 29 bc-30. 31 et 34 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
- ²⁴ Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
impléta est terra creatúra tua. R.
- ²⁹ Revocábis spíritum eórum, et defícient,
et in púlverem suum reverténtur.
- ³⁰ Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. R.
- ³¹ Sit glória Dómini in sáculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis.
- ³⁴ Iucundum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. R.

Lectio secunda

1

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

8, 22-27

Fratres:

Scimus quod omnis creatúra congémiscit et compáratur usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi

primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémimus adoptiōnem filiōrum exspectántes, redemptiōnem cōporis nostri. Spe enim salvi facti sumus; spes autem quæ videtur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non vidémus sperámus, per patiētiām exspectámus.

Similiter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram; nam quid orémus sicut opórtet nescímus, sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabílibus; qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

2

In uno Spírito omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 3 b-7. 12-13

Fratres:

Nemo potest dícere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto.

Divisiōnes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus; et divisiōnes ministratiōnum sunt, idem autem Dóminus; et divisiōnes operatiōnum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestatiō Spíritus ad utilitátem.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, ómnia autem membra cōporis cum sint multa unum corpus sunt, ita et Christus: étenim in uno Spírito omnes nos in unum corpus baptizati sumus, sive Iudái sive Græci, sive servi sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Alleluia. y. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
R. Alleluia.

Flumina fluent aquæ vivæ.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

7, 37-39

In novíssimo die magno festivitatis stabat Iesus et clamávit dicens:

« Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spírito quem acceptúri erant credéntes in eum: nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glorificátus. — Verbum Dómini.

2

Alleluia

R. Alleluia. y. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
R. Alleluia.

*Sicut misit me Pater, ego mitto vos:
accipite Spíritum Sanctum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

20, 19-23

Cum esset sero die illo prima sabbatórum, et fores

essent clausæ ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus et stetit in médio et dicit eis: « Pax vobis ». Et hoc cum dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ». Et cum hoc dixisset, insufflavit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remisératis peccáta, remíssa sunt eis, quorum retinuéritis, re-ténta sunt ». — Verbum Dómini.

8. DE BEATA MARIA VIRGINE

A

Sumitur Missa de Communi B. Mariae Virginis, p. 996, iuxta diversa anni tempora. Lectiones sumuntur de eodem Communi, pp. 1001-1029.

B

DE BEATA MARIA ECCLESIAE MATRE

Ant. ad introitum

Cf. Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unanímiter in oratióne cum María, matre Iesu.

Collecta

Deus, misericordiárum Pater,
cuius Unigénitus, cruci affíxus,
béatam Maríam Vírginem, Genetrícem suam,
Matrem quoque nostram constituit,
concéde, quássumus,
ut, eius cooperánte caritáte, Ecclésia tua
in dies fecúndior prolis sanctitáte exsúltet
et in grémium suum
cunctas attrahat famílias populórum.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi B. Mariæ Virginis, pp. 1001-1029.

Super oblata

Súscipe, Dómine, oblatiōnes nostras
et in mystériū salútis converte,
cuius virtute
et caritaté Vírginis Maríæ, Ecclésiae Matris, inflammémur
et óperi redemptiōnis cum ea árctius sociári mereámur.
Per Christum.

Præfatio: De Maria, forma et matre Ecclesiæ.

P. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

P. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

P. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
Et te in celebratióne beatæ Maríæ Vírginis
débitis magnificáre præcóniis.

Quæ Verbū tuum immaculátō corde suscípiens
vígíneo méruit sinu concípere
atque, páriens Condítórem, Ecclésia fovit exórdia.

Quæ iuxta crucem testaméntum divínæ caritatis accípiens
univérsos hómines in filios assúmpsit,
Christi morte ad supérnā vitam generátos.

Quæ, cum Apóstoli Promíssum exspectárent tuum,
supplicatiónen suam discipulórum précibus iungens,
exemplar éxstitit orántis Ecclésiae.

Ad glóriam autem evécta cælórum,
Ecclésiam peregrinántem matérno proséquitur amóre
eiúsque gressus ad pátriam tuétur benígna,
donec dies Dómini gloriósus advéniat.

Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Cf. Io 2, 1. 11

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ,
et erat mater Iesu ibi;
tunc fecit initium signórum Iesus
et manifestávit glóriam suam,
et credidérunt in eum discípuli eius.

Vel:

Cf. Io 19, 26-27

Ex cruce pendens
dixit Iesus discípulo, quem diligébat:
Ecce mater tua.

Post communionem

Sumpto, Dómine, pígnore redemptiōnis et vitæ,
súpplices adprecámur,
ut Ecclésia tua, matérna Vírginis ope,
et Evangélii præcónio univérsas gentes erúdiat
et Spíritus effusióne orbem terrárum adímpleat.
Per Christum.

C

DE SS.MO NOMINE MARIÆ

Sumitur Missa de Communi B. Mariæ Virginis, p. 996, iuxta
diversa anni tempora, cum sequenti collecta:

Collecta

Deus, cuius Fílius in ara crucis exspírans
beatíssimam Vírginem Maríam
Matrem vóluit esse nostram, quam suam élégerat,
concéde propítius,
ut, qui sub eius præsidium secúre confúgimus,
matérno invocáto nómine confortémur. Per Dóminum.

Lectiones aptiores sumuntur de eodem Communi, pp. 1001-1029.

9. DE SANCTIS ANGELIS

A

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius;
poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius,
ad audiéndam vocem sermónum eius.

Collecta

Deus, qui miro órdine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Lectiones de festo Ss. Archangelorum, die 29 septembri, ut
infra, pp. 1817-1819; vel Ss. Angelorum Custodum, die 2 octobris,
ut infra, pp. 1815-1816.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes, ut eásdem,

angélico ministério in conspéctum tuæ maiestatis deláticas,
et placátus accípias,
et ad salútem nostram proveníre concédas.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 764.

Ant. ad communionem

Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Pane cælesti refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, eius fortítudine roboráti,
sub Angelórum fidéli custódia,
fortes, salútis progrediámur in via.
Per Christum.

B

Dici potest etiam Missa de Ss. Angelis Custodibus, ut die 2 octobris, ut infra:

Ant. ad introitum

Dan 3, 58

Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dóminum,
hymnum dícite, et superexaltáte eum in sǽcula.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia
sanctos Angelos tuos
ad nostram custódiam míttere dignáris,
largíre supplícibus tuis,
et eórum semper protectióne défendi,
et ætérrna societáte gaudére.
Per Dóminum.

Lectio prior

Præcedet te angelus meus.

Lectio libri Exodi

23, 20-23 a

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego mittam ángelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introducet in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem eius, nec contemnendum putas, quia non dimittet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem eius et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Præcedétque te ángelus meus ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 3-4. 5-6. 10-11 (R.: 11)

R. Angelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

1 Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.

2 Dicet Dómino: « Refúgium meum
et fortítudo mea, Deus meus, sperábo in eum ». **R.**

3 Quóniam ipse liberábit te de láqueo venántium
et a verbo maligno.

4 Alis suis obumbrábit tibi,
et sub pennas eius confúgies. **R.**

5 Scutum et loríca véritas eius;
non timébis a timóre noctúrno,

6 a sagítta volánte in die,
a peste perambulánte in ténebris,
ab extermínio vastánte in meridie. **R.**

- 10 Non accédet ad te malum,
et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.
11 Quóniam ángelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis. **R.**

Alleluia**Ps 102, 21**

R. Alleluia. **V.** Benedícite Dómino, omnes virtútes eius,
ministri eius, qui fáctis voluntátem eius.
R. Alleluia.

Evangelium

*Angeli eorum semper vident faciem Patris mei
qui in cælis est.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
18, 1-5. 10

In illa hora accessérunt discípuli ad Iesum dicéntes: « Quis putas, maior est in Regno cælórum? »

Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum et dixit: « Amen dico vobis: Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in Nómine meo, me súscipit.

Vidéte ne contemnáti unum ex his pusíllis; dico enim vobis, quia ángeli eórum in cælis semper vident faciem Patris mei qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súshänge, Dómine, múnera,
quæ pro sanctórum Angelórum tuórum
veneratióne deférimus,
et concéde propítius,

ut, perpétuis eórum præsidiis,
a præséntibus periculis liberémur,
et ad vitam felíciter perveniámus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 764.**Ant. ad communionem****Ps 137, 1**

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Quos tantis, Dómine, in vitam ætérnam
dignáris páscere sacraméntis,
angélico ministério dírige in viam salútis et pacis.
Per Christum.

Lectio prior **Milia milium ministrabant ei.*

Léctio libri Daniélis prophétæ **7, 9-10. 13-14**

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit. Vestiméntum eius cándidum quasi nix, et capílli cápitis eius quasi lana munda, thronus eius flammæ ignis, rotæ eius ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie eius, mília mílium miistrábant ei, et décies mílies centéna mília assistébant ei. Iudícum sedit, et libri aperti sunt.

Aspiciébam ergo in visióne noctis, et ecce cum núribus cæli quasi fílius hóminis veniébat, et usque ad antíquum diérum pervenit. Et in conspéctu eius obtulérunt eum, et dedit ei potestátem et honórem et re-

gnum, et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient; potéstanas eius, potéstanas ætéerna, quæ non auferétur, et regnum eius, quod non corrumpétur.

Verbum Dómini.

Vel

Michael et angeli eius præliaabantur cum dracone.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

12, 7-12 a

Factum est prælium in cælo: Míchael et ángeli eius ut proeliaréntur cum dracóne, et draco pugnávit et ángeli eius; et non váluit, neque locus invéntus est eórum amplius in cælo. Et projecitus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocáatur Diábolus et Sátanas, qui sedúcit univérsum orbem, projecitus est in terram, et ángeli eius cum illo projectí sunt.

Et audívi vocem magnam in cælo dicéntem: « Nunc facta est salus et virtus et Regnum Dei nostri et potéstanas Christi eius, quia projecitus est accusátor fratum nostrorum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte; et ipsi vicérunt illum propter sanguinem Agni et propter verbum testimónii sui; et non dilexérunt ánimam suam usque ad mortem. Propterea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 b-3. 4-5 (R.: 1 c)

R. In conspéctu angelórum psallam tibi, Dómine.

Confítébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi,
adorábo ad templum sanctum tuum. R.

Et confítébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam,
quóniam magnificásti super omne nomen elóquium tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in áнима mea virtútem. R.

Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ,
quia audiérunt elóquia oris tui.
Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini. R.

Alleluia

Ps 102, 21

R. Alleluia. V. Benedícite Dómino, omnes virtutes eius,
ministri eius, qui fáctis voluntátem eius.
R. Alleluia.

Evangelium

*Videbitis angelos Dei ascéndentes et descendentes
supra Filium hominis.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 47-51

In illo témpore:

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsqam te Phílippus vocáret, cum essem sub ficu, vidi te ».

Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei,
tu rex es Israel ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: " Vidi te sub ficu ", credis? maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen, amen dico vobis: Vidébitis cælum apértum, et ángelos Dei ascendéntes et descendéntes supra Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

10. DE S. IOSEPH

In hac Missa adhibetur color albus.

A

Ant. ad introitum

Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens,
quem constituit Dóminus super familiam suam.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph
sanctissimæ Genetrícis Filii tui sponsum
éligeré dignátus es,
præsta, quæsumus,
ut, quem protectórem venerámur in terris,
intercessórem habére mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Lectio de sollemnitate S. Ioseph, die 19 martii, ut infra, pp. 1821-1824, vel de memoria S. Ioseph Opificis, die 1 maii, ut infra, pp. 1826-1828.

Super oblata

Laudis hóstiam immolatúri, Pater sancte,
supplíciter postulámus,
ut in ministério nostro beáti Ioseph précibus foveámur,
cui dedísti Unigénitum tuum
vice in terris custodíre patérna. Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratiōne), p. 765.

Ant. ad communionem

Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis: intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

His recreáti, Dómine, vivificis sacraméntis,
in iustitia tibi semper et sanctitaté vivámus,
beáti Ioseph exémplo et intercessióne,
qui magnis tuis perficiéndis mystériis
vir iustus et obœdiens ministrávit. Per Christum.

B

Dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de sollemnitate,
ut die 19 martii, ut infra:

Ant. ad introitum

Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens,
quem constituit Dóminus super familiam suam.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut humánæ salútis mystéria,
cuius primórdia beáti Ioseph fidéli custodiæ commisisti,
Ecclésia tua, ipso intercedénte, iúgiter servet implénda.
Per Dóminum.

Lectio prima

Dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius.

Léctio libri secúndi Samuélis

7, 4-5 a. 12-14 a. 16

In diébus illis:

Ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et

lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus: " Cum compléti fúerint dies tui, et dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egredíetur de útero tuo, et firmábo regnum eius. Ipse ædificábit domum nómini meo, et stabiliam thronum regni eius usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 27 et 29 (R.: 37)

R. Semen eius in ætérnum manébit.

- 2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo, in generatióne et generatióne annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
- 3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur », in cælis firmábitur véritas tua. R.
- 4 « Dispósui testaméntum elécto meo, iurávi David servo meo:
- 5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum, et ædificábo in generatióne et generatióne sedem tuam ». R.
- 27 « Ipse invocábit me: " Pater meus es tu, Deus meus et refúgium salútis meæ "
- 29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, et testaméntum meum fidéle ipsi ». R.

Lectio secunda

Contra spem in spe credidit.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Romáños

4, 13. 16-18. 22

Fratres:

Non per Legem promissio Abrahæ aut sémini eius, ut heres esset mundi, sed per iustitiām fidei.

Ideo ex fide, ut secundum grátiam, ut firma sit promissio omni sémini, non ei qui ex Lege est solum, sed et ei qui ex fide est Abrahæ, (qui est pater ómnium nostrum, sicut scriptum est: « Patrem multárum géntium pósui te »), ante Deum cui crédidit, qui vivificat mórtuos et vocat ea quæ non sunt quasi sint. Qui contra spem in spe crédidit, ut fieret pater multárum géntium, secundum quod dictum est: « Sic erit semen tuum ».

Ideo et reputátum est illi ad iustitiām.
Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 83, 5

R. Alleluia. R. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, in sǽcula sǽculórum laudábunt te.
R. Alleluia.

Evangelium *

Ioseph fecit sicut præcepit ei angelus Domini.

† Léctio sancti Evangélii secundum Matthéum
1, 16. 18-21. 24 a

Jacob génuit Ioseph virum Maríæ, de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus.

Iesu Christi autem generatio sic erat: Cum esset despontata mater eius Maria Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spíitu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam traducere, vóluit occulte dimitttere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis appáravit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accípere Mariam cóniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíitu Sancto est. Páriet autem filium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pólulum suum a peccátis eórum ».

Exsúrgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepít ei ángelus Dómini. — Verbum Dómini.

Vel

Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

2, 41-51 a

Iabant paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem, in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annórum duódecim, ascendéntibus illis secúndum consuetudinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognovérunt paréntes eius. Existimáentes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos.

Et non inveniéntes, regréssi sunt in Ierúsalem requiréntes eum.

Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum

audiébant, super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes eum admiráti sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? ne sciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos.

Et descéndit cum eis et venit Názareth; et erat súbditus illis. — Verbum Dómini.

Super oblata

Quásumus, Dómine, ut, sicut beátus Ioseph Unigénito tuo, nato de María Vírgine, pia devotíone desérviit, ita et nos mundo corde tuis altáribus mereámur ministráre. Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratióne), p. 765.

Ant. ad communionem

Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis:
intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

Famíliam tuam, quásumus, Dómine,
quam de beáti Ioseph sollemnitáte lætántem
ex huius altáris alímónia satiásti,
perpéta protectióne defénde,
et tua in ea propitiátus dona custódi.

Per Christum.

C

Vel dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de S. Ioseph Opifice, ut die 1 maii, ut infra:

Ant. ad introitum**Ps 127, 1-2**

Beatus omnis, qui timet Dominum,
qui ambulat in viis eius.
Labores manuum tuarum manducabis,
beatus es, et bene tibi erit.

Collecta

Rerum conditor, Deus,
qui legem laboris humano generi statuisti,
concede propitius,
ut, sancti Joseph exemplo et patrocinio,
opera perficiamus quae praecipis,
et præmia consequamur quae promittis. Per Dominum.

Lectio prior *

Replete terram et subicite eam.

Lectio libri Génesis**1, 26 — 2, 3**

Ait Deus:

« Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram; et praesit piscibus maris et volatilibus caeli et bestiis universaque terrae omnique reptili, quod movetur in terra ».

Et creavit Deus hominem ad imaginem suam; ad imaginem Dei creavit illum: masculum et feminam creavit eos.

Benedixitque illis Deus et ait: « Crescite et multiplicamini et replete terram et subicite eam, et dominamini piscibus maris et volatilibus caeli et universis animantibus, quae moventur super terram ».

Dixitque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna, quae habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam et cunctis animantibus terrae omnique volucri caeli, et universis quae moventur in terra et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum ».

Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quae fecerat, et erant valde bona. Et factum est vespero et mane, dies sextus.

Igitur perfecti sunt caeli et terra et omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat. Et benedixit diei septimo et sanctificavit illum, quia in ipso cessaverat ab omni opere suo, quod creavit Deus ut faceret. — Verbum Domini.

Vel

*Quocumque facitis, ex animo operamini,
sicut Domino et non hominibus.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Colossenses**3, 14-15. 17. 23-24**

Fratres:

Super omnia haec caritatem, quod est vinculum perfectiois, et pax Christi dominetur in cordibus vestris, ad quam et vocati estis in uno corpore, et grati estote.

Omne quocumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu, gratias agentes Deo Patri per ipsum.

Quocumque facitis, ex animo operamini, sicut Dominus et non hominibus; scientes quod a Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo servite. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (R.: 17 c)

R. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.
vel Allelúa.

- 2 Priúquam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sǽculo et usque in sǽculum tu es Deus. R.
- 3 Redúcis hóminem in púlverem;
et dixisti: « Revertímini, filii hóminum ».
- 4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérra quæ prætériit,
et custódia in nocte. R.
- 12 Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
- 13 Convétere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. R.
- 14 Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimus ómnibus diébus nostris.
- 16 Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filii eórum. R.

Alleluia

Ps 67, 20

R. Alleluia. V. Benedíctus Dóminus die cotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
R. Alleluia.

Evangelium

Nonne hic est fabri filius?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
13, 54-58

In illo témpore:

Véniens Iesus in pátriam suam, docébat eos in syna-

góga eórum, ita ut miraréntur et dícerent: « Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius díicitur María, et fratres eius Iacóbus et Ioseph et Simon et Iudas? Et soróres eius nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? » Et scandalizabántur in eo.

Iesus autem dixit eis: « Non est prophéta sine ho-nore nisi in pátria et in domo sua ».

Et non fecit ibi virtútes multas propter increduli-tátem illórum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Fons totiús misericórdiæ, Deus,
réspice ad múnera nostra,
quæ in commemoratióne beáti Ioseph
maiestáti tuæ deférimus,
et concéde propítius,
ut obláta dona fiant præsídia supplicántium.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratióne), p. 765.

Ant. ad communionem

Col 3, 17

Omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini, grátias agéntes Deo.

Post communionem

Cælestibus, Dómine, pasti delíciis,
súpplices te rogámus,
ut, exémplo beáti Ioseph,
caritatis tuæ in córdibus nostris testimónia geréntes,
perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

11. DE OMNIBUS SANCTIS APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos,
ut eatis et fructum afferatis,
et fructus vester maneat, dicit Dominus.

Collecta

Beatorum Apostolorum honore continuo
Ecclésia tua, Domine, semper exsultet,
ut his præsulibus gubernetur,
quorum doctrina gaudet et meritis. Per Dominum.

Lectiones de festo Ss. Simonis et Iudæ, die 28 octobris, ut infra:

Lectio prior

Superædificati super fundatum Apostolorum.

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Ephésios
2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extranei et advenæ, sed estis concives sanctorum et domestici Dei, superædificati super fundatum Apostolorum et prophetarum, ipso summo angulári lapide Christo Iesu; in quo omnis ædificatio compacta crescit in templum sanctum in Domino; in quo et vos coædificamini in habitaculum Dei in Spiritu. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exiit sonus eorum.

2 Cæli enarrant gloriam Dei,
et opera manuum eius annuntiat firmamentum.

3 Dies diœi eructat verbum,
et nox nocti indicat scientiam. R.

4 Non sunt loquelae neque sermones,
quorum non intellegantur voces.

5 In omnem terram exiit sonus eorum,
et in fines orbis terræ verba eorum. R.

Alleluia

R. Alleluia. V. Te Deum laudamus,
te Dominum confitemur;
te gloriósus Apostolorum chorus laudat,
Domine. R. Alleluia.

Evangelium

*Elegit duodecim ex ipsis,
quos et Apostolos nominavit.*

† Læctio sancti Evangelii secundum Lucam 6, 12-19

Factum est in illis diebus exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratione Dei.

Et cum dies factus esset, vocavit discípulos suos, et elegit duodecim ex ipsis, quos et Apóstolos nominavit: Simónem, quem et cognominavit Petrum, et Andréam fratrem eius, et Iacobum et Ioánnem, et Philíppum et Bartholoméum, et Matthéum et Thomam, et Iacobum Alphæi et Simónem, qui vocatur Zelotes, et Iudam Iacóbi et Iudam Iscarioth, qui fuit pròditor.

Et descendens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba multa discípulorum eius, et multitudo copiosa plebis ab omni Iudaea et Ierúsalem et marítima Tyri et Sidónis, qui venérunt ut audírent eum et sanaréntur a languoribus suis. Et qui vexabantur a spiritibus immundis curabántur.

Et omnis turba quærébant eum tāngere, quia virtus de illo exibat et sanabat omnes. — Verbum Dómini.

Super oblata

Effúnde in nos, Dómine,
quem in Apóstolos effudisti abúnde,
Spíritum Sanctum tuum,
ut cognoscámus ea, quæ per eos nobis donásti,
et sacrificium laudis ad glóriam tuam rite offerámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 766-767.

Ant. ad communionem

Mt 19, 28

Vos, qui secuti estis me, sedébitis super sedes,
iudicantes duodecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, Deus, cum exultatiōne et simplicitate cordis
perseverare in doctrina Apostolórum,
in fractiōne panis communicantes et oratiōibus.
Per Christum.

12. DE SS. PETRO ET PAULO, APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber. Dicitur Missa ut in Vigilia
sollemnitatis eorundem apostolorum, ut infra:

Ant. ad introitum

Petrus apóstolus et Paulus doctor géntium,
ipsi nos docuerunt legem tuam, Dómine.

Collecta

Da nobis, quásimus, Dómine Deus noster,
beatórum apostolórum Petri et Pauli
intercessiōnibus sublevári,
ut per quos Ecclésiæ tuæ
supérini múnneris rudiménta donásti,

per eos subsídia perpétuae salútis impéndas.
Per Dóminum.

Lectiones de memoria dedicationis basilicarum eorundem Apostolorum, die 18 novembribus, ut infra:

Lectio prior

Sic venimus Romam.

Léctio Actuum Apostolórum

28, 11-16. 30-31

Post menses tres, navigávimus in nave alexandrína,
quæ in ínsula Mélita hiemáverat, cui erat insigne Cástorum. Et, cum venissémus Syracúsam, mánsimus ibi tríduo. Inde solvéntes devénimus Rhégium, et post unum diem, superveniénte austro, secúnda die vénimus Putéolos; ubi, invéntis frátribus, rogáti sumus manére apud eos dies septem, et sic vénimus Romam.

Et inde, cum audíssent de nobis fratres, occurrérunt nobis usque ad Appii Forum et Tres Tabérnas; quos cum vidísset Paulus, grátias agens Deo, accépit fidúciam.

Cum pervenissémus autem Romam, permíssum est Paulo manére sibimet cum custodiénte se mílite.

Mansit autem biénio toto in suo condúcto; et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædicanſ Regnum Dei et docens quæ sunt de Dómino Iesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitiōne.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

Cantáte Dómino cáanticum novum,
quia mirabília fecit.

- Salvávit sibi déxtera eius,
et bráccium sanctum eius. **R.**
- 2** Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
- 3** Recordátus est misericórdia suæ
et veritatis suæ dómui Israel. **R.**
- Vidérunt omnes térmíni terræ
salutáre Dei nostri.
- 4** Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. **R.**
- 5** Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
- 6** in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. **R.**

Alleluia

R. Alleluia. **Y.** Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur;
te gloriósus Apostólorum chorus laudat,
Dómine. **R.** Alleluia.

Evangelium

Iube me venire ad te super aquas.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

14, 22-33

Postquam saturáta est turba, statim iussit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et, dimissis turbis, ascéndit in montem solus oráre. Véspere autem facto, solus erat ibi.

Navícula autem iam multis stádiis a terra distábat, flúctibus iactáta; erat enim contrárius ventus.

Quarta autem vigília noctis, venit ad eos ámbulans supra mare.

Discípuli autem, vidéntes eum supra mare ambulántem, turbáti sunt dicéntes: « Phantásma est »; et prætimóre clamavérunt.

Statímque Iesus locútus est eis, dicens: « Habéte fidúciam: ego sum, nolíte timére ».

Respóndens autem ei Petrus, dixit: « Dómine, si tu es, iube me venire ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ». Et descéndens Petrus de na-vícola, ambulávit super aquas et venit ad Iesum.

Videns vero ventum válidum tímuit, et cum co-písset mergi, clamávit dicens: « Dómine, salvum me fac ».

Contínuo autem Iesus, exténdens manum, appre-héndit eum, et ait illi: « Módicæ fídei, quare dubitásti? » Et, cum ascendíssent in navículam, cessávit ventus.

Qui autem in navícula erant, adoravérunt eum, di-céntes: « Vere Fílius Dei es ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera, Dómine, tuis altáribus adhibémus,
de beatórum apostólorum Petri et Pauli
sollemnitáibus gloriántes,
ut quantum sumus de nostro mérito formidántes,
tantum de tua benignitáte gloriémur salvandi.
Per Christum.

Præfatio: De dupli missione Petri et Pauli in Ecclesia.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Y. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia nos beáti apóstoli Petrus et Paulus
tua dispositióne lætificant:
hic princeps fídei confítendæ,
ille intellegéndæ clarus assérтор;
hic reliquiis Israel instituens Ecclésiam primitívam,
ille magíster et doctor géntium vocandárum.
Sic divérso consílio unam Christi famíliam congregántes,
par mundo venerábile, una coróna sociávit.
Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Vel præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem

Io 21, 15. 17

Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Dómine, tu ómnia nosti, tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Cælestibus sacraméntis, quæsumus, Dómine,
fidéles tuos corróbora,
quos Apostolórum doctrína illuminásti.
Per Christum.

13. DE S. PETRO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

Lc 22, 32

Dicit Dóminus Simóni Petro:
Ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua,
et tu aliquando convérsus, confírma fratres tuos.

Collecta

Deus, qui beáto Petro apóstolo tuo,
collátis clávibus regni cælestis,
ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti,
concéde, ut, intercessiónis eius auxilio,
a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.
Per Dóminum.

Lectio de festo Cathedræ S. Petri, die 22 februarii, ut indicantur infra:

Lectio prior, p. 1094, n. 13.
Psalmus responsorius, p. 1085.
Evangelium, p. 992, n. 1.

Super oblata

Oblatiónenem pópuli tui, quæsumus, Dómine,
súscipe propítius in commemoratióne beáti Petri apóstoli,
quem ad confitendum te Deum vivum tuúmque Fílium
secréta revelatióne docuísti,
et gloriósa fecísti passióne
Magístro suo testimónium perhibére. Per Christum.
Præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem

Mt 16, 16. 18

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respóndit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Post communionem

Ad convívium, Dómine, salútis admíssi,
beáti Petri apóstoli memóriam venerántes,
gratánter expóscimus,
ut Fílio tuo, qui solus verba vitæ habet,
iúgiter hæréamus,
quátenus oves gregis tui fidéles
ad pásca felíciter deducámur ætéerna. Per Christum.

14. DE S. PAULO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

2 Tim 1, 12; 4, 8

Scio cui crēdidi, et certus sum quia potens est
depósitum meum serváre in illum diem iustus iudex.

Collecta

Dómine Deus,
qui beátum Paulum apóstolum
ad prædicándum Evangélium mirabíliter designásti,
da fide mundum univérsum ímbui,
quam ipse coram régibus gentibúsque portávit,
ut iúgiter Ecclésia tua cápiat augmémentum. Per Dóminum.
Lectiones de festo Conversionis S. Pauli, die 25 ianuarii, ut infra:

Lectio prior*

*Exsurgens baptizare, et ablue peccata tua,
invocato Nomine Iesu.*

Léctio Actuum Apostolórum

22, 3-16

In diébus illis: Dixit Paulus ad pópulum:

« Ego sum vir Iudáeus, natus in Tarso Cíliciæ, enutrítus autem in ista civitáte, secus pedes Gamáiel, eruditus iuxta veritátem patérnæ Legis, æmulátor Dei, sicut et vos omnes estis hódie; qui hanc viam persecútus sum usque ad mortem, álligans et tradens in custódias viros ac mulíeres, sicut et princeps sacerdótum testimónium mihi reddit et omne concílum; a quibus et epístolas accípiens ad fratres, Damáscum pergébam, ut addúcerem et eos qui ibi essent, vinctos in Ierúsalem, uti puniréntur.

Factum est autem, eúnte me et appropinquánte Da-másco, circa médiam diem súbito de cælo circumfúlsit me lux copiosa, et décidi in terram et audívi vocem dicéntem mihi: " Saul, Saul, quid me perséqueris? "

Ego autem respóndi: " Quis es, Dómine? "

Dixítque ad me: " Ego sum Iesus Nazarénus, quem tu perséqueris ".

Et qui mecum erant lumen quidem vidérunt, vocem autem non audiérunt eius qui loquebátur mecum.

Et dixi: " Quid fáciam, Dómine? "

Dóminus autem dixit ad me: " Surgens vade Damáscum, et ibi tibi dicétur de ómnibus quæ statútum est tibi ut fáceres ".

Et, cum non vidérem præ claritatē lúminis illius, ad manum dedúcitus a comítibus veni Damáscum.

Ananías autem quidam, vir religiósus secúndum Le-gem, testimónium habens ab ómnibus habitántibus Iu-dáeis, véniens ad me et astans dixit mihi: " Saul frater, résponce ". Et ego eádem hora respéxi in eum.

At ille dixit: " Deus patrum nostrorum præordinávit te, ut cognósceres voluntátem eius, et vidéres Iustum, et audíres vocem ex ore eius; quia eris testis illi ad omnes hómines eórum quæ vidísti et audísti. Et nunc quid moráris? Exsúrgens baptizáre, et ablue peccáta tua, invocáto Nómíne ipsius ». — Verbum Dómini.

Vel

Ego sum Iesus, quem tu persequeris.

Léctio Actuum Apostolórum

9, 1-22

In diébus illis:

Saulus, adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiti ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas, ut, si quos

invenísset huius viæ, viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Ierúsalem.

Et, cum iter fáceret, cónsigit ut appropinquáret Da-másco; et súbito circumfúlsit eum lux de celo, et ca-dens in terram audívit vocem dicéntem sibi: « Saul, Saul, quid me perséqueris? »

Qui dixit: « Quis es, Dómine? »

Et ille: « Ego sum Iesús, quem tu perséqueris: sed surge et ingrédere civitátem, et dicétur tibi quid te opórteat fácerre ».

Viri autem illi qui comitabántur cum eo stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra; apertísque oculis, nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum; et erat tribus diébus non vi-dens, et non manducávit neque bibit.

Erat autem quidam discípulus Damásci nómine Ananías; et dixit ad illum in visu Dóminus: « Ananía! »

At ille ait: « Ecce ego, Dómine ».

Et Dóminus ad illum: « Surgens vade in vicum qui vocátur Rectus, et quære in domo Iudea Saulum nómine Tarsénum; ecce enim orat ». (Et vidit virum Ananíam nómine introeúntem et imponéntem sibi manus ut visum recipiat.)

Respóndit autem Ananías: « Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala sanctis tuis fécerit in Ierúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alli-gándi omnes qui ínvocant Nomen tuum ».

Dixit autem ad eum Dóminus: « Vade, quóniam vas electionis est mihi iste, ut portet Nomen meum coram géntibus et régibus et filiis Israel; ego enim osténdam illi, quanta opórteat eum pro Nómíne meo pati ».

Et ábiit Ananías, et introívit in domum, et impónens ei manus dixit: « Saul frater, Dóminus misit me, Iesus

qui appáruit tibi in via qua veniébas, ut vídeas et im-pleáris Spíritu Sancto ». Et conféstim cecidérunt ab ócu-lis eius tamquam squamæ, et visum recépit, et surgens baptizátus est. Et cum accepísset cibum confortátus est.

Fuit autem cum discípulis, qui erant Damásci, per dies áliquot. Et contínuo in synagógis prædicábát Iesum, quóniam hic est Filius Dei.

Stupébant autem omnes qui audiébant, et dicébant: « Nonne hic est qui expugnábat in Ierúsalem eos qui invocábant nomen istud, et huc ad hoc vénerat ut vincos illos dúceret ad príncipes sacerdótum? » Saulus autem magis convalescébat et confundébat Iudéos, qui habitá-bant Damásci, affírmans quóniam hic est Christus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (¶.: Mc 16, 15)

¶. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.

vel Allelúia.

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli, ¶.

quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérum. ¶.

Alleluia

Io 15, 16

¶. Allelúia. ¶. Ego vos elégi de mundo,
ut eátiſ et fructum afferátiſ,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
¶. Allelúia.

Evangelium

*Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-18

In illo témporte: Appárens Iesus Undecim, dixit eis:

« Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint haec sequéntur: in Nómine meo dæmónia éficient, linguis loquéntur novis, serpentes tollent, et, si mortiferum quid biberint, non eos nocébit; super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Illo nos, quásimus, Dómine, divína tractántes,
fídei lúmine Spíritus perfúndat,
quo beátum Paulum apóstolum
ad gloriæ tuæ propagatióne collustrávit.

Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem

Gal 2, 20

In fide vivo Fílli Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.

Post communionem

Cóporis et Sánguinis Fílli tui, Dómine,
communióne reféctis,
concéde, ut ipse Christus sit nobis vívere,

nihilque ab eius nos séparet caritáte,
et, beáto monénte Apóstolo,
in dilectione cum frátribus ambulémus.
Per Christum.

15. DE UNO SANCTO APOSTOLO

Dicitur Missa ut in eius festivitate. Si vero una cum alio Apóstolo celebratur, et textus Missæ minus concordant cum ipso, dicitur, cum colore rubro, Missa quæ sequitur.

Ant. ad introitum

Ps 95, 2-3

Annuntiáte de die in diem salutáre Dei,
annuntiáte inter gentes gloriā eius.

Collecta

Róbora in nobis, Dómine, fidem,
qua Fílio tuo beátus N. apóstolus sincéro ánimo adhæsit,
et præsta, ut, ipso deprecánte,
Ecclésia tua
cunctis géntibus salútis fiat sacraméntum.
Per Dóminum.

Sumuntur lectiones ut in eius festivitate. Si vero una cum alio Apóstolo celebratur, et textus lectionum Missæ minus concordant cum ipso, lectiones sumuntur de Missa Ss. Simonis et Judæ, die 28 octobris, ut supra, pp. 1830-1831.

Super oblata

Beáti N. apóstoli commemoratióne
tibi mónera deferéntes,
quásimus, Dómine,
ut, eius exémplo, digne Evangélio Christi conversántes,
fidei evangélicæ collaborémus.
Per Christum.

Præfatio II de Apostolis, p. 767.

Ant. ad communionem

Lc 22, 29-30

Ego dispóno vobis,
sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum,
ut edátis et bibáti super mensam meam in regno meo,
dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus salútis æternæ,
memóriam beáti N. apóstoli celebrántes,
quod sit nobis, quásumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futuræ.
Per Christum.

16. DE OMNIBUS SANCTIS

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti:
ídeo cum Christo exsultant sine fine.

Collecta

Deus, omnis fons sanctitatis,
fac nos in nostra unumquémque vocatióne
digne ambulare,
intercedéntibus Sanctis tuis,
quibus divisiones gratiarum in terra
et unam in cælo mercédem gloriósam contulisti.
Per Dóminum.

Lectiones de sollemnitate Omníum Sanctorum, die 1 novembris, ut infra:

Lectio prima

Vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

7, 2-4. 9-14

Ego Ioánnes vidi álterum ángelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem sigillum Dei vivi; et clamávit voce magna quáttuor ángelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: « Nolite nocére terræ neque mari neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum ». Et audívi númerum signatórum: centum quadraginta quáttuor mília signáti, ex omni tribu filiorum Israel.

Post hæc vidi: et ecce turba magna, quam dinumbrare nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tribubus et populis et linguis, stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in manib⁹ eórum, et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Et omnes ángeli stabant in circúitu throni et seniórum et quáttuor animálium; et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum dicéntes: « Amen. Benedíctio et glória et sapiéntia et gratiarum actio et honor et virtus et fortitudo Deo nostro in sǽculórum. Amen ».

Et respóndit unus de senióribus dicens mihi: « Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? »

Et dixi illi: « Dómine mi, tu scis ».

Et dixit mihi: « Hi sunt qui vénient de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in sanguine Agni ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: 6)

R. Hæc est generatio quæréntium fáciem tuam, Dómine.

- 1 Dómini est terra et plenitudo eius,
orbis terrarum et qui hábitant in eo.
- 2 Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. R.
- 3 Quis ascéndet in montem Domini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- 4 Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. R.
- 5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino,
et iustificatióne a Deo salutári suo.
- 6 Hæc est generatio quæréntium eum,
quæréntium fáciem Dei Iacob. R.

Lectio secunda

Videbimus Deum sicuti est.

Léctio Epístolæ primæ beati Ioánnis apóstoli 3, 1-3

Caríssimi:

Videte qualem caritatem dedit nobis Pater, ut filii
Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non
cognoscit nos, quia non cognovit eum.

Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum mani-
festatum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse ap-
paruerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum
sicuti est.

Et omnis qui habet spem hanc in eo, castificat se,
sicut ille castus est.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 11, 28

R. Allelúa. V. Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
R. Allelúa.

Evangelium

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum
sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens
os suum, docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsorum est Re-
gnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítunt iustitiam, quóniam
ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam conse-
quéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióne patiúntur propter iustitiam,
quóniam ipsorum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíixerint vobis, et persecuti vos
fuerint, et díixerint omne malum adversum vos, men-
tiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam
merces vestra copiosa est in cælis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
et concéde,
ut, quos iam crédimus de sua immortalitaté secúros,
sentiámus de nostra salúte sollicitos.

Per Christum.

Præfatio de Sanctis, pp. 768-769.

Ant. ad communionem

Mt 5, 8-10

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutióne patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Deus, qui nos uno pane réfics et una spe susténtas,
tua nos páriter grátia corróbora, ut omnes,
cum Sanctis tuis unum in Christo corpus et unus spíritus,
ad glóriam cum ipso resurgámus.

Per Christum.

MISSÆ DEFUNCTORUM

Quamvis integræ Missæ, cum suis antiphonis et orationibus, commoditatis causa, proponantur, omnes textus cum aliis commutari possunt, præsertim ad orationes quod attinet, mutatis tamen genere aut numero, pro cuiusvis circumstantiæ opportunitate.

Item in orationibus, quæ pro exequiis aut pro anniversario proponuntur, si in aliis circumstantiis adhibentur, omittantur verba, quæ minus apta evadant.

I. IN EXSEQUIIS

A

Ant. ad introitum

Cf. 4 Esd 2, 34-35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, Pater omnípotens,
cuius Fílium mórtuum fuísse et resurrexísse
fides nostra fatétur,
concéde propítius,
ut hoc mystério fámulus tuus N., qui in illo dormívit,
per illum resúrgere lætétur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere,
te súpplices exorámus pro fámulo tuo N.,
quem (hódie) ad te migráre iussísti,
ut, quia in te sperávit et crédidit,
concédas eum ad veram pátriam perdúci,
et gáudiis péfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Pro fámuli tui N. salúte
hóstias tibi, Dómine, suppliciter offérimus
tuam cleméntiam deprecántes,
ut, qui Fílium tuum pium Salvatórem esse non dubitávit,
misericórdem Iúdicem invéniat.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. 4 Esd 2, 35. 34

Lux æterna luceat eis, Dómine,
cum Sanctis tuis in æternum, quia pius es.
Réquiem æternam dona eis, Dómine,
et lux perpétua luceat eis,
cum Sanctis tuis in æternum, quia pius es.

Post communionem

Dómine Deus, cuius Fílius in sacraménto Córporis sui
viáticum nobis relíquit,
concéde propítius, ut per hoc frater noster N.
ad ipsam Christi pervéniat mensam æternam.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
ut ad illam pátriam revertátur,
ubi mors non est, ubi æternum gáudium persevérat.

Collecta

Deus, misericórdia peccatórum
et tuórum beatitúdo Sanctórum,
da, quásimus, fámulo tuo N.,
cuius depositiónis (hódie)
offícia humanitatis persolvimus,
cum eléctis tuis beáti múnéris portiónem,
ut eum, a mortalitatis néxibus absolútum,
in die resurrectiōnis ante fáciem tuam
præsentári concédas.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Adést, Dómine, quásimus,
pro fámulo tuo N.,
cuius in die depositiónis
hoc sacrificiúm tibi placatiónis offérimus,
ut, si qua ei peccáti mácula inhásit
aut vícium humánum infécit,
dono tuæ pietatis indúlgeas et abstérgreas.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus
Dómínum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitatis nostræ
configurátum cónpore claritatis suæ.

Post communionem

Præsta, quásimus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N.,
qui (hódie) de hoc século migrávit,
his sacrificiis purgátus et a peccátis expedítus,
resurrectiōnis suscipiat gáudia sempitérna.
Per Christum.

C. Aliæ orationes pro Missa exsequiali

Collecta

Deus, cui soli cópetit vitam post mortem præstare,
líbera fámulum tuum N. ab ómnibus peccátis,
ut, qui Christi tui resurrectiōnem crédidit,
témpore resurrectiōnis gloriósus tibi iungáatur.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et misericors Deus,
his sacrificiis áblue, quásimus, fámulum tuum N.,
a peccatis suis in sanguine Christi,
ut, quem mundasti aqua baptismatis,
indesinénter purifícies indulgéntia pietatis.
Per Christum.

Post communionem

Sumpto sacramento Unigeniti tui,
qui pro nobis immolatus resurrexit in glória,
te, Dómine, suppliciter exorámus pro fámulo tuo N.,
ut, paschálibus mystériis mundátus,
futuræ resurrectiōnis múnere gloriétur.
Per Christum.

II. IN ANNIVERSARIO**A****Ant. ad introitum**

Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab oculis eorum,
et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor,
neque dolor erit ultra, quia prima transíerunt.

Collecta

Deus, glória fidélium et vita iustórum,
cuius Fílli morte et resurrectiōne redémpti sumus,
propitiare fámulo tuo N.,
ut, qui resurrectiōnis nostrae mystérium agnóvit,
æternæ beatitúdinis gáudia percípere mereátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Múnera, quásimus, Dómine,
quæ tibi pro fámulo tuo N. offérimus,
placátus inténde,
ut, remédiis purgátus cælestibus,
in tua glória semper vivus sit et beátus.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Io 11, 25; 3, 36; 5, 24

Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus.
Qui credit in me,
habet vitam æternam,
et in iudiciū non venit,
sed tránsiet de morte ad vitam.

Post communionem

Sacris reparati mystériis,
te, Dómine, suppliciter exorámus,
ut fámulus N., a delictis ómnibus emundátus,
æterno resurrectiōnis múnere ditári mereátur.
Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Dómine Iesu, concéde réquiem æternam eis,
pro quibus tuum pretiósus effudisti Sanguinem.

Collecta

Quásimus, Dómine, ut fámulo tuo N.,
cuius depositiōnis diem commemorámus,

orem misericordiae tuæ perennem infundas,
et Sanctorum tuorum largiri digneris consortium.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Adesto, Domine, supplicationibus nostris
pro fâmulo tuo N.,
cuius hodie annua dies agitur,
ut, per hoc sacrificium propitiationis et laudis,
eum Sanctorum tuorum consortio sociare digneris.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Qui es, Domine, requies post laborem,
qui es vita post mortem,
tu dona eis requiem sempiternam.

Post communionem

Précibus nostris et sacrificiis, Domine,
pro fâmulo tuo N. benignè suscepisti,
te supplices deprecâmus,
ut, si quæ ei masculæ peccati adhaeserunt,
remissionis tuæ misericordia deleantur.
Per Christum.

C. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Concede, quæsumus, Domine,
per beatam Filii tui passionem,
fâmulo tuo N. remissionem,

quam semper optavit, peccatorum,
ut, te in veritate cognoscens,
visione tua iugiter perfrui mereatur.
Per Dominum.

Super oblata

Sacrificium tibi, Domine, pro fâmulo tuo N.
suppliciter offerimus,
ut, qui te iam dono tuæ illuminationis agnoverit,
tibi adhaerere perpetuo lætetur.
Per Christum.

Post communionem

Repleti alimonia reparatiæ et vitae, quæsumus, Domine,
ut per eam frater noster N.,
ab omnibus peccatis emundatus,
ad caeleste valeat transire consortium.
Per Christum.

D. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Deus indulgentiarum, da fâmulo tuo N.,
cuius anniversarium depositiæ diem celebrâmus,
refrigerii sedem, quietis beatitudinem
et lumen claritatem.
Per Dominum.

Super oblata

Supplicatio tibi nostra, Domine,
et grata pariter exsistat oblationis,
ut fâmulo tuo N., pro cuius salute defertur,
plenitudinem tuæ redemptiæ acquirat.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N.,
pro quo hoc sacrificium tuæ obtúlimus maiestáti,
per huius virtútem sacraménti
a peccátis ómnibus expiátus,
lucis perpétuæ, te miseránte, recípiat beatitúdinem.
Per Christum.

III. IN VARIIS COMMEMORATIONIBUS**A. Pro uno defuncto****Ant. ad introitum**

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
ut ad illam pátriam revertátur,
ubi mors non est, ubi gáudium ætérnum persevérat.

Collecta

Deus, Pater omnípotens,
qui nos crucis mystério confirmásti
et Fílii tui resurrectiónis sacraménto signásti,
concéde propitiús fámulo tuo N.,
ut, mortalitatis nánibus expedítus,
electórum tuórum aggregétur consórtio.
Per Dóminum.

Vel:

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras,
quibus misericordiam tuam súpplices deprecámur,
ut fámulum tuum N.,
quem in hoc sǽculo tuo pópulo misericórditer aggégasti,

Pro uno defuncto

in pacis ac lucis regióne constítuas,
et Sanctórum tuórum concédas esse consórtem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Propitiáre, quæsumus, Dómine, fámulo tuo N.,
pro quo hóstiam tibi laudis immolámus,
te suppliciter deprecántes,
ut, per hæc piæ placatiónis offícia,
resúrgere mereátur ad vitam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Io 6, 37

Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet, dicit Dóminus,
et eum qui venit ad me, non eiciam foras.

Post communionem

Vitálibus refécti sacraméntis, quæsumus, Dómine,
ut frater noster N.,
quem testaménti tui partícipem effecísti,
huius mystérii purificátus virtúte,
in pace Christi sine fine lătétur.
Per Christum.

B. Pro uno defuncto**Ant. ad introitum**

Iob 19, 25. 26

Scio quod Redémptor meus vivit,
et in novíssimo die de terra surrectúrus sum,
et in carne mea vidébo Deum meum.

Collecta

Absólve, quésumus, Dómine, fámulum tuum N.
ab omni vínculo delictórum,
ut, qui in hoc sǽculo Christo mérit conformári,
in resurrectiónis glória
inter Sanctos tuos resuscitátus respíret.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Annue nobis, quésumus, Dómine,
ut fámulo tuo N. hæc prosit oblátio,
quam immolándo, totius mundi tribuísti relaxári delicta.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. Io 6, 50

Hic est panis de cælo descéndens, dicit Dóminus;
si quis ex ipso manducáverit, non moriétur in æténum.

Post communionem

Prosit, quésumus, Dómine, fámulo tuo N.
sacrificium Ecclésiae tuæ,
ut, cum Sanctis, Christi consórtium invéniat,
cuius misericórdia consecútus est sacraméntum.
Per Christum.

C. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis**Ant. ad introitum**

Dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam
et imple splendóribus ánimas eórum.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
ad cælestia transíre fecísti,
concéde fámulis tuis (N. et N.),
ut, huius vitæ mortalitaté devícta,
te condítórem et redemptórem
possint perpétuo contemplári.
Per Dóminum.

Vel:

Fidélium, Deus, ómnium códitor et redémptor,
fámulis tuis remissióne cunctórum tríbue peccatórum,
ut indulgentiam, quam semper optavérunt,
piis supplicatióibus consequántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Hóstias, quésumus, Dómine,
quas tibi pro fámulis tuis offérimus,
propitiátus inténde,
ut, quibus fídei christiánæ méritum contulísti,
dones et præmíum.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

1 Io 4, 9

Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Multíplica, Dómine, his sacrificiis suscéptis,
super fámulos tuos defúctos misericórdiam tuam,

et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternórum plenitúdinem gaudiórum.
Per Christum.

Vel:

Fámulis tuis, quésumus, Dómine,
orátió profíciat supplicántium,
ut eos, his sacrificiis, et a peccátis ómnibus éxuas,
et ætérnæ salvatiónis fáciás esse partícipes.
Per Christum.

D. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
ut omnis qui credit in ipsum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
vita mortálium et exsultatió Sanctórum,
te súpplices exorámus pro fámulis tuis (**N.** et **N.**),
ut, mortalitatis néxibus expedíti,
regnum tuum in glória possídeant sempitérna.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui vivórum domináris simul et defunctórum,
omniúmque miseréris,
te supplíciter exorámus,
ut, pro quibus effúndimus preces,
pietatis tuæ cleméntia

delictórum suórum véniam consequántur,
et de te beáti congáudeant ac te sine fine colláudent.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Pro fámulis tuis **N.** et **N.**
et ómnibus in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,
ut, per hoc sacrificiúm singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritatis suæ.

Post communionem

Divína participántes mystéria,
quésumus, omnípotens Deus,
ut hæc éadem nobis profícient ad salútem,
et fámulis tuis defunctis,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
prosint ad indulgéntiam.
Per Christum.

E. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum

Ap 14, 13

Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Amodo requiéscant a labóribus suis:
ópera enim illórum sequúntur illos.

Collecta

Deus, cuius miseratione fidèles requiescant,
fámulis tuis N. et N. et omnibus in Christo quiescentibus
da propitius veniam peccatórum,
ut, a cunctis reatibus absolúti,
Christi tui resurrecti socientur.
Qui tecum vivit.

Vel:

Quásumus, Dómine,
fámulis tuis defunctis misericordiam concéde perpétuam,
ut eis proficiat in æternum
quod in te speraverunt et credidérunt.
Per Dóminum.

Lectio ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Múnera, Dómine, quásumus,
quæ pro tuorū réquie famulorū offérimus,
placátus inténde,
ut, per hæc salútis humánæ subsídia,
tuorū númerō redemptórū sorte perpétua censeántur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Pro quorum memória Corpus et Sanguis Christi súmitur,
dona eis, Dómine, réquiem sempiternam.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, redemptiōnis sacramenta,
tuam cleméntiam obsecrántes,
ut, te miserante, nobis viventibus tutélam obtíneant,
et defunctis nostris veniam sempiternam.
Per Christum.

Vel:

Invéniant, quásumus, Dómine, fámuli tui,
omnésque in Christo quiescentes,
lucis æternæ consórtium,
qui, in hac luce pósiti, tuum consecuti sunt sacraméntum.
Per Christum.

IV. ORATIONES PRO DEFUNCTIS**1. PRO PAPA****A****Collecta**

Deus, fidélis remunerátor animarum,
præsta, ut fámulus tuus Papa noster N.,
quem Petri constituisti vicárium
et Ecclésiae tuae pastórem,
gratiæ et miserationis tuae mystériis,
quæ fidénter dispensávit in terris,
lætánter apud te perpétuo fruátur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Quásumus, Dómine, ut, per hæc piæ placatiōnis officia,
fámulum tuum Papam nostrum N.
beáta retribúcio comitétur,
et misericordia tua nobis gratiæ dona conciliet.
Per Christum.

Post communionem

Divinæ tuae communiōnis refécti sacraméntis,
quásumus, Dómine,
ut fámulus tuus Papa noster N.

quem Ecclésiæ tuæ
visibile voluísti fundaméntum unitátis in terris,
beatitúdini gregis tui felíciter aggregétur.
Per Christum.

B**Collecta**

Deus, qui Ecclésiæ tuæ fámulum tuum Papam nostrum N.
ineffábili tua dispositióne præsse voluísti,
præsta, quásumus, ut, qui Fílii tui vices gerébat in terris,
ab ipso in glória recipiátur ætérrna.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, supplicántis Ecclésiæ respice propítius,
et, huius sacrificii virtúte, concéde,
ut fámulus tuus Papa noster N.,
quem sacerdótem magnum tuo gregi præfecísti,
in electórum tuórum número constítuas sacerdótum.
Per Christum.

Post communionem

Caritatis tuæ, Dómine, suméntes sacra subsídia,
quásumus, ut fámulus tuus Papa noster N.
misericórdiam tuam in Sanctórum glória
perpétuo colláudet, qui fidélis éxstítit
mysteriorum tuórum dispensátor in terris.
Per Christum.

C**Collecta**

Deus, immortális pastor animárum,
respice pópulum supplicántem, et præsta,
ut fámulus tuus Papa noster N.

qui Ecclésiæ tuæ in caritáte præfuit,
fidélis dispensatóris remuneratiónem
cum grege sibi crédito misericórditer consequátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatióne pacíficam pópuli tui, quásumus, Dómine,
propítius intuérē,
qua fámulum tuum Papam nostrum N.
tuæ misericórdiaæ fidénter committimus, et præsta,
ut, qui tuæ caritatis et pacis
in humána família fuit instruméntum,
eárum fructu cum Sanctis tuis perpétuo létári mereátur.
Per Christum.

Post communionem

Ad mensam ætérrni accedéntes convívii,
misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo Papa nostro N.
suppliciter implorámus,
ut veritatis possessióne tandem congáudeat,
in qua pópulum tuum fidénter confirmávit.
Per Christum.

2. PRO EPISCOPO**A. Pro Episcopo diæcesano****Collecta**

Da, quásumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N. epíscopus noster,
cui familiæ tuæ curam tradidísti,
cum multíplici labórís fructu
gáudia Dómini sui ingrediátur ætérrna.
Per Dóminum.

quem Ecclésiæ tuæ
visibile voluísti fundaméntum unitátis in terris,
beatitúdini gregis tui felíciter aggregétur.
Per Christum.

B**Collecta**

Deus, qui Ecclésiæ tuæ fámulum tuum Papam nostrum N.
ineffábili tua dispositióne præsse voluísti,
præsta, quásumus, ut, qui Fílli tui vices gerébat in terris,
ab ipso in glória recipiátur ætérrna.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, supplicántis Ecclésiæ respice propítius,
et, huius sacrificii virtúte, concéde,
ut fámulus tuus Papa noster N.,
quem sacerdótem magnum tuo gregi præfecísti,
in electórum tuórum número constitúas sacerdótum.
Per Christum.

Post communionem

Caritatis tuæ, Dómine, suméntes sacra subsídia,
quásumus, ut fámulus tuus Papa noster N.
misericórdiam tuam in Sanctórum glória
perpétuo colláudet, qui fidélis exstítit
mysteriorum tuórum dispensátor in terris.
Per Christum.

C**Collecta**

Deus, immortális pastor animárum,
respice pópulum supplicántem, et præsta,
ut fámulus tuus Papa noster N.

qui Ecclésiæ tuæ in caritaté préfuit,
fidélis dispensatóris remuneratióne
cum grege sibi crédito misericórditer consequátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatióne pacíficam pópuli tui, quásumus, Dómine,
propítius intuére,
qua fámulum tuum Papam nostrum N.
tuæ misericórdiæ fidénter committimus, et præsta,
ut, qui tuæ caritatis et pacis
in humána família fuit instruméntum,
eárum fructu cum Sanctis tuis perpétuo létári mereátur.
Per Christum.

Post communionem

Ad mensam ætérrni accedéntes convívii,
misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo Papa nostro N.
supplíciter implorámus,
ut veritatis possessiōne tandem congáudeat,
in qua pópulum tuum fidénter confirmávit.
Per Christum.

2. PRO EPISCOPO**A. Pro Episcopo diócesano****Collecta**

Da, quásumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N. epíscopus noster,
cui familiæ tuæ curam tradidísti,
cum multíplici labórís fructu
gáudia Dómini sui ingrediátur ætérrna.
Per Dóminum.

Super oblata

Imménsam cleméntiam tuam, Dómine,
supplíciter implorámus,
ut hoc sacrificíum,
quod fámlulus tuus N. epíscopus noster,
dum esset in córpore,
maiestáti tuæ pro salúte fidélium óbtulit,
ipsi nunc prosit ad véniam.
Per Christum.

Post communionem

Prosit, quásumus, Dómine,
fámulo tuo N. epíscopo nostro
misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia,
ut Christi, in quo sperávit et quem prædicávit,
æténum cápiat, his sacrificiis, consórtium.
Per Christum.

B. Pro allo Episcopo**Collecta**

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes
fámlulum tuum N. epíscopum (*vel* cardinálem)
pontificáli fecísti dignitaté vigére,
præsta, quásumus,
ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quásumus,
pro fámulo tuo N. epíscopo (*vel* cardináli)
quas tibi offérimus hóstias,
ut, cui in hoc sǽculo pontificále donásti méritum,
in cælesti regno
Sanctórum tuórum iúbeas iungi consórtio.
Per Christum.

Post communionem

Quásumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut fámlulum tuum N. epíscopum (*vel* cardinálem),
quem in terris pro Christo legatióne fungi tribuísti,
his emundátum sacrificiis,
consedere fáciás in cælestibus cum ipso.
Per Christum.

3. PRO SACERDOTE**A****Collecta**

Præsta, quásumus, Dómine,
ut fámlulus tuus N. sacérdos,
quem in hoc sǽculo commorántem
sacris munéribus decorásti,
in cælesti sede gloriósus semper exsultet.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quásumus, omnípotens Deus,
ut fámlulus tuus N. sacérdos,
per hæc sancta mystéria,
conspéctu semper claro conspíciat
quæ hic fidéliter ministrávit.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis salutáribus sacraméntis,
implorámus, Deus, cleméntiam tuam,
ut fámlulum tuum N. sacerdótem,
quem fecísti mysteriórum tuórum dispensatórem in terris,
eórum fáciás in cælis apérta veritáte nutríri.
Per Christum.

B**Collecta**

Preces nostras, quæsumus, Dómine,
quas pro fámuli tui **N.** sacerdótis salúte
suppliciter deférimus,
propitiátus exáudi,
ut, qui nómini tuo ministérium fidéle depéndit,
perpétua Sanctórum tuórum societáte lätetur.
Per Dóminum.

Super oblata

Quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut hoc sacrificium servítutis nostræ,
pro fámulo tuo **N.** sacerdóte oblátum,
ipsi nunc prosit ad véniam,
qui illud in Ecclésia devóta tibi mente exhibuit.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ cælestis alimónia refécti,
te, Dómine, suppliciter exorámus,
ut, huius virtúte sacrificii,
fámulus tuus **N.** sacérdos
ante conspéctum tuum semper exsúltet,
qui in Ecclésia tua fidéliter ministrávit.
Per Christum.

4. PRO DIACONO**Collecta**

Concédé, quæsumus, misericors Deus,
fámulo tuo **N.** diácono felicitatís ætérnæ consórterium,
cui donásti in Ecclésia tua cónsequi ministérium.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, fámulo tuo **N.** diácono,
pro cuius salúte hoc tibi sacrificium offérimus,
ut, sicut Christo Filio tuo ministrávit in carne,
cum fidélibus servis exsúrgat in glóriam sempitérnam.
Per Christum.

Post communionem

Munéribus sacrí repléti,
te, Dómine, humíliter deprecámur,
ut per hoc sacrificium fámulum tuum **N.** diáconum,
quem inter servos Ecclésiae tuæ vocásti,
a mortis vínculis absolútum,
cum iis qui bene ministravérunt partem recipere
et in gáudium tuum intráre benígne concédas.
Per Christum.

5. PRO RELIGIOSO**Collecta**

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus **N.**,
qui pro Christi amore perféctæ caritatis viam percúrrit,
in advéntu glóriæ tuæ lätetur,
et cum frátribus suis
de regni tui beatitúdine gáudeat sempitérna.
Per Dóminum.

6. PRO UNO DEFUNCTO**A****Collecta**

Deus, apud quem mórtui vivunt
et in quo Sancti tui plena felicitate lätántur,
præsta supplicántibus nobis,

ut fámlus tuus N.,
qui nunc temporáli huius mundi lúmine caret,
ætérrae tuæ lucis solátio perfruátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Pláceat tibi, Dómine, sacrificii præséntis oblátio,
ut fámlus tuus N.,
peccatórum véniam, quam quæsívit,
te miseránte invéniens,
cum Sanctis tuis semper exsúltet,
et glóriam tuam in ætérnum colláudeat.
Per Christum.

Post communionem

Suménta dona cælestia, grátias tibi, Dómine, reférimus,
humíliter deprecántes, ut fámlus tuus N.,
per Fílii tui passióinem a peccatórum vínculis absolútus,
felíciter váleat ad te pervenire.
Per Christum.

B**Collecta**

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ,
et fámlum tuum N. gáudia æterna suscípiant,
ut, quem ad imáginem tuam creáre dignátus es
et adoptiónis partícipem fecísti,
iúbeas hereditatís tuæ esse consórtem.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatióne nostram, quæsumus, Dómine,
quam pro fámlu tuo N. fidénter exhibémus,
placátus accípiás.

ut ei per hoc sacrificium,
quod cunctis esse remédiū singuláre voluísti,
salútem tríbuas sempítérnam. Per Christum.

Post communionem

Recreáti sacri múnéris alimónia, quæsumus, Dómine,
ut frater noster N., mortis vínculis absolútus,
resurrectionis Filii tui participatióne lætétur.
Per Christum.

C**Collecta**

Inclína, Dómine, précibus nostris aures tuæ pietatis,
et fámulo tuo N.
remissióne ómnium tríbue peccatórum,
ut in resurrectiōne die vivat,
et in lucis amoenitáte requiéscat.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens sempítérne Deus,
cuius Fílius panem vitæ nobis prábuit semetípsum,
et Sánguinem suum in pócule salútis effúdit,
miserére fámuli tui N.,
ut, quod tibi offérimus, sit illi causa salútis.
Per Christum.

Post communionem

Ætérrae pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus pro fámlu tuo N.,
ut, mortálibus néxib⁹ expeditus,
redemptórum possit adunári consórtio.
Per Christum.

7. PRO IUVENE DEFUNCTO

Collecta

Deus, qui ómnium hóminum vitam
moderáris et témpora,
hunc fámulum tuum N.,
quem consummátum in brevi deflémus,
tibi humíliter commendámus,
ut in beatitúdine domus tuæ
perénni fáciás iuventúte vigére.
Per Dóminum.

8. PRO DEFUNCTO
QUI IN SERVITIO EVANGELII LABORAVIT

Collecta

Misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo N. súpplices deprecámur,
ut, qui pro Evangélio dilatándo allaborávit assíduus,
ad prémia regni mereátur intráre secúrus.
Per Dóminum.

9. PRO DEFUNCTO
POST LONGAM INFIRMITATEM CONSUMPTO

Collecta

Deus, qui fámulo tuo N. dedísti
in ærúmnis tibi et infirmitáte servíre,
concéde, quésumus,
ut, qui Fílli tui secútus est patiéntiæ documéntum,
eiúsdem gloriæ consequátur et prémium.
Per Dóminum.

10. PRO DEFUNCTO
REPENTINA MORTE SUBLATO

Collecta

Imménsam, Dómine, tuæ bonitátis osténde virtútem,
ut, qui fratrem nostrum N.
repentína flemus morte sublátum,
ad tuum confidámus transísse consórtium.
Per Dóminum.

11. PRO PLURIBUS DEFUNCTIS

A

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis N. et N.,
ut, quos regeneratiónis fonte mundásti,
ad cælestis vitæ beatitúdinem fáciás pervenire.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámulis tuis N. et N., Dómine,
tibi sacrificíum offeréntes,
súpplices exorámus,
ut ad tuam misericórdiam illis conferéndam perpétuam
dignánter vota nostra perfícias.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cælestibus sacraméntis,
tuam clemétiā humíliter deprecámur,
ut fámuli tui,
percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
regnum tuum introíre,
teque in æténum mereántur collaudáre.
Per Christum.

B**Collecta**

Tibi, Dómine, commendámus fámulos tuos N. et N., ut defúncti sǽculo tibi vivant, et quæ, per fragilitátem carnis, peccáta in mundi conversatióne commisérunt, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérgere.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis N. et N., pro quibus tibi hóstias placatiónis offérimus, et quia in hac vita tibi mansérunt fidéles, apud te pia illis retríbútio donétur.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut fámulos tuos, per huius sacraménti virtútem, in congregatióne iustórum ætérrnae beatitúdinis iúbeas esse consórtes.
Per Christum.

C**Collecta**

Omnípotens sempitérne Deus, cui numquam sine spe misericórdiaë supplicátur, propitiáre fámulis tuis N. et N., ut, qui de hac vita in tui nómínis confessióne discessérunt, Sanctórum tuórum número fáciás aggregári.
Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus, cuius Fílius se tibi óbtulit hóstiam vivam, áccipe, quæsumus, Ecclésiæ tuæ sacrificium, ut fábuli tui N. et N., a peccátis ómnibus absolúti, ad prǽmium immortalitátis mereántur pertingere.
Per Christum.

Post communionem

Puríficent nos, quæsumus, omnípotens et misericors Deus, sacraménta quæ súmpsimus, et præsta, ut hoc sacrificium sit nobis intercéssio ad véniā, sit fragilium fortítudo, sit in ómnibus firmaméntum, sit vivis atque defúnctis remissio ómnium peccatórum, et pignus redemptiōnis ætérrnæ.
Per Christum.

12. PRO CONIUGIBUS DEFUNCTIS**Collecta**

Fámulos tuos N. et N., quæsumus, Dómine, miserátus absólve, ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit, in ætérrna, tuæ caritatis plenitudo coniúngat.
Per Dóminum.

Vel (pro uno tantum coniuge defuncto):

Fámulum tuum (Fámulam tuam) N., quæsumus, Dómine, miserátus absólve, et fámulum tuum (fámulum tuum) N.

continua pietate custodi,
ut quos coniugalis amor in hac vita fideleriter sociavit,
in aeterna, tuae caritatis plenitudo coniungat.
Per Dominum.

13. PRO PARENTIBUS

Collecta

Deus, qui nos patrem et matrem honorare praecepisti,
miserere clementer patri et matri meae
(parentibus nostris),
eorumque peccata dimitte,
meque (nosque) eos in aeternae claritatis gaudio
fac videre.
Per Dominum.

Super oblata

Suscipe sacrificium, Domine,
quod tibi pro patre et matre mea
(parentibus nostris) offerimus,
eisque gaudium sempiternum
in regione vivorum concede,
meque (nosque) cum illis
felicitati Sanctorum coniunge.
Per Christum.

Post communionem

Caellestis participatio sacramenti,
quemesumus, Domine,
patri et matri meae (parentibus nostris)
requiem et lucem obtineat perpetuam,
meque (nosque) cum illis gloria tua satissem
Per Christum.

14. PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS,
PROPINQUIS ET BENEFATORIBUS

Collecta

Deus, veniae largitor et humanae salutis amator,
quemesumus clementiam tuam,
ut nostrae congregacionis fratres,
propinquos et benefactores,
qui ex hoc seculo transierunt,
beata Maria semper Virgine intercedente
cum omnibus Sanctis tuis,
ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.
Per Dominum.

Super oblata

Deus, cuius misericordiae non est númerus,
suscipe propitius preces humilitatis nostrae,
et animabus fratrum,
propinquorum et beneficiorum nostrorum,
per haec sacramenta salutis nostrae,
cunctorum remissionem tribue peccatorum.
Per Christum.

Post communionem

Presta, quemesumus, omnipotens et misericors Deus,
ut animae fratrum, propinquorum
et beneficiorum nostrorum,
pro quibus hoc sacrificium laudis
tuae obtulimus maiestati,
per huius virtutem sacramenti
a peccatis omnibus expiatae,
lucis perpetuae, te miserante, recipiant beatitudinem.
Per Christum.

Lectio prima

1

Scio quod Redemptor meus vivit

Léctio libri Iob

19, 1. 23-27 a

Respóndens Iob dixit: « Quis mihi tribuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stilo férreo, et plumbi lámina vel celte sculpántur in sílice?

Scio enim quod redémpтор meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum. Et rursum circúm-dabor pelle mea et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 26, 1. 4. 7 et 8 b et 9 a. 13-14 (R.: 13)

- ¶ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
- ¶ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.
- ¶ Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómni bus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini et vísitem templum eius. R.
- ¶ Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.
- ¶ Fáciem tuam, Dómine, requíram.
- ¶ Ne avértas fáciem tuam a me. R.
- ¶ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
- ¶ Exspécta Dóminum, viriliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

Lectio prima

1881

2

Quasi holocausti hostiam accepit illos.

Léctio libri Sapiéntiæ

3, 1-9

Iustórum ánime in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et aestimáta est afflícção éxitus illórum, et quod a nobis est iter, extermínium; illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitaté plena est.

In paucis vexáti in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocausti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Fulgébunt iusti et tamquam scintillæ in arundinéto discúrrent; iudicábunt natiónes et dominabúntur pópu lis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confidunt in illo intellegent veritátem, et fidéles in dilectione acquiéscēt illi, quóniam donum et pax est éléctis eius. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio libri Sapiéntiæ

3, 1-6. 9

Iustórum ánime in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et aestimáta est afflícchio éxitus illórum, et quod a nobis est iter, extermínium; illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitaté plena est.

In paucis vexáti in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Qui confídunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectione acquiéscēt illi, quóniam donum et pax est électis eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 114, 5 et 6; 115, 10-11. 15-16 ac (R.: Ps 114, 9)

R. Ambulábo coram Dómino in régione vivéntium.
vel Alleluia.

- 5 Misericors Dóminus et iustus,
et Deus noster miseréatur.
- 6 Custodiens párvulos Dóminus;
humiliátus sum, et salvum me fáciēt. R.
- 10 Crédidi, étiam cum locútus sum:
« Ego humiliátus sum nimis ».
- 11 Ego dixi in trepidatióne mea:
« Omnis homo mendax ». R.
- 15 Pretiosa in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- 16 O Dómine, ego servus tuus.
Dirupisti víncula mea. R.

3

Ætas senectutis vita immaculata

Léctio libri Sapiéntiæ

4, 7-15

Iustus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit; senéctus enim venerábilis est non diutúrna neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta.

Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est: raptus est, ne malitia mutáret inteléctum eius, aut ne fíctio decíperet ánimag ilíus; fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, et inconstántia concupiscéntiae transvértit sensum sine malitia.

Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus, propter hoc proprávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Pópuli autem vidéntes et non intellegéntes, nec ponéntes in præcordiis tália, quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos eius et respéctus in électos ilíus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 4 a b)

R. Si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimag meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiae propter nomen suum R.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

4

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaiae prophétæ

25, 6 a. 7-9

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et opprórium pópuli sui áuferet de univérsa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábít nos; iste Dóminus, sustinúimus eum: exsultábimus et lætábimur in salutári eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
² in páscois viréntibus me collocávit,
 super aquas quiétis edúxit me,
³ ánimam meam refécit.
 Dedúxit me super sémitas iustítiae propter nomen suum R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
 non timébo mala, quóniam tu mecum es.
 Virga tua et báculus tuus
 ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
 advérsus eos qui tríbulant me;

Lectio prima

1885

impinguásti in óleo caput meum,
 et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me ómnibus diébus vitæ meæ,
 et inhabitábo in domo Dómini
 in longitúdinem diérum. R.

5

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentationum

3, 17-26

Repúlsa est a pace áнима mea, oblítus sum bonórum,
 et dixi: « Périit finis meus, et spes mea a Dómino ».

Recordáre paupertatis et transgressiónis meæ, ab-
 sínthii et fellis; memória memor ero et tabéscet in me
 áнима mea: hæc récolens in corde meo, ídeo sperábo.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti,
 quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo,
 multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit áнима mea; propterea
 exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ
 quærénti illum; bonus est præstolári cum siléntio sa-
 lutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 6-7 bc. 17-18. 20-21 (R.: 3 b)

R. Qui sústinent te, Dómine, non confundéntur.
 Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
 et misericordiarum tuárum, quóniam a sáculo sunt.
 Secúndum misericordiam tuam meménto mei tu,
 propter bonitátem tuam, Dómine. R.

- ¹⁷ Diláta angústias cordis mei,
et de necessitatibus meis érue me.
¹⁸ Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte univérsa delicta mea. R.
²⁰ Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
²¹ Innocéntia et équitas custódiant me,
quia sustínui te. R.

6

Qui dormiunt in terræ pulvere evigilabunt.

Léctio libri Daniélis prophétæ

12, 1-3

In diébus illis, ego Dániel lugébam, et audívi hoc verbum Dómini: « In témpore illo consúrget Míchael princeps magnus, qui stat pro filiis pópuli tui; et véniat tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes esse cœpérunt usque ad tempus illud.

Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit scriptus in libro.

Et multi de his qui dórmunt in terræ púlvore evi-gilabunt: álii in vitam ætérnam, et álii in opprórium, ut vídeant semper.

Qui autem docti fúerint fulgébunt quasi splendor firmaménti, et qui ad iustítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 41, 2. 3. 5 bcd (R.: 3 a)

R. Sitívit áнима mea ad Deum vivum.

- ² Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat áнима mea ad te, Deus. R.

- ³ Sitívit áнима mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? R.
⁵ Quóniam transíbam in locum tabernáculi admirábilis
usque ad domum Dei,
in voce exultatiónis et confessiónis. R.

7

Bene et religiose de resurrectione cogitans.

Léctio libri secúndi Machabæórum

12, 43-46

In diébus illis:

Facta collatióne, duódecim mília drachmas argénti misit Iudas, princeps Israel, Ierosólyman offérrti pro peccátis mortuórum sacrificiúm, bene et religiose de resurrectiōne cágitans (nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur et vanum oráre pro mórtuis), et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitióinem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam.

Sancta ergo et salúbris est cogitatió pro defúnctis exoráre, ut a peccátis solvántur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 8 et 10. 13-14. 15-16. 17-18 (R.: Ps 36, 39 a)

R. Salus iustórum a Dómino.

⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. R.

¹³ Quómodo miserérbatur pater filiórum,
miséritus est Dóminus timéntibus se.

- ¹⁴ Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. R.
¹⁵ Homo sicut fenum dies eius,
tamquam flos agri sic efflorébit.
¹⁶ Spirat ventus in illum, et non subsístet,
et non cognóscet eum ámplius locus eius. R.
¹⁷ Misericórdia autem Dómini ab ætérrno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illiús in filiós filiórūm;
¹⁸ in eos qui servant testaméntum eius,
et mémoires sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea. R.

Lectio secunda

1

*Iustificati in sanguine ipsius, salvi erimus
ab ira per ipsum.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

5, 5-11

Fratres:

Spes non confúndit, quia cáritas Dei diffusa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et audeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est.

Multo ígitur magis iustificáti in sanguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Sí enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílli eius, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur

in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliáti accépimus.
Verbum Dómini.

2

Ubi abundavit peccatum, superabundavit gratia.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

5, 17-21

Fratres:

Si unius delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiae et donatiónis iustítiae accípiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur, sicut per unius delíctum in omnes hómines in condemnatióne, sic et per unius iustítiam in omnes hómines in iustificatióne vitæ.

Sicut enim per inobediéntiam unius hóminis, peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unius obcedéntiam iusti constituéntur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delíctum.

Ubi autem abundávit peccátum, superabundávit grácia; ut, sicut regnávit peccátum in morte, ita et grátia regnet per iustítiam in vitam ætérnam, per Iesum Christum Dóminum nostrum. — Verbum Dómini.

3

*

In novitate vitæ ambulemus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños 6, 3-9

Fratres:

Ignoráti quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Conseptúti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quem-

ádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectiónis érimus. Hoc scíentes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruáatur corpus peccáti, et ultra non servíamus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, scíentes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños
6, 3-4. 8-9

Fratres:

Ignorátiis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, scíentes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

4

Exspectantes redempcionem corporis nostri.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños
8, 14-23

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi filii Dei sunt.

Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timórem, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórū, in quo clamámus: « Abba, Pater ». Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus filii Dei.

Si autem filii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur.

Exístimo enim quod non sunt condignæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelánta est in nobis. Nam exspectatió creatúræ revelatióne filiórū Dei exspectat.

Vanitati enim creatúra subiécta est, non volens sed propter eum qui subiécit, in spe; quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiόnis in libertátem glóriæ filiórū Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congregáscit et compártur usque adhuc. Non solum autem, sed et nos ipsi primiás Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémissimus adoptiόnem filiórū exspectántes, redemptiόnem corporis nostri.

Verbum Dómini.

5

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños
8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepérct, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, immo qui suscitatus est, qui et est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

Quis nos separabit a caritate Christi? tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius?

Sed in his omnibus supervincimus per eum qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque angelii neque principatus, neque instantia neque futura, neque virtutes, neque altitudo neque profundum, neque alia qualibet creatura poterit nos separare a caritate Dei, quae est in Christo Iesu Domino nostro. — Verbum Domini.

6

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Romanos

14, 7-9. 10 b-12

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi moritur. Sive enim vivimus, Dominus vivimus; sive morimur, Dominus morimur: sive ergo vivimus sive morimur, Domini sumus. In hoc enim Christus et mortuus est et vixit, ut et mortuorum et vivorum dominetur.

Omnis stabimus ante tribunal Dei. Scriptum est enim: «Vivo ego, dicit Dominus, mihi flectetur omne genu, et omnis lingua confitebitur Deo».

Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo. — Verbum Domini.

7

In Christo omnes vivificabuntur.

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apóstoli ad Corinthis

15, 20-24 a. 25-28

Fratres:

Nunc Christus resurrexit a mortuis, primiæ dormientium; quoniam enim per hominem mors, et per hominem resurreccio mortuorum.

Sicut enim in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes vivificabuntur. Unusquisque autem in suo ordine: primiæ Christus, deinde hi qui sunt Christi in adventu eius. Deinde finis, cum tradiderit Regnum Deo et Patri.

Opertet autem illum regnare, «donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius». Novissima autem inimica destruetur mors; «omnia enim subiecta sub pedibus eius».

Cum autem dicat: «Omnia subiecta sunt», sine dubio praeter eum qui subiecta ei omnia. Cum autem subiecta fuerint illi omnia, tunc ipse Filius subiectus erit illi, qui sibi subiecta omnia, ut sit Deus omnia in omnibus. — Verbum Domini.

vel brevior

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apóstoli ad Corinthis

15, 20-23

Fratres:

Nunc Christus resurrexit a mortuis, primiæ dormientium; quoniam enim per hominem mors, et per hominem resurreccio mortuorum.

Sicut enim in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes vivificabuntur. Unusquisque autem in

suo órdine: primítiae Christus, deínde hi qui sunt Christi in advéntu eius. — Verbum Dómini.

8

Absorpta est mors in victoria.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 15, 51-57

Fratres:

Ecce mystérium vobis dico: Non omnes quidem dormiémus, sed omnes immutábimur.

In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba; canet enim, et mórtui suscitabúntur incorrúpti, et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptélam, et mortálē indúere immortalitatēm.

Cum autem corruptíbile hoc indúerit incorruptélam, et mortálē hoc indúerit immortalitatēm, tunc fiet sermo qui scriptus est: « Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? »

Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccati Lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victoriā per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Verbum Dómini.

9

*Quæ videntur, temporalia sunt;
quæ autem non videntur, æterna sunt.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 4, 14 — 5, 1

Fratres:

Scimus quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum,

et nos cum Iesu suscitábit, et constituet vobiscum. Omnia enim propter vos, ut grátia, abúndans per multos, gratiárūm actiōnem abundáre fáciat in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsenti est leve tribulatiōnis nostræ, supra modum in sublimitátem æternum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt quæ autem non vidéntur æterna sunt.

Scimus enim quóniam, si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatiōnem ex Deo habémus, domum non manufáctam, æternam in cælis. — Verbum Dómini.

10

Habemus domum æternam in cælis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 5, 1. 6-10

Fratres:

Scimus quóniam, si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatiōnem ex Deo habémus, domum non manufáctam, æternam in cælis.

Audéntes igitur semper, et sciéntes quóniam, dum præséntes sumus in corpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus et non per spéciem), audémus autem et bonam voluntatēm habémus magis peregrinári a corpore et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, sive præséntes sive abséntes, placré illi.

Omnis enim nos manifestari op̄ortet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque pro eis quae per corpus gessit, sive bonum sive malum. — Verbum Domini.

11

*Transfigurabit corpus humilitatis nostræ,
conforme fieri corpori gloriæ suæ.*

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Philippenses

3, 20-21

Fratres:

Noster municipatus in cælis est, unde etiam Salvatorem exspectamus Dominum Iesum Christum, qui transfigurabit corpus humilitatis nostræ, conforme fieri corpori gloriæ suæ, secundum operationem, qua possit etiam subicere sibi omnia. — Verbum Domini.

12

Semper cum Domino erimus.

Léctio Epistolæ primæ beati Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses

4, 13-14. 17 b-18

Nolumus vos ignorare, fratres, de dormientibus, ut non contristemini, sicut et céteri qui spem non habent.

Si enim crédimus quod Jesus mórtuus est et resurrexit, ita et Deus eos qui dormierunt per Iesum adducet cum eo.

Et sic semper cum Domino érimus. Itaque consolámini ívicem in verbis istis.

Verbum Domini.

13

Si commortui sumus, et convivemus.

Léctio Epistolæ secundæ beati Pauli apóstoli
ad Timótheum

2, 8-13

Caríssime:

Memor esto Iesum Christum resuscitatum esse a mórtuis, ex sémine David, secundum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligatum. Ideo ómnia sustíneo propter élertos, ut et ipsi salútem consequántur, quae est in Christo Iesu, cum glória ætérna.

Fidélis sermo; nam, si commortui sumus, et convivemus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábimus, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet: negáre enim seípsum non potest.

Verbum Domini.

14

Videbimus eum sicuti est.

Léctio Epistolæ primæ beati Ioánnis apóstoli

3, 1-2

Caríssimi:

Videte qualem caritatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognoscit nos, quia non cognovit eum.

Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum manifestum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse apparuerit, similes ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti est. — Verbum Domini.

15

*Transivimus de morte in vitam,
quoniam diligimus fratres.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli **3, 14-16**

Caríssimi:

Nos scimus quóniam transívimus de morte in vitam, quóniam diligimus fratres. Qui non dilit manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum homicída est, et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in se manéntem.

In hoc nòvimus caritátem: quóniam ille pro nobis ánimam suam pósuit, et nos debémus pro frátribus áimas pónere. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 25, 34

R. Allelúia. **¶**. Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus; possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. R. Allelúia.

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum

sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Re-
gnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítíunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam conse-
quéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióne patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíixerint vobis, et persecuti vos fúerint, et díixerint omne malum advérsum vos, men-
tiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiosa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. **¶**. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Venite ad me, ... et ego reficiam vos.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilius corde; et "inveniétis réquiem animábus vestris"; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Phil 3, 20

R. Allelúia. *y.* Conversátio nostra in cælis est,
unde étiam Salvatórem exspectámus,
Dóminum nostrum Iesum Christum.

R. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

25, 1-13

In illo témptore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim accéptis lampádibus suis non sumpserunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: "Ecce sponsus, exite óbviā ei ". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: " Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ".

Respondérunt prudéntes dicéntes: " Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émitte vobis ".

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem vénient et réliquæ vírgines dicéntes: " Dómine, Dómine, áperi nobis ". At ille respondens ait: " Amen dico vobis, nescio vos ".

Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ». Verbum Dómini.

4

Alleluia

Mt 25, 34

R. Allelúia. *y.* Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. R. Allelúia.

Venite, benedicti Patris mei.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

25, 31-46

In illo témptore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénérerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum gloriæ suæ. Et congregabúntur ante eum omnes gentes; et separábit eos ab ínvicem,

sicut pastor ségregat oves ab hædis, et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinistris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bóbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respónsens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quándiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis".

Tunc dicet et his qui a sinistris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem æténum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infírmus et in cárcere, et non visitástis me".

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infírmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis, quándiu non fecístis uni de míminis his, nec mihi fecístis".

Et ibunt hi in supplicium æténum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 11, 25 a

R. Alleluia. **v.** Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus; qui credit in me, non moriétur in æténum.
R. Alleluia.

Adulescens, tibi dico: surge

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 11-17

In illo témpore:

Abiit Iesus in civitátem, quæ vocátur Naim, et ibant cum illo discípuli eius et turba copiosa.

Cum autem appropinquáret portæ civitatis, ecce défunctus efferebátur filius únicus matris suæ; et hæc vídua erat, et turba civitatis multa cum illa.

Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super ea, dixit illi: « Noli flere ».

Et accéssit et tétigit lóculum. Hi autem qui portábant stetérunt.

Et ait: « Aduléscens, tibi dico: surge ». Et resédit qui erat mórtuus; et cœpit loqui, et dedit illum matri suæ.

Accépit autem omnes timor, et magnificábant Deum dicéntes: « Prophéta magnus surréxit in nobis » et « Deus visitávit plebem suam ». Et éxiit hic sermo in univérsam Iudéam de eo, et omnem circa régionem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 3, 20

R. Alleluia. **V.** Conversatio nostra in cælis est,
unde etiam Salvatorem exspectamus,
Dominum nostrum Iesum Christum.
R. Alleluia.

Et vos estote parati.

† Léctio sancti Evangélii secundum Lucam **12, 35-40**

In illo tempore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes, et vos símiles homínibus exspectantibus dominum suum, quando revertátur a nuptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beati servi illi, quos, cum vénerit dominus, invénerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secunda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beati sunt illi. Hoc autem scítote quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis Fílius hóminis venit ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 14, 13

R. Alleluia. **V.** Beati mórtui, qui in Dómino moriúntur:
requiéscant a labóribus suis;
ópera enim illórum sequúntur illos.

R. Alleluia.

Hodie mecum eris in paradiso.

† Léctio sancti Evangélii secundum Lucam

23, 33. 39-43

Postquam venérunt mílités in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixerunt Iesum et latrónes, unum a dextris et áltérum a sinistris.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum dicens: « Nonne tu es Christus? salvum fac temetíspsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum, dicens: « Nequé tu times Deum, quod in eádem damnatione es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípimus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi Iesus: « Amen dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 1, 5-6

R. Alleluia. **V.** Iesus Christus
est primogénitus mortuorum;
ipsi glória et impérium
in sǽcula sǽculórum. Amen.

R. Alleluia.

* *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.*

† Léctio sancti Evangélii secundum Lucam

23, 44-46. 50. 52-53; 24, 1-6 a

Erat fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in uni-

vérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ». Et hæc dicens exspirávit.

Et ecce vir, nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir bonus et iustus, accéssit ad Pilátum et pétuit corpus Iesu; et depósum invólvit sídone et pósuit eum in monuménto exciso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Prima autem sabbatórum, valde dilúculo, venérunt mulieres ad monuméntum, portántes quæ paráverant arómata, et invenérunt lápidem revolútum a monuménto. Et ingrésse non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti.

Cum timérant autem et declinárent vultum in terram, dixerunt ad illas: « Quid quératis vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surréxit ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
23, 44-46. 50. 52-53

Erat fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univera terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ». Et hæc dicens exspirávit.

Et ecce vir, nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir

bonus et iustus, accéssit ad Pilátum et pétuit corpus Iesu; et depósum invólvit sídone et pósuit eum in monuménto exciso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat. — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Io 3, 16

R. Alleluia. v. Sic Deus diléxit mundum
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam.

R. Alleluia.

* Nonne hæc oportuit pati Christum,
et intrare in gloriam suam?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátió stadiórum sexaginta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquébántur ad ínvicem de his ómnibus quæ acciderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quárerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respónsens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognovisti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixérunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatióne mortis, et crucifixérunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies hódie quod hæc facta sunt.

Sed et mulieres quædam ex nostris terruérunt nos; quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et, non invénto córpoore eius, venérunt dicéntes se étiam visiónem angelórum vidíssse, qui dicunt eum vivere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum, et ita invenérunt sicut mulieres dixérunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? »

Et incípiens a Móyse et ómnibus prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castélo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobiscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrígébat illis. Et apérta sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixérunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras? » Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ».

Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractiōne panis.

Verbum Dómini.

vel brevior

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

24, 13-16. 28-35

Ecce duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spálio stadiórum se-xaginta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quérerent, et ipse Iesus appropinquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et appropinquavérunt castélo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobiscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrígébat illis. Et apérta sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixérunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras? » Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ».

Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractiōne panis.

Verbum Dómini.

10

Alleluia

Mt 25, 34

R. Alleluia. **V.** Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. **R.** Alleluia.

*Qui verbum meum audit et credit,
... transiit a morte in vitam.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **5, 24-29**

In illo témpore:

Respóndit Iesus Iudéis: « Amen, amen dico vobis: Qui verbum meum audit, et credit ei qui misit me, habet vitam ætérnam, et in iudicium non venit, sed tránsiit a morte in vitam.

Amen, amen dico vobis: Venit hora, et nunc est, quando mórtui áudent vocem Filii Dei, et qui audíerint vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípsso, sic dedit et Fílio vitam habére in semetípsso, et potestátem dedit ei iudícium fácere, quia Fílius hóminis est.

Nólite mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes qui in monuméntis sunt, áudent vocem eius; et procédent qui bona fecérunt in resurrectiónem vitæ, qui vero mala egérunt in resurrectiónem iudícií ». — Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 6, 39

R. Alleluia. **V.** Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resuscitem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. **R.** Alleluia.

*Qui credit in Filium habet vitam æternam,
et resuscitabo ego eum in novíssimo die.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **6, 37-40**

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non éiciam foras. Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me. Hæc est autem volún-tas eius, qui misit me, ut omne quod dedit mihi non perdam ex eo, sed resuscitem illud in novíssimo die.

Hæc est enim volúntas Patris mei, ut omnis qui videt Fílium et credit in eum, hábeat vitam ætérnam; et resuscitábo ego eum in novíssimo die ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia

Io 6, 51-52

R. Alleluia. **V.** Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. **R.** Alleluia.

*Qui manducat hunc panem habet vitam æternam,
et ego resuscitabo eum in novíssimo die.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **6, 51-59**

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigabant ergo Iudéi ad ínicem dicentes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? »

Dixit ergo eis Jesus: « Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Fílli hóminis et bibéritis eius sanguinem, non habétis vitam in vobismetípsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sanguinem habet vitam æternam, et ego resuscítabo eum in novíssimo die.

Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me.

Hic est panis qui de célo descendit. Non sicut manducávunt patres et mórtui sunt.

Qui mandúcat hunc panem vivet in æternum ». Verbum Dómini.

13

Alleluia**Io 11, 25 a. 26**

R. Alleluia. **X.** Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in æternum.
R. Alleluia.

* *Ego sum resurrectio et vita.*

**† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
11, 17-27**

In illo témpore:

Venit Jesus Bethániam, et invénit Lázarum quáttuor dies iam in monuménto habéntem. Erat autem Be-

thánia iuxta Hierosólymam quasi stádiis quíndecim. Multi autem ex Iudéis vénérant ad Martham et Máríam, ut consoláréntur eas de fratre.

Martha ergo, ut audívit quia Jesus venit, occurrít illi; María autem domi sedébat.

Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quæcúmque popósceris a Deo dabit tibi Deus ».

Dicit illi Jesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurreccióne, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me non moriétur in æternum. Credis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego créddi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Verbum Dómini.

vel brevior

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 21-27

In illo témpore:

Dixit Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Jesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurreccióne, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me non moriétur in æternum. Credis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego créddi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».
Verbum Dómini.

14

Alleluia

Io 3, 16

R. Alleluia. *y.* Sic Deus diléxit mundum
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam. R. Alleluia.

Lazare, veni foras.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
11, 32-45

In illo témpore:

Cum venísset María, soror Lázari, ubi erat Jesus, vi-dens eum cécidit ad pedes eius, dicens ei: « Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Jesus ergo, ut vidit eam plorántem et Iudéos, qui vénérant cum ea, plorántes, frémuit spíritu et turbávit seípsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Jesus.

Dicébant ergo Iudéi: « Ecce quómodo amábatur eum! »

Quidam autem dixérunt ex ipsis: « Non póterat hic, qui apéruit óculos cæci, fáceret ut et hic non moreretur? »

Jesus ergo rursum fremens in semetípo venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Ait Jesus: « Tóllite lápidem ». Dicit ei Martha, so-

ror eius qui mórtuus fúerat: « Dómine, iam fetet, qua-triduánus enim est ».

Dicit ei Jesus: « Nonne dixi tibi quóniam, si cre-dideris, vidébis glóriam Dei? »

Tulérunt ergo lápidem; Jesus autem, elevátis sur-sum óculis, dixit: « Pater, grátias ago tibi quóniam audísti me. Ego autem sciébam quia semper me audis; sed propter pópulum, qui circúmstat, dixi, ut credant quia tu me misísti ».

Et hæc cum dixísset, voce magna clamávit: « Lá-zare, veni foras ». Pródiit qui fúerat mórtuus ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illius sudário erat ligáta.

Dicit Jesus eis: « Sóluite eum et sínite eum abíre ».

Multi ergo ex Iudéis, qui vénérant ad Mariám et víderant quæ fecit, credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

15

Alleluia

Ap 14, 13

R. Alleluia. *y.* Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur:
requiéscant a labóribus suis;
ópera enim illórum sequúntur illos.

R. Alleluia.

* *Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 23-28

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Venit hora ut glori-

ficéatur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hora hac? Sed proptérea veni in horam hanc. Pater, glorifica tuum Nomen ».

Venit ergo vox de cælo: « Et glorificávi, et íterum glorificábo ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 23-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Venit hora ut glorificéatur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 40

℟. Alleluia. ¶ Hæc est volúntas Patris mei,
ut omnis qui credit in me
hábeat vitam ætérnam,
et ego resuscítabo eum in novíssimo die,
dicit Dóminus. ℟. Alleluia.

In domo Patris mei mansiones multæ sunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 1-6

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Non turbétur cor ve-
strum. Créditis in Deum, et in me créde. In domo
Patris mei mansiónes multæ sunt. Si quo minus dixís-
sem vobis, quia vado paráre vobis locum?

Et, si abíero et præparávero vobis locum, íterum
vénió et accípiam vos ad meípsum, ut, ubi sum ego, et
vos sitis. Et quo ego vado, scitis viam ».

Dicit ei Thomas: « Dómine, nescímus quo vadis,
et quómodo póssumus viam scire? »

Dicit ei Iesus: « Ego sum via et véritas et vita. Ne-
mo venit ad Patrem, nisi per me ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 39

℟. Alleluia. ¶ Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resuscítem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. ℟. Alleluia.

Volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 24-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciám, ut diléc-tio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

18

Alleluia

Io 11, 25 a. 26

R. Allelúa. ☩. Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in æténum.
R. Allelúa.

Inclinato capite, tradidit spiritum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 17-18. 25-30

In illo témpore:

Báiułans sibi crucem, exívit Iesus in eum qui díci-tur Calváriæ locum, quod hebráice díicitur Gólgota, ubi eum crucifixérunt; et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Iesum.

Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne.

Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummaréatur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.
Verbum Dómini.

V. IN EXSEQUIS PARVULORUM

A. In exsequiis parvuli baptizati

1

Ant. ad introitum

Mt 25, 34

Venite, benedicti Patris mei, dicit Dominus:
percipite regnum, quod vobis paratum est
ab origine mundi.

Collecta

Clementissime Deus, qui sapientiae tuae consiliis
hunc parvulum, in ipso vitae limine, ad te vocasti,
preces nostras benignus exaudi, et praesta,
ut cum ipso,
quem baptismatis gratia adoptionis tibi filium effecisti,
et in regno tuo iam credimus commorari,
nos etiam aeternae vitae tribus esse aliquando consortes.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1922-1929.

Super oblatione

Haec munera, tibi, Domine, oblati sanctifica,
ut, quem parentes a te donatum tibi reddunt infantem,
ipsum laeti in regno tuo mereantur amplecti.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. Rom 6, 4. 8

Consepulti cum Christo per baptismum in mortem,
credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

Post communionem

Corporis, Domine,
et Sanguinis Filii tui communione percpta,
te fideleriter deprecamur,
ut, quos in spem vitae aeternae
sacris dignatus es nutritre mysteriis,
in huius tribus vitae meroibus confortari.
Per Christum.

2. Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui merore scis corda nostra comprimi
propter huius infantis excessum,
praesta, ut, quem iam hac vita defunctum,
te disponente, deflemus,
aeternam in caelo sedem credamus ademptum.
Per Dominum.

Super oblatione

Hanc oblationem, Deus,
dignare in nostrae signum devotionis excipere,
ut, qui tuae providentiae consiliis
submittimur confidentes,
tuae quoque pietatis dulcedine sublevemur.
Per Christum.

Post communionem

Divino munere satiati, te, Domine, deprecamur,
ut, qui hunc infantem
ad mensam tribus regni caelstis accumbere,
eandem et nos participare concedas.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.*Léctio libri Isaiae prophétæ 25, 6 a. 7-9

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítum ómnibus pópolis in monte hoc convívium pínguium.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópolos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópoli sui áuferet de univérsa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum; exsultábimus et lætabimur in salutári eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustitiae
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tribulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

⁶ Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

2

*Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.*Léctio libri Lamentatiónum 3, 22-26

Misericórdia Dómini, quia non sumus consúmpti,
quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo,
multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; propterea
exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánime
quarénti illum; bonum est præstolári cum siléntio sa-
lutare Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 20-21 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimag meam.

⁴ Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

⁵ Dírige me in veritaté tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.

- ⁶ Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáculo sunt.
⁷ Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.
²⁰ Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
²¹ Innocéntia et áequitas custódiant me,
quia sustínui te. R.

Lectio secunda

1

*Credimus quia simul vivemus cum Christo.*Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños
6, 3-4. 8-9

Fratres:

Ignoráti quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Conseptíli ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novítate vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, scientes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

2

*Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.*Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños
14, 7-9

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus; sive mórimur, Dó-

mino mórimur: sive ergo vivimus sive mórimur, Dómini sumus.

In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuórum et vivórum dominétur.

Verbum Dómini.

3

*In Christo omnes vivificabuntur.*Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios
15, 20-23

Nunc Christus resurréxit a mórtuis, primítiae dormiéntium; quóniam enim per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.

Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquísque autem in suo órdine: primítiae Christus, deinde hi qui sunt Christi in advéntu eius. — Verbum Dómini.

4

*Elegit nos Deus in Christo ante mundi constitutionem,
ut essemus sancti.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 1, 3-5

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Christo; sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essémus sancti et immaculati in conspéctu eius in carité; qui prædestinávit nos in adoptiόnem filiórū per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntatis suæ.

Verbum Dómini.

Semper cum Domino erimus.

Léctio Epistolæ primæ beati Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses 4, 13-14. 17 b-18

Nólamus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contrastémimi, sicut et céteri qui spem non habent.

Si enim crédimus quod Iesús mórtuus est et resurréxit, ita et Deus eos qui dormiéront per Iesum addúcet cum eo.

Et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Verbum Dómini.

Evangelium

Cf. Mt 11, 25

Alleluia

R. Alleluia. ¶ Benedictus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluia.

Venite ad me, ... et ego reficiam vos.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum 11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesús dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium,

nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilius corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 39

R. Alleluia. ¶ Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdám ex eo,
sed resuscitem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. R. Alleluia.

*

*Hæc est voluntas Patris mei
ut omne, quod dedit mihi, non perdám ex eo.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 37-40

In illo témpore:

Dixit Iesús turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eíciam foras. Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me.

Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne, quod dedit mihi, non perdám ex eo, sed resuscitem illud in novíssimo die.

Hæc est autem volúntas Patris mei, ut omnis qui videt Fílium et credit in eum hábeat vitam ætérnam; et resuscitábo ego eum in novíssimo die ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioannem
6, 37-39

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eíciam foras. Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me.

Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Verbum Dómini.

3

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Allelúaia. ☩. Benedíctus Pater misericordiárum et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. R. Allelúaia.

Si credideris, videbis gloriam Dei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
11, 32-38. 40

In illo témpore:

Cum veníssset María, soror Lázari, ubi erat Iesus, videns eum cécidit ad pedes eius dicens ei: « Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo, ut vidiit eam plorántem et Iudéos, qui vénérant cum ea, plorántes, frémuit spíritu et turbávit se ipsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus.

Dicébant ergo Iudéi: « Ecce quómodo amábatur eum! »

Quidam autem dixérunt ex ipsis: « Non pótterat hic, qui apéruit óculos cæci, fáceret ut et hic non morerétur? » Iesus ergo tursum fremens in semetíspso venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Dicit Iesus Marthæ: « Nonne dixi tibi quóniam, si credíderis, vidébis glóriam Dei? »

Verbum Dómini.

4

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Allelúaia. ☩. Benedíctus Pater misericordiárum et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. R. Allelúaia.

Ecce mater tua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 25-30

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce filius tuus »; deín dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepíset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádedit spíritum.
Verbum Dómini.

B. In exsequiis parvuli nondum baptizati

Si quis parvulus, quem parentes baptizari volebant, ante baptísmum mortuus fuérat, Ordinarius loci, adiunctus pastoralibus consideratis, permittere potest ut eius exsequiæ celebrentur in ipsa domo defuncti, aut etiam iuxta illum typum exsequiarum, qui de more pro ceteris in regione adhibetur.

In huiusmodi exequiis habeatur de more liturgia verbi, prout in Rituallí describitur. Si tamen opportuna aliquando iudicatur Missæ celebratio, adhibeantur textus qui sequuntur.

In catechesi autem advigilandum est, ne doctrina de necessitate baptismi in mentibus fidelium obscuretur.

Ant. ad introitum

Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Fidélium tuórum, Dómine, súscipe vota, ut, quos permíttis infántis sibi erépti desidério déprimi, eósdem concédas in tuæ spem miseratiónis fidénter attólli. Per Dóminum.

Vel:

Scrutátor córdium, Deus, et piíssime consolátor, qui horum paréntum fidem novísti, præsta, ut infántem suum, quem plorant hac vita defúnctum, tuæ séntiant divínæ pietati commíssum. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1932-1935.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus, dignáre in nostræ signum devotiónis excipere, ut, qui tuæ providéntiæ consíliis submittimus confidéntes, tuæ quoque pietatis dulcédine sublevémur. Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Is 25, 8

Præcipítabit Dóminus mortem in sempitérnum, et áuferet Deus lácrimam ab omni fácie.

Post communionem

Cóporis, Dómine, et Sanguinis Fílli tui communióne percépta, te fidéliter deprecámur, ut, quos in spem vitæ ætérnæ sacris dignátus es nutrire mystériis, in huius tribus vitæ mæróribus confortári. Per Christum.

Lectio prior

1

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

25, 6 a. 7-8 a

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópolis in monte
hoc convívium pínguium.

Et præcipítabit in monte isto fáciem vínculi colligáti
super omnes pópolos, et telam quam ordítus est super
omnes natiónes.

Præcipítabit mortem in sempitérnum, et áuferet Dó-
minus Deus lácrimam ab omni fácie.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 17 et 20 (R.: 3 b)

R. Qui sústinent te, Dómine, non confundéntur.

⁴ Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

⁵ Dírige me in veritaté tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.

⁶ Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.

⁷ Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.

¹⁷ Diláta angústias cordis mei,
et de necessitatíbus meis érue me.

²⁰ Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te. R.

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum

3, 22-26

Misericórdia Dómini, quia non sumus consúmpti,
quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo,
multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; propterea
exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánime
quærénti illum; bonus est præstolári cum siléntio sa-
lutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 17 et 20 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimag meam.

⁴ Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

⁵ Dírige me in veritaté tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.

⁶ Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.

⁷ Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.

¹⁷ Diláta angústias cordis mei,
et de necessitatíbus meis érue me.

²⁰ Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te. R.

Evangelium

1

Alleluia

Ap 1, 5-6

R. Alleluia. ¶ Iesus Christus
est primogénitus mortuórum;
ipsi glória et impérium
in sácula sæculórum. Amen.
R. Alleluia.

*Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis,
et ego reficiam vos.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
11, 27-30

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Omnia mihi trádita sunt a Patre meo, et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos. Tóllite iugum meum super vos et díscite a me, quia mitis sum et húmílis corde; et inve-niétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Alleluia. ¶ Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totius consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne no-
stra. R. Alleluia.

Ecce mater tua.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 25-30

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror ma-tris eius María Cléopæ, et María Magdaléne. Cum vi-dísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummaréatur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.
Verbum Dómini.

APPENDIX

**ORDO AD FACIENDAM
ET ASPERGENDAM AQUAM BENEDICTAM**

1. Ritus benedictionis et aspersionis aquæ benedictæ fieri potest in omnibus Missis dominicæ, iis etiam quæ horis vespertinis sabbati anticipantur, in omnibus ecclesiis et oratoriis.

Huiusmodi ritus locum tenet actus pænitentialis initio Missæ peragendi.

2. Post salutationem, sacerdos, stans ad sedem, ad populum conversus, habens ante se vas cum aqua benedicenda, populum ad orandum invitat his vel similibus verbis:

Dóminum Deum nostrum,
fratres caríssimi, suppliciter deprecémur,
ut hanc creatúram aquæ benédicere dignétur,
super nos aspergéndam in nostri memóriam baptísmi.
Ipse autem nos adiuváre dignétur,
ut fidéles Spirítui, quem accépimus, maneámus.

Et post brevem pausam silentii prosequitur, manibus iunctis:

Omnípotens sempítérne Deus,
qui voluísti ut per aquam,
fontem vitæ ac purificatiónis principíum,
étiam ánime mundaréntur
æternáque vitæ munus excíperent,
dignáre, quásimus, hanc aquam † benédicere,
qua vólumus hac die tua, Dómine, communíri.
Fontem vivum in nobis tuæ grátiae renovári
et ab omni malo spíritus et córporis
per ipsam nos deféndi concédas,
ut mundis tibi córdibus propinquáre
tuámque digne salútem valeámus accípere.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Vel:

Dómine Deus omnípotens,
qui es totius vitæ córporis et ánimæ fons et orígo,
hanc aquam, te quásimus, ✠ benédis,
qua fidénter útimur
ad nostrórum implorándam véniam peccatórum
et advérsus omnes morbos inimicíque insídias
tuæ defensióñem grátiae consequéndam.
Præsta, Dómine, ut, misericórdia tua interveniénte,
aquæ vivæ semper nobis sálient in salútem,
ut mundo tibi corde appropinquáre possímus,
et omnis corporis animáque perícula devitémus.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

3. Ubi locorum condicio aut populi traditio suadet ut salis
commixtio in benedictione aquæ servetur, sacerdos sal bene-
dicit, dicens:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut hanc creatúram salis
benedícere ✠ tua pietáte dignérис,
qui per Eliséum prophétam in aquam mitti eam iussísti,
ut sanaréтур sterilitas aquæ.
Præsta, Dómine, quásimus,
ut, ubicúmque hæc salis et aquæ commíxtio
fúerit aspérsa,
omni impugnatíone inimíci depúlsa,
præsentia Sancti tui Spíritus
nos iúgiter custódiat.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde sal immittit in aquam, nihil dicens.

Ordo ad faciendam et asperg. aquam bened. 1941

4. Postea, accepto aspersorio, sacerdos aspergit se et ministros, deinde clerum et populum, pro opportunitate transeundo per ecclesiam.

Interim peragitur unus e cantibus qui sequuntur, vel alius cantus aptus.

Ant. 1 Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor:
lavábis me, et super nivem dealbábor (**Ps 50, 9**).

Ant. 2 Effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et dabo vobis cor novum, dicit Dóminus (**Ez 36, 25-26**).

Hymnus. Benedictus Deus
et Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui secúndum misericórdiam suam magnam
regenerávit nos in spem vivam,
per resurrectiōnem Iesu Christi ex mórtuis,
in hereditátem incorruptíbilem,
in cælis conservátam nobis
in salútem témpore novíssimo revelándam!
(cf. 1 Petr 1, 3-5).

5. Ad sedem reversus, et cantu expleto, sacerdos, stans versus
ad populum, manibus iunctis, dicit:

Deus omnípotens nos a peccátis purificet,
et per huius Eucharístiæ celebratiōnem
dignos nos reddat,
qui mensæ regni sui partícipes efficiámur.

R. Amen.

6. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus
Glória in excélsis Deo.

**SPECIMINA FORMULARUM
PRO ORATIONE UNIVERSALI**

1. FORMULA GENERALIS, I

A - Admonitio prævia

Ad Deum Patrem omnipoténtem,
qui vult omnes hómines salvos fieri
et ad agnitionem veritatis venire,
tota mentis nostræ, fratres caríssimi, dirigátur oratio.

B - 1ª series intentionum

Pro Ecclésia sancta Dei;
ut eam Dóminus custodire et fovére dignétur,
Dóminus deprecémur.
Participatio populi: R. Præsta, æterne omnípotens Deus.

C - 2ª series intentionum

Pro totius orbis pôpulis;
ut inter eos Dóminus concordiam serváre dignétur,
Dóminus deprecémur.
R. Præsta, æterne omnípotens Deus.

D - 3ª series intentionum

Pro ómnibus qui variis premúntur necessitatibus;
ut omnes Dóminus subleváre dignétur,
Dóminus deprecémur.
R. Præsta, æterne omnípotens Deus.

E - 4ª series intentionum

Pro nobismetípsis ac pro nostra communitate;
ut nos omnes Dóminus hóstiam sibi acceptábilem
admittere dignétur,
Dóminus deprecémur.
R. Præsta, æterne omnípotens Deus.

F - Oratio sacerdotalis conclusiva

Deus, refúgium nostrum et virtus,
adésto piis Ecclésiae tuæ præcibus,
auctor ipse pietatis, et præsta,
ut, quod fidéliter pétimus,
efficáriter consequámur.

Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

2. FORMULA GENERALIS, II

A

Fratres, in hac pública et communi oratiōne
quam nunc incípimus,
non quisquis pro se, nec tantum pro necessariis suis,
sed omnes pro toto pôpulo orémus Christum Dóminum.

B

1. Pro cuncto pôpulo christiâno,
divinæ bonitatis abundântiam deprecémur.
R. Christe, audi nos vel Exaudi, Christe.
2. Pro ómnibus nondum credéntibus,
lægitórem spirítualium múnnerum implorémus.
R. Christe, audi nos.

C

1. Pro rei publicæ moderatóribus,
Dómini poténtiam implorémus.
R. Christe, audi nos.
2. Pro áeris tempérie ac fructuum ubertâte,
rectórem mundi Dóminum implorémus.
R. Christe, audi nos.

D

1. Pro frâtribus nostris,
qui huic sacro cœtu interésse non possunt,
inspectórem ónnium implorémus.
R. Christe, audi nos.
2. Pro refrigério fidélium animárum,
univérsas carnis iúdicem implorémus.
R. Christe, audi nos.

E

1. Pro nobis ómnibus plena fide supplicántibus et Dómini misericórdiam poscéntibus,
Salvatóris cleméntiam implorémus.
R. Christe, audi nos.
2. Pro nobis et necessáriis nostris
bonitátem Dómini exspectántibus,
Christi Dómini misericórdiam implorémus.
R. Christe, audi nos.

F

Précibus nostris, quásumus, Dómine,
aures tuae pietatis accómoda,
et oratiónes súpplicum benígnus exáudi.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

9. TEMPORE « PER ANNUM », I

A

In unum congregáti, fratres caríssimi,
ad Dei nostri beneficia recolénda,
rogémus eum, ut ipse nobis vota subíciat,
quæ digne possit audíre.

B

Pro Pontífice nostro N., et Antístite nostro N., et omni clero
cum pópulo ipsórum gubernáculis commendáto,
Dóminum deprecémur.

C

Pro moderatóribus rerum publicárum eorúmque minístris
bonum commúne curántibus,
Dóminum deprecémur.

D

Pro navigántibus, iter agéntibus,
et captívis vel in carcéribus deténtis,
Dóminum deprecémur.

E

Pro nobis ómnibus,
fide, devotióne et Dei dilectióne ac timóre
in hac aula sacratíssima congregátis,
Dóminum deprecémur.

F

Fiant, Dómine, tuo grata conspéctui vota
supplicántis Ecclésia,
ut tua nobis misericórdia conferátur
quod nostrórum non habet fidúcia meritórum.
Per Christum.

10. TEMPORE « PER ANNUM », II

A

Omnès huc convénimus, fratres caríssimi,
ad Redemptiónis nostræ recolénda mystéria;
rogémus ergo Deum omnipoténtem,
ut mundus univérsus
his totius benedictiónis et vitæ fóntibus irrigétur.

B

Pro ómnibus qui seípsos Deo vovérunt,
ut, illo adiuvánte, propósitum suum in fidelitaté custódiant,
Dóminum exorémus.

C

Pro pace géntium,
ut, omni perturbatióne remóta,
líberis ipsi méntibus pópuli servíre mereántur,
Dóminum exorémus.

D

Pro sénibus, qui solitúdine vel infirmitaté labórant,
ut fratéra nostra caritaté firméntur,
Dóminum exorémus.

E

Pro nobis hic congregátis,
ut sic sciámus bonis uti præsentibus,
quibus nos Deus fovére non désinit,
ut iam possímus inhærere perpétuis,
Dóminum exorémus.

F

Adsit, Dómine, quésumus, propitiatio tua pôpulo supplicânti,
ut, quod te inspirânte fidéliter éxpetit,
tua céleri largítate percipiât. Per Christum.

Tempore « per annum » adhiberi possunt etiam formularia generalia supra proposita, nn. 1-2.

11. IN MISSIS DEFUNCTORUM

A

Deum Patrem omnipoténtem,
qui Christum Fílium suum suscitávit a mórtuis,
pro salúte vivórum atque mortuórum fidéliter invocémus.

B

Ut pôpulum christiánum in fide et unitáte stabiliat,
Dóminum deprecémur.

C

Ut ab omni bellórum nequitia orbem éruat univérsum,
Dóminum deprecémur.

D

Ut frátribus qui carent ópere, victu vel tecto,
se patrem dignétur osténdere,
Dóminum deprecémur.

E

1. Ut huic defúncto N.,
qui olim per Baptísmum ætérnæ vitæ semen accépit,
perpétuam velit societátem donáre Sanctórum,
Dóminum deprecémur.

2. Ut eum, qui manducávit Corpus Christi,
panem vitæ ætérnæ,
resuscitat in novíssimo die,
Dóminum deprecémur.

(Vel pro presbytero):

Ut eum, qui in Ecclésia sacerdótii munus exécuit,
fáciat cælestis participem liturgiæ,
Dóminum deprecémur.

3. Ut animábus fratrum, propinquórum
et benefactórum nostrórum
mercédem labóris attribuat,
Dóminum deprecémur.

4. Ut omnes, qui dormiérunt in spe resurrectiōnis,
in lúmine sui vultus accípiat,
Dóminum deprecémur.

5. Ut fratres nostros, qui in afflictione versántur,
ádiuvet et propitiós consolétur,
Dóminum deprecémur.

6. Ut omnes, qui huc in fide et devotioне convenérunt,
in gloriósum suum regnum congregáre dignétur,
Dóminum deprecémur.

F

Animábus, quésumus, Dómine, famulórum
famularúmque tuárum
oratio proficiat supplicântium,
ut eas et a peccátis ómnibus éxuas,
et tuæ redemptiōnis fáciás esse partícipes.
Qui vivis.

**RITUS AD DEPUTANDUM MINISTRUM
S. COMMUNIONIS AD ACTUM DISTRIBUENDÆ**

1. Ordinarii locorum facultate fruuntur permittendi singulis sacerdotibus sacra munera exercentibus ut deputare valeant personam idoneam, quæ in casibus verae necessitatis, ad actum, S. Communionem distribuat.

2. Personam quæ, iis in casibus, ad S. Communionem distribuendam ad actum deputatur, mandatum accipere expedit iuxta ritum qui sequitur.

3. Dum fractio panis et immixtio peraguntur, qui S. Communionem distribuere debet ad altare accedit et coram celebrante sistit. Expleta invocatione Agnus Dei, sacerdos eum benedit his verbis:

Benedicat te Dóminus
ad Corpus Christi frátribus tuis nunc ministrandum.

Et ipse respondet:

Amen.

4. Postquam vero sacerdos de more Sacramentum sumpsit, S. Communionis ministrum, si hic SS. Eucharistiam suscepturus sit, communicat; ac deinde pyxidem vel vas cum hostiis ei porrigit, et una cum eodem ad S. Communionem fidelibus ministrandam accedit.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Oratio S. Ambrosii

Ad mensam dulcissimi convívii tui, pie Dómine Iesu Christe, ego peccátor de pròpriis meis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericordia et bonitáte, accédere véror et contremisco.

Nam cor et corpus hábeo multis criminibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam.
Ergo, o pia Déitas, o treménda maiéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus,

ad te fontem misericordiae recurrro,
ad te festino sanándus,
sub tuam protectiónem fúgio;
et, quem Iúdicem sustinére néqueo,
Salvatórem habére suspiro.
Tibi, Dómine, plagas meas osténdo,
tibi verecúndiam meam détego.
Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo:
spero in misericordias tuas, quarum non est númerus.
Résponce ergo in me óculis misericordiæ tuæ,
Dómine Iesu Christe, Rex æterne, Deus et homo,
crucifíxus propter hóminem.
Exáudi me sperántem in te:
miserére mei pleni misériis et peccátis,
tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis.
Salve, salutáris víctima,
pro me et omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta.
Salve, nóbilis et pretiósae Sanguis,
de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Iesu Christi prófluens,
et peccáta totius mundi ábluens.
Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ,
quam tuo Sánguine redemísti.
Pénitent me peccásse,
cúpio emendáre quod feci.
Aufer ergo a me, clementíssime Pater,
omnes iniquitátes et peccáta mea,
ut, purificá tus mente et corpore,
digne degustáre méreas Sancta sanctórum.
Et concéde,
ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui,
quam ego indignus súmere inténdo,
sit peccatórum meórum remíssio,
sit delictórum perfécta purgátio,
sit túrpium cogitatiónum effugátio
ac bonórum sénsuum regenerátio,
operúmque tibi placéntium salúbris efficácia,
ánimæ quoque et córporis
contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio.
Amen.

Oratio S. Thomæ de Aquino

Omnípotens sempítérne Deus,
ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílli tui,
Dómini nostri Iesu Christi:
accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ,
immundus ad fontem misericórdiæ,
cæcus ad lumen claritatis ætérnæ,
pauper et egénus ad Dóminum celi et terræ.
Rogo ergo imménsæ largítatís tue abundántiam,
quátenus meam curáre dignérís infirmitátēm,
laváre fœditatēm, illumináre cæcitatēm,
ditare paupertatēm, vestíre nuditatēm,
ut panem Angelórum, Regem regum
et Dóminum dominántium,
tanta suscipiam reveréntia et humilitatē,
tanta contritioñe et devotioñe, tanta puritatē et fide,
tali propósto et intentioñe, sicut expedit saluti animæ meæ.
Da mihi, quæso, dominici Córporis et Sanguinis
non solum suscipere sacraméntum,
sed etiam rem et virtutem sacraménti.
O mitissime Deus,
da mihi Corpus unigéniti Fílli tui,
Dómini nostri Iesu Christi,
quod traxit de Vírgine María, sic suscipere,
ut corpori suo mýstico mérebar incorporari
et inter eius membra connumerári.
O amantissime Pater,
concéde mihi diléctum Fílium tuum,
quem nunc velatum in via suscipere propóno,
revelata tandem fácie perpétuo contemplári:
Qui tecum vivit et regnat
in sécula sæculórum.
Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

O Mater pietatis et misericórdiæ, beatissima Virgo María,
ego miser et indignus peccátor
ad te confúgio toto corde et afféctu,

et precor pietatē tuam,
ut, sicut dulcissimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitisti,
ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus,
hic et in tota sancta Ecclésia hodie offeréntibus,
cleménter assistere dignérís,
ut, tua grácia adiúti,
dignam et acceptabíle hóstiam
in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitatis offérre valeámus.
Amen.

Formula intentionis

Ego volo celebrare Missam,
et confícere Corpus et Sanguinem Dómini nostri Iesu Christi,
iuxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ,
ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis,
ad utilitatē meam totiúsque Cúriæ militántis,
pro ómnibus qui se commendavérunt orationibus meis
in génere et in spécie,
et pro felíci statu sanctae Románæ Ecclésiæ.
Amen.

Gáudium cum pace,
emendatióñem vitæ, spátium veræ pænitentiaë,
gratiā et consolationem Sancti Spíritus,
perseverántiam in bonis opéribus,
tribuat nobis omnípotens et misericors Dóminus.
Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM**Oratio S. Thomæ de Aquino**

Grárias tibi ago,
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus,
qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum,
nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ
satiare dignátus es pretiósó Córpo et Sanguine Fílli tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Et precor, ut hæc sancta communio
non sit mihi reatus ad pœnam,
sed intercessio salutaris ad veniam.
Sit mihi armatura fidei, et scutum bonæ voluntatis.
Sit virtutum meorum evacuatio,
concupiscentiae et libidinis exterminatio,
caritatis et patientiae, humilitatis et obediencie,
omniumque virtutum augmentatio:
contra insidias inimicorum omnium,
tam visibilium quam invisibilium, firma defensio:
motuum meorum, tam carnalium quam spiritualium,
perfetta quietatio:
in te uno ac vero Deo firma adhesio,
atque finis mei felix consummatio.
Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium
me peccatorem perducere digneris,
ubi tu, cum Filio tuo et Spiritu Sancto,
Sanctis tuis es lux vera, satietas plena,
gaudium sempiternum, iucunditas consummata
et felicitas perfecta.
Per Christum Dominum nostrum.
Amen.

Aspiraciones ad Ss.mum Redemptorem

Anima Christi, sanctifica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inebria me.
Aqua lateris Christi, lava me.
Passio Christi, conforta me.
O bone Iesu, exaudi me.
Intra tua vulnera absconde me.
Ne permittas me separari a te.
Ab hoste maligno defende me.
In hora mortis meae voca me.
Et iube me venire ad te,
ut cum Sanctis tuis laudem te
in saecula saeculorum.
Amen.

Oblatio sui

Suscipe, Domine, universam meam libertatem.
Accipe memoriam, intellectum atque voluntatem omnem.
Quidquid habeo vel possideo, mihi largitus es:
id tibi totum restituo,
ac tuæ prorsus voluntati trado gubernandum.
Amorem tui solum cum gratia tua mihi dones,
et dives sum satis, nec aliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. Iesum Christum Crucifixum

En ego, o bone et dulcissime Iesu,
ante conspectum tuum genibus me provolvo,
ac maximo animi ardore te oro atque obtistor,
ut meum in cor vividos fidei, spei et caritatis sensus,
atque veram peccatorum meorum penitentiam,
eaque emendandi firmissimam voluntatem velis imprimum;
dum magno animi affectu et dolore
tua quinque vulnera mecum ipse considero
ac mente contemplor,
illud praœ oculis habens,
quod iam in ore ponebat tuo David propheta de te,
o bone Iesu:
Foderunt manus meas et pedes meos:
dinumeraverunt omnia ossa mea (Ps. 21, 17).

Oratio universalis sub nomine Clementis Pp. XI vulgata

Credo, Domine, sed credam firmius;
spero, sed sperem securius;
amo, sed amem ardenter;
doleo, sed doleam vehementius.
Adoro te ut primum principium;
desidero ut finem ultimum;
laudo ut benefactorem perpetuum;
invoco ut defensorem propitium.

Tua me sapiéntia dírige,
iustitia cóntine, cleméntia soláre,
poténtia prótege.

Offero tibi, Dómine, cogitánda, ut sint ad te;
dicénda, ut sint de te;
faciénda, ut sint secúndum te;
ferénda, ut sint propter te.

Volo quidquid vis, volo quia vis,
volo quómodo vis,
volo quámidu vis.

Oro, Dómine: intelléctum illúmines,
voluntátem inflámmes,
cor emúndes, ániam sanctíssimes.

Défleam prætéritas iniquitatés, repéllam futúras tentatiónes,
córrigam vitiósas propensiónes,
éxcolam idóneas virtútus.

Tríbue mihi, boné Deus, amórem tui, ódium mei,
zelum próximi, contémptum mundi.

Stúdeam superióribus obœdire,
inferióribus subveníre,
amícis consúlere, inimícis párcere.

Vincam voluptatétem austéritaté,
avarítiam largitátē, iracúndiam lenitátē,
tepiditatétem fervóre.

Redde me prudéntem in consíliis,
constántem in perículis, patiéntem in advérsis,
húmilem in prósperis.

Fac, Dómine, ut sim in oratióne atténtus,
in épulis sóbrius,
in múnere sédulus, in propó sito firmus.

Curem habére innocéntiam interiórem,
modéstiam exteriórem, conversatióñem exemplárem,
vitam regulárem.

Assídue invígilem natúræ domándæ,
gratiæ fovéndæ, legi servándæ,
salúti promeréndæ.

Discam a te quam téne quod terrénum,
quam grande quod divínū,
quam breve quod temporáneum,
quam duráibile quod æténum.

Da, ut mortem prævéniam,
iudicium pertímeam,
inférnum effúgiām, paradísum obtíneam.
Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

O María, Virgo et Mater sanctíssima,
ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum,
quem immaculátó útero tuo concepísti,
genuísti, lactásti atque suavíssimis ampléxibus strinxísti.
Ecce, cuius aspéctu lètabáris et ómnibus delíciis replebáris,
illum ipsum tibi humíliter et amánter repraesénto et óffero,
tuis bráchiiis constringéndum, tuo corde amándum,
sanctissimáque Trinitati in suprénum latríæ cultum,
pro tui ipsius honóre et glória
et pro meis totiúsque mundi necessitáibus, offeréndum.
Rogo ergo te, piíssima Mater,
ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum,
uberémque gratiā ipsi déinceps fidélius serviéndi,
ac déniqüe gratiā finálem,
ut eum tecum laudáre possím per ómnia sáculórum.
Amen.

CANTUS IN ORDINE MISSÆ

I. AD RITUS INITIALES

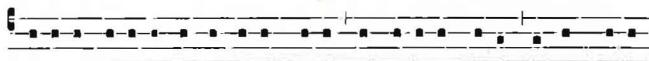
Ad signum crucis

In nōmine Patris, et Fí-li- i, et Spí-ri-tus Sancti. R. Amen.

Ad salutationem

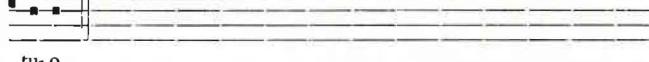
1

Grá-ti- a Dómini nostri Iesu Christi, et cá-ri-tas De- i, et communi-

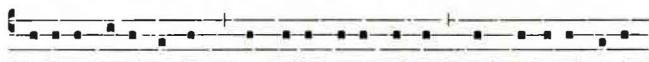

cá- ti- o Sancti Spí-ri-tus sit cum ómnibus vo- bis. R. Et cum spí- ri-tu

tu- o.

2

Grá-ti- a vo-bis et pax a De-o Patre nostro et Dómi-no Iesu

Chri- sto. R. Bene-dictus De- us et Pater Dómi-ni nostri Iesu Chri- sti.

3

Dóminus vobiscum. [Pax vobis.] R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Vel

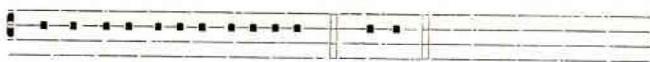

Dóminus vobis-cum. [Pax vo-bis.] R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

II. PRO ORATIONIBUS

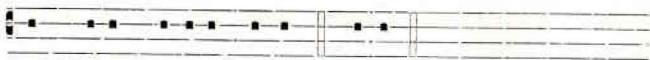
A

Post collectam

... per ómni- a sácu- la sácu-ló-rum. R. Amen.

Post alias orationes

Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Vel

Qui vi- vit et regnat in sácu- la sácu-ló-rum. R. Amen.

B

Post collectam

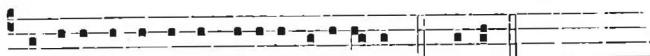
... per ómni- a sácu- la sácu-ló-rum. R. Amen.

Post alias orationes

Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Vel

Qui vi-vit et regnat in sécu-la sácu-lo-rum. R. Amen.

Hic tonus B aptius convenit cum oratione super oblata, ad inducendam salutationem Dóminus vobíscum ante præfationem.

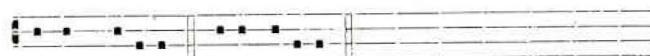
III. AD LITURGIAM VERBI

Post lectionem I

Verbum Dómi-ni. R. De-o grá-ti-as.

Post lectionem II vel unicam ante Evangelium

Verbum Dómi-ni. R. De-o grá-ti-as.

Hæc lectio potest etiam cantari in tono præcedenti (lectionis I).

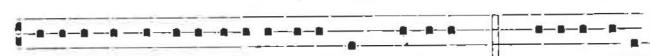
Ad Evangelium

A

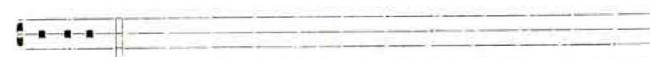
Ante Evangelium

Dóminus vobíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Lécti-o sancti Evangé-li-i se-cúndum Matté-um. R. Gló-ri-a ti-bi,

Dómi-ne.

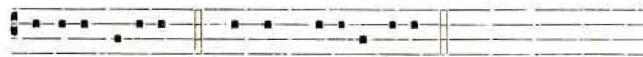
Post Evangelium

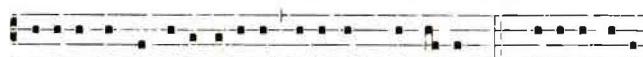
Verbum Dómi-ni. R. Laus tibi, Christe.

B

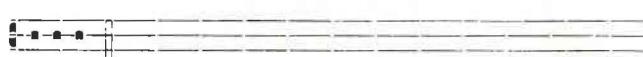
Ante Evangelium

Dóminus vobíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

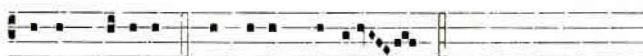

Lécti-o sancti Evangé-li-i secúndum Matté-um. R. Gló-ri-a ti-bi,

Dómi-ne.

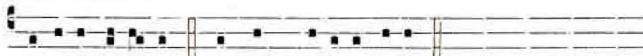
Post Evangelium

Verbum Dómi-ni. R. Laus tibi, Christe.

C

Ante Evangelium

Dóminus vobíscum R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Lécti-o sancti Evangé-li-i secúndum Matté-um. R. Gló-ri-a tibi,

Dómine.

Post Evangelium

Verbum Dómi-ni. R. Laus tibi, Christe.

Ad orationem universalem

Post unamquamque intentionem

IV. AD PRECEM EUCHARISTICAM

Toni præfationum

A. Tonus simplex

Dóminus vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

R. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum.

R. Grá-ti-as a-gámus Dómino De-o nostro. R. Dignum et iustum est.

Cum, ob auctum numerum præfationum, difficile sit pro unaquaque eam integrum textum melodiis ornatum præbere, hic exhibetur tantummodo exemplar unius præfationis in tono simplici et in tono sollemni, super quo melodiæ aliarum extrui possunt.

PRÆFATIO II DE ADVENTU

Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et

u-bique grá-ti-as á-ge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omni-po-tens æ-tér-

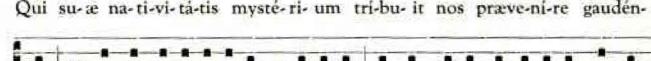
ne De-us: per Christum Dóminum nostrum. Quem præ-dixé-runt cunc-

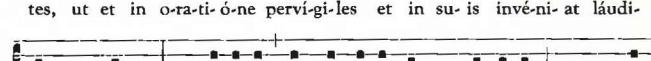
tó-rum præcō-ni-a prophe-tá-rum, Virgo Ma-ter in-effá-bi-li di-lecti- ó-

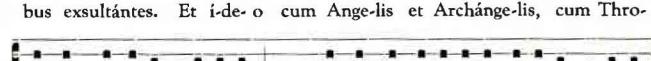
ne susti-nu-it, Io-ánnes cé-ci-nit affu-tú-rum et adéssse monstrá-vit.

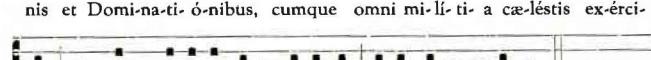
Qui su-æ na-ti-vi-tá-tis mysté-ri-um tri-bu-it nos præve-ni-re gaudén-

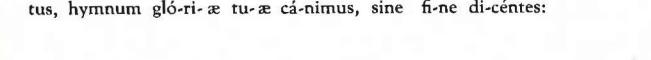
tes, ut et in o-ra-ti-ó-ne pervi-gi-les et in su-is invé-ni-at láudi-

bus exsultán tes. Et í-de-o cum Ange-lis et Archángelis, cum Thro-

nis et Domi-na-ti- ó-nibus, cumque omni mi-lí-ti-a cæ-léstis ex-érci-

tus, hymnum gló-ri-æ tu-æ cá-nimus, sine fi-ne di-céntes:

B. Tonus sollemnis

Dóminus vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.
V. Sursum corda. R. Ha-bémus ad Dóminum.
V. Grá-ti- as a-gámus Dómino De-o nostro. R. Dignum et iustum est.
Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper
et u-bique grá-ti- as á-ge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omni-po-tens æ-
tére De-us: per Chri-stum Dó-minum nostrum. Quem præ-dixé-runt
cunctórum præcō-ni- a prophe-tá-rum, Virgo Ma-ter in-effá-bi-li di-
lecti- óne su-stí-nu- it, Io-ánnes cé-ci-nit affu-tú-rum et adés-se mon-
strá-vit. Qui su-æ na-ti-vi-tá-tis mysté-ri- um tríbu- it nos præve-ní-re
gaudéntes, ut et in o-ra-ti- óne per-ví-gi-les et in su- is invé-ní- at

láudi-bus exsultántes. Et í-de- o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum
Thro-nis et Domi-na-ti- ó-nibus, cumque omni mi-li-ti- a cæ-léstis ex-
ér-ci-tus, hymnum gló-ri- æ tu- æ cá-nimus, si-ne fi-ne di-céntes:

PREX EUCHARISTICA I

Quam obla-ti- ónem tu, De- us, in ómni-bus, quásamuś, bene-dictam, ad-
scriptam, ra-tam, ra-ti- oná-bi- lem acceptabi-lémque fa-ce-re digné-ris:
ut nobis Corpus et Sanguis fi- at di-lectissimi Fi- li- i tu- i, Dómini
nostrí Iesu Chri- sti. Qui pri-di- e quam pa-te-ré-tur, accé-pit panem
in sanctas ac vene-rá-bi- les manus su- as, et e-le-vá-tis ócu- lis in cæ-
lum ad te De- um Patrem su- um omnipo-téntem, ti-bi grá-ti- as a-gens

bene-di-xit, fre-git deditque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET
MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD
PRO VOBIS TRADE-TUR. Simi-li modo, postquam cená-tum est, accí-pi-
ens et hunc præclá-rum cá-li-cem in sanctas ac vene-rá-bi-les manus
su-as, i-tem ti-bi grá-ti-as a-gens bene-dí-xit deditque discípu-lis
su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST E-
NIM CA-LIX SANGUI-NIS ME- I, NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO
VO-BIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI- ONEM PECCATO-RUM.
HOC FA-CITE IN ME- AM COMMEMORA-TI- O-NEM.
Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus
adorat. Deinde cantat:
Mysté-ri- um fi-de- i: vel Mysté-ri- um fi- de- i:

Et populus prosequitur, acclamans:

R. Mortem tu-am annunti- ámus, Dómi-ne, et tu-am resurrecti- ónem
confi-témur do-nec vénii- as.
Unde et mémo-res, Dómine, nos servi tu-i, sed et plebs tu-a sanc-
ta, e-iúsdem Christi Fi-li-i tu-i, Dómi-ni nostri, tam be-á-tæ pas-
si-ónis, necnon et ab íne-ris resurrecti- ónis, sed et in cælos glo-
ri-ó-sæ ascensi- ónis: offé-rimus præclárae ma-iestá-ti tu-æ de tu- is
donis ac da-tis hósti- am pu-ram, hósti- am sanctam, hósti- am imma-
cu-lá-tam, Panem sanctum vitæ ãtérnæ et Cá-li-cem sa-lú-tis perpé-tu-æ.
Supra que pro-pí-ti- o ac se-réno vultu respí-ce-re digné-ris: et accép-
ta habé-re, sic-u-ti accépta habé-re digná-tus es mûne-ra pú- e-ri tu-

i iusti Abel, et sacri-fi-ci-um Patri-árchæ nostri Abrahæ, et quod
ti-bi óbtu-lit summus sa-cérdos tu-us Melchí-sedech, sanctum sacri-fi-
ci-um, imma-cu-lá-tam hósti-am.

Súppli-ces te rogámus, omnipo-tens De-us: iube hæc perferri per ma-
nus sancti Ange-li tu-i in sublíme altá-re tu-um, in conspéctu di-
vínae maiestá-tis tu-æ; ut, quotquot ex hac altá-ris parti-ci-pa-ti-ó-
ne sacro-sánctum Fí-li-i tu-i Corpus et Sánguinem sumpsé-rimus,
omni bene-dicti-ó-ne cæ-lésti et grá-ti-a reple-ámur. [Per e-úndem
Christum Dóminum nostrum. Amen.]

PREX EUCHARISTICA II

Qui cum passi-ó-ni vo-luntá-ri-e trade-ré-tur, accépit panem et grá-ti-
as a-gens fre-git, deditque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET
MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD
PRO VO-BIS TRADE-TUR. Sími-li modo, postquam cená-tum est, accí-
pi-ens et cá-li-cem, í-te-rum grá-ti-as a-gens de-dit discípu-lis su-is,
di-cens: ACCI-PI-TE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST ENIM CA-
LIX SANGUINIS ME-I NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO VO-BIS
ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO-RUM. HOC
FACI-TE IN ME-AM COMMEMORATI-O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

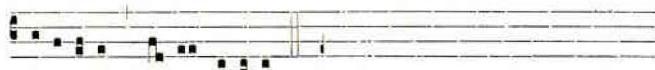

Mysté-ri- um fi-de- i: vel Mysté-ri- um fi- de- i:

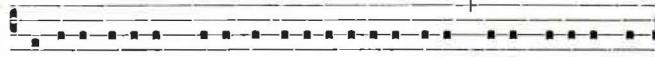
Et populus prosequitur, acclamans:

R. Mor-tem tu- am annunti- ámus, Dó-mi-ne, et tu- am re-surrecti- ónem

confi-témur, do-nec vé-ni- as.

Mémo-res i-gi-tur mortis et resurrecti- ónis e-ius, tibi, Dómine, pa-

nem vi-tæ et cá-li-cem sa-lú-tis offé-rimus, grá-ti- as agéntes qui-

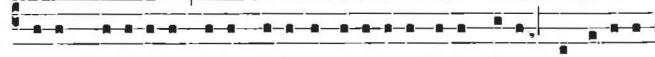

nos dignos habu- isti astá-re co-ram te et ti-bi mi-nistrá-re.

PREX EUCHARISTICA III

Ipse enim in qua nocte trade-bá-tur accé-pit panem, et ti-bi grá-ti- as

a-gens bene-dí-xit, fregit dedítque discípu- lis su- is, di-cens: ACCI-PI-TE

ET MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST E-NIM COR-PUS ME- UM,

QUOD PRO VO-BIS TRADE-TUR. Sími-li modo, postquam ce-ná-tum est,

acci-pi- ens cá-li-cem, et ti-bi grá-ti- as a-gens bene-di-xit de-dítque

discípu- lis su- is, di-cens: ACCI-PITE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES:

HIC EST E-NIM CALIX SANGUINIS ME- I, NOVI ET ÆTERNI TESTAMEN-

TI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PEC-

CATO-RUM. HOC FACI-TE IN ME-AM COMMEMORATI- O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

Mysté-ri- um fi-de- i: vel Mysté-ri- um fi- de- i:

Et populus prosequitur, acclamans:

Musical notation for the chant 'Et populus prosequitur, acclamans' and 'R. Mortem tu-am annunti-ámus, Dómine, et tu-am resurrecti-ónem confi-témur, do-nec véni-as.'

R. Mortem tu-am annunti-ámus, Dómine, et tu-am resurrecti-ónem
confi-témur, do-nec véni-as.

Mémo-res ígi-tur, Dómine, ei-úsdem Fí-li-i tu-i sa-lu-tí-feræ pas-
si-ónis necnon mi-rá-bilis re-surrecti-ó-nis et ascensi-ónis in cæ-
lum, sed et præsto-lántes álte-rum e-ius advéntum, offé-ri-mus ti-bi,
grá-ti-as re-fe-re-ntes, hoc sacri-fi-ci-um vivum et sanctum.

PREX EUCHARISTICA IV

Musical notation for the chant 'Ipse e-nim, cum ho-ra ve-nisset ut glo-ri-fi-ca-ré-tur a te, Pa-ter sanc- te, ac di-le-xisset su-os qui e-rant in mundo, in fi-nem di-lé-xit e-os: et cenántibus il-lis accépit panem, bene-di-xit ac fre-git de-'

ditque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PITE ET MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD PRO VOBIS TRADE-TUR. Simi-li modo accí-pi-ens cá-li-cem, ex ge-nimi-ne vi-tis replé-tum, grá-ti-as e-git de-ditque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PITE ET BI- BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST ENIM CA-LIX SANGUINIS ME- I NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUN- DETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO-RUM. HOC FACITE IN ME-AM COM- MEMORA-TI-O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

Musical notation for the chant 'Mysté-ri- um fide- i: vel Mysté-ri- um fi- de-i:'

Et populus prosequitur, acclamans:

R. Mortem tu-am annunti-ámus, Dómi-ne, et tu-am re-surrecti-ónem
confi-témur, do-nec véni-as.

Unde et nos, Dómi-ne, redempti-ónis nostrae memo-ri-á-le nunc ce-
lebrántes, mortem Christi e-iúsque descénsum ad infe-ros recó-limus,
e-ius re-surrecti-ónem et ascensi-ónem ad tu-am déxte-ram pro-fí-té-
mur, et, exspectántes ipsí-us advéntum in gló-ri-á, offé-rimus ti-bi
e-ius Corpus et Sánginem, sacri-fí-ci-um ti-bi acceptá-bi-le et to-
ti mundo sa-lu-tá-re.

Toni doxologæ Precis eucharisticæ

A. Tonus simplex

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi De-o Patri omnipo-

ténti, in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, omnis honor et gló-ri-á per
ómni- a sácu-la sácu-lo-rum. R. Amen.

B. Tonus sollemnis

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi De-o Patri omnipo-
tenti, in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, omnis ho-nor et gló-ri-á per
ómni- a sácu-la sácu-lo-rum. R. Amen.

V. AD RITUS COMMUNIONIS

Toni orationis dominicæ

A

Præcéptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni-ti, et di-ví-na insti-tu-ti-ónē formá-ti,
audému-s dí-ce-re:

Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: Advé-

ni-at regnum tu-um: Fi-at vo-luntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in
terra. Panem nostrum co-ti-di-ánum da no-bis hódi-e: Et dimít-te
nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimittimus de-bi-tó-ribus nostris.

Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.
Libera nos, ut infra p. 1976.

B

Præceptis sa-lu-tá-ribus mó-ni-ti, et di-ví-na insti-tu-ti- ó-ne formá-ti,
audémus di-ce-re:

Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: Ad-
vé-ni-at regnum tu-um: Fi-at vo-luntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in
ter-ra. Panem nostrum co-ti-di-ánum da no-bis hódi-e: Et dimít-te
nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ribus no-

nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimittimus de-bi-tó-ribus nostris.

Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.
Libera nos, ut infra p. 1976.

C

Præceptis sa-lu-tá-ribus mó-ni-ti, et di-ví-na insti-tu-ti- ó-ne formá-ti,
audémus di-ce-re:

Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: Ad-
vé-ni-at regnum tu-um: Fi-at vo-luntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in
ter-ra. Panem nostrum co-ti-di-ánum da no-bis hódi-e: Et dimít-te
nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ribus no-
stris. Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Ad embolismum

Liber-a nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus ma-lis, da pro-pí-ti-us
pa-cem in di-ébus nostri-s, ut, opè mi-se-ri-córdi-æ tu-æ adiú-ti, et
a peccá-to simus semper lí-be-ri, et ab omni perturba-ti-óne se-
cú-ri: exspectántes be-á-tam spem, et advéntum Salva-tó-ris nostri
Iesu Chri-sti.

R. Qui a tu-um est regnum, et po-tésta-s, et gló-ri-a in sácu-la.

Ad pacem

Post orationem

... Qui vi-vis et regnas in sácu-la sácu-lo-rum. **R.** Amen.

Pax Dómi-ni sit semper vobís-cum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

Offérte vobis pa-cem.

VI. AD RITUS CONCLUSIONIS**Ad benedictionem simplicem****A**

Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

Bene-di-cat vos omnípo-tens De-us, Pa-ter, et Fí-li-us, et Spí-ri-tus

Sanctus. **R.** Amen.

B

Dóminus vobís-cum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

Bene-di-cat vos omnípo-tens De-us, Pa-ter, et Fí-li-us, et Spí-ri-tus

Sanctus. **R.** Amen.

Ad benedictionem sollemnem et orationes super populum**A**

Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

Incliná-te vos ad benedi-cti-ónem.

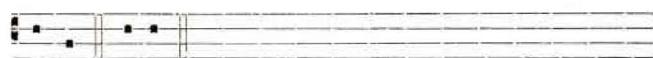
Post unamquamque invocationem

R. Amen.

Bene-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

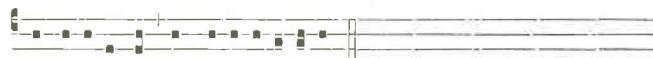

Sanctus. R. Amen.

B

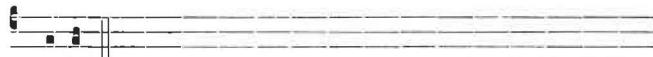

Dóminus vobiscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

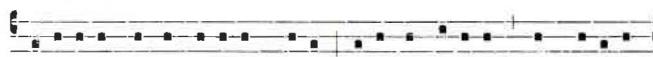

Incliná-te vos ad bene-dicti-ónem.

Post unamquamque invocationem

R. Amen.

Bene-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pater, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

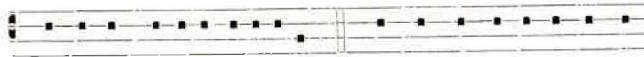
Sanctus. R. Amen.

Ad benedictionem episcopalem

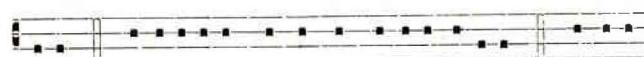
A

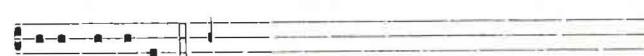
Dóminus vobiscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

V. Sit nomen Dómi-ni bene-dictum. R. Ex hoc nunc et usque in sá-

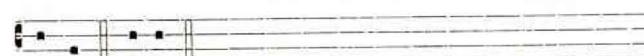
cu-lum. V. Adiutó-ri-um nostrum in nómine Dómi-ni. R. Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

Bene-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pater, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

Sanctus. R. Amen.

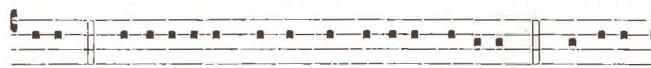
B

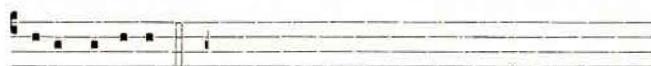
Dóminus vobis-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

V. Sit nomen Dómi-ni bene-dictum. R. Ex hoc nunc et usque in sá-

cu-lum **V.** Adiutó-ri-um nostrum in nómí-ne Dómi-ni. **R.** Qui fe-cit

caé-lum et terram.

Bene-dí-cat vos omní-potens De-us, Pater, et Fí-li-us, et Spí-ri-tus

Sanctus. **R.** Amen.

Ad dimittendum populum

I-te, mis-sa est.

R. De-o grá- ti- as.

INDICES

INDEX ALPHABETICUS CELEBRATIONUM

Achilleus et Nereus, martyres, 12 maii	847
Alfonsus Maria de' Liguori, episc. et Eccl. doctor, 1 aug.	928
Aloisius Gonzaga, religiosus, 21 iunii	871
Angeli Custodes, 2 octobris (votiva)	1814
Anna et Ioachim, parentes B.M.V., 26 iulii	920
Antonius de Padova, presb. et Eccl. doctor, 13 iunii . .	870
Antonius Maria Zaccaria, presbyter, 5 iulii	905
Augustinus, episc. et Eccl. doctor, 28 augusti	971
Augustinus Cantuariensis, episcopus, 27 maii	856
 Barnabas, apostolus, 11 iunii	866
Bartholomaeus, apostolus, 24 augusti	964
Beda Venerabilis, presb. et Eccl. doctor, 25 maii	853
Benedictus, abbas, 11 iulii	907
Bernardinus Senensis, presbyter, 20 maii	852
Bernardus, abbas et Eccl. doctor, 20 augusti	956
Birgitta, religiosa, 23 iulii	916
Bonaventura, episc. et Eccl. doctor, 15 iulii	910
Bonifatius, episcopus et martyr, 5 iunii	865
 Caietanus, presbyter, 7 augusti	940
Camillus de Lellis, presbyter, 14 iulii	910
Carolus Lwanga et socii, martyres, 3 iunii	864
Clara, virgo, 11 augusti	944
Cyrillus Alexandrinus, episc. et Eccl. doctor, 27 iunii . .	884
 Dominicus, presbyter, 8 augusti	940
Elisabeth Lusitaniæ, 4 iulii	905
Ephræm, diaconus et Eccl. doctor, 9 iunii	866
Eusebius Vercellensis, episcopus, 2 augusti	930
 Gregorius VII, papa, 25 maii	854
Henricus, 13 iulii	909
Hippolytus, presb., et Pontianus, papa, martyres, 13 augusti	945

1984

Index alphabeticus celebrationum

Iacobus Maior, apostolus, 25 iulii	916
Iesus Christus D.N.:	
— Cor sacratissimum (et votiva)	728, 1772
— Corpus et Sanguis sacratissimum (et votiva)	716, 1731
— Crucis sanctæ exaltatio, 14 septembris (votiva)	1704
— Nomen sanctissimum (votiva)	1754
— Sanguis pretiosissimus (votiva)	1762
— Summus et æternus Sacerdos (votiva)	1734
— Transfiguratio, 6 augusti	933
Ignatius de Loyola, presbyter, 31 iulii	925
Ioachim et Anna, parentes B.M.V., 26 iulii	920
Ioannes I, papa et martyr, 18 maii	851
Ioannes Baptista:	
— Nativitas, 24 iunii	875
— Passio, 29 augusti	974
Ioannes Eudes, presbyter, 19 augusti	955
Ioannes Fisher, episc., et Thomas More, martyres, 22 iunii	874
Ioannes Maria Vianney, presbyter, 4 augusti	930
Ioseph, Sponsus B.M.V.:	
— Opifex, 1 maii (votiva)	1826
— Sollemnitas, 19 martii (votiva)	1821
Ioseph de Calasanz, presbyter, 25 augusti	968
Irenæus, episcopus et martyr, 28 iunii	884
Iustinus, martyr, 1 iunii	861
Laurentius, diaconus et martyr, 10 augusti	941
Laurentius de Brindisi, presb. et Eccl. doctor, 21 iulii	911
Ludovicus, 25 augusti	967
Marcellinus et Petrus, martyres, 2 iunii	863
Maria, Beata Virgo:	
— Assumptio, 15 augusti	946
— Cor immaculatum	899
— Regina, 22 augusti	960
— Visitatio, 31 maii	856
— de Monte Carmelo, 16 iulii	911
— Dedicatio basilicæ sanctæ Mariæ, 5 augusti	932
— Mater Ecclesiae (votiva)	1810
— Nomen sanctissimum (votiva)	1812
Maria Goretti, virgo et martyr, 6 iulii	906
Maria Magdalena, 22 iulii	912
Maria Magdalena de' Pazzi, virgo, 25 maii	854
Martha, 29 iulii	922

Index alphabeticus celebrationum

1985

Matthias, apostolus, 14 maii	848
Monica, 27 augusti	968
Nereus et Achilleus, martyres, 12 maii	847
Norbertus, episcopus, 6 iunii	865
Omnes Sancti (votiva)	1844
Pancratius, martyr, 12 maii	847
Paulinus Nolanus, episcopus, 22 iunii	872
Paulus, apostolus: Sollemnitas, 29 iunii (et votiva)	887, 1838
Petrus, apostolus: Sollemnitas, 29 iunii (et votiva)	887, 1836
Petrus et Marcellinus, martyres, 2 iunii	863
Petrus Chrysologus, episc. et Eccl. doctor, 30 iulii	925
Philippus Neri, presbyter, 26 maii	855
Pius X, papa, 21 augusti	957
Pontianus, papa, et Hippolytus, presb., martyres, 13 augusti	945
Protomartyres sanctæ Romanæ Ecclesiae, 30 iunii	896
Romualdus, abbas, 19 iunii	870
Rosa de Lima, virgo, 23 augusti	963
Spiritus Sanctus (votiva)	1796
Stephanus Hungariae, 16 augusti	954
Thomas, apostolus, 3 iulii	902
Thomas More et Ioannes Fisher, episc., martyres, 22 iunii	874
Trinitas sanctissima (et votiva)	706, 1695
Xystus II, papa, et socii, martyres, 7 augusti	939

INDEX LECTIONUM

GENESIS

1	11-12	1592
	26-28. 31a	1342
	26 — 2, 3	1826
2	4b-9. 15	1585, 1826
	18-24	1586
3	9-15	1343
	9-15. 20	179
4	1-15. 25	1001
	3-10	36
6	5-8; 7, 1-5. 10	1575
8	6-13. 20-22	41
9	1-13	45
11	1-9	50
12	1-4a	55, 1801
	1-7	1148, 1224, 1394, 1478
	1-9	1002
13	2. 5-18	266
14	18-20	271
15	1-6. 18a	724, 1735
	1-12. 17-18	1236
16	1-12. 15-16	277
	6b-12. 15-16	282
17	1-8	283
	1. 9-10. 15-22	1237
18	1-10a	289
	1-15	434
	16-33	294
	20-32	311
19	15-29	477
21	5. 8-20	317
22	1-19	321
23	1-4. 19; 24, 1-8. 62-67	326
24	48-51, 58-67	332
27	1-5. 15-29	1344
28	10-22a	337
	11-18	353
		1435

Index lectionum

1987

Exodus

LEVITICUS

19	1-2. 17-18	64, 1149
23	1. 4-11. 15-16. 27. 34b-37	503
25	1. 8-17	508

1988		Index lectionum
NUMERI		
3	5-10a	1305
11	4b-15	524
	11b-12, 14-17, 24-25a	1306
12	1-13	530
13	2-3a. 26 — 14, 1. 26-30, 34-35	536
20	1-13	542
DEUTERONOMIUM		
4	32-34. 39-40	709, 1698
	32-40	547
5	12-15	139
6	1-7	1127
	3-9	1150
	4-13	552
7	6-11	729, 1777
8	2-3. 14b-16a	716, 1739
	7-18	1597
10	8-9	1076, 1151
	12-22	569, 1778
	17-19	1617
11	18. 26-28	136
24	17-22	1604, 1618
30	1-4	1508
	10-14	392, 1467
	15-20	1240
31	1-8	578
34	1-12	579
Iosue		
3	7-10a. 11. 13-17	584
8	30-35	1437
24	1-13	590
	1-2a. 15-17. 18b	648
	1-2a. 15-17. 18 b-25a	1241
	14-29	597
Iudices		
2	11-19	612
6	11-24a	617
9	6-15	623
11	29-39a	629

1990		Index lectionum
[2 REGUM]		
5	9-15a	1243
11	1-4. 9-18. 20	247
17	5-8. 13-15a. 18	268
19	9b-11. 14-21. 31-35a 36	273
20	1-6	1627
22	8-13; 23, 1-3	279
24	8-17	285
25	1-12	290
1 CHRONICORUM		
15	3-4. 15-16; 16, 1-2	947, 1005
2 CHRONICORUM		
5	6-8. 9b. 13 — 6, 2	986
24	17-25	253
	18-22	1040
NEHEMIAS		
8	2-4a. 5-6. 8-10	1427
TOBIAS		
1	1a. 2; 2, 1-9	146
2	10-23	150
3	1-11. 24-25	155
6	10-11a; 7, 1. 9-17; 8, 4-10	161
7	9c-10. 11c-17	1346
8	5-10	1155, 1347
11	5-17	166
12	1. 5-15. 20	171
	6-13	1156
JUDITH		
8	2-8	1158

1992

Index lectionum

[SAPIENTIA]

SIRACIDES

QOHELET

ISAIAS

Index lectionum

1993

7	1-9	403
	10-14; 8, 10	1009
9	2-7	1560
	2-4, 6-7	1560
10	5-7, 13-16	960, 1011
11	1-4a	408
22	19-23	1282
25	6a, 7-8a	645
	6a, 7-9	1932
	6-10a	1884, 1922
26	7-9, 12, 16-19	1687
32	15-18	413
38	1-6, 21-22, 7-8	1562
41	8-10, 13-14	419
42	1-3	1545
43	18-19, 21-22, 24b-25	1283
44	1-3	67
49	1-6	1244
	13-15	879
	14-15	1780
50	4-9a	100
52	7-10	1709
	13 — 53, 12	1080
53	1-5, 10-11	1710
55	1-3c, 6-9	1628
	6-9	1570
	10-11	1667
56	1, 6-7	384
57	15-19	602, 987, 1529
58	6-11	1563
60	1-6	1165, 1607
61	1-3a	1530
	1-3a, 6a, 8b-9	1081, 1307, 1461
	9-11	1284
63	7-9	1012, 1402
66	10-14c	1654
	18-21	348
		651

IEREMIAS

1	1. 4-10	451, 875
	4-9	1082, 1308, 1485
	17-19	975

1994

Index lectionum**[IEREMIAS]**

2	1-3, 7-8, 12-13	456
3	14-17	461
7	1-11	466
13	1-11	484
14	17-22	490
15	10, 16-21	494
18	1-6	499
20	7-9	1166, 1486
	10-13	257
23	1-6	431
26	1-9	505
	11-16, 24	510
28	1-17	525
30	1-2, 12-15, 18-22	532
31	1-4	1781
	1-7	539
	31-34	544, 1245
38	4-6, 8-10	608

LAMENTATIONES

2	2, 10-14, 18-19	296
3	17-26	1642, 1885
	22-26	1923, 1933

EZECHIEL

1	2-5, 24 — 2, 1a	570
2	2-5	346
	8 — 3, 4	575
3	16-21	931, 1083
9	1-7; 10, 18-22	580
12	1-12	586
16	1-15, 60, 63	592
	59-63	594
17	22-24	217
18	1-10, 13b, 30-32	599
	21-23, 30-32	1668
24	15-24	613
28	1-10	619
34	1-11	624
	11-16	734, 1084, 1782

Index lectionum

1995

36	23-28	630, 1246, 1266, 1286, 1509
37	1-14	636, 1803
	15-19, 21b-22, 26-28	1510
43	1-2, 4-7a	988
	1-7a	641
47	1-9, 12	1267

DANIEL

3	25, 34-43	1546, 1643
7	9-10, 13-14	934, 1817
12	1-3	1886

OSEE

2	14, 19-20	1403
	14b, 15b, 19-20	103, 1129
	14, 15b-16, 19-20	355
6	3b-6	176
8	4-7, 11-13	360
10	1-3, 7-8, 12	365
11	1b, 3-4, 8c-9	370, 732, 1231, 1783
14	2-10	375

IOEL

2	12-18	1670
	21-24, 26-27	1598
	23a, 26-30a	1287
	28-32	1805

IONAS

3	1-10	1671
	10 — 4, 11	1531

AMOS

2	6-10, 13-16	313
3	1-8; 4, 11-12	318
5	14-15, 21-24	323

1996

Index lectionum

[AMOS]		
7	10-17	.
	12-15	.
8	4-6, 9-12	.
9	11-15	.
		329
		388
		334
		339
MICHAËAS		
2	1-5	.
4	1-4	.
5	2-5a	.
6	1-4, 6-8	.
	6-8	.
7	14-15, 18-20	.
		424
		1577
		1013
		440
		1167
		446
NAHUM		
1	15; 2, 2; 3, 1-3. 6-7	.
		549
HABACUC		
1	12 — 2, 4	.
		553
SOPHONIAS		
2	3; 3, 12-13	.
3	14-15	.
	14-18	.
	16-20	.
		1168
		1656
		857
		1512
ZACHARIAS		
2	10-13	.
8	20-23	.
9	9-10	.
12	10-11	.
	10-11; 13, 6-7	.
		1014
		1533
		343, 1578
		263
		1713
MATTHÆUS		
1	1-16. 18-23	.
	16. 18-21. 24a	.
	18-23	.
	18-25	.
2	13-15. 19-23	.
		1018
		1823
		1019
		1759
		1020, 1621

Index lectionum

1997

1998

Index lectionum**[MATTHÆUS]**

10	16-23	377
	17-22	1055, 1551
	24-33	382
	26-33	259, 1551
	28-33	1056
	34 — 11, 1	399
	34-39	1057
	37-42	302
11	20-24	405
	25-27	410
	25-30	345, 731, 1185, 1414, 1660, 1788, 1899, 1926
	25a. 28-30	415
	27-30	1934
12	1-8	420
	14-21	425
	38-42	442
	46-50	447, 1021
13	1-9	388, 452, 1594
	1-23	386
	10-17	457
	16-17	921
	18-23	462
	24-30	430, 468
	24-43	429
	31-35	486
	36-43	491
	44-45	496, 1185
	44-46	473
	44-52	473
	47-53	501, 1119
	54-58	506, 1828
14	1-12	511
	13-21	516, 528
	22-33	559, 1834
	22-36	533
15	1-2. 10-14	535
	21-28	540, 604
16	13-19	1230
	13-20	647, 894, 992, 1096
	13-23	545
	24-27	1293, 1415
	24-28	550, 1186, 1255

Index lectionum

1999

17	1-9	935
	14-19	555
	22-26	572
18	1-5	1187
	1-5. 10	1816
	1-5. 10. 12-14	577
	15-20	582, 1468
	19-22	1518
	21 — 19, 1	588
19	3-6	1363
	3-12	595, 1132, 1187, 1416
	13-15	601
	16-22	615
	16-26	1417
	23-30	621
	27-29	1188
20	1-16a	626
	20-28	918
	25-28	1318
22	1-14	632
	34-40	638, 1189, 1272, 1364
23	1-12	643
	8-13	973, 1097, 1120, 1378
	13-22	657
	23-26	662
	27-32	666
24	4-13	898
	42-51	670
25	1-13	675, 1133, 1190, 1418, 1689, 1900
	14-23	1192
	14-30	679, 1191, 1294, 1589
	31-40	1195
	31-46	1193, 1612, 1901
26	47-56	1722
27	33-50	1727
28	16-20	711, 1097, 1537, 1703
	18-20	1256, 1273

MARCUS

1	1-8. 14-15	1675
	9-11	1256, 1274, 1296
	14-20	1122

2002

Index lectionum**[LUCAS]**

8	4-10a.	11b-15	1297	
9	11b-17	725,	1745	.		
	18-24	264	.			
	23-26	1057	.			
	28b-36	937	.			
	49-55	1519	.			
	51-62	309	.			
	57-62	1201,	1421,	1493		
10	1-9	351,	1101,	1319		
	1-12.	7-20	350	.			
	17-24	1662	.			
	21-24	1298	.			
	25-37	394,	1622	.		
	38-42	436,	924,	1134,	1202,	1421
11	1-13	480	.			
	27-28	948,	1027,	1422		
12	13-21	522	.			
	15-21	1600	.			
	32-34	1203	.			
	32-48	566	.			
	35-40	567,	1203,	1690,	1904	
	35-44	1320,	1379	.		
	49-53	610	.			
13	22-30	653	.			
14	12-14	1614	.			
	25-33	1204,	1494	.		
15	1-10	1789	.			
	1-3.	11-32	1678,	1790	.		
	3-7	737	.			
16	19-31	1615	.			
17	11-19	1601,	1663	.		
18	1-8	1649	.			
19	1-10	993	.			
21	34-36	1691	.			
22	14-20.	24-30	1321	.			
	24-27	1380	.			
	24-30	1102	.			
	39-43	1634,	1779	.		
23	33,	39-43	1905	.			
	33-34.	39-43	1728	.			
	39-46	1692	.			

Index lectionum

2003

24	44-46.	50.	52-53	1906	
	44-46.	50.	52-53;	24,	1-6a	1905	
	13-16.	28-35	1909	
	13-35	1746,	1907
	35-48	1719	
	44-53	1258,	1538
	46-48	1680	

IOANNES

1	1-5.	9-14.	16-18	1259			
	29-34	1260			
	35-42	1225,	1496		
	35-51	1495			
	45-51	966			
	47-51	1819			
2	1-11	1028,	1365		
	13-22	994			
3	1-6	1261,	1276		
	16-18	708,	1702		
	16-21	1262			
4	5-14	1277			
	19-24	1442			
5	24-29	1910			
6	1-15	476,	1748		
	24-35	519,	1749		
	37-39	1928			
	37-40	1911,	1927		
	41-52	562,	1751		
	44-47	1278			
	51-59	607,	720,	1752,	1911
	60-70	650			
7	37-39	1809			
	37b-39a	1279,	1299		
9	1-7	1279			
10	11-16	1103,	1322,	1520	
	11-18	1792			
	22-30	995			
11	17-27	1912			
	19-27	923			
	21-27	1913			
	32-38.	40	1928			

2004

Index lectionum**[IOANNES]**

11	32-45	1914
	45-52	1520, 1539
12	23-26	1916
	23-28	1915
	24-26	943, 1058, 1323, 1423
	31-36a	1443, 1720
	44-50	1231, 1261
13	1-15	1521
14	1-6	1917
	6-14	1761
	15-17	1299
	23-26	1300
	23-29	1470, 1568
15	1-8	1205, 1423, 1635, 1793
	1-11	1264, 1281
	9-12	1366, 1582
	9-17 850, 1104, 1206, 1323, 1424, 1464, 1497, 1664, 1794	
	18-21. 26-27	1301
	18-21. 26 — 16, 4	1552
16	5b-7, 12-13a	1301
	12-15	714, 1366, 1703
	20-22	1665
17	1-11	1523
	6. 14-19	1324
	11b-19	1060, 1524, 1553
	11b. 17-23	1465, 1540
	20-23	1368
	20-26	1207, 1367, 1425, 1524, 1795
	24-26	1918
19	17-18. 25-30	1918
	25-27	1029
	25-30	1929, 1935
	28-37	1729
	31-35	1281
	31-37	734, 1771, 1796
20	1. 11-18	914
	19-23	1325, 1569, 1809
	24-29	903
21	1-14	1753
	15-17	1105, 1326
	15-19	890

Index lectionum

2005

ACTUS APOSTOLORUM

1	15-17. 20-26	848
2	1-11	1806
3	1-10	887
4	8-12	852
9	1-22	1839
11	21b-26; 13, 1-3	867
	27-30	1608
12	1-11	892
13	22-26	881
22	3-16	1838
28	7-10	1629
	11-16. 30-31	1833

AD ROMANOS

3	21-25a. 28	137
4	13, 16-18. 22	1823
	18-25	177
5	1-5	713, 1049, 1701
	1-2. 5-9a	1288
	5b-11	736, 1784, 1888
	12-15	259
	12. 17-19	1016
	17-21	1889
6	2-4. 12-14	1673
	3-4, 8-9	1890, 1924
	3-5	1269
	3-9	1889
	3-11	1248, 1404
	3-4. 8-11	301, 1249
8	1-4	928
	9. 11-13	344
	14-17. 26-27	710, 1289, 1701
	14-23	1233
	18-23	1890
	18-30	385
	22-27	1645
	26-27	1807
	26-30	1829
	28-30	1170
	28-32	472, 1016 1270

2006

Index lectionum**[Ad ROMANOS]**

8	28-32, 35, 37-39	1249
	31b-35.	37-39	1352, 1891
	31b-39	896, 1049, 1646
	35.	37-39	515
9	1-5	558
10	8-13	1228
	9-18	1534
11	13-15, 29-32	603
	33-36	646
12	1-13	1404
	1-2, 9-13	1354
	1-2, 9-18	1533
	3-13	1086
	4-8	1309
	9-16b	857, 1620
14	7-9	1924
	7-9, 10b-12	1689, 1892

1 AD CORINTHIOS

1	1-3	1757
	1-9	669
	3-9	1657
	10-13	1513
	17-25	673
	18-23	861, 1087, 1112
	18-25	1714
	22-31	1405
	26-31	678, 1170
2	1-10a	1113
	10b-16	1114
3	9b-11, 16-17	989
	16-23	65
4	1-5	101, 1088
6	13c-15a, 17-20	906, 1354
7	25-35	1130, 1406
9	16-19, 22-23	1088
10	16-17	718, 1742
	16-21	1440
	31 — 11, 1	926
11	23-26	725, 1743
12	3b-7, 12-13	1808

Index lectionum

2007

12	4-13	1290
	12-13	1250, 1270
	31 — 13, 8a	1355
	31 — 13, 13	1171
13	4-13	1172
15	1-4	1229
	1-8	1229
	20-23	1893, 1925
	20-26	951
	20-24a, 25-28	1893
	45-49	71
	51-57	1894
	54-58	106, 948

2 AD CORINTHIOS

1	1-7	186
	18-22	68, 191
3	1b-6	104, 1089
	4-11	195
	15 — 4, 1, 3-6	201
4	1-2, 5-7	1089, 1310
	6-11	140
	7-15	205, 917, 1050
	10-18	1631
	13 — 5, 1	180, 1894
5	1, 6-10	1895
	6-10	218
	14-17	261, 913
	14-20	1487
	14-21	210, 1090, 1310
	17-21 — 6, 1-2	1571
6	1-10	226
	4-10	1051
8	1-9	231
	1-5, 9-15	1609
	7, 9, 13-15	304
	9-15	872
9	6-11	236, 942
	6-15	1610
	8-11	1593
10	17 — 11, 2	1131, 1171
11	1-11	241
	18, 21b-30	246

2008

Index lectionum

[2 AD CORINTHIOS]

AD GALATAS

1	1-2. 6-10	143
	11-19	183, 889
2	16. 19-21	221
	19-21	1173
3	26-28	1251, 1270
	26-29	264
4	4-7	1017, 1234
5	1. 13-18	308
	16-17. 22-23a. 24-25	1290
	17-26	1579
6	14-16	1174
	14-18	349

AD EPHESIOS

1	3-5	1925
	3-10	390, 1785
	3-6, 11-12	1017
	3-14	389, 1407, 1657
	3-10, 13-14	1251
	3a. 4a. 13-19a	1291
2	13-18	433, 1715
	19-22	902, 990, 1514, 1830
3	2-12	1535
	8-12	1115, 1786
	8-12. 14-19	733
	12-17	1376
	14-19	955, 1174, 1786
4	1-6	475, 1252, 1270, 1292, 1514
	1-7, 11-13	1091, 1115, 1311
	11-16	1462
	17. 20-24	518
	30 — 5, 2	561, 1515, 1580
5	2a. 25-32	1357
	2a. 21-33	1356
	15-20	606
	21-32	649
6	10-13. 18	1175

Index lectionum

2009

AD PHILIPPENSES

AD COLOSSENSES

1 AD THESSALONICENSES

2 AD THESSALONICENSES

2010

Index lectionum

2 AD TIMOTHEUM

AD TITUM

3 4-7 1253

AD HEBRAEOS

Index lectionum

JACOBUS

1 PETRI

1	3-9	110, 1411, 1549
	8-12	877
	10-16	114
	17-21	1767
	18-25	119
2	2-5, 9-12	124
	4-9	991
	4-5, 9-10	1254, 1272
3	1-9	1178, 1358
	14-17	1053
4	7b-11	1179, 1315
	7-13	128
	12-19	1054
5	1-4	1094, 1316, 1378

2 PETRI

1	1-7	147
	16-19	935
3	12-15a. 17-18	152

1 IOANNIS

1	5 — 2, 2	1673
3	1-2	1897
	1-3	1846

[1] IOANNIS

3	14-16	1898
	14-18	1180
	18-24	1359
4	7-12	1359
	7-16	730, 971, 1180, 1412, 1787
	9-15	1517
5	1-5	1054, 1181
	4-7a. 8b	1768

IUDAS

17.	20-25	132
-----	-----------------	-----

APOCALYPsis

7	2-4. 9-14	1845
11	19a; 12, 1. 3-6a. 10ab	950
12	7-12a	1818
21	1-5a. 6b-7	1644
	9b-14	964

INDEX LECTIOnUM
QUÆ MAGIS CONVENIUNT
ALIQUIBUS MISSIS SANCTORUM

1. PRO PAPA

Mt 16	13-19	1096
Io 21	15-17	1105

2. PRO MISSIONARIIS

1 Cor 1	18-25	1087
Mt 28	16-20	1097
Mc 16	15-20	1099
Lc 5	1-11	1100

3. PRO RELIGIOSIs

Deut 10	8-9	1151
1 Reg 19	4-9a 11-15a	1152
	16b. 19-21	1154
Mt 19	3-12	1187
	27-29	1188
Mc 10	17-27	1199
	17-30	1198
Lc 9	57-62	1201
	12 32-34	1203
	14 25-33	1204

4. PRO EDUCATORIBus

Mt 18	1-5	1187
Mc 9	34-36	1196
10	13-16	1197

5. PRO IIS QUT OPERA MISERICORDIE EXERCUERUNT

Tob 12	6-13	1156
Is 58	6-11	1165
1 Io 3	14-18	1180
Mt 25	31-40	1195
	31-46	1193

6. PRO VIDUIS

Iudt 8	2-8	1158
1 Tim 5	3-10	1177

INDEX PSALMORUM ET CANTICORUM

Ps 1	88, 1168, 1374
Ps 2	1545
Ps 3	456
Ps 4	193
Ps 5	229, 319
Ps 8	712, 1241, 1700
Ps 9	554
Ps 10	424
Ps 11	61
Ps 14	48, 272, 435, 1150, 1153
Ps 15	198, 212, 308, 598, 1077, 1149, 1152, 1167, 1485
Ps 16	359
Ps 17	553
Ps 18	75, 132, 329, 461, 701, 888, 1110, 1228, 1467, 1533, 1830
Ps 20	624
Ps 21	1285, 1605, 1708
Ps 22	432, 625, 735, 1085, 1232, 1238, 1265, 1286, 1510, 1782, 1883, 1884, 1922
Ps 23	1398, 1846
Ps 24	156, 164, 1776, 1779, 1885, 1923, 1932, 1933
Ps 25	318
Ps 26	207, 701, 1269, 1403, 1480, 1486, 1880
Ps 28	42
Ps 29	183, 303
Ps 30	137, 238, 907, 1041, 1045, 1688, 1710
Ps 31	109, 220, 1246
Ps 32	56, 123, 267, 364, 563, 674, 678, 710, 1224, 1342, 1347, 1698, 1777
Ps 33	52, 187, 247, 252, 322, 561, 605, 648, 701, 862, 893, 908, 926, 1042, 1160, 1169, 1267, 1352, 1780
Ps 36	79, 374, 885, 1109, 1112
Ps 39	609, 630, 853, 873, 1080, 1394, 1399, 1479, 1484, 1765
Ps 40	67
Ps 41	1242, 1886
Ps 44	951, 1007, 1009, 1130, 1400
Ps 47	274, 404
Ps 48	85, 89

Ps 49	37, 114, 177, 314, 324, 398, 441, 465
Ps 50	233, 376, 531, 544, 600, 631, 1244, 1247, 1571, 1669
Ps 54	80
Ps 58	495
Ps 59	269
Ps 61	100
Ps 62	133, 263, 702, 913, 1245, 1396
Ps 64	203, 385
Ps 65	349, 580, 1239
Ps 66	509, 603, 1530, 1532, 1598, 1599
Ps 68	258, 392, 403, 506, 1712, 1713
Ps 70	173, 451, 786, 975
Ps 71	1561, 1576, 1577
Ps 73	297
Ps 76	548
Ps 77	450, 518, 587, 1737, 1741
Ps 78	118, 286, 490
Ps 79	371, 1642
Ps 80	139, 504, 525
Ps 83	467, 499, 985, 988, 1305, 1401, 1438, 1483
Ps 84	201, 340, 389, 446, 558, 618, 642, 1562, 1578, 1641
Ps 85	428
Ps 88	254, 301, 958, 972, 1078, 1082, 1237, 1308, 1461, 1822
Ps 89	152, 668, 1586, 1828
Ps 90	148, 354, 1815
Ps 91	105, 217, 1375
Ps 92	74, 381
Ps 93	43, 409
Ps 94	520, 543, 703, 1436
Ps 95	128, 657, 661, 1081, 1083, 1309
Ps 96	243, 673, 934
Ps 97	115, 226, 677, 867, 1529, 1531, 1883
Ps 98	196, 494
Ps 99	124, 215, 703, 1307, 1402, 1513
Ps 101	51, 414, 533, 1627, 1630
Ps 102	64, 70, 93, 97, 103, 210, 313, 408, 489, 704, 729, 1157, 1233, 1348, 1668, 1670, 1784, 1887
Ps 103	1282, 1287, 1593, 1805, 1807
Ps 104	278, 366, 370, 380, 413
Ps 105	284, 333, 483, 538, 613, 1076
Ps 106	261, 637, 1609, 1618
Ps 109	724, 1735
Ps 110	110, 242

CANTICA VETERIS TESTAMENTI

ALLELUIA

1 Sam 3	9;	Io 6,	69b	309,	695
2 Chr 7	16	994	
Ps 18	9	695	
Ps 24	4c.	5a	199,	638, 695
Ps 26	11	695	
Ps 32	22	1647	
Ps 64	14	1601	
Ps 65	16	1660	
Ps 67	20	1588,	1828
Ps 83	5	1823	
Ps 94	8ab	315,	405, 442, 632, 695
Ps 95	2	1761	
Ps 102	21	1816,	1819
Ps 110	8ab	695	
Ps 118	18	695	
	27	695	
	34	164,	696
	36a.	29b	212,	696
	88	696	
	105	229,	696
	135	587,	696
Ps 125	5	1594,	1600
Ps 129	5	320,	559, 696
Ps 132	1	1425,	1468, 1469
Ps 137	1bc	1659	
Ps 144	13cd	696	
Ps 147	12a.	15a	696	
Ez 33	11	1677	
Ez 37	47	1441	
Dan 3	52b	1759,	1760
Mt 4	3	604	
	4b	516,	519, 527, 696
	19	1492,	1494
Mt 5	3	.	174,	249,	522,	615,	1182,	1188,	1197,	1203,	1204			
	6	1186	
	8	1190	
	9	1566,	1567, 1572, 1581

Alleluia

2019

Mt 5	10	.	399,	511,	550,	898,	976,	1055,	1056,	1549												
	12a	189											
	16	193,	1117										
Mt 7	8	993											
Mt 8	17	292,	297,	1633,	1634								
Mt 11	25	.	98,	115,	345,	410,	429,	457,	472,	601,	697,	1184,	1196,	1197,	1275,	1414,	1415,	1660,	1662,	1788,	1899,	1926
	28	335,	415,	1589,	1790,	1847						
Mt 16	18	545,	647,	894,	992							
Mt 17	5c	935										
Mt 23	9a.	10b	643,	973,	1096,	1120,	1378						
	11.	12b	1186										
Mt 24	42a.	44	566,	670,	1689								
Mt 25	34	1611,	1615,	1898,	1901,	1910						
Mt 28	19a.	20b	868,	1097,	1099,	1317,	1319,	1536					
Mc 1	15	216,	366,	371,	1675,	1679						
	17	1095,	1098,	1100								
Mc 9	6	62										
Mc 10	45	120										
Mc 16	15	1257,	1537,	1539								
Lc 1	28	961,	1022									
	45	858,	1020,	1023,	1028							
	49	1661										
	76	881										
Lc 2	19	899,	1025,	1026,	1029							
	25c	921										
Lc 4	18	347										
	18b-19a	68,	178,	932,	1101,	1317,	1325					
Lc 7	16	184,	262,	475,	540							
Lc 8	15	436,	462,	697								
Lc 11	28	948,	1021,	1027,	1413							
Lc 21	36	675,	1203,	1690								
Io 1	7;	Lc 1,	17	877										
	41.	47b	1225										
	49b	533,	965									
Io 3	16	.	144,	1256,	1276,	1538,	1540,	1907,	1914													
Io 4	24	1442										
Io 6	39	1910,	1917,	1927								
	40	1917										
	51	.	562,	720,	723,	725,	1745,	1749,	1750													

Ap 5	9	1770, 1771
Ap 14	13	1904, 1915
Ap 21	3	995

Adoramus te, Christe	1719, 1722, 1726, 1727
Assumpta est Maria	652
Colligatur Ecclesia	1520, 1521
Dic nobis, Maria	914
Ecclesia Domini	1518
Felix es, sacra Virgo	1018, 1023, 1025
Hæc est virgo sapiens	1133
Per lignum servi	1717, 1725, 1728, 1729
Semen est verbum Dei	218, 386, 452, 491, 1121
Si manseritis	1195
Te Deum ... te gloriosus	1831, 1834
Te Deum ... te martyrum	1059
Te Deum ... te per orbem	1665
Veni, Sancte Spiritus, et emitte	1293, 1297
Veni, Sancte Spiritus, reple	1292, 1293, 1809
Veni, sponsa Christi	1132

INDEX PRÆFATIONUM

A. DE TEMPORE

1. De Passione Domini: I. De virtute Crucis (votiva) 751

2. De dominicis «per annum»:

I.	De mysterio paschali et de populo Dei	752
II.	De mysterio salutis	753
III.	De salvatione hominis per hominem	754
IV.	De historia salutis	755
V.	De creatione	756
VI.	De pignore æterni Paschatis	757
VII.	De salute per oboedientiam Christi	758
VIII.	De Ecclesia adunata ex unitate Trinitatis	759

3. Præfationes communes:

I.	De universalis restaurazione in Christo	773
II.	De salute per Christum	774
III.	Laudes Deo pro creatione et reformatioне hominis	775
IV.	De laude, dono Dei	776
V.	Proclamatio mysterii Christi	777
VI.	De mysterio salutis in Christo (Prex euch. II)	778, 795
VII.	Laus Deo creatori (Prex euch. IV)	805

B. IN FESTIS ET MYSTERICIS DOMINI

1. De Ss.ma Trinitate (et votiva) 714, 1695

2. De sacratissimo Corde Iesu (et votiva) 738, 1773

3. De victoria Crucis gloriosæ (votiva) 1704

4. De Ss.ma Eucharistia:

I.	De sacrificio et de sacramento Christi (et votiva)	760
II.	De fructibus sanctissimæ Eucharistiae (et votiva)	761

5. De mysterio Transfigurationis (6 augusti) 938

6.	De dedicatione ecclesiæ:	
I.	De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia	981
II.	De mysterio Ecclesiæ, quæ est sponsa Christi tem- plumque Spiritus	983
7.	De Spiritu Sancto:	
I.	De missione Spiritus a Domino in Ecclesiam (votiva)	1797
II.	De actione Spiritus in Ecclesia (votiva)	1799

C. IN FESTIS SANCTORUM

1.	De B. Maria Virgine:	
I.	De maternitate B. Mariæ V. (communis)	762
II.	Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit (com- munis)	763
III.	De gloria Mariæ assumptæ (15 augusti)	953
IV.	De Mariæ, forma et matre Ecclesiæ (votiva)	1811
2.	De Angelis: De gloria Dei per Angelos	764
3.	De missione Præcursoris (24 iunii, 29 augusti)	882, 977
4.	De missione S. Ioseph	765
5.	De duplice missione Petri et Pauli in Ecclesia (29 iunii et votiva)	895, 1835
6.	De Apostolis:	
I.	De Apostolis pastoribus populi Dei	766
II.	De apostolico fundamento et testimonio	767
7.	De Sanctis:	
I.	De gloria Sanctorum	768
II.	De actione Sanctorum	769
8.	De sanctis Martyribus: De signo et exemplo martyrii	770
9.	De sanctis Pastoribus: De præsentia sanctorum Paster- rum in Ecclesia	771
10.	De sanctis Virginibus et Religiosis: De signo vitaæ Deo consecratæ	772

D. IN MISSIS RITUALIBUS

1.	In dedicatione altaris: Altare ipse est Christus	1433
2.	In dedicatione ecclesiæ:	
I.	De mysterio templi Dei	1429
II.	De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei	1430
3.	In professione religiosa: De vita religiosa ut servi- tium Dei per Christi imitationem	1386
4.	Pro sponsis:	
I.	De dignitate fœderis nuptiarum	1329
II.	De magno sacramento Matrimonii	1334
III.	De Matrimonio ut signum divinæ caritatis	1338

E. IN VARIIS CELEBRATIONIBUS

1.	In conferendis sacris Ordinibus: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum	1303
2.	Pro defunctis:	
I.	De spe resurrectionis in Christo	779
II.	Christus mortuus est pro vita nostra	780
III.	Christus, salus et vita	781
IV.	De vita terrena ad gloriam cælestem	782
V.	De resurrectione nostra per victoriam Christi	783
3.	Pro unitate Christianorum: De unitate corporis Christi, quod est Ecclesia	1504

INDEX GENERALIS

Calendarium Romanum generale	5
Tabula omnium dominicarum necnon sollemnitatum et festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997	18
Ordinatio secundæ lectionis in dominicis « per annum »	22
Ordinatio prioris lectionis in feriis « per annum »	23
Index siglorum	24

PROPRIUM DE TEMPORE

Tempus « per annum »	29
Alleluia cum versu ante Evangelium ad libitum	695
Textus communes pro cantu psalmi responsorii	700

ORDO MISSÆ

Ordo Missæ cum populo	741
Præfationes	750
Prex eucharistica I seu Canon Romanus	787
Prex eucharistica II	795
Prex eucharistica III	800
Prex eucharistica IV	805
Ordo Missæ sine populo	819
Appendix: Introductiones et conclusiones breves pro præfationibus	829
— Benedictiones sollemnes	832
— Orationes super populum	838

PROPRIUM DE SANCTIS

Maius	847
Iunius	861
Iulius	902
Augustus	928

COMMUNIA

Commune dedicationis ecclesiae	981
Commune beatæ Mariæ Virginis	996
Commune Martyrum	1030
Commune Pastorum	1061
Commune Doctorum Ecclesiae	1106
Commune Virginum	1124
Commune Sanctorum et Sanctarum	1135

MISSÆ RITUALES

I. In conferendis sacramentis Initiationis christianæ:	
1. Pro electione seu inscriptione nominis	1211
2. In scrutiniis peragendis	1212
3. In conferendo Baptismate	1215
4. In conferenda Confirmatione	1219
Lectiones: A Ad catechumenos faciendo	1224
— B In die electionis baptizandorum	1226
— C In scrutiniis peragendis	1226
— D In traditione symboli	1227
— E In traditione orationis dominicae	1231
— F Ad ritum « Effetha »	1235
— G In conferendo Baptismate adultorum	1236
— H In conferendo Baptismate parvulorum	1265
— I In conferenda Confirmatione	1282
— In prima Communione parvulorum	1302
II. In conferendis sacris Ordinibus	1303
III. Ad ministrandum Viaticum	1327
IV. Pro sponsis:	
1. In celebratione Matrimonii	1328
2. In anniversariis Matrimonii	1369
V. In benedictione Abbatis et Abbatissæ	1372
VI. In consecratione virginum	1381
VII. In professione religiosa:	
1. In die primæ professionis religiosæ	1384
2. In die professionis perpetuæ	1385
3. In die renovationis votorum	1392
4. In anniversariis professionis religiosæ	1393

VIII. In die dedicationis:

1. In dedicatione ecclesiae	1427
2. In dedicatione altaris	1433

**MISSÆ ET ORATIONES
PRO VARIIS NECESSITATIBUS**

I. PRO SANCTA ECCLESIA

1. Pro Ecclesia	1447
2. Pro Papa, presertim in anniversario electionis	1455
3. Pro Episcopo, præsertim in anniversario ordinationis	1457
4. Pro eligendo Papa vel Episcopo	1459
5. Pro Concilio vel Synodo	1465
6. Pro sacerdotibus	1471
7. Pro seipso sacerdote	1472
8. Pro ministris Ecclesiæ	1476
9. Pro vocationibus ad sacros Ordines	1477
10. Pro religiosis	1498
11. Pro vocationibus ad vitam religiosam	1499
12. Pro laicis	1501
13. Pro unitate Christianorum	1503
14. Pro evangelizatione populorum	1525
15. Pro christianis persecutione vexatis	1541
16. Pro conventu spiritali vel pastorali	1554

II. PRO REBUS PUBLICIS

17. Pro patria vel civitate	1556
18. Pro rempublicam moderantibus	1556
19. Pro cœtu moderatorum nationum	1556
20. Pro rege vel supremo nationis moderatore	1557
21. Pro populorum progressione	1557
22. Pro pace et iustitia servanda	1558
22bis. Pro reconciliatione	1569
23. Tempore belli vel eversionis	1574

III. IN VARIIS CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

24. Initio anni civilis	1583
25. Pro humano labore sanctificando	1583
26. In conserendis agris	1590
27. Post collectos fructus terræ	1595

28. Tempore famis vel pro fame laborantibus	1602
29. Pro profugis et exsilibus	1616
30. Pro captivitate detentis	1624
31. Pro detentis in carcere	1625
32. Pro infirmis	1625
33. Pro morientibus	1636
34. Tempore terræmotus	1637
35. Ad petendam pluviam	1638
36. Ad postulandam serenitatem	1638
37. Ad repellendas tempestates	1638
38. In quacumque necessitate	1639
39. Pro gratiis Deo reddendis	1650

IV. PRO QUIBUSDAM NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS

40. Pro remissione peccatorum	1666
41. Ad postulandam caritatem	1680
42. Pro concordia fœvenda	1681
43. Pro familia	1682
44. Pro familiaribus et amicis	1683
45. Pro afflignantibus nos	1685
46. Ad postulandam gratiam bene moriendi	1686

MISSÆ VOTIVÆ

1. De Ss.ma Trinitate	1695
2. De mysterio sanctæ Crucis	1704
3. De Ss.ma Eucharistia	1731
4. De Ss.mo Nomine Iesu	1754
5. De pretiosissimo Sanguine D.N.I.C.	1762
6. De sacratissimo Corde Iesu	1772
7. De Spiritu Sancto	1796
8. De B. Maria Virgine	1810
— de B. Maria, Ecclesiæ Matre	1810
— de Ss.mo Nomine Mariæ	1812
9. De sanctis Angelis	1813
10. De S. Ioseph	1820
11. De omnibus sanctis Apostolis	1830
12. De Ss. Petro et Paulo, apostolis	1832
13. De S. Petro, apostolo	1836
14. De S. Paulo, apostolo	1838
15. De uno sancto Apostolo	1843
16. De Omnibus Sanctis	1844

MISSÆ DEFUNCTORUM

I. IN EXSEQUIIS	1851
II. IN ANNIVERSARIO	1854
III. IN VARIIS COMMEMORATIONIBUS	
Pro uno defuncto	1858
Pro pluribus aut pro omnibus defunctis	1860
IV. ORATIONES PRO DEFUNCTIS	
1. Pro Papa	1865
2. Pro Episcopo	1867
3. Pro sacerdote	1869
4. Pro diacono	1870
5. Pro religioso	1871
6. Pro uno defuncto	1871
7. Pro iuvene defuncto	1874
8. Pro defuncto qui in servitio Evangelii laboravit	1874
9. Pro defuncto post longam infirmitatem consumpto	1874
10. Pro defuncto repentina morte sublato	1875
11. Pro pluribus defunctis	1875
12. Pro coniugibus defunctis	1877
13. Pro parentibus	1878
14. Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus	1879
V. IN EXSEQUIIS PARVULORUM	
In exequiis parvuli baptizati	1920
In exequiis parvuli nondum baptizati	1930

APPENDIX

Ordo ad faciendam et aspergendarum aquam benedictam	1939
Specimina formularum pro oratione universali	1942
Ritus ad deputandum ministrum sacræ Communionis ad actum distribuendæ	1948
Præparatio ad Missam	1948
Gratiarum actio post Missam	1951

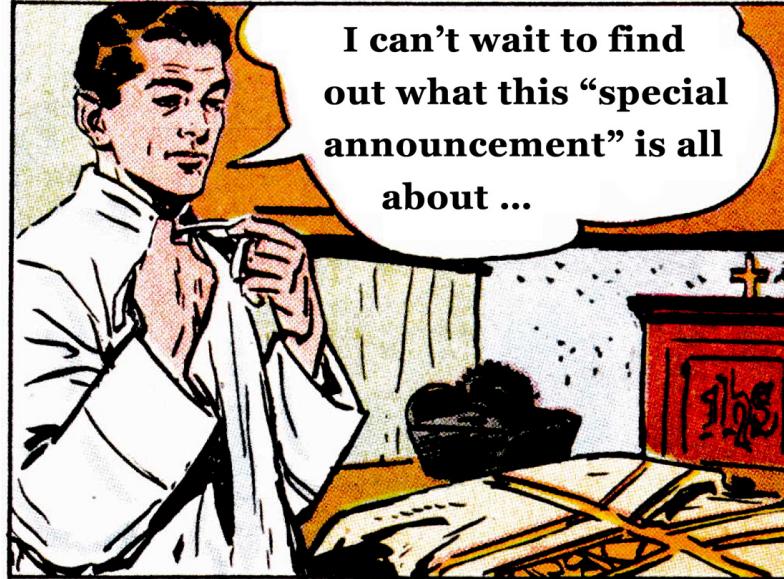
Cantus in Ordine Missæ

I. Ad ritus initiales	1956
II. Pro orationibus	1957

III. Ad liturgiam verbi	1958
IV. Ad Precedentem eucharisticam	1960
Precedentia I	1963
Precedentia II	1967
Precedentia III	1968
Precedentia IV	1970
V. Ad ritus communionis	1973
VI. Ad ritus conclusionis	1977

INDICES

Index alphabeticus celebrationum	1983
Index lectionum	1986
Index lectionum quæ magis convenienter aliquibus Missis Sanctorum	2013
Index psalmorum et canticorum	2014
Alleluia	2018
Index præfationum	2023
Index generalis	2026

<http://www.ccwatershed.org/vatican>

A very special announcement will be made in early 2014 ...